

१३५

શ્રી

શ્રી અંબિકા કાવ્ય.

રાણા જસવતસિંગજીનો જસ

આરામુર દરબાર વર્ણન.

અંતર લાપ્કા.

જય સઘળે વરલો તમે, તરત સિંહ ગજ રાયઃ
માજીના હુકમથી જય જય સઘળે થાય.

અમદાવાદ

મામાની હવેલી મધ્યે અમદાવાદ યુ. પ્રી. અને

જનરલ એજન્સી કંપની (લિમિટેડ)ના પ્રેસમાં

રણછોડલાલ ગંગારામ છાપી.

સંવત ૧૯૩૭. સને ૧૮૮૧.

કીમ્મત ૧ રૂપીઆ.

અનુક્રમણિકા.

પૃષ્ઠ.

વિશય.

- ૧ ગણપતી દેવા તુ ગરીબનિવાન્
- ૧ ઉઠ પ્રભાત સમરલે તુ શ્રી ગણેશ દેવા
- ૧ સમરંતા સુખ પામિયેને સાથ કરે સુદાગોરે

પરબાતિયાં.

- ૨ આશરો એક આધાર આરાસુરી
- ૩ ચડી અંબિકા માત મહિષાસુર મારવા
- ૩ અંબા કેમ નથી જાગતી કુઃખ નથી બાગતી
- ૪ ઉઠ તુ અંબિકા સાથ કરે બહુચર
- ૪ નેમ તુ રાખેરે આરાસુરી
- ૫ એષ્ટ તુ સર્વદા એષ્ટ તુ સર્વદા પ્રથમ મા અંબિકા આદ્યદેવી
- ૫ માન મુકી નમો માન મુકી નમો
- ૬ તનમન ધન મુજ માત મુકતેશ્વરી
- ૬ ધ્યાન ધર ધ્યાન ધર અંબિકામાતનુ

પંચતીરથીનો ગરબો.

- ૭ માણ તુ આરાસુરની રાયરે આઠ અંબિકારેમા
- ૧૦ આઈ આશા પુરો અંબિકા
- ૧૧ માનશરોવર નીરે માતા અન્નવડી કહિયેરે મા
- ૧૨ પાતળીરે પુતળીરે પાણીડાનીહાર. ગરબો
- ૧૨ સિંગડુ વાગેરે તેમરીયું
- ૧૩ હમે શાવણ કેરા આવનારા
- ૧૩ માણ આજનો દહાડો રહેવાદોની

ગરબા વિગેરે.

- ૧૪ ચાલી ચામરે જામરે. અરણ
- ૧૬ આરાસુરની અંબામી ગરબે રમેજો
- ૧૬ ધન અંબાલાલ વશીયાં ડુંગર માહરે જાયગા જોધને
- ૨૧ પરથમ ગણપતીને પાંચેલાયુ કે ધન અંબાલાલરે
- ૨૩ ને કોઈ અંબિકાણ માતને આરાધશે
- ૨૬ ઓસઠ જોગણીનો ગરબો
- ૨૭ અંબા અલબેલી દીસિછે આજ રંગમારે. શણગારમો ગરબો

૨૯ સ્વસ્ત્રી આરાસુરે માહેરે. અરજી

૨૯ કર્ણોડી પ્રણામ કર પહેલોરે. પરમાનો

૩૦ નેને આરાસુરની રાણી તારી અકળકળા ન કળાણી

૩૦ મારી અંબામા આણુંદભરી

૩૩ મતબાલરિમા મુખડાંની બલીહારરિ દરશણ દીને

૩૩ દેવ ડુંડાળા દયા તે બહુ કર્ણોરે. ચિંહી

૩૪ ધનધન આજીનો દીન અંબામાવડરિ

૩૫ પ્રથમ ગણપતીનુ દરશણ આવી કર્ણોરે. મુજરો

૩૭ વધામણુ માતબવાંનીરે.

૩૮ અલબેલીરિ અંબેમાત દરશણ કરવાને. પહેલી

૪૦ ચાલો જાએ દરશણ કરવા અંબેમાત બિરાજેછે

૪૦ શેવા શેવા અંબે આરાસુરી માતને

૪૨ નિરખુ સદા બરપૂર

૪૨ શણગારમેછે. ગૌરીપુત્ર પ્રથમ પાય કે લાગુ પ્રેમશુભેલ

૪૬ અંબામા દીડી આણુંદમાંને

૪૭ માતબવાની ભજનન ભવમે સદૃશ જનમ તેરા. હંદ

૪૮ તુજબિન મેરો કોન કુઞ્જ બાગે આરાસુર કે રાણી હો

૪૯ અંબાસે કાંમ હેરે

૪૯ આબ્યને વહેલીરિ અંબા તુ આબ્યને વહેલી. સંકટનુ

થાળ વખત ગાવાના ગીત.

૫૦ પ્રાતસકાળેરે કર્ણાવતી

૫૧ ધન ધન આરાસુરની રાણી

૫૧ મહંમાયા દેવી ખલાણી રૂદ્રાણી મહંમાયા

આરતિયો.

૫૨ ને ને અંબેમાત ને આરાસુરી આઘમા

૫૨ ને દેવી ને દેવી ને અંબે આઘ

૫૩ ને આદ્યા શક્તિમા ને આદ્યા શક્તિ

૫૪ પુજન પારાનુ કરીએ

૫૪ મુજરો માનજો મહારો હે બાળાત્રિપુરારે

૫૫ શરણે આએકી રાખો લાજ

૫૫ અંબે નામ તણી લહે લાગી

૫૫. ભગવતી બાવ ધરી મન બજીયે

૫૬ બવબય નાશની બળે ભગવતી બાવેરી
 ૫૬ સુખ તણી દાતા અંબે મેરી માતા
 ૫૬ મને ખ્યારી લાગેછે અંબે માત
 ૫૭ માછ તારા પારાનો પ્રબળ પ્રતાપ

પરભાતિયા.*

૫૭ ભગોને અલખેલી અંબા દેવી ડુંગરવાળીરે
 ૫૭ હુંતો પાયે પડુ પરમેશ્વરીને મારા પ્રાણ થકી પ્રીત્યે
 ૫૮ શીશ નામુ સલખનપુર રાણી
 ૫૮ હુંતો નિમો નમી નમસ્કાર કરે
 ૫૮ બળે માત અંબિકાને ભાવશુ બવાની
 ૫૮ અંબિકાજી માત બળે બવાની બીડ બાગે

ગરબિયો.

૫૯ અલખેલીરે અંબેમાત જીવાને જમ્મએ.
 ૫૯ અલખેલીરે અંબેમાત, દરશણ કરવાને. બીજી
 ૬૦ ચાલો ચિત ચાચરમાં જમ્મએ. મહિના.
 ૬૧ માડરે મન માન્યું માછ સાથે.
 ૬૧ હુંતો વારીરે અંબેમાત તારા લટકાને.
 ૬૨ સલખનપુરની રાણીરે, જાણી બધા જગતમા જીને,
 ૬૨ આત્રાં સંકટ રાજોરે, ન્યાહજો નિજ દાસ ભણેરેમા.
 ૬૩ છબિલી મહયા સલખનપુરની રાય. અરજ
 ૬૩ અંબે મહયા તુ રખવાળી સકળ જીવનકી તુ દાતા.
 ૬૪ અંબેકૃયાદ કરસે, ખુબ જીદગાની પાયા.
 ૬૫ સુનીએ મૈયા મેરી અરજ ધડી ધડી.
 ૬૫ નનુસે નેહ બરફે, દેખો મેઠી અંબેલાલરે
 ૬૬ દેખો દેખો અંબે મતખાલીસે
 ૬૬ મેવો લઉરે ખલધયાં અંબે લાલીસે
 ૬૬ અંબે લાલીસે મેવો મન લાગ રહ્યો
 ૬૭ ખેલત હોરી બવાની
 ૬૭ ખેલ મત ખાલી હોરી
 ૬૮ સમજ સદા બરપૂર
 ૬૮ તતપર ખિરાજે નમારી નાદ બાજે

૧૮ અંબા અલબેલી રમવાને જમવા આવિયાં. ધાળ

૭૦ આવી ધારણ દીલેરે ધોળાગડવાળી. સંકટનુ

૭૦ બેડો માણુ બુડતો તારોરે અંબે મા પાર ઉતારોરે

૭૧ છોળાળીમા ચાચર તારોરે દીસે જળહળ તો મારોરે

૭૧ નયણે નરખો નરને નારીરે અંબામાની શાખા સારીરે

૭૨ જાગીએ સિવરાય આજ પાત બપો સ્વામી

૭૩ વિમળશામો ગરખો

૭૫ જ્વજ્વ આરાસુરની રાંણીરે મા ઉદો ઉદો

૭૬ અમીચંદ ના હંદ રર

૯૯ આરાસુર મહાતમ બાળાજી કાવ્ય.

૧૦૪ { જસવતસિંગજીનો જસ
ધન ધન ધન તમને આજ જસવતસિંગ રાણા

૧૧૦ જસવતસિંગરાજ, મહંમાયા પરતાપે રાજ કરોછો

૧૧૧ જસવતસિંગ માહારાજ મેરે મતવાલા. લાવણી

૧૧૨ ધન ધન આજ જસવતસિંગરાણા

૧૧૩ આ જસવતસિંગ માહારાજ રૂપે રંગિલા

૧૧૪ આ જસવતસિંગ માહારાજ, ચરણ જીવેરે

૧૧૪ ગુણ ગાઉ હુ આજથી, જસવતસિંગજીના

૧૧૫ કારતગ મહિને કરૂણા કરો તમે આજરે, જસવતસિંગજી

૧૧૭ જસ જીગમે હુવા આજ અંબે

સંકટનો ગરખો.

૧૧૮ પુજી ગણપતીના પાય, સુધ બુધના સ્વામીમા

બાલાજી કાવ્ય. પરબાતિયાં.

૧૨૨ ગણપતી ગુરૂ ગ્યાન આપો. ગાવુ એક દંતા

૧૨૨ રંગ મંડપ નવરાત્રી એલે આરાસુરની રાણીરે

૧૨૩ બવાંની બવતારણી અંબે અંમર તારી કાયારે

૧૨૩ સુખના દીવસ માણુ આવિયા, અંબામાને દરબાર

૧૨૪ જ્વજ્વજ્વજ્વજ્વ અંબે. સાહ્ય કરો મોરી

૧૨૪ આણુદી ઓહવ થાયછે ગુણિયલ ગુણ ગાય

૧૨૪ આજ અંબા મારે આનંદ ગણેલો મારા ધરમાં અંબેસાતારે

૧૨૫ સકળ સમાધી માન્ને મંડપ છાપો

૧૨૫ જાગિએ અલબેલી માત, પ્રાત બપો માધ

૧૨૬ આવી હમને-ધારણ દીજી, મર શીખર વાળીરે
 ૧૨૬ આ આવસર આવીને અંખા, લાજ રાખોને હમારીરે
 ૧૨૭ આરાસુરી કરણા કરો હમને પ્રેમે પામે લાગુરે
 ૧૨૭ આનંદ ઘેર આવો અંખા, રાત રહીછે થોડીરે
 ૧૨૮ શક્તિ સાચી સરવો, ગંભીર ગુણ ગાયે
 ૧૨૮ બાળાશ્રી ત્રિપુરામા સુંદરી, કામધરી માહા કાળીરે
 ગરબા વિગેરે.

૧૨૯ નવરાત્રીના દીન રૂડા આવ્યારે. તિથિયો.
 ૧૩૧ કારતગમાસે કરણા કરો મા આવી નમીયે હાંહારે
 ૧૩૨ નિરાકાર નિરધાર નિરંજન કલજગુગમે દેઓ માણ. છંદ
 ૧૩૬ બાળા તમો આરાસુર શ્રીરાજ્ઞોનાધડ બિરાજીછ. હલારીરાગ,
 ૧૩૮ માનશરોવરમી ગરબો
 ૧૪૦ સાચી અંખા શેવોરે જુગમાએ સાચી
 ૧૪૧ મને દરશણ આપોરે થઈછે પુજનવેળા
 ૧૪૨ પારાની પાદશાધરે, ડુંગરવાળીમા પારાની પાદશાધ
 ૧૪૩ દરશણદોહો માણરે રાખોને રાજી
 ૧૪૪ આરાસુરની રાણીરે. વડુધુ હું વાંણી
 ૧૪૪ આજ આનંદની રેલરે મા રમવાને આવો.
 ૧૪૪ અંખારમવાને આવ્યો
 ૧૪૫ અંખાતે રમવાનીસરચાંકે સાથે બેનો બેચાર
 ૧૪૬ ચરન કમળપરે આશ રખુ, દુનિયામે ટંકા બાજી
 ૧૪૬ રંગ લગાયા રંગ મંડપમે ચાચરે ધુંમ મચાધરે
 ૧૪૭ હું પ્રણામ કર કરજોડી
 ૧૪૮ અંખેદ્રુ યાદ કરો ચારો છોડીદો મત પ્યારો
 ૧૪૮ લગદિ ચિત મૈયાકો મનમે આજ
 ૧૪૯ હાંહારે ચિત અંખા ચરનમે લગા
 ૧૪૯ હરદમ પ્યારે રખો મધયા
 ૧૪૯ ત્રિપુરા ધરો શીદિલમે
 ૧૪૯ બાળા શ્રી ત્રિપુરા સમરસ પ્યારે
 ૧૫૦ બવાંતી બજમન બવમે બાવે
 ૧૫૦ બારમાસી માતાજીની.
 ૧૫૨ માણ પારે આવ્યોરે રમબેર રમતા રાજી

- ૧૫૩ અંબા બહુચર માત વિષમા વ્યાપિ રહ્યાછો
 ૧૫૪ નયણાંના દુઃખ હરજોરે, માડી મારી આવી આજે
 ૧૫૪ મગન થયારે મનમાં અતિ અંબા, આરાસુરમાં આવીરે
 ૧૫૫ અંબામા આણુંદે ધેર આવોરે
 ૧૫૬ આજ આણુંદના દોનમાં અંબાજોરે
 ૧૫૮ સુભ આરાસુરેછે ગામ શાંભિછે સારે
 ૧૫૯ પુનન આવી પારાનુ કરીએ

સ્તોત્ર. છંદ.

- ૧૬૧ શ્રી અંબિકા શિશુ ધર ચરણે તમારે. પ્રણામ.
 ૧૬૨ અંબા નજાણી ભગતી અતીસે તમારી. ધ્યાન
 ૧૬૩ શ્રી માત ધધરી દીસે જગત નિવાસ. સ્તુતિ
 ૧૬૪ ભુજંગી છંદ. અષ્ટક
 ૧૬૪ મહિષાસુર મર્દની સ્તોત્ર
 ૧૬૬ અંબિકા અષ્ટક
 ૧૬૬ ક્ષમા માગવી
 ૧૭૦ માત ભવાંતી ભજમન ભવમે અકળ કળા તેરી. છંદ
 ૧૭૦ અંબા શ્રુક
 ૧૭૧ બ્રહ્મ કવચનો ગરબો

પરચુરણ.

- ૧૭૬ જોજો અંબે ધરવરી માતરે પાપે શિર નામુરે
 ૧૮૦ ધાણુ ઓપે આરાસુરી રાયરે અંબિકાદેવીરે
 ૧૮૨ દેવી આરાસુરી દરબારે, શાંભિ સારોરે
 ૧૮૩ આરાસુરી આશરેમ જીનુકે “લાવણી”
 ૧૮૪ અંબેમાતના પરતાપથી નથી કમીજો
 ૧૮૫ પરબતમા પરગટ બિરાજે દેવી અંબે ડુંગરવાળી “લાવણી”
 ૧૮૬ આરાસુરમા બિરાજે અંબા. ગરબી
 ૧૮૬ ડુંગરમાં દેવી વશીયાં. ગરબી
 ૧૮૭ આદ્ય અંબા તુજને આરાધુરે. ગરબી
 ૧૮૭ મન પ્રસંન ધધ કોડ અંબે આધરે
 ૧૮૮ શ્રી અંબે ચરણે નમુરે, અલખેલી મા
 ૧૮૮ ગેરી ગેરી અંબિકા મા ગરબેરે.
 ૧૮૯ નીલ નીત નોબત વાગે વિસંભરી દરબાર
 ૧૮૯ મેતો ખુબ કરીને ખોજુરે, આદ્યે અંબિકા
 ૧૮૯ માતાજીની સ્તુતી
 ૧૯૦ અંબાની સ્તુતી

- ૧૯૧ નારાયણી નવરાત્રી રમવા, જમવા સરવે આયોરે
 ૧૯૧ મંગળકી શેવા સુણો મેરી દેવા, “લાવણી”
 ૧૯૨ તુતો અંબેકે ચરણકી કર શેવા
 ૧૯૨ મેરો અંબેચરણ ચિત લાગ્યો
 ૧૯૨ અંબા તમે રમવા જમવા આયો
 ૧૯૩ હોરીકે દીન અંબા આઈ
 ૧૯૪ શ્રી બાળા ત્રિપુરા મનમાં હું ગાઉરે
 ૧૯૫ શ્રી કૃણુ જનમનો ગરબો
 ૧૯૮ પાવાની પાદશાહીરે પીપરવાળી મા
 ૧૯૮ જ્જે અંબે ભક્તનિવારણ કષ્ટ વિદારણ માત ખરી
 ૧૯૯ આછી મને લાગો આરાસુર વારી
 ૧૯૯ વિકરાજ રૂપેરે, મહિષાસુર માર્યો
 ૨૦૦ શરણે આયોરે માણ હું શરણે આયો
 ૨૦૪ આચર ખેલે હોરી
 ૨૦૫ ખ્રહ્માની એડવાળાનો ગરબો
 ૨૧૨ નારાયણી હોરી ખેલન આઈ
 ૨૧૩ અંબે મધયા આપના મંડપના વારણા લડિ વારીવારી
 ૨૧૪ આવડુ કરવુડુ તારે જડરાખ્ખનીમાંથી નોતારે ડિગારવા
 ૨૧૪ અંબા સુભકારી, મેતો આપો શરણે તારી
 ૨૧૫ જગતી જોત તુ અંબાહિ આજ કલજુગે મ્યાનં, લાવણી.
 ૨૧૬ અમદાવાદ ગુલજર અમૃતપમ ટીંબા પોલકાહિ નાકા. છંદ.
 ૨૧૬ ઓ જસવતસિંગરાય અંબામા પરતાપે રાજ કરોછો
 ૨૧૮ હીમાબાઈ હીમાબનો ગરબો
 ૨૨૨ શ્રી બહુચરાણીની પંચ તીરથી માહતમ,
 ૨૨૪ અલખેલી માહેત ધરી ધેર આયોરે હઈડાં હીસે
 ૨૨૫ અંબા આણંદી આણંદો
 ૨૨૬ અલખેલી અંબેમાતરે સુણો અરજ હમારી
 ૨૨૬ અલખેલી અંબેમાતરે ચાલો જીવાને જઈએ
 ૨૨૭ અલખેલી અંબેમાતરે મા રમવાને આયો
 ૨૨૭ સમરતા સુખ પામીએ, આરાસુરની રાપે
 ૨૨૭ દરશણ આપો મોરી માય અંબા મુને દરશણ આપો

જાહેરખબર.

આ કળજીગમાં મતાંતિ મનુષ્યો શ્રી જગદંબાને માનતા નથી પણ જ્યારે દુનિયામાં કે કોઈ દેશમાં કે કોઈ ગામમાં મહામાંરી ના રોગનો ઉપધરવ થાયછે ત્યારે કુંગાળ થઈને સર્વે મનુષ્યો, કરગરી કાંઈ ઉપાય નથી ચાલતો એટલે છેવટે શ્રી અંબાજીની સ્તુતીકરેછે ને બાધાઓ વિગેરે માનતાઓ માનેછે.

નવરાત્રીના દીવસમાં માતાજીના ગરબા વિગેરે અત્યંત ખુશી થીને સર્વસ્ત્રીયો ગરબા ગાયછે ને ગવડાવે છે, બીજા ટુકાણે ગાવા જાયછે પણ મુરખો મતવાળા એમ નથી સમજતા કે છેવટે જીમદંબાવના છુટકો નથી. પણ હું એમજ કહું છું કે કોઈ તરેથી એક કે મત ન મણાતાં દેવીયોનું ધ્યાન કે અનુષ્ઠાન પાઠ પ્રજન કરવું એમ નિશ્ચિ આ કળજીગમાં નીમ લેવા એ ઉત્ત કૃષ્ટ છે. હાલતા સમયમાં પ્રતક્ષ પારો તે ખરૂં સત્ય શ્રી જગદંબા મારેહલુ છે એટલુ બીજા દેવોમાં રહેલું નથી, જીવો કે જ્યારે લોકોને વિષ્ણુ કે કૃષ્ણ અત્યંત આવી પડેછે ત્યારે બ્રાહ્મણો પાસે નવદુર્ગા નુ એટલે ચંડીપાઠનુ આરાધન કરાવેછે. કે બીજી દેવીયોનુ અનુષ્ઠાન કરાવેછે તો તેને સર્વે સમયે માતાજી કામ તેનુ પારપાડે છે. પણ એના જોટલું બીજા દેવાથી પુરૂ પડુ નથી જીવો કે સકાદી દેવોને કૃષ્ણ પડ્યું ત્યારે તેને સાહ્યતા માતાજીએ અનેક રીતે સ્વરૂપ ધરીને દૈતોને મારી નાખ્યા, ને પાછી હઠી નથી. તેની હકીકત ચંડી પાઠમાં અતિસે લખેલીછે. અને બીજી પણ ભાગવતમાં. દેવી ભાગવતમાં ખમાંડ પુરાંણમાં રૂદ્રયામળમાં. તંત્રના જમાં મહત્વતા બતાવેલી છે. દેવી રહસ્યમાં વિગેરે બીજા ગ્રંથ માં પ્રથમ સ્તુતી સરસ્વતી, સારદા વિગેરે નામથી સર્વે દેવોએ તથા ર્ષીઓએ ને મનુષ્યોએ મોટા મોટા ગ્રંથમાં કરેલી છે. તેટલા સાફ સરવે મત છોડીને એકાગ્ર ચીતેથી શ્રી માતાજીનુ ધ્યાન ને આરાધન કરવુ એ ઉત્ત કૃષ્ટ છે. પછી તો જન્મ જન્મી મરજી આવે તેમ કરો તો કોઈનો ઉપાય નથી.

આ ચોપડીમાં શ્રી આરાસુરી મહાત્મ મને પરોક્ષવેથી મળેલુ તથા મે મારી અલ્પ બુધિથી વરણન કરેલુ છે. બીજા ગરબા વિગેરે રાગ રાગણીના મને મારા હૃદયે શ્રીઓએ આપેલા તે મ આ ચોપડીમાં દાખલ કરેલા છે. તે મધે મારા બનાવેલા છે.

તેમાં હું સર્વ કવિશ્વરોને વિનંતિ પૂર્વક અરજ કરું છું કે તાત્પ્રબંધ કે માત્રા ગણવા વિગેરેનું ગણતર લીધેલું નથી ને મારી બુદ્ધિ પ્રમાણે એ બનાવેલું છે. તેની અંદર કાંઈકિલ ચુક કે અક્ષર રહિગયા હોય તો મારા ઉપર કૃપા કરીને માફ કરશો. એવી હું અત્યંત આશા રાખું છું.

નિચેના પુસ્તકોમાં મારા ગુરૂ ઔતરમાત્તકર્માનુ શ્રાંતી પંડ્યોપનામક. વામુદેવ જોપનામ મંગસશંકર ગોળીદ દેવજી દેવાણી અમલશ્રી મથુરાજીના પણ હાલ ધણા વર્ષથી અમદાવાદમાં વાસ કરેલો. તેના બનાવેલા વેદના પુસ્તકો પોતે સંવત ૧૯૩૦ના ફાગણ સુદી ૮ ને દીવસે કૈલાશ વાસ કીધો ને તેમની આપેલા રહીજવાથી એ સરવેને ઉપયોગ લાગે તે એ અલ્પ બુદ્ધિપ્રમાણે મેળવી અરથ કરીને છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવાંછે તે તૈયાર છે.

૧ આનિહક રૂગવેદ શાંખાયની શાખાનું નિત્ય કર્મ. કી. ૦૧

૨ રૂગવેદ ત્રીકાળ સંખ્યા ટીકા સાથે. કી. ૩

૩ નવરાત્રી પુજન દીપદાન વિગેરે. કી. ૦૧

૪ મંગળા ઇક લગન વખત તથા જનોઈ વખત ભણકી. —

૫ { શિવ રહસ્યોક્ત શિવપુજન પુરાણો ક્ત રૂડી.
નમક અમકની પાર્થિવેશ્વર પુજન સાથે. કી. ૨

૬ માતાજીના તથા માહાદેવજીના ગરબાની ચોપડી. કી. ૨

૭ { હાટકેશ્વર મહાદેવ નગરખંડની યાત્રા તથા અંખામાની યાત્રા
તથા કાશીવિશ્વનાથ મહાદેવની પંચ તીરથી
કીર્તનાબળી નામની ચોપડી. કી. ૦૧

૮ સિદ્ધપૂર યાત્રા તથા ઉત્તરું જાણાણીની આરતી કી. —

૯ ડાકોર યાત્રા શોખીલાએને સાથે. કી. —

૧૦ શ્રી અંબિકા આરાસુર મહાત્મની ચોપડી. કી. ૩. ૧

આ સરવે પુસ્તક તથા ચોપડીયો મારા મુકાનમાંથી રોકડી કીંમતે મળશે. ને દેસાવર વાળા પાસે ટપાલ ખરચ રાખેલું છે. ખીન્નુ શ્રી માતાજીમાંથી મળશે. ડેકાંલુ આરાસુર દરબારમાંથી.

વસંતતિલ્લકાગ્રંથ.

કવીજનોને વિનંતિ.

ખાંહે ધરી હિત કરી જેમ તેમ પાળો,
લાડી હસી સકળ સાતિય સર્વ ન્યાહળો;
બાશા ન જાણ્યું કવિની કરૂં ગ્રંથ આળે,

ધહિત કૃષ્ણ વરિને કરી દ્યો સદા જ.
 ખાગો તણી રચિ કલા લાખોજ માયે,
 ભાઈ વિચિત્ર અતિશય પુષ્પો જણાયે;
 માજી તમારી ભગતે કરી વાંછનાઓ,
 ભાશા ન જાણ્યું કવિજીને પ્રસંન થાઓ. ૨

કુહો.

સંવત ૧૯૩૭ના

મહા

શુકલ

આદ્ય નિધ ગુણ રૂપિતણા, વેદ માસ ભુ પક્ષ
 પુનેમ સોમ
 પહેલો પોડવ તીથિયે, બીજી વારે લહુ લક્ષ. ૧

૧૪મી

ફેવરવારી

પ્રહ્લાંડની તારીખ કહુ, વિષ્ણુવાદ્યે આજ
 સને ૧૮૮૧
 વનસ્પતી દળ પૃથ્વીમા, અંગ્રેજ કરેછે રાજ. ૨
 વસંત તિલકા.

રાજ પ્રભાથિ હિત કર્મ સદાજ થાયે,
 વિપ્રો મળીજ સ્મધજે અતિ હર્ષ ગાયે;
 ગુરુ કપાથકિ હવે ગુણ ગાવુ સારા,
 ખાલાજીને શ્રી ત્રિપુરેશ્વરી મૃતધારા. ૧

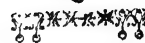
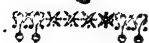
કુહો.

હરિ લંબોદર શિવજી, જીગદંબા રવિ દેવ
 ભેદ ગણે કોઈ પાંચમાં, છે પ્રહ્લ હતા હરનેવ
 શ્રી જગદંબાર્પણમસ્તુ.

(છત્ર)

(નિશાન)

શ્રી	શ્રી
શ્રીજી	શ્રીજી
શ્રીજગજી	શ્રીજગ
શ્રીજગદંજી	શ્રીજગદં
શ્રીજગદંબાજી	શ્રીજગદંબા
શ્રીજગદંબાર્પણજી	શ્રીજગદંબાર્પ
ણ	ણ
મ	મ
સ્તુ.	સ્તુ.

શ્રીચંબિકા મહાત્મ્ય.

શ્રીગણેશાયનમઃ ॥

૫૬.

ગણપતિદેવા તું ગરીબ નિવાળે. (૨) વાર.
અંધનચરચીત પુષ્પે વધાવું, સિંદુરે કરે શેવા. ગણ૦ ૧
યાળ ભરી અમૃત મોદીક, છે મિઠાઈ ઘણા મેવા. ગણ૦ ૨
પુજા કરી હું તો પાવલે લાગુ, બકિત બવોભવ બેવા. ગણ૦ ૩
શિવાનંદના સ્વામી રસિક શીરોમણ, વર આપ્યાના ઘણા એવા. ગ૦ ૪

પરભાત.

ઉઠ પ્રભાત સમર લેતો શ્રી ગણેશદેવા.
નામ લેતા વિદ્ય હરે, સકળ વાકિ શેવા. ઉઠ૦
એકદંત દયાવંત, આર બુજા ધારી;
મુસ્તક મુગટ સોહિયે, મશકની અરવારી. ઉઠ૦ ૧
પેરન વાંકા પાન ફુલ, પાનેકુ મેવા;
અમર દેવ સ્તુતિ કરે, સુર કરે શેવા. ઉઠ૦ ૨
માતાબાકિ પારવતી, પિતા મહાદેવા;
દાસ વિપ્ર જનકા પતી, રિદ્ધિ સિદ્ધિ લેવા. ઉઠ૦ ૩

॥ શ્રીગણપતિનોગરવો ॥

સમરંતા સુખ પામિયે ને, સાહ કરે સુદાગોરે;
દરશણે દુઃખ વામિયે ને, મોટો દેવ હુંડાગોરે. ૧
પેંદરણ એને કંચુકીને, માથે સુંદીર ખુપરે;
સિંદુર અંગે શાભવુને, એછે આનંદ રૂપરે. ૨
આરબુજાનો દેવતાને, ગૌરિનો ગજદંતરે;
સુરપતી શેવા કરેને, મહીમાએ અત્યંતરે. ૩
કઠી સોહિયે કઠી જખલાને, ધુધરીયો બેઠ મણરે;

બહિ બાજુબંધ ખેરખાને, કુંડળ લળકે કહ્યુંરે.	૪
યત્તો પવિત્ર સૂર્યનુંને, શેવંતાનો હારરે;	
બિહર એને બેલવાને, મોદિકનોંછે અહારરે.	૫
ડાબા હાથમાં કમળ ફુલને, જમણા હાથમાં ફરશીરે.	
કર કમંડળ ખેરખાને, રેહેછે અમી વરશીરે.	૬
એવો ગણપતિ પુછ્યેને, શંભુ જોનો તાતરે;	
મનવાંછીત ફળ પામીયેને, ઉમિયા એની માતરે.	૭
સુદધુધ બે નારિઓને, સ્વામી કાર્તિક બાહરે;	
રિદ્ધિ સિદ્ધિ બે કુંવરીઓને, ક્ષેત્ર કુચળ જમાહરે.	૮
લક્ષ લાભ બે દીકરાને, એવું તો ધન સુતરે;	
સાચે મને શેવળે, એ છે પારવર્તીનો પુત્રે.	૯
નામ લેતા સિદ્ધિ પામીયેને, છે શિવજીનું વરદાનરે;	
નિત્ય ઉઠી શિશ નામિયે, તો પામિયે બહુ સંતાનરે.	૧૦
સાંભળજો સહુ માનવી તમે, એટલું કહ્યું કરજોરે;	
ગરબો આ ગણેશનો તમે, આગળથી ઓચરજોરે.	૧૧
ગાથે સુણથે બાવસુને, તેના કારજ સરશેરે;	
ગાવા પહેલા મન લાવજોને, વિનવીયે હર વરપેરે,	૧૨
સંવત સચર છાશિયોને, ઉતમ આસો માસરે;	
નવરાત્રિની પંચમી, ગુણ ગાયે દલપતદાસરે.	૧૩
માગુ મનથી એટલું જો, પોચે મનની આશરે;	
સુખ સંસારના ભોગવેને, અંતે સ્વર્ગ નિવાસરે.	૧૪

આતાજીના પરભાતીયા.

આશરો એક આધાર આરાસુરી, અવનીમાં આવીને સરવ ગાવું.
 મોટ મોટેરા તે માન મુકી કરી, આપ જોયા વિના આપ ખોલું.ટોક,
 ધરયકી ધન તે અંધ કીધો નહી, એણે ધંધે તો તે ધરમ જાય;
 નામ લેતા નવનિદ આવી મળે, નામ લેતા સરવ લાગે પાપ. આ• ૧
 કોડ પુરા કરી વહારે મા બહુચરી, કુમળે કરી મેં કાંઈ ન જાણ્યું.
 મહાતમ તાહરે મન જાણ્યા વિના, બળે કરી શાને સંકટ તાણું. આ• ૨
 હું પદ ટાળીને તું પદ શેવતાં, અધ તણો સ્પર્શ નબ્બ અંગ ભાગે;

જગતી જ્યેષ્ઠ જુગમાહિ મા અંબિકા, તુજ વિના અવશ્ય કોણ જાયે. ૩
 'શ્રદ્ધ શિવ શક તે ધ્યાન તાર ધરે, કોડ તેવીસ તે કોણ લેખે;
 આદ્ય તું એક મંડાણ માહિ રહી, યોગ યોગેશ્વર એક દેખે. આ• ૪
 પરમ પ્રીતે કરી શેષા સલખનપુરી, મંત ધરી માનજો સર્વ માયુ;
 સંસારમાં શીવને શકિત શેષા વિના, સુકૃત કીધું તે તો સર્વ કાચુ. આ• ૫
 કૃષ્ણ તું વિષ્ણુ તું નામ નારાયણી, આદ્ય તું અંત્ય તું વિશ્વબ્રાહ્મી;
 સ્થાવર જંગમ જગત સચરાચરે, સરવ દેવે મળી તુજને યાપી. આ• ૬
 લક્ષ્મ્યોરોશિ માહિજ માતા તમો, લક્ષ્મ તન માહિ તમો લક્ષ્મ માહિ;
 રાંક ને ટાંક કરૂણા કરીયાં તમો, હારે રહિ ભટ્ટની બાહે સાહિ. આ• ૭

ચડી અંબિકામાત મહિપાસુર મારવા, દેવનું દુઃખ મન માજ આણી.
 કડાકડે દૈતને ક્રોધ સુમાતના, ચડી સિંહ ચાલી શ્રદ્ધાણી. ૧૨૬
 સાચી સલખનપુરી વિવિધ આયુધ ધરી, ચાચર ચોકતે આવી ચાલી.
 દોડ દીગાય દોગપાળ બધે પાળ્યા, ગડગડે ગગને ધરતી હાલી. ચડી ૧૩
 સાંગ ફરશી ગદા બાણ ત્રિશુલ અહી, ખડ્ગ ખેડુ ખખખર ડમર વાળે;
 નીસર્યાં માત તે અસુર દળ મારવા, હાં કેતાં પેરીના ગાત્ર બાળે. ચડી ૧૪
 પાનનું પાત્ર તે હાથ માતાતણે, મંત લોચન મહા રક્ત દીગે.
 કોડ તેવીસ તે દેખી આણુંદીયા, મારનિ અસુરનું રૂધીર પીસે. ચડી ૧૫
 અંબિકામાત મહાકાળરૂપે થઈ, દૈતનું સૈન્ય દેવ કીધું;
 એક અનેક તે મન નવ ધારીયા, મારનિ ફાટનું રૂધીર પીધું. ચડી ૧૬
 હાહાકાર હુવો અસુરના સૈન્યમાં, ખળબળ્યો મર ને સિંહ છળકથોડ;
 ડગમગ્યો ચંદ્ર ને સૂર્ય દેખો કરી, કથમથો કુંદ્ર પ શેષ છળકથો. ચડી ૧૭
 અમર સહુએ મળી આવી આસીશ દે, ક્રોધ મુકી કીપા કીજે માતા;
 ભડતને લાડ લડાવીયાં ભગવતી, સરવજન પામીયાં સુખશાતા. ચડી ૧૮
 જોજોજોકાર હુવોજ ત્રિલોકમાં, ચંદન પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય;
 ચરણ સેવે હરોરામ પ્રેમે કરી, તાહરી વાણીને વેદ ગાયે. ચડી ૧૯

ધણા દુઃખે અંતે મેહણા માર્યા છે.

અંબા કેમ નથી જગતી દુખ નથી ભાગતી, ત્યાગતી કેમ નથી નિદ્રનેણુ,
 નાગરી નાત હમો અટપટુ બોલથું, વાધ ચડનારિ તુને દહથું મેણા. ૧૨૭

બ્યારે મહિસાસુર મદ ભર્યો મલપતો, ત્યારે તુ વાઘ ચડિ વંત ફરતી;
 બડું ત્રિશુલ લેવાં પડ્યાં કર વિશે, ક્ષાયુ ક્ષાયુ મદ્ય મધુપાન કરતી. અં ૧
 પાડાને મારતાં પ્રાક્રમ અતિ કાર્યુ, શાસ્ત્રમાં પડ્યું તેતો સખળ સાચુ;
 તે બળ તાહુરું ક્યાં ગયું શ્રી અંબિકા, આવડું આળસ તુને ક્યાંથી આવડું; ર
 શું કળી કાળમાં નથીરે ચુવાળમાં, કેમ આરાસુરી અવળી બેડી;
 ભગત સંકટ સમે ચપન કીધું તમે, શાને કાળે સતી નાથી પેડી. અં ૩
 કળી મધ્યે ચડી વિનાયક સહુ જપે, પ્રસીદ્ધ એછે તેતો વેદ બોલે;
 વેદના બોલનો તોજ રાખો સતી, નહીજ રાખો તો હવે સૃષ્ટી ડોલે. અં ૪
 આવડી ઉતાવળ આજથી કેમ કરી, ગંગાનો રંગ સ્થીતી વર્ષ સોડે;
 તાટરે માહરે પ્રીત પુરવ તણી, તે કેમ જાય મારે અંગા નોડે. અં ૫
 મદન મુખ વચન સુણી શીઘ્ર થયાં શાંભવી, ચડીસીંહ ધરોત્રિશુલ આવ્યાંચાલી;
 કાવ્ય દુખ આપ્યું મુખ ચરણકમળેચરી, હેમમ હેમમ પાવાવાળી. અં ૬

ઉડતું અંબિકા સાહુકર બહુચરા, ભકત સંકટ સમે આવો ધાઈ;
 જ્ઞાનમાં ધ્યાનમાં સકળ બાપી રહી, તાહરા રૂપન જોવું વ્યાહર્ણી. ટેક.
 આદ્ય તું અંત તું મધ્ય માહિચરી, તારણી ત્રીપુરા સુખદાહ;
 અવસર ચુગ્યેથી અરથ કાંઈ નવ સરે, આપદા ભક્તની લાજ બોર્ધ. ઝેડ ૧
 વડંબ કીધા થકી વાત વણમે ખરી, જગતમાં શક્તિન કોણ નમશે;
 કળી કેરા કાળમાં જગતી તું ખરી, તુજ વિના દુઃખડાં કોણ હરશે. ઝે ૨
 સાંહ ઉપર ચડી ત્રિશુલ મા કર ધરી, ચોસડ જંગલણી મંગ લાવો;
 ભગતી ભાવે કરી લાલે વિનતી કરી, આપણા ભકતનાં બરદ પાંચા. ઝે ૩

દેશીફર.

જેમ તું રાખેરે આરાસુરી તારે ભાવે રહીયે,
 મનની વથા જાણો માતજી, મુખથી શું કહિયે. ટેક.
 માત તાત તું માહરે, મા આશરો તારો;
 તુજ વિના બોળુ કોનહિ, જળહળતો પારો. જેમ ૧
 ઉગર દેશ આરાસુરી, પુરવ મહાકાળી;
 દક્ષણમાં દેવી અષ્ટ ભુજ, ચૌવાળ બહુચરબાળી. જેમ ૨
 ચારે દેશે તું બાપી રહી, ખદ્માયે ન જાણી;
 શી શી શોભા તે કહું માતની, શીવની પટરાણી. જેમ ૩

અંડ ચુંડ તે મારીયા, રક્ત બીજને રોળી;
 સુરીનરે સુનીવર એમ વહે, મારી માતા છે બોળી. ભ્રમ૦ ૪
 સહસ્ત્ર કળશ તારા નામના, વક્ત્રબ શીર છાન્ને;
 જગ રૂઢ્યો કેમ વાપરે, અંગ્યા માથે બીરાન્ને. ભ્રમ૦ ૫

પ્રભાત.

એટલું સર્વદા એટલું સર્વદા, પ્રથમ મા અંગિકા આદ્ય દેવી.
 શિવ વિરંચીને વિપ્ત પેદા કર્યા, તેઓએ સરસ્વતી નિત્ય એવી. ટેક
 અદિદ બોવન વિશે વાસ વારાહિનો, વિષ્ટ તે કામ મા બહુજ કીધાં;
 દાનવો કુટોને દમન કીધા ઘણા, દેવોનાં દુઃખ દારિદ્ર લીધાં. એ. ૧
 દંડાતી અર્પદા અકળ ઉત્પન થઈ, કાળીનાં પાર કોઈયે ન પામ્યા;
 પ્રાક્રમ તાહરાં પ્રાદ મા બેઠને, મનમુખ દેસોએ શીર નાંમ્યાં. એ. ૨૦
 ભક્તિ તું સુકિત તું યક્તિ તું મર્ચમાં, વિદ્યા ને બુદ્ધિ તું બ્યાપ નાજી;
 દરશન તાહરાં દુર્લભ દેવાને, નમી નમી નિત્ય હું થાઉં રાજી. એ. ૩
 મંદુકેટલ મા પ્રથમ ને મારીઓ, મહિનામુરે રક્ત બિજ રોળ્યા;
 દાંબ નીશુંબ ને ધુંબ રાક્ષસ મળી, અંડમંડાને ચપટીએ ચોળ્યા. એ. ૪
 એવા અમુરો તે અનેક મંદારીઆ, સહસ્ત્ર બુદ્ધને સહુ દેવ નમતા;
 કરુણાચંદ્રે કહે આપ કીર પા થકી, ત્રીવીધ કોટી સંતાપ સમતા. એ. ૫

માન મૂકી નનો માન મૂકી નમો, પર્મ પરમેશ્વરી પ્રથમ કહીએ:
 શક્તિવિણ સુત્વ સહુ ચારું ચાલે નહિ. અંડીકા માતને શરણ રહીએ. ટેક
 ત્રીકૂળ દાતાએ જેન કીધા કરી, નામ તે પુરુષોનાં પ્રણુ રાખ્યાં;
 ગ્રંથો તે બહુ રચ્યા ગુણીજને ગુણવક્રી, કાલ્યને શાસ્ત્ર સિધાંત બાખ્યાં. માન. ૧
 અક્ષાને બાવથી સાધ થઈ સરસ્વતી, પેદો તે ચાર વિખ્યાત કીધાં;
 બ્યાસ સુબદેવને પ્રસંન પરમચરો, દશ પદે અષ્ટ પુરાણ લીધાં. માન. ૨
 મારકંડે સુની મહેરથકી ઉચર્ચા, અંડીપુરાણ કીપાયે કરિયું;
 દસ વળી અષ્ટતું આયુષ્ય જે હતું, તે પરે કલ્પજ એક સરીયું. માન. ૩
 મંદને મુર્ખતું મહાદુઃખ રાળીને, માજીએ કાળી કવિદાસ કીધાં;
 બારથી ભુમીમાં માગ મોટો થયો, અનેક એવા કરી જસ લીધાં. માન. ૪
 ધન્ય તું ધન્ય તું જ્ય ત્રીપુરેશ્વરી, સમરણ સર્વદા જેહ કરશે;

કરણાશંકર કહે બેહુ કર નેડીને, મનવાંછીત કળ સેજ સરશે. માન૦ ૫

તન, મન, ધન મુજ માત મુક્તિધરી, પ્રાણ આધાર હું શર્ણુ તારે;
 બ્રહ્મા ને વિષ્ણુ તું શિવમાં બ્યાપીક, સર્વમાં એજ તું એક મારે. ટેક.
 એકથી ઉત્પન્ન અનેક માયે કર્યાં, અસંખ્યને આદ્ય તે એક જાણો;
 બહુ જન્મો ભટકતા બુદ્ધમાં ભગવતી, રાખતો રેતીમા જેમ વાણો. તન૦ ૧
 પ્રવીણ તું પ્રાણમાં તીમીરમાં જોત તું, સર્વ બ્રહ્માંડમા એક શક્તિ;
 એક સ્થાને ઠરી સર્વ સેવા કરી, અંતરે ઓળખો નિત્ય ભક્તિ. તન૦ ૨
 આશરો એક આધાર છે તારો, બીજુ તે બાનુમાં નહિજ માહારે;
 શુદ્ધ વપશુદ્ધ અક્ષર નથી જાણતો, કાવ્ય કલ્પ સહુ આધાર તારે. તન૦ ૩
 વાત વીમ્બારી મૈ વિશિષ્ટ વિષેધરી, શિવ તણાં પદો તે સીદ્ધ કીધાં;
 તે પર મોહર કશોજ જ્યુગધારીણી, જન્મથી ચણ મેં ઘોઘ પીધાં. તન૦ ૪
 એક છું એક તું અખંડ બ્રહ્માંડમાં, ગાઈને ગુણ હું યાવું રાજ;
 કરણાશંકર કહે બીજ ન રાખતો, જીતી જો હારતો આજ બાજ. તન૦ ૫

પરભાતીયું.

ધ્યાન ધર ધ્યાન ધર અંબિકા માતનું, જેને સુર મુનીવર શીશ નામે
 ધ્યાન શિવજી ધરે વિષ્ણુ સેવા કરે, માતનો પાર બ્રહ્મા ન પામે. ટેક.
 આદ્ય બ્રહ્માણી ઉદ્રાણી મહા લક્ષ્મી, વેદ વિખ્યાત નવખંડ જાણી;
 રિધ સિંધ દાયણી કાપે પાતક તણી, માત ત્રીભુવન ધણી અંમે રાણી. ધ્યા૦ ૧
 આદ્ય જ્ઞેયધરી માત ત્રીપુરેધરી, આદ્ય માહિધરી સુખદાર્ઢ;
 દાતા છે શક્તિમા ભક્તને મુક્તિની, જાણી પોતા તણે લે નિબાવી. ધ્યા૦ ૨
 કુષ્ઠ મેહારણી દેવ દળ મારણી, ભગજન તારણી અંબે માતા;
 ઘસ અમૃતતણી રાખ સાહ્યત ઘણી, બાળ જાણી કરો સુખશાતા. ધ્યા૦ ૩

નાચેની પંચતિરયિ આરંભીને ‘આજનો દહાડો રહેવા ધો ની’
 ત્યાં સુધી નાગર બ્રાહ્મણ વડનગરાને કરવાનો ધારો છે. જે દીવસથી
 સંગ બંધાયો છે તે દીવસથી નીચે મુજબ.

શાવણ માસમાં અને બાદરવા માસમાં કરવા વના ચાલેજ નહિ,

એવો રિવાજ પડી ગયેલો છે. આ લઘુ પુસ્તકમાં હમાં રચનાતીની રીતનું છપાવી પ્રસાધ કર્યું છે કે જ્યેથી વંશમાં આચરમાં સરવે રીતના ભુજ પડે નહિ તેથી લખવામાં આવ્યું છે. તેથી સરવે નાગરો કરશે એવી આશા છે મરવે પુણપો લઈને વાજતે ગાજતે સરવે સંધના લોકો મળી પંચતીરથી કરવા જવું જોઈએ.

પાંચ દીવસ રહીએ છીએ તેની વચમાં, મંગળવાર કે રવીવારે, ભિરવનાથને વડાં, ચગા, કુંવાર, એનું નૈવેદ્ય કરી મુકી આવવું જોઈએ, એવો ધારો શાવળ માસ અને ભાદરવા માસમાં છે.

આગસુરની અંબાની પંચતીરથીનો ગરબો.

માજી તું આગસુરની ગાયરે, આઠ અંબિકારે મા. ટેક.

આરાસુરમાં ગિરાજતારે મા, સેવકને શીર છાજતારે મા;

આસને બેઠી ગાજતારે મા, માજી તુંને દોઢે મહામુખ થાયરે; આઈ ૧

મંડપની રચના ધણારે મા, હીરા રત્ન જડયા મણીરે મા,

શેભિ ઓ સુના ધણા મા. માજી તુંને દોઢે પતોક જાયરે; આઈ ૨

પુજા કરે મધ્યને સમેગ મા. કામ લોભ મોહને દગેરે મા,

અંબાને મન તે ગમરે મા, માજી દીકે મન લોભાયરે; આઈ ૩

ગંગોદક નીરમળ ભરીરે મા, કરે પખાળ જુગતે કરીરે મા,

કુરચકી નાથે અગીરે મા, માજી તું કરણા કર કીરતારે; આઈ ૪

ચંદન પુષ્પ ચંડાવતારે મા, મન માજીતું લડાવતારે મા,

અંબાલિ મુલાલો કિડાતારે મા, તેનો સફળ થાય અવતારે; આઈ ૫

જાઈ જુદા ને માવતારે મા, કીડરીઆ થઈ આલતીરે મા,

શેરો કરી કંઠે ધાતતીરે મા, માજી તું નીરમે પદ દાતારે; આઈ ૬

બહુજન પારે આવતારે મા, મેવા બહુ વિધ લાવતારે મા,

માજીમાને ધરાવતારે મા, માજી તેને બવસાગરે મધ્ય તારે; આઈ ૭

ધુપ દીપ નૈવેદ્ય કર્યારે મા, નર નારી મોહે ભર્યારે મા,

પાન પાત્ર મધ્યે ધર્યારે મા, માજી તેને નવનિધ ઘણી આપરે આઈ ૮

ઘંટા વજનડી કરે આરતીરે મા, નરનારી મન ધારતીરે મા,

તન મન ધન સહુ વારતીરે મા, માજી તેના દુખ દારિદ્ર બધ કાપરે આઈ ૯

સનમુખ રહી શીથ નામતારે મા, કોટી જનમ દુઃખ વામતારે મા,

પુરણ પદવી પામનાંરે મા, માજી તેને પોતાની કરી થાપરે; આઈ૦ ૧૦
 હવન વેળા સહુ આલિનેરે મા, સપરીવારે સરખલિનેરે મા,
 પુજાપો બહુ લાલિનેરે મા, માજી ત્યાં બ્રાહ્મણ કરતા જાપરે; આઈ૦ ૧૧
 કરે હવન જન જાપરે મા, ટળે તતના તાપથીરે મા,
 અંબામા આપો આપથીરે મા, માજી તે જીગ સચરાચર જાણુરે આ૦૧૨
 પુજા સરવે સમર્પનારે મા, શ્રીકૃષ્ણ ઘાટડીઆ અરપનારે મા,
 બ્રહ્મ ભોજન કરી તર્પનારે મા, માજી તે વેદ પુરાણ પ્રમાણુરે આઈ૦ ૧૩
 પ્રદક્ષણ જાણે કરેરે મા, અંબા મા મનમાં ધરેરે મા,
 નવનિધ તેને દારે રહેરે મા, માજી તું મુળ મહિમાં મંડાણુરે આઈ૦ ૧૪
 પંચતિરુથી કરવાં પળ્યારે મા, કોઈક કર્મ કુડાં પળ્યારે મા,
 સોજન સહુ મરવે પળ્યારે મા, માજી તું નિરમળ પદ નિરવાણુરે; આ૦૧૫
 ગણપતને શીશ નામથરે મા, જનમ મરણ બે વાંમથરે મા,
 તે ચાર પદારથ પામથરે મા, માજી તેને આપે પુત્ર ધન તારે; આઈ૦૧૬
 શિવ સનમુખ બંધે સહારે મા, મોહ માયા મમતાં વહારે મા,
 અજ્ઞાન નિરંજન એ કહારે મા, માજી તારા સેવને ઓધારે; આઈ૦ ૧૭
 ચાચર પુજા કીજીએરે મા, મન વાંછીત કૃષ્ણ લીજીએરે મા,
 અમરત રસ એ પીજીએ મા, માજી તે કર્યું સકળ દેદારે; આઈ૦ ૧૮
 આદ્ય સ્થાનકે વાસો વચારે મા, દયા દીક્ષમા આણી ધચારે મા,
 આયુધ અંગે ધર્યાં હર્યાંરે મા, માજી તમે કિનારો ભવ પારે; આ૦૧૯
 વારાહી દિન વાળીએરે મા, પાપ તે સકળ પ્રાણીએરે મા,
 જો જો આંખ રસાળીએરે મા, માજી તમે સહુની રાખો લાજરે આ૦૨૦
 ભુતજ રહે સહુ એ થકે રે મા, જો નમણ ચડાવે મુસ્તકેરે મા,
 શાખ વખાણો પુસ્તકેરે મા, માજી તેને અંતે સરગ વિમાનરે; આઈ૦૨૧
 ઉલટ મન સહુને થયારે મા, ત્રણ તાપ તતના ગયારે મા
 અડસઠ તીરથ અહીં કથારે મા, માજી તું સાચું સત્વ દયાદાનરે આ૦૨૨
 ચાચર પુજીને આવનારે મા, આત્મા માજીની લાવનારે મા,
 વાલ્ય સનમુખ પળાવનારે મા, માજી ત્યાં પુજન તારે થાયરે; આઈ૦ ૨૩
 ભૈરવ પાયે લાગીએરે મા, આગસ તજીને જાગીએ રે મા,
 મન માન્યું જઈ માગીએરે મા, માજી એવાં ભૈરવ બાળે વેશરે; આ૦ ૨૪

મારકુંડ કહે મોહયકીરે મા, અનેક સ્વરૂપ તે એકથીરે મા,
 અંખામા બીજી નથીરે મા, માજી તારો પાર નપામે શેષરે; આઠ ૨૫
 સિદ્ધ સવાઈ સહુથી વડીરે મા, પ્યાન ધરોને રૂદ્ધ ધડીરે મા,
 ક્ષાણું એક રહો ઉભા અડીરે મા, માજી સિદ્ધ શુભ કરે ઉપદેશરે; આઠ ૨૬
 આદ્ય શક્તિ એક છેરે મા, વાગ્ય તણી વાંચક છેરે મા,
 વન તરવર અનેક છેરે મા, માજી જુગત ન લે તારો ભિદરે; આઠ ૨૭
 આનંદ ઉદે થયો અંગમારે મા, આત્મો જાળ્યે સહુ સંગમારે મા,
 મન રાખો જી સુઅંગમારે મા, માજી તેનું ધાય શુધ શરીરરે આઠ ૨૮
 માન સરોવરે એ લહુરે મા, છંદ્ર અમર આયે સહુરે મા,
 ઉરવશી ગાન કરે બહુરે મા, માજી તેનું નીરમળ દીશ્યે નીરરે; આઠ ૨૯
 શોભા તે મા સરોવર કનેરે મા, નહાશ્યે પોતે એકે મનેરે મા,
 શિવ સહીત ચતુરા નમેરે મા, માજી એવું માન સરોવર નીરરે; આઠ ૩૦
 વાજાં તે વાજે છંદમારે મા, નાંઠાં મહા મન મંદમારે મા,
 જીવ રહેછે આનંદમારે મા, હારિ તમે દુઃખા રાખો ધીરરે; આઠ ૩૧
 નરનારી બધ જાળનરે મા, આપો આપ ગમાનરે મા,
 સેવો તે આદ્ય અજાતરે મા, માજી તમે પુરો મનની આગરે; આઠ ૩૨
 ગાજતે વાજતે આવિયાંરે મા, શોભા સકળ મળવિઆરે મા,
 માજીને મન બાવિઆરે મા, માજી સહુ કરના દામ્ય વિવતરે; આઠ ૩૩
 દેવિએ દેવને બહુ હણ્યારે મા, મારજો મહિપ ત નહિ મળ્યારે મા;
 અમર ઉદો મુખયા બાળ્યારે મા, માજી જાવ કાળ ઉઘ્યો અગાધરે; આઠ ૩૪
 સકળ નિરય અહાં વાસીએરે મા, ભમવું ના પડે કાશિગંધરે મા.
 નર હો સહુ મન રાશિએરે મા, માજી તારો વારો દેશ સારા અક્ષરે; આઠ ૩૫
 રાખો મન નીરમળ મતારે મા, સેવ્યા ત્રિભોવના પતારે મા,
 જો હોય કરમ તણી રતારે મા, સાચી સેવો અંખા શક્તરે; આઠ ૩૬
 અંખા અંખા જે રટેરે મા, પ્રાયશ્ચીત પુરવ તણા ઘટેરે મા,
 માજીને નાતિ રટેરે મા, એ છે સકળ કળા બધ્ય શક્તરે; આઠ ૩૭
 ગરબા ગાથે માનવારે મા, સહેજે નહાશ્યે જાહાનવારે મા,
 દમ નહિ કાંઈ દાનવારે મા, માજી તરે નરનારી આરકતરે; આઠ ૩૮
 શિખે મુણેને સાંભળેરે મા, ભવસિદ્ધ ફેરો ટળેરે મા,

અંખામા પોતે મળેરે મા, માજી તમે વલ્લભ દેખો ભક્તરે; આ૦ ૩૯

યંચતિરથી વખત પહેસો ગાવાનો ગરબો.

આઈ આશા પૂરો અંખિકા. ટેક.
 સેવા સેવા અંખે આરામુરી, માની ચાકરી ચોકી કરી,
 માના દરસણથી ચીંતા ટળી; આઈ આશા૦ ૧
 પ્રથમ ગણપતી દરસણ કીજીયે, રિધસીદ્ધ માગોને લીજીયે,
 માને મહોલે હાથા દીજીયે; આઈ આશા૦ ૨
 માનું ચાચર અતી રણીઆમણું, શોભા તે શો શી વરણવું,
 માને દુરથકી દેખી નમું; આઈ આશા૦ ૩
 વાલ્લનાં તે નીરમળ નીરછે, ચાચર ખેચર વીર છે,
 ત્યાં ભૈરવો રણધીર છે; આઈ આશા૦ ૪
 માનું માન સરોવર સાંઝે છે, અન્નવ્ય દરસણ જાવુંછે,
 માના પારા મધે જઈ ગાવુંછે; આઈ આશા૦ ૫
 માના વાઘ ગૌધન સિંહ ચરે, એક દીનમાં ૩૫ વાગુ ધરે,
 દુઃખિયાનું દુખ સહેજે હરે; આઈ આશા૦ ૬
 મા આરામુર વાસો વસે, માજી સિંહાસન ખેડી હશે,
 માજી સેવકની વહારે ધસે; આઈ આશા૦ ૭
 સરસ્વતીમાં જઈને નાહીશું, દેહ શુદ્ધ નીરમળ થાઈશું,
 બાવા કોટેશ્વરના ગુણ ગાઈશું; આઈ આશા૦ ૮
 વિદ્ય મોહ ભરી વિખમા ભરી, માજી જાગતી જોતે ખરી,
 માયે વિમળને કસણા કરી, આઈ આશા૦ ૯
 ચાચર ફરી અરખે રમે, ગરખે રમે તે માને ગમે,
 માજી નહાનો અંખાને નમે; આઈ આશા૦ ૧૦

માન સરોવરમાંથી તાંબાનો કળસ ભરી લાવીને અન્નવ્ય માતાના
 સનમુખ ભાંય ઉપર સાથીઆ ચોખાનો કરી તે ઉપર કળસ મુકી પુજા
 કરી નીચેના ગરબા ફેર ફરીને ગાવા.

અબ્બા માતા આગળ ગાવાનો ગરબો.

- માન સરોવર તીરે માતા, અબ્બાવડી કહીએરે મા;
તેનું દરસણ કીધે મહુધો, સુખીઆં થયએરે મા. ૧
- અંઆની ને વડી બેન તે, જઈ બેડી વન માંહેરે મા;
અબ્બા માને વૈભવ નવ ગમે, અતી આનંદ મન માંહેરે મા. ૨
- એસઠ જોગણી ડાખા જમણી, બેડી માની પાસેરે મા;
આદ્ય શક્તિ છે અબ્બાવડી તે, પુરણ જોત પ્રકાશરે મા. ૩
- સધળી દેવ્યા મા નીરલોભી, નહિ કોની પરભાથરે મા;
જેને સેવે સંકટ નવ પામે, તેને સેવો નીત્યરે મા. ૪
- તળાવના જળ ભરી તુમડાં, તે વાડીનાં ફૂલરે મા;
કુમકુમ અક્ષત લક્ષ્મી પુર્ણ, મહિમા અધીક અનુહારે મા.
અબ્બા પુત્રે અંઆ પરસન, તેમાં નહિ સંધેહરે મા;
વાટ ઘાટમાં સુખિયા રાખે, કોઈને નવ દે છેહરે મા. ૫
- કર્મ કછોટો કરે આયુધ લઈ, બેડી દૈત હણેરે મા;
નથણે માને અમી ગરેને, નિરખે બક્ષત બણીરે મા. ૬
- અબ્બા તળેથી માટો એળે, સધળા રોગ હણેરે મા;
જનમ જનમનાં પ્રાયશ્ચિત જાયે, વાણી વેદ બણેરે મા. ૭
- વૈભવ નહિ પણ પારો પ્રત્યક્ષ, જાણે મુરીનર લોપર મા;
એ બે બેનાંમાં બિઃ ગણે કાંઈ, તેનું જીવનર ફાકરે મા. ૮
- અબ્બાવડીનો ગરબો ને કોઈ, ગાયે ભાવ ધરેરે મા;
સુખ સંપત પામે ઘાયું, બાસાગર જાય તરેરે મા. ૯
- સંવત સતર ગેરાશીના, બાદરવા શુદ્ધ બીજરે મા;
રવીવારે એ પારે દલપત, ગાયે મનની રીજરે મા. ૧૦
- સાંભળતાં સુખ શાતા થાયે, જાયે તનના તાપરે મા;
મારી છુધી પરમાણે બાલું, અંઆનો પરતાપરે મા. ૧૧

અબ્બા માનો ગરબો ગાઈ રહ્યા પછી માથે કળસ લેને. નસીવેના ગરબા ગવાયછે. તે ગાવા.

બરખા,

પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીરિંની હાર, શરોવરિયા પાળ.

ધરનાળે ખેડા ભર્યારે; ૨૬.

કોઈ સીચળેરે, સીચળેરે, વાડીમાની વેલ. (૨)

સીચળે વાડીમાના કેવડારે.

કાંઈ કેવડીયારે, કેવડીયારે, મારી અંખામાને ભિટ;

પાઘડીયે રક્ષા કરોરે, કાંઈ પાઘડીયે રક્ષા કરોરે,

નાના મોટાને ખંમા કરોરે. ૧

પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીરિંની હાર, શરોવરિયા પાળ,

ધરનાળે ખેડાં ભર્યારે,

કાંઈ સીચળેરે, સીચળેરે, વાડીમાની વેલ. (૨)

સીચળે વાડીમાના મોગરારે,

કાંઈ મોગરારે, મોગરારે, મારી અંખામાને ભિટ,

ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે, કાંઈ ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે.

નાના મોટાને ખંમા કરોરે. ૨

દેશી ફેર.

સિંગડુ વાગેરે તંમરીયુ, તેનો શબ્દ ગયો આકાશ.

અંખા તારીરે પીપળીયે, અંધાયો ગૌરી ગાય.

ગાય ચરે ને પાંણી પીયે, મારી અંખા કુધડે નાથ. ૧

સન્વામળુનો રે ખીચડો, મા સવાધાળીનું તેલ.

રમળે જમળેરે માવડીયો, ખેલાવળે મારી રાત.

સિંગડુ વાગેરે તંમરીયુ, તેનો શબ્દ ગયો આકાશ.

અંખા તારીરે પીપળીયે, અંધાયુ ગૌરી ગાય.

ગાય ચરે ને પાંણી પીયે, મારી અંખા કુધડે નાથ. સિંગડુ ૦ ૨

ઉપરના ગરખા સુધી ગાઈ અજબ માને પગે લાગીને ગાતા
ગાતા ચાચરમાં આવીને માથે લિધેલો કળસ ચાચરમા મુકી કુદી
કુદીને તાંજીયો પાડીને, ફરતે ફરતે નીચે મુજબ ગાય.

દેશી ફેર.

હમે શાવણુ કેરા આવનારા, હમે ભાવે પુજાપો લાવનારા;
 હમે લાડુ ને ધી જમનારા, હમે દુધપાક પુરીયો જમનારા.
 હમે પંચ રાતરી રહેનારા, હમે થતાક ઘે ઘે કરનારા.
 હમે શાવણુ કેરા આવનાર.

દેશી ફેર. ગરબો આવો રજા લેવાનો.

માજી આજનો દાડો રહેવા ધોની, મને ચાચર રંખા દોની,
 મને ઓટલે સુવા દોની, મને દિલ ખોલી વાત કોની,
 મારા તનમનની ગત હ્યોની, સવારે ઉઠી ચાલવુન્ને. ૧
 મારી મા ચાચરમા વસે અંખા માવડીન્ને,
 મારી મા હવનને કાન્ને દોવડાવો ગાવડીન્ને,
 માજી ખીર ખાંદે ધૂત હ્યોની, મા ચાચર રંખા ધોની.
 મારા તનમનની ગત હ્યોની, મને દિલ ખોલી વાત કોની,
 મને ઓટલે સુવા ધોની, સવારે ઉઠી ચાલવુન્ને. ૨
 મારીમાં ચાચરમાં વસે તારા મરઘડાન્ને,
 મારી મા ટુંગરમા બેઠી અંખા ગરગડાન્ને;
 મારી મા આજનો દાડો રેવાયોની, મા ચાચર મારાતન
 મને દિલખો મને ઓટલે સવારે ઉઠી ચાલવુ ને. ૩
 મારી મા ચાચરમાં વસે તારા ભાવડાન્ને,
 વાંમિ ગણપતી દક્ષણ વેરાવડીન્ને,
 મા આજરો મા ચાચર મારા તનરો મને દીલ
 મને ઓટલે સવારે ઉઠી ચાલવુન્ને. ૪
 મારી મા સાંભા શંભુ છે પાછળ અન્તવડી ને,
 મુકે નાનો મુરતક માતી પાવડીન્ને,
 મારી મા આજનો દાડો મા ચાચર મારા તન
 મને દીલ મને ઓટલે સવારે ઉઠી ચાલવુ ને.

“શુલેતઃપાહિનો દેવી” એ મંત્ર પાંચ વખત બહાણિ કળસમાંથી
 પાણી માતાજીના શીખરે છાટવું. પછી સરવે ગાનારાઓ ઉપર

છાટ્યું. માતાજીને સાજાગ દંડવત કરીને. મુકામ ઉપર નીરાશ થેને
 બેસવું, ને બીજા ગરબા ગાવાની ઈછા હોય તો ઉમંગથી
 ગાવા. પછી માતાજીની આરતી થાળ નાગર આદ્યજાતી થાયછે તે
 થયાપછી બેસવું. બીજે દીવસે સવારમાં નાહી સ્વચ્છ થઈને રંગિલો
 કરી કળસ સ્થાપના કરી પુન્યાવાચન કરીને રંગિલો કરવો.
 રંગિલો એટલે માતાજીના આચરમા પગથીયાં લોઈ સ્વચ્છ કરીને.
 કુંકુચેતી પીળવા. પછી પગથીયા નીચે, પુન્યાવાચન કળસસ્થાપના
 વેદીકત કરવું. પછી માતાજીમાં નાગરઆદ્યજાત વડનગરા જે
 હમે વરસુંતીયા છીંચ તેજ માતાજીના ગવાળામાં કુંકુની થાલ લે
 જેને માતાજીની પાદુકા પુજીને બટજીને હમે કુંકુ મોડે ચોળીને મા-
 તાજીને પગે લાગીને બાહાર આવી. કળસનું ઐત્યાપન કરી. “શુભેનાઃ
 પાહિનો દેવી.” એ મંત્ર પાંચ વખત બોળીને. ઉદો કહીને ડરા
 ઉપર છાટવું. પછી સર્વે સંગવાળુ લોક હાજર હોય તેને છાટવું.
 પછી માતાજીને નમસ્કાર કરીને માતાજીમાંથી વદાય થયું, એવો
 હમારો અસલથી વંશ પરંપરાનો ધારો છે તેથી હમારે કરચાવના
 ચાલિજ નહી. એવો કુલાચાર છે.
 ઓ જગદંબારપણુમરતુ. બેર બેર અંબે માતકી જે. એમ પોકારે.
 આ રિતે અસલથી નાગર આદ્યજાત વડનગરાનો શાવળુ માસમાં
 અંને બાદરવા માસમાં ધારો છે.

ગાગરનો ગરબો.

ચાલી ચાચરે જઈયે, અરજી અલબેલીને કહીયે.	૧
અલબેલી તુ મોરી માતા, જાણી નમિયા વેદ વિધાતા.	૨
ચાચર ગરબારે ગાતા, હિડે મારી બહુચરિયા મદમાતા.	૩
બાળી બહુચરિયા સંગે, રમતા ચાચર રૂડે રંગે.	૪
ગાતા થાતારે રાતા, જોગણિયો સહુ સંગાતા.	૫
પુનમ પુરણે ચંદ્ર, ઉદયો આણુંદ સાગર કુંદ.	૬
ગાગર શોબારે સારી, જુગતે અંબા જુગતથી ન્યારી,	૭
શોબા સલખનપુરની સારી, બોલ્યા કુરકુટ મારી માડી.	૮

- પંખી મુખ બહુચરીયા બોલે, નહિ કોઈ ત્રિભાવન ચાચર તોલે. ૬
 ચાચર રૂડેરે માતા, તુછાં શિવ સુતનીરે વિધાતા. ૧૦
 ચાચર ગરબોરે ધુમે, બેગણિયો સહુ લુમે જુમે. ૧૧
 બાધ્યાં અંબારે વાણી, આદ્ય શક્તિ તુ માત ભવાંની. ૧૨
 આવી અંબારે રંબા, મોટી માને ચાચર રંબા. ૧૩
 ગરબો અક્ષત લક્ષને વધાઓ, અંબા માયે મુસ્તક ચડાઓ. ૧૪
 ચાચર રચિયોરે ગરબો, ગુણુનિધિ સાગર જેહવો ગરબો. ૧૫
 ચરબો ગાતારે અંબા, આવી યોગણી ચાચર રંબા. ૧૬
 ગરમે દીવારે કીધો, વધાવી મુસ્તક માયે લીધો. ૧૭
 ગાગર ધુમેરે અંબા, આવી બહુચર ચાચર રંબા. ૧૮
 બેડી અદ્ભુતરે સારી, લેન્ને શિવસુત માત વધાવી. ૧૯
 ચાચર ગરબોરે ગાએ, ઉલટ બહુચર અંગન માયે. ૨૦
 રમજમ નેપુરેરે વાળે, શબ્દ ગગનમા તેનો ગાળે. ૨૧
 લે હંબોડરે વાણી, વાળે ટોલ દદામા તાળી. ૨૨
 ચળકે ચરણા રે ચોળી, ખળકે કુંકણ નામે મોરી. ૨૩
 મુખની કાંતારે ઝળકે, ચવણે રવિ શશિ સરખા લળકે. ૨૪
 ગાયે સહુ રસંરે મેલી, બાણે દુધમા સાકરે ભિળી. ૨૫
 બેગણી સહુ આવી ઉમંગે, રમતા ચાચર રૂડે રંગે. ૨૬
 ગાયે યોગણીયો સહુ સંગે, વાળે તાલ મૃંગ બહુ રંગે. ૨૭
 કરેછે શિવ સુતરે વાણી, સુણુને સલખનપુરની રાણી. ૨૮
 ભટ વક્ત્રભ માવાછ તારો, જેવુ બાણીનિ પાર ઉતારો. ૨૯
 આંગી રચી આઘને અંગે, શ્રીકૃષ્ણ ચુદડીયો સહુ સંગે. ૩૦
 ગાતા થાતારે રાતાં, ચાલી મંડપ માહે ભતા. ૩૧
 પરથમ ગણપતી દરશણ થાતા, જઈને માનસરોવર નહાતા. ૩૨
 નિરમળ કાયારે કીધો, ત્યાથી આંગી હાથમાં લીધો. ૩૩
 ટાળો ભય ભવ મારે ભમતા, જઈને આદ્ય સ્થાનેક નમતા. ૩૪
 પુરસાઈ આપેરે પળમાં, સાચુ માનજો હોયે દલમાં. ૩૫
 નારી નર કીધા યે ગોએ, બેડી સલખનપુરમાં સોએ. ૩૬
 શિવ સુત યે તારા ગુણુ ગાજી, બચસાગર તરીને જોજી. ૩૭

અરજ મેતો માને કીધી, ક્ષણુ એકમા મારી સુધ લીધી. ૩૮
 કામજ મારે કરજે, મારી અરજ ચિતમા ધરજે. ૩૯
 આશ રાખુછુરે તારી, કરજે કારજ માડી મારી. ૪૦
 દરસણ બહુચરિયા દેજે, સેવકજનની તે સુધ લેજે. ૪૧
 ચાચર ગરબારે ગાયો, પાલવ અંબામાનો સહાયો. ૪૨
 અરજ હાથેરે લીધી, દરકત કરી પાછી દીધી. ૪૩
 અરજ મે ચાચરે ગાઈ, મુણજે સલખનપુરની આઈ. ૪૪
 એવી શિવ સુતનીરે વાણી, મુણજે આરાસુરની રાણી. ૪૫

નવરાત્રિનો ગરબો.

આરાસુરની અંબા મા ગરબે રમેજે,
 રમકે ઝમકે માજી ચાચર માહેજે;
 ઘણુણુ ઘમકે પાયે ગુગરાજે,
 મા ઠણુણુ ઠમકે પાયે પળાયજે. આરાસુરની. ૧
 નવદુરગા મળી છે નવરાત્રમાજે,
 નેગ નેગણી કેરા સાથજે,
 આવી ઉભી ચાચર પ્રભાતમાં જો,
 માહો માહે કરતી હિરે વાત જો. આ. ૨
 આજ આરાસુર મળી ચોસક નેગણીજો,
 એક એકથી અધીક મલકાય જો;
 રીઝાં ચાચર માહે સહુ નેગણી જો,
 કરતી હોંડે કુશળ તણી વાત જો. આ. ૩
 ચંડિ ચામુંડા ચોસક નેગણી જો,
 કાળી કંદૂપને કનકાઈ જો;
 તુળજ હોંગળાજ બાવે ભોગણીજો,
 આગળ આઘા ત્રીપુરાને તુંકાઈ જો. આ. ૪
 આશાપુરી અનપુરણા અન્નેશરીજો,
 બહુચર બાળાને ત્રિપુરાય જો;
 મહાલક્ષ્મીને ભુવનેશરી જો,

આત્મા સંગે વૈષ્ણવી ઉમિયાઈ ન્ને. આ૦ ૫
 વિધાતાને સંગેછે વિષ્ણુશ્રી ન્ને,
 અનુરૂપા અમરેશ્વરી સંગાય ન્ને;
 બીજી બેનો આવી આનંદેશ્વરી ન્ને,
 સર્વ સંગે આત્મા ચાચર માંય ન્ને. આ૦ ૬
 અંબા રંબા ચાચર માહે ચાલતા ન્ને,
 બેનો મળિને લાડતા જાયે ન્ને;
 મળી જોગણી તે મન ભાવતા ન્ને.
 કહે ચાલો ચાચર માહે ન્ને. આ૦ ૭
 મંડપ આત્મા ચરણ ચલાવતાં ન્ને,
 મલકે તે માહો માહે મંત્ર ન્ને;
 આવી જોગણીયો માને લાડતા ન્ને,
 કહેછે ખેસો ખેની આ આસન ન્ને. આ૦ ૮
 બેઠા મંડપ માહે સહુ જોગણી ન્ને,
 દીઠી કંદ્રપ કળા તણી તંત્ર ન્ને;
 માતા મદ ભરી આરોગણી ન્ને,
 જોગણીયોના મનાચાછે મંત્ર ન્ને. આ૦ ૯
 ઉદ્યા મદ આગેગી અમરેશ્વરી ન્ને,
 ભાવે મિઠાઈ બહુ પકવાન ન્ને;
 કરી ચાચર ચાધ્યા ચતુરેશ્વરી ન્ને,
 આચમન કરી આધ્યા સહુયે પાંત્ર ન્ને. આ૦ ૧૦
 મુખવાસ વાસ કર્યો દેશ્વરી ન્ને,
 આરતિ સારી લાવી મા મંત્ર ન્ને;
 મણી મુક્તાયે વધાવે પરમેશ્વરી ન્ને,
 આરતિ કરતા બાળ્યા વિવિધ તાન ન્ને. આ૦ ૧૧
 સોળ શણગારે ચાચર આવિયાં ન્ને,
 લઈ પહેર્યા ચરણોળી ચીર ન્ને;
 રાતાં અંબર અંગે માયે ધરાવિયા ન્ને,
 જોગણીઓયે પહેર્યા નૌતમ ચીર ન્ને. આ૦ ૧૨

પહેરી ઘેરી હેરી ચાચર મા વળ્યા નો,
 જાણે સાગર સલિતા બળ્યા ત્યાહનો;
 મધુરી વાણી અંબા મુખ ચોચરયાં નો,
 ગાતાં થાતાં રાતા મંડપ માહોનો. આ૦૧૩
 ગગન મંડળની કીધી ગાગરીનો,
 સુંદર સસીઅલ હરખાયનો ;
 તે ગાગર અંબાએ મુસ્તક ધરીનો,
 ગાગરને તેજે રવી ઢંકાયનો. આ૦૧૪
 સુનાનો ગરબો માયે ઘડાવિયોનો,
 પુષ્પાક્ષત મોતીએ વધાયનો;
 ગરબો જોગણીને મન બાવિયોનો,
 ગરબો ગાવામાડ્યો ચાચર માહોનો. આ૦૧૫
 ગાગર રમે જુમે ગુમેજોગણીનો,
 ફરે ફરેડી ફરે ખુંદે ખેલનો ;
 નાના રંગી હોડી સહુએ ચુંદડીનો,
 વાંજા વાગે અદંગને તાલનો. આ૦૧૬
 વેણા બહુવિધ નારદ સહુ ગાયછોનો,
 મુખથી અંબા અંબા ઉદો કહેવાયનો ;
 બીજી જોગણી મળીને ગાયછોનો,
 કાળી બહુચર મળીને ગરબો ગાયનો. આ૦૧૭
 હોડે અંબોડા લે હાથે કરીનો,
 બધે થઈએ બરોબરે ત્યાહનો ;
 ગાય વાય ગુણ સહુ શિરોમળીનો,
 રૂવો ખેલ મર્યો ચાચર માહોનો. આ૦૧૮
 સુરમળ્યા સહુ અમરે સંગનાનો,
 પુષ્પ વરમે અતીત્યા હરોડનો ;
 અંત્રિક્ષથી હરખેછે દેવાંગનાનો,
 હરખી નરખી રહ્યા તેવિસ કોડનો. આ૦૧૯
 રમી વળ્યા નય ફુગી નવરાતમાંનો,

(૧૬)

ઉત્તમ દોવસ આસો માસળે;
 વિજ્યા દશમીયે ઉલાસમાંળે,
 રમતા જમતાં હીંડે કરતા હાશળે. આ૦૨૦
 ગાઈ વાઈ ડાહી સહુ જોગણીને,
 અરસ પરસ રિગ્યા મા મંનળે;
 મળી વિદાય થયા શિરોમણીને,
 વળતા અંબા સહુને દેછે માનળે. આ૦૨૧
 માન દધને માતા મંદીરે આવિયાંળે,
 અંબા વધાવ્યા મળી મુકતાવળે;
 ગાયો ગરબો અંબા મન ભાવિયાંળે,
 વચ્ચ પહેર્યા માયે તનમન ટંકાયળે. આ૦૨૨
 ગરબો ગાતા અંબા શિષ્ય મળેળે,
 ભવસાગરે તરે સાંભળતાં જન પ્રાણળે;
 જોગમા જોગણીયાં નીચે મળેજન,
 શિવ સુતને આપી અમૃત વાંણળે. આ૦૨૩
 હુતો વજ્રભ મા ચરણ પ્રતાપથીળે,
 ગુણ ગાઈ રાખુછુ તારી આશળે;
 પાલવ સાહો મા પ્રતાપથીળે,
 જોગમા જુવુ તારે વિધાસળે. આ૦૨૪
 માફ મન રહ્યુ અંબા બાધમાંળે,
 જંગલે વાગલે અંબાનો પાલવ સાહિળે;
 ખોળે ધોળે પાપ માનશરોવર નાહિનેળે,
 હુ પમુછુ શિવ સુતના ઘરે માહિળે. આ૦૨૫

ગરબો.

ધન અંબાલાલ, વશિયા ડુંગરે માહરે, જંગલે જોધને. ૧૬.
 પ્રથમ ગણપતિનુ દરશણ કરીયે, માનો કોલ લઈ ચાચરે રીયે;
 માની પાવડિએ જઈ શીશ નમીએ. ધન૦ ૧
 અંબા આરાસુરમાં બિરાજેછે, માને છત્ર સોનાનુ શિરે જાળેછે ;

- સિદ્ધાસન બેઠિ બિરાજેછે, ધન૦ ૨
 માને મુગટ જડાવ્ય જોત ઝળકે છે, માને કાને કળાકુલ લખકેછે;
 વચ્ચે પાનુ લીલુ ચળકે છે. ધન૦ ૩
 માને શિરપર કલગીને તોરા, માને તરસેથિયુ જીકે જોરા;
 માજી પુરો મનોરથ મા મોરા. ધન૦ ૪
 માને ચોટલે ચોટી દુમતી, શામે ટોટી બંદી જીમતી;
 શિકે જીમકે હાંડે લુમતી. ધન૦ ૫
 માને નાકે વેસરે હિરા ગાલે, માએ ટિલાં કીધા કેસરે આડે;
 માને ટીલડી તપેછે લેલાટે. ધન૦ ૬
 માને ગળે ઘરેણા ઘણા હીસે, માહે ઉતરી માળા અરીસે;
 હેવી ફુનિયામા દાનારે દીસે. ધન૦ ૭
 માને બાંહે બાજીબંધ બળેહા, શામે સારી કેડે કંમર પટા;
 હેવી આબુંદિ કરાવે આનંદ ગટા. ધન૦ ૮
 માની ચોળી અતરમાં બોળી, ચુપે અરગચે રંગે રોળી;
 સાજી કેસરીયા રંગે ઘોળી. ધન૦ ૯
 માજી લખો લેખ કરમે રૂડા, તારા મનમુખાએ અતી ઊડા;
 રાખો અખંડ એવાતન ચુડા. ધન૦ ૧૦
 માજી પહેરો કાંબીને કંઠા, માજી આપો પુત્ર બરો પક્ષાં;
 ભોળી ભવાંની કાંમ કરો ભક્ષાં. ધન૦ ૧૧
 સોવરાવો ચંદરવા ચંચલા, માજી ભાવે ગૌરીમાં રંખા;
 કેવડાવો ઉદો ઉદો અંખા. ધન૦ ૧૨
 માયે દીપકજ્વલેલો અજવાળી, પ્રથવીના પ્રાશ્વિત પરજળી;
 માયે નિત્ય નિત્ય કીધી દિવાળી, ધન૦ ૧૩
 બધાવો તોરણ બારણે, માજી કામ કરો છો કારણે;
 હુતો પલક પલક જીવું વારણે. ધન૦ ૧૪
 આચરે આવી પાડે તાળી, તારી અકલ ગત્ય ગબરવાળી;
 હવે દશા નિશ્ચે વાળી. ધન૦ ૧૫
 આચરે આવી ગરબે રમિયે, તેતો અંખામાને મન રમિયે;
 અંખા ફરે થકી દેખી નમિયે. ધન૦ ૧૬

(૨૧)

માને આંગણે નોખત વાગેછે, તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજેછે;
મંડપમાં ઘંટા વાગે છે. ધન૦ ૧૭

માજી દરશણ દ્યો નૈણે નિરખ્યુ, રહો પ્રેમ રૂદે હહડે હરખ્યુ;
મારે બિજી નથી કોઈ તમ સરખ્યુ. ધન૦ ૧૮

માજી રાખો લાલાની લાલી, હેવી સાહેબ અંબા મતવાલી;
આણંદિ અંબા અતિસે વહાલી. ધન૦ ૧૯

મોકલો મેહ આંખે સહુને નુર, બરો વાવ્ય સરોવર નદિયે પુર;
ખરેખરા વશ્યા ગામ આરામુર. ધન૦ ૨૦

માજી અષાડ આસો મહા અષ્ટતર, એ ચારે તારા નવરાતર;
મારે પસાયતાં વાવી એતર. ધન૦ ૨૧

તારા નામ થકીહું નથી અળગો, મુને ચાચર રમ્યાનો ધણો ગળગો;
માટે આવીને દામણે વળગ્યો. ધન૦ ૨૨

માજી નવરંગી નિશાન ફરકે, દેખી દુઃખ દારિદ્ર એકે થરકે;
તારે રંક રાય એ સહુ સરખે. ધન૦ ૨૩

તારી ધરમ ધન ધનધન વારી, હેવી સાહેબ અંબાજી મારી;
માજી જીવ પરજનદે સહુ તારી. ધન૦ ૨૪

તારી વાનો દિડી ધણી ન્યારી, મુને લાગી મીઠડી રૂપાળી;
હેવી ઉમિઆજી આણંદકારી. ધન૦ ૨૫

મા જીવુ જસ ગાઈ પારે, આઈ આશરે રહુધુ તારે;
અંબાજી જરે જજમાન મારે. ધન૦ ૨૬

મા સાચો સદા સત્ય ખરેદાળી, તારી અકલગત ગમરવાળી;
રાખો આદિત વચન પ્રીતિ પાળી. ધન૦ ૨૭

ગરબો.

પ્રથમ ગણપતિને પાયે લાગુ કે, ધન અંબાલાલરે.

મુને સરસ્વતિ યાજો સાદ્ય કે, ધન અંબાલાલરે.

માનો ગરબો રૂડો થાય કે, ધન અંબાલાલરે.

માના ચાચર વચે ગવાય કે, ધન. ગરબો સાવસોનાનો કોરાબોકે, ધન.

અંબામાયે મોતીડે વધાવ્યો કે, ધન. ઉઠાણી રતન જડાવીકે, ધન.

દીવેડો તેવા સુતરની સોહીયકે, ધન. સુરીનર મુનીવરના મનમોહિયકે, ધન.
 ગરબો આરાસુરીયે અજવાળ્યો કે, ધન. સ્વર્ગભોવનથી ઇંદ્રે ભાળ્યોકે, ધ.
 જોગણીયો ચોસક મળી જોવાકે, ધન. રંખા સજ્જયઈ અંગ સમારીકે, ધ.
 રંગ કુંમકુમ થાળ ભરાવી કે, ધન. લિલાવટ પીયળ કરી ચોખાચોડકે, ધ.
 જાણેજ ભરાવી વાળ્યા અં મોડાકે, ધન. કાજળ સિંદુરને કેશ સમારીકે, ધ.
 હોડી જુજુવા રંગની સાડીકે, ધન. ચણીયા અતલસ ભાતભાતનાકે, ધ.
 રમજમ ગુધરા પાયે વાળે કે, ધન. રંગે ગરબો ગાયેને પાડે તાળી કે, ધ.
 જીણાં વાળાં વાળે પછવાડેકે, ધન. દુધકડ્યાંને સાકરો ભેળી કે, ધ.
 કુંડ ન ખેસે ને ગાયે રસ તાળી કે, ધ. ગાતાગાતા સખીને પડ્યો વાદ કે, ધ.
 સ્વર્ગ ભોવનથી મુલોનાદ કે, ધ. જોવા આઘ્યા ઇંદ્રને ઇંદ્રાણી કે,
 દેવતા સર્વે મળીને જોવા આઘ્યા કે, ધ. હારડા પુષ્પ તણા બહુ લાઘ્યા કે, ધ.
 ખંભા આઘ્યા ખંભાણી સંગેકે, ધ. સુરજ આઘ્યા તે રાણી રાંદેલ સાથેકે, ધ.
 રોહિણી જોવા આઘ્યાં તે ચંદ્રસાથેકે, ધ. પાતાળની નાગણી મળી આવીકે, ધ.
 રંખા તાંણિલિધિ રૂપે રૂડીભાળી કે, ધ. શિવઆઘ્યા ઉમિયા અડધાંગેકે, ધ.
 ગંગા જોવા આઘ્યા તે મેલી કાશીકે, ધ. રૂપિ ત્યાં હવન કરેને હોમેખીરકે, ધ.
 કવચે કવચે કસખી ચોર કે, ધ. શિક્ષણ હોમિ ને અગર ચંદન કે, ધ.
 સુક્લ ભણી કરેછે લક્ષ્મી હવનકે, ધ. પુરણાહુતી કરી પાવલે લાગ્યાકે, ધ.
 ચોસક જોગણીયે મળીને કંઈ ભાગ્યાંકે, ધ. ખીર પાક નવા નિપજાવ્યા

ભાત ભાતના કે, ધ.

જોગણીએયે ચોસક થાળ પુરાવીકે, ધ. વચમાં અંબે આરાસુર આવીકે ધ.
 એક ભાગ આરોગે સઘળા વીર કે ધન.

ભૈરવ પોતે આરોગે વીર કે, ધ. આરોગે સરગવતી પોતે કુવારી કે, ધ.
 બટુક હનમાન બાળપ્રત્નચારીકે, ધ. રૂપી આરોગી ઉઝા તે રૂડા લાગેકે, ધ.
 પ્રજ્ઞા વિષ્ણુ સર્વનુ મન હીસેકે, ધ. પોતે આરોગ્યાં નીમ જળ મેલીકે, ધ.
 થાયછે અમૃત તણી ત્યાં હેલકે, ધ. આપ્યાં પાન બીડાં લવેંગસોપારીકે ધ.
 માજીતુ જોવી છાં તેવી રહેજે પ્રસંનકે, ધ. શીખે શુભે ગાય ગવરાવે કે, ધ.
 ગરબો સંપુર્ણ થયોછે શુભકારી કે, ધ. દાસ દલપતજીનુ બલીહારી કે, ધ.

બરબો દેશી ફેર.

- જે જોઈ અંબિકાજી માતને આરાધ્ય રે,
તેના પુત્ર પરીવાર જથ વાધ્ય રે. ૧
- અંબા સુખડાં આપે તે સંસારના રે,
માજી દુઃખડાં કાપે તે અવતારના રે. ૨
- મારી અંબામાના લોચન સોહામણ રે,
માને પુણ્યે તે નિત્ય લેયે બાંમણ રે. ૩
- અંબા જેવી ડુટડી નથી કો અંડમાં રે,
અંબા જગતી છે ચોદશ ધ્રુવમાં રે ૪
- માને આરાધે તે સુરીનર દેવતા રે,
માના ચરણ પુણ્યે સહુ સેવતા રે. ૫
- અંબા ગરબો રમવાને પોતે નીસરાં રે,
તેવારે જન્મ જન્મજન દુઃખ વિસરાં રે. ૬
- ત્રિપુરા સુંદરી ને કાળીકા ને આલિયાં રે,
માતા અંબાજીયે મોતીડે વધાવિયારે. ૭
- આબ્યાં તુળજને ખેલેચરા તોતળા રે,
કેશ છુટા ને કુલે ભરચા ચોટલા રે. ૮
- આબ્યાં ઉરવશી મીનકા પિતાંબરા રે,
અંબા ડુટડી છે ઈંદ્ર જેવી અવહરા રે. ૯
- આબ્યાં લક્ષ્મી ને માત ભુવનેશ્વરી રે,
હાથમાં કુંભ કુંભ કેસર થાળી ભરી રે. ૧૦
- આબ્યાં સીતા રાધીકા સરસ્વતી રે,
સાથે લમિયાં આબ્યાં તે કામની રતી રે. ૧૧
- આબ્યાં ચંડિકાને ચોસઠ જંગણી રે,
તેતો કંદ્રપ કળા તણી ભોગણી રે. ૧૨
- સહુકો અંબામાને ચાચર આલિયાં રે,
પુષ્પ ચોખલે મોતીડે વધાવિયાં રે. ૧૩
- હાથમાં પ્યાલા ભરચા તે મધુપાનના રે,
લોચન ફેરવેને ચાળા કરે તાનના રે. ૧૪

સહુએ સોળથણુગાર પંહેરના શામતા રે, આબ્યા દેવતા તે મોતીડે વધાવતા રે.	૧૫
હાથમાં ડુલના દડા તે મહિમાહ રમે રે, ગરબો ગાવા માંડ્યો તે સહુને ગમે રે.	૧૬
મતખાલી થઈને કરે કુદડી રે, નાના રંગની હોડીછે સહુએ ચુદડી રે.	૧૭
સામા બહુ મશાન કેરી વીજળી રે, દીસે દીવાળીની રાત અતી ઉજળી રે.	૧૮
પાંત ચાવેને મહિમામાં છાંટી ભરે રે, થાકી ખેસે ને મહોડા મીઠાં કરે રે.	૧૯
તાળી પાડેને અંગ મોડે ધણું રે, શામિ આંગણુ અતીસે અંખાનાળું રે.	૨૦
કમકે વાગેછે ધુધરા પાવના રે, છંદ ગાય છે છત્રીસે રાગના રે.	૨૧
દીવા કીધા છે ઘૂતને કપુરના રે, કુખ ભાગ્યા તે અંખાએ સુરના રે.	૨૨
ચુડી બળદે ને હાથ રસ ડાંડિયા રે, એવા નવ નવા ખેલ માએ માંડિઆ રે.	૨૩
વાળ વાળે મૃદંગને ભરડી રે, ઢોલ કાંસાં તાલ ઝાંઝ ફેરની રે.	૨૪
કુંઠે બાહડી ધાલીને લટકો કરે રે, નીચાં કેરથી વળીને લટકો કરે રે.	૨૫
કેશર કરતુરી બરાસ કેરા છાંટણા રે, વેણુ છુટીને કુંઠે ધરેણા ધણા રે.	૨૬
માનો ઘેરતો કમળ કેરી પાંખડી રે, નેને બરયાં ને રાતી ચટક આંખડી રે.	૨૭
સહુએ ધાધ્યા અંબેલી કેરા હારડા રે, જે કોઈ અંખામાને ધર થકી નમ્યા રે.	૨૮
તેતો જીવતા થઈ મુગતી રમ્યા રે,	

અંબા જગતી તે કુળીકાળમાં રે,	૨૯
અંબા ઉપાસે તેના ઉપર અમી ઝરે રે,	
માને ન જાણે તે મશાણ મધે ફરે રે,	૩૦
માનુ નાકનું તે અણીર નમે નહિ રે,	
માને વાહનછે તે શાભતું સહી રે,	૩૧
માનું માંડુ દીસેછે અભીમાનમાં રે,	
દૈત ઉરાડી નાખે તે એક તાનમાં રે,	૩૨
શશી સુર્ય સરખા અકોટા કાનમાં રે,	
એ નાત્યે નાથને આપે છે ધ્યાનમાં રે,	૩૩
અંબા આરાધે તેને જમ જાગ્યતા નહિ રે,	
તે જન મુકિત પાંખે તે જીવતા સહી રે,	૩૪
જે કાંઈ પુજસે અંબાજીના ચરણને રે,	
તેતો જીવસે જનમ જરા મરણને રે,	૩૫
વિશ્વનાથને માથે અંબા વુ જગતી રે,	
શત્રુ મારીને મસાણમાં રાખતી રે,	૩૬
રોમ રોમ વ્યાપીછું વુ નાથસુ રે,	
ભગત પોતાનો જાણીને સાહો હાથસુ રે,	૩૭
અંબાનો ગરબો ગાએને સહુ સાંભળે રે,	
સુખ સંપત આપેને અંબાજી મળે રે,	૩૮
કાંમ ક્રોધથી તે પ્રાણી કુર વસે રે,	
રીધ સાધ નવનીધ દારે વસે રે,	૩૯
રોગ વ્યાધી વીગતથી કુર ખસે રે,	
જન ઉપાસે તેને અંબા ધસે રે,	૪૦
રીધ આપે કુખર અતીસે ઘણી રે,	
અંબાને પુજીએ તો થઈએ સ્વર્ગના ઘણી રે,	૪૧
સ્તુતી કરતાં તે પાર આપે નહી રે,	
મારે આશરો અંબાજીનો છે સહી રે,	૪૨
મેજી કર જોડાને વિશ્વનાથ વાણી વદે રે,	
હુંતો માગુછું અંબાજી રહેજો રહે રે,	૪૩

રામ ઉપર પ્રમાણે.
ચોસઃભોગણીનો ગરબો.

ગરબે રમેછે તુળજ તુંકાધરે, સંગે શાભા બની તે સીંધવાધરે. ૧
વજરે ભોગણી તે વસે કુકણદેશરે, બાળીબહુચર બીરાજ બાળેવેશરે. ૨
સપ્તશૃંગે વસેછે ચંડીકાધરે, આશા પુરે આરાસુરી આધરે. ૩
ચાંપાનેરે વસેછે આઈ કાળીરે, માને પહેરણ નવરંગી સારીરે. ૪
સોજંગે વસેછે બોલધરે, આખે મોહાલે વસેછે અલુણાધરે. ૫
ધડ ધડનાળે વસેછે આઈ ઘેલારિ, સરસ્વતી તે વિદ્યા આપે પહેલારિ. ૬
વરદાધ તે વરદાન આપેરે, પિતાંબરી પોતાનો કરી થાપેરે. ૭
માતર વસેછે અસારવાની વાપેરે, કાકરેશ્વરી કપા કરો ભાપેરે. ૮
ગામ્ધેશ્વરી તણા તે ગુણ ગાળેરે, અન પુરણાનો પાલવ સાળેરે. ૯
મારવાડ વસેછે ચામુંડારે, માને અડગ અપરે હાથ ડંડારે. ૧૦
હૃગિણાજ પરસિદ્ધ નવ અંડેરે, માયે અમર કીધા તે મારકુંડેરે. ૧૧
દેવી તોતળાને હાથે ત્રિશુળરે, માયે છેદાછિ દેવોતા મુળરે. ૧૨
કછ મધે આસાપુરી સાર્યારિ, માને સુરીનર મુનીવરે જત્યારિ. ૧૩
આંન દેશે વસે તરણા મુખારિ, કનકાધ તે કામ કરે સુખારિ. ૧૪
જવાળામુખી સદા રાખે મુખારિ, દુર્ગદેવીધિકા નથાય દુખારિ. ૧૫
ત્રીભાવનમા ત્રીપુરા તારોરે, માતા આવતા તે વિઘ્ન નીવારોરે. ૧૬
ખોડિયાળને હાથે ખજંડે ચુડોરે, મહાલક્ષ્મી તે વર આપે રૂડોરે. ૧૭
મહાલક્ષ્મીનુ નામછે પ્રસિદ્ધરે, હરી હારે ઉભાછે સિદ્ધરે. ૧૮
બાળા સુંદરી સદા મત બાળારિ, માતા હશીહશી લેછે તાળારિ. ૧૯
કામરૂ દેશે વસેછે કનકાધરે, માનશરોપરે વસે અન્નધરે. ૨૦
અડસઃ ભોગણી અયોધા વાસારિ, ઉમિયા જઈ વશ્યાછે કાશીરિ. ૨૧
પ્રાગમધે મહાદેવ દેવીરે, જુગત અંબાને માહાદેવે શેવીરે. ૨૨
કુંતાદેવી કહીને કાશી માહિરે, વાઘવાહની સાળે મુજ બાહિરે. ૨૩
રેવામધે વસેછે બે બેન્નરે, પહેલી નંદા આનંદાને શેવોરે. ૨૪
અશ્વ કોટમાં વસેછે સીંધવાધરે, નગર ડો તે કાળકા ગવાધરે. ૨૫
વસેછે ઘોળકે ઊંટવાળી માતારે, જ્ઞાની નવખંડમા વિખ્યાતારે. ૨૬
મપલીપરમા વસેછે રાણી રૂડરિ, તેને હાથે સુનાની ચુડરિ. ૨૭

આબુધડમાં અરબદા જાણોરે, બગલાં મુખી રૂદે વાત આણોરે. ૨૮
 મંગળા કાળિતે છે વીકરાળોરે, મુગી પાટણે વસેછે બદ્રકાળોરે. ૨૯
 ત્યાંનો સકળ જોગણી મળી આવોરે, માત ભૈરવીતણે મન ભાવોરે. ૩૦
 ડુંગર માણે તે ધંટા વાળોરે, સીંહાસન પર બેડી ગાળોરે. ૩૧
 આરામુરી માતે રમત રમાયોરે, ફેર કુદડી ફેરને ગરબા ગાયોરે. ૩૨
 તાંતો થતાક ચૈથે થાયોરે, વાળે રમઝમ નેપુર પાયોરે. ૩૩
 તાંતો ઢાલ દદામા વાળોરે, અબા પ્રાગરાજને શીર છાળોરે. ૩૪

રાગ ઉપર પરમાણુ.

અંબા અલખેલી દીસેછે આજ રંગમારે,
 મોસક જોગણી અજાઈ સર્વ સંગમારે. ૧
 તારૂં સ્વરૂપ દીસેછે રણીઆમાણોરે,
 મુખ્ય અંદ્રમા થકી ધણું સોહામાણોરે. ૨
 મુસ્તક વેણી બિરાજે વિશાળસુરે,
 યુથી ચમરીને કુમતી માળસુરે. ૩
 વચે ચળકે તે આક ગુરૂ હીમનારે,
 હિરા જડિત જડ્યા તે જોત્સ ભામનારે. ૪
 તારૂં તરસથીયુ દીસેછે ધણુ ટેકમારે,
 મૈથો સિંદુરે પુરો તે અવલ છેકમારે. ૫
 નેન કાળજ સારાંતે દીસે રાતડોરે,
 બંધી સારી બાંધી તે શી કહુ વાતડોરે. ૬
 હીરા જળકે તે અંબાને ગોરે ગાલસુરે,
 વાળી મુકતાની પહેરી તે વચે બાલસુરે. ૭
 મુસ્તક મુગટ બિરાજે એક તુલ્યનોરે,
 વચે પાનુ ચળકે તે અમુલ્યનુરે. ૮
 છત્ર હીમના જળકે તે બંધી ઝાળશુરે,
 શીકાં જુમખાં જજુમે જાળ બારસુરે. ૯
 તેલ કુલેલ મરદાવે મોરી માવડીરે,
 ઉજાણોદક બરેયા છે ગંગા જળીરે. ૧૦

પખાળ કરી લેવો સોવરાળ્યો લાલ્લોને રે,	
સાગ્ર કસુંબે ચુડો તે પહેરવો ચાહનો રે.	૧૧
ચંદન ઘાળા કેસર કપુર કાચલી રે,	
કઠી મેખલા બાધી કમર પાતળી રે.	૧૨
અંબા ટીલા કીધા તે ત્રણ સેરનારે,	
જગદે હિમ મુક્તાકળ ઝવેરના રે.	૧૩
માને ગળે ગળુ બંધ બાધીયાં રે,	
મુખ જોયાથી દુખ સર્વે વાંમીયારે.	૧૪
કોટે કાંડલી ને સાંકળી ને જીમણુ રે,	
ઉતરી અરીસો માળાને ધરણુ ધણુરે.	૧૫
હાથે કેરખીને ખેરખીને ખોરસુરે,	
બાહે બાજીબંધ બાંધ્યા સુના દોરથુરે.	૧૬
હાથે વાંકડા ને સાંકળા ને કાંકણીરે,	
ગોખ જોખમાં ખીરાજ અંબા બાકડીરે.	૧૭
કાંડે કંગણી જવા છલા આરશી રે,	
ગરબો જોવા આવ્યા તે ખલ્લા મહા રૂપરે.	૧૮
પાયે ઝાઝરાને જંજીરા જમકતારે,	
હિડે સાંસતાંને સરવે માંહે કમકતારે.	૧૯
પાયે ગુગરીને ગુજરી વાજતીરે,	
ઐદ લોકમાં અંબા તું ખિરાજતીરે.	૨૦
દિપક જોતો જણાય છે જીવંતમાં રે,	
તારૂ નામ લેતો જાય મુક્તમાં રે.	૨૧
તુને સેવી સદાએ અશ્રુમાં રે,	
તુને ન સેવે તે જાય કલેશમાં રે.	૨૨
સેવક નાહાનો મુકે મુસ્તક તારી પાવડી રે,	
આચર ગરબે રમે અંબા માવડી રે.	૨૩
એઉ કરજોડી સેવક વાણી વહેરે,	
હુંતો માચુછુ જે અંબાજી રહેજો રહે રે.	૨૪

ઉપર પ્રમાણુ રાગ.

અરજી.

સ્વસ્ત શ્રી આરાસુરે મહેરે, અંબા અલખેલી બિરાજે છે તાહિરે. ૧
 શુભ સ્થાનક ચાચરે ચોકે રે, મહંમાઈ સચરાચર ગોખેરે, ૨
 પુણ આરાધુ પાવડી તોરેરે, મહા માઈ તુ માવડી મોરી રે. ૩
 પ્રેમ અરઓ પુણે તે નિત્ય માનેરે, રીધ સિધ આપે સકળ ગુણુ નિધ્યાનેરે. ૪
 શિશિ આપમા તમારી વખાંણુરે, ખરી ખોડિયાળ ખર માર નાણુ રે. ૫
 મહારાજા ધિરાજ રાજ રાજેરે, સદા સર્વદા સોભાગ્ય કરેવા કાજેરે. ૬
 શીર છત્ર છો તાત તમો મારેરે, હુતો છત્ર આધાર આઈ તારે રે. ૭
 મારેશ્રી માન સત્ય અંબા આઈરે, ખલ્લા વિખ્ય મહેશ્વરે ગાઈરે. ૮
 લખીતંગ ચરણુ રેણુ આદિરે, ભોળી દુઃખડા હરો તે અવસાને રે. ૯
 પાપે લાગુ પરણાંમ વાંચો મારેરે, સદા સાચો ગુલામધું તારેરે. ૧૦
 છત્ર અત્ર છે કુશળ મા તમચીરે, કદી સેવા પુજા નથી યાતિ હમચી રે. ૧૧
 પારે તેડોછો વર્ષ એક નોમરે, નાત ખોડોછો હેત ધરી પ્રેમરે. ૧૨
 મહેલ સામા રહીને મજરો કરીયેરે, અંબા નેઅંબા કહીને ચાચરકરીયેરે. ૧૩
 આજ અજબ કરો સુખ સાતારે, ભોળી દુઃખડા ભાગો તે ભૈરવિ માતારે. ૧૪
 તારો મોટો દરબાર ચાર ખુરેરે, સેવક કીધા સરદાર દેરા બેરેરે. ૧૫
 બીજી બીજ મંત્રજો મહાકાળીરે, સદા શીરપર રહો પાવા વાળીરે. ૧૬
 દક્ષણવાળી વેળા તે તમો વાળોરે, કાલ આપી પ્રજા તે સહુને પાળોરે. ૧૭
 થોડા લખે ઘણું કરી જાણોરે, નારાયણુ રહે વાત આણોરે. ૧૮
 કરો ને ને ને ને તે જક્ત જનુનારે, ધરો એકચિત વાત મહારા મનનારે. ૧૯
 મંવત અષ્ટાદશ અસારેરે, કળણપક્ષ ત્રિતયાને ગુરવારેરે. ૨૦
 અંબા અલખેલી બરોસો ભારેરે, રંગ રંગિલિ આવો આદિતની વારેરે. ૨૧

અરજી ઉપર પ્રમાણુ.

કરજોડી પ્રણામ કર પેહેલો, મારીમા પાસે તે આણું દોડી વહેલો. ૧
 દુરધાદિવી તે રીધ ઘણી ભરિએરે, માણુ વિધને કપાતે ઘણીકરીયેરે. ૨
 મહેરબાની કદરદાન માતદુલારે, આરાસુરી તે નવજય બુલારે. ૩
 મહામાઈ તુ માવડી મોરીરે, પાપે પકુ હું પાવડી તોરેરે. ૪

નિત્ય નમિયે નારાયણી તુનેરે, ગમી ગાઘરે તે ગુણવતી મુનેરે. ૫
 મહાકાળીજી માત મહારો જોરોરે, તાતત્રિપુરાનો શીરપર તોરોરે. ૬
 નવરંગી નિશાન લાલ જંડરે, ઘોડે જીન રૂપેરી નવ ખંડરે. ૭
 માજી કારજ કરો વરદાધરે, મહુર માઈ મંનધરો નગર માઈરે. ૮
 ચાચર પરતોછે ચાર ખુડેરે, તરવારો બંધાવો મુના મુડેરે. ૯
 દેવી દુનિયામાં ડંકો વાજેરે, હરખ કીધિયી દુશમન બાજેરે. ૧૦
 આઈ અંબાજી માતછે મોરોરે, જોને હાથેછે દુનિયાનિ દોરોરે. ૧૧
 રંક જાણી મનમાં આણી રાખોરે, તમારા સાચા ગુલામને દાખોરે. ૧૨
 વાંચ્યો પરમાનો પિતાંબરિય પોતેરે, આદર કરી પલક એક જોતેરે. ૧૩
 ખરી ખોડીયાળી દયા કરો પુરોરે, શેવક આદિત ચાકર કરો હાથુરોરે. ૧૪

લાવણી.

જોજો આરાસુરની રાણી, તારી અકળ કળા ન કળાણી;
 સાચો બહુચર ભવાંની, જોજો આરાસુરની રાણી. ૧૬૬.
 મને મુનિવરે જાણી સાચો, ધ્યાન ધરી મન આણી;
 ભક્ત વચ્છલની બાંહુચતાણી, આરાસુરમા જાણી. જોજો. ૧
 શુક સનકાદિક નારદ કહેછે, શક્તિયો સહુ રંગ રમેછે;
 ગાંન તાંન અનુમાન કરીને, શાંત સમજી રહેછે. જોજો. ૨
 ચાચર કુંડે ચાહી રહ્યાછો, નૌતમ ગરબા ગાઈ;
 અંબા સંગે બની બેનડી, હરસિધને સિહવાહી. જોજો. ૩
 અંબા બહુચર બની બેલણ, અંબાપે કુંતાઈ;
 કાલી કોટરી રંગબિર રમતાં, મધ્ય બની કનકાઈ. જોજો. ૪
 તાલ પખાજ વેણા જંત્ર વાજે, બિર બુગળ ઝાઝર ડક બાજે;
 પંચ શબ્દ મળી ગગને ગાજે, લળી મળી રૂપ સોહાવે. જોજો. ૫
 નવ દહાડા રસ રમી જોગણી, બાંબે અમૃત મુખ વાંણી;
 ખાંન પાંન અનુમાન કરીને, વલ્લભ જસ ગુણ જાણી. જોજો. ૬

આણુંદનો ગરબો દેશી ફેર.

મારી અંબા મા આણુંદ બરી, મા આરાસુરની રાયરે;
 શોભા શી કહુ સ્વર્ગપુરીની, અકળ કળા ન કળાયરે. મારી. ૧૬૭.

- વદન સરદ મા ચંદ્ર સમાણી, રદન અધીક વધાઈરે;
આણંદ કુંદ જુગત મા જાણી, અદ્ભુત અંબા આધરે. મારી. ૧
- મા તુ પ્રદ્યાણી તુ રૂદ્રાણી, વૈષ્ણવી હો આપરે;
પિડ પ્રદ્યાંડ અખંડ સમાંણી, જાંણી નિજ પરતાપરે. મારી. ૨
- આસન ચારે જુટ ચો ખાંને. સચરાચરે સંસારરે;
ભક્ત સમરથ કરી પરમાણે, મા નોધારાનિ આધારરે. મારી. ૩
- રાત દિવસ મા રહે રંગ રાતી, ગાતી ગાંન સુગંધરે;
માત સદા મધુપાંને માતી, નિશ્ચિત નવલે રંગરે. મારી. ૪
- એક સમે ઉલ્લટ મન અંબા, રમતાં રમત રસાળરે;
કહે બોલાવો ગૌરી અંબા, બહુચરને તતકાળરે. મારી. ૫
- સમરંતાં સલખનપુરી આબ્યાં, બાવે ભરીને ઉમંગરે;
બહેન કહી અંબા એમ બોધ્યાં, મા લાવી સખિયો સંગરે. મારી. ૬
- કાળી કોટરાને કામાક્ષી, કુંતાને કનકાધરે;
અંનપુરણાંને આદ્ય અન્નર્ધ, હરસિંધને સિંધવાધરે. મારી. ૭
- બેઠ્યાં બાવધરી ભગવતિયો, બધે પસારી બાંધરે;
યોગણી મળી જગતને જગતિયો, લળકે માંહે માંધરે. મારી. ૮
- સરવ સ્વરૂપ અનુપમ શક્તિયો, સુંદરતાએ અથાગરે;
લાડ ઘેલી મળીએ લગિત્યો, અંતરેમાં અનુરાગરે. મારી. ૯
- કુંમ કુંમ કેસર આડ કપોળે, નયણે કાજળ રેખરે;
ત્રિપુરા મુખ ભર્યાં તંબોળે, વરસે સુધા નિમિશરે. મારી. ૧૦
- મણી માંજીક નય નાકે નૌતમ, ગૌતમનુ તપ તેજરે;
બંને બહેનો મળી બધ્ય ઉત્તમ, જુગતે જોડા જોડરે. મારી. ૧૧
- અળકે આલ જુમણ જળહળ, કંઠેકાવળ હારરે;
મણી માંજીક માહે મુક્તાકળ, આજરનો ઝમકારરે. મારી. ૧૨
- પુનરપિ હાર પુષ્પતા બેહેકે, પારીજાત મંદારરે;
વચે ચાંપાં ચોસર લેહેકે, માને શોભે શુભ શણગારરે. મારી. ૧૩
- આચર ચાલી કરે કર આલી, મહાલી મન રંબાયરે;
વચમાં બહેનો બે મતવાળી, બહુચરને અંબાયરે. મારી. ૧૪
- કૂડ મળી કરી વળી કોડે, મોટે મંદિર દ્વારરે;

- જનુની રહિ બધ જોડા જોડે, હોડે કરતી હારે. મારી. ૧૫
- બોલ્યાં બહેનો બે બરદાળી, બહુચર અંબા સાથે;
- શક્તિ સહુ સરવ સંભાળી, તાળી લે સંગાથે. મારી. ૧૬
- ગાતાં ગાંત તાંત અનુમાને, સાંતે સમજી જાયરે;
- માત નિત્ય સદા મધુપાંતે, સરવે શ્યામ ઉદાયરે. મારી. ૧૭
- તાલ મૃદંગ વેણા જંગ વાગે, માં સાંજે સળપ માત્રે;
- જ્યુદ્ધે ખેલ કરી સમજાવે, ગાંજે બધ્ય દરબારે. મારી. ૧૮
- રમતાં મન ગમતાં મન ભમતાં, ઠમકે પાયે પળાયરે;
- ચરણે નેપુર રણજણ વાજે, લટકે લંક વળાયરે. મારી. ૧૯
- જ્યુદ્ધે ખેલ ખાંત કરી ખાંતે, દાંતે ઘુંધટ સાહારે;
- ભગવતી ભાવ દેખાડે ભાંતે, પોતે પુરણ ડાહારે. મારી. ૨૦
- કડ કડાટ કર લે રસ ડંડા, તડ તડાટ બધ્ય તાલરે;
- ખડ ખડાટ હરતી યદ્ધ રંબા, ગડગડાટ ધવ નાદરે. મારી. ૨૧
- હંખોડા હરસીંધ લે હરખી, કરી કોટડા જોડરે;
- સખી જોગે સહુ સરખા સરખી, હરખી હોડા હોડરે. મારી. ૨૨
- કુલી નખ શીખ કરે કુદડી, ખેલેન મળી મધ્ય ખેલરે;
- ચળકે ચરણા ચોળી ચુંદડી, વળી રંગની રેલરે. મારી. ૨૩
- વરખે ચંદન પુષ્પ વિમાને, અમર રહ્યા આકાશરે;
- નીરખે નીજજન ધરીને ધ્યાને, સમરે રવાસો મ્લાસરે. મારી. ૨૪
- કરી વિલાસ આસને આબ્યાં, અલખેલી ખેડાં આધરે;
- શાક પાક બધ્ય મધ્ય મુકાબ્યાં, બલી કરી બુજાઇરે. મારી. ૨૫
- રમ્યાં રાત નવ દસમી દીને, જમી જોગણીયો જાયરે;
- પરસ્પરે કહેછે તે ધન્ય ધન્ય, વળિયાં માગી વિદાયરે. મારી. ૨૬
- ચડ્યા રથ પંથે વળ્યા વાયુ વિધ, મગ્ન થયા બધ માંતરે;
- નીજજનને આપી નવનિધ સિધ, ઉતરીયાં આસનરે. મારી. ૨૭
- ગરખો શીખે ગાયે સાંભજે, નરનારી વૃદ્ધ ખાળરે;
- ખીંડ ધરી પરધેર નવ બટકે, તેની અંબા લે સંભાળરે. મારી. ૨૮
- આપે લક્ષ્ય લાભ ધન ધાન્યે, ધારા પુત્ર પરિવારે;
- માણસમાં ધણુ જીવે માન્યે, તેને અવસાને આધારે. મારી. ૨૯

ભક્તવચ્છલ એ સદા ભવાંની, માગી મુની વદાયરે;
 ખીજમત કરી કરે ખવાને, મહેરબાની મહામાયરે. મારી. ૩૦
 સેવો શક્ત જક્તનીજ જાતા, દાતા દુનિયા માણ્ય રે;
 ગુણ ગાતાં કરે મન માતા, રાતાં રહે જ્યાં ત્યાંજરે. મારી. ૩૧
 એક મંત્રે આરાધો ધધરી, સમરથ આપે શક્ત રે;
 પુરણ પ્રેમ વના પરમેશ્વરી, ભગવતી આપે ભક્તરે. મારી. ૩૨
 એ રસ ધધરીએએ નિપાવ્યો, ચાલી ચાચર માતરે;
 માર્કુંડરૂપી મુખ્ય કહેવડાવ્યો, ખાંધો વિશ્વમાં વાતરે. મારી. ૩૩
 અંખા બહુચરમાં નહિ અંતર, જે જન જાણે બેદરે;
 નરનારી રહે નરક નિરંતર, તેને અધમ જાત કહે વેદરે. મારી. ૩૪
 એ બે બેહોનો ગવાંણી જગતમાં, આપે ધધરતાધરે;
 ગુણ ગાધને જીવુ જગતમાં, વક્ષબ ધોળાબાધરે. મારી. ૩૫

ગરબી દેશીકર.

મતખાલીરે મા, મુખડાની બલિહારીરે દરથણ દીન્ને;
 અલભેલી મા, શેવકને મુખ શાતા આધજી કીન્ને. ૧
 મતખાલી ચાલી તે મત બાળે વેશે,
 વેણી કાળી મહેલી છુટે કેશે;
 માને ભજશે તેને નય નીધ દેશે, મતખાલીરે મા. ૨
 મા ખડગ ખપર ત્રિશુલ સાહી, માએ દહત સધળા નૈણે ન્યાળી,
 માએ ફુટ સધળા નાખ્યા મારી, મતખાલીરે મા. ૩
 માની મુંદડી લાલકમુંબે ઝળકે, માનો મહેડ હાલે ને વેસર લળકે,
 મા કુદડી ફેરે ને ધુધરી ધમકે, મતખાલીરે મા. ૪
 તારો જન વાળમ માજી એમ બોલે, તેતો મગન થઇ મન ડોલે,
 તારા નામ તણો મહીમા બોલે, મતખાલીરે મા. ૫

અરજના ગરબા પ્રમાણે.

દેવ ડુંડાળા દયા તે બહુ ધરજોરે, રવામી મુંદાળા સાથ સહુનિ કરજોરે. ૧
 વણી દળોજી સારદા રાંણરિ, જીવે રહેજો કાલો ધેલો જાણરિ. ૨

સાર કરજો સરસ્વતી દાતા, હાથ ધરજો મારે શીર માતારે. ૩
 અરજ ધરજો અનલ્ય આજ મહારરિ, ખખર લેજો તે ખોડિયાળ દહાડીરે. ૪
 હુ આઓછુ તારે ઘેર રમવારે, મા હવે કરો પાર મારી અંખારે. ૫
 મુજમયા કરો માત આજ લેહેરેરે, દેવી દયા કરો તે હાથ ઉછેરેરે. ૬
 કરો કરમ અખશીશ નજર મેહેરેરે, કમી ન રહે કસો જાણીતી સેહેરેરે. ૭
 હુતો અંખા ઉમેદવાર તાહારોરે, પકડો જાણી ગુલામ હાથ મહારોરે. ૮
 મોહ સાંમુ જોધને દ્રષ્ટે ભાજોરે, અંખે આરામુરીતે કષ્ટ ટાજોરે. ૯
 ખરદાળી સદાતે ખરદ પાજોરે, ડુંગરવાળી ઝેશી તે દશા વાજોરે. ૧૦
 માહામાઠ તે લાજ મારી તુનેરે, કરો કારજ તે ચંતા ન રહે મુનેરે. ૧૧
 માતા તુ વિનાતે વાત જોણુ જાણેરે, તાત ત્રિપુરા બરાવે ખોજે નાણેરે. ૧૨
 નંવ ફૂગા તે માત નોવાજોરે, રાખો શેવકને સાથ સરવતાજોરે. ૧૩
 દોલતજાદીને દરબાર ડેરા દહમ્મેરે, નવનવી સરપાવો માથી લધવેરે. ૧૪
 ખાવુ અવડાવો લડાવો માજી લાડેરે, ખીડાં ચવરાવીગવરાવો માજી મહોડેરે. ૧૫
 પારે પોકાર ફરોયાદ કરે ધાડેરે, ચોકી શકારો અંખા માજી પાડેરે. ૧૬
 નારાયણીની નોખત વાજોરે, ત્રિજી પહેડીએ આદીત રાખો રાજોરે. ૧૭

ગરબો દેશી ફેર.

ધનધન આ જીનો દીન, અંખા માવડીરે;

તુને દીઠે માન્ય મન, અંખા માવડીરે. ૧

તુતો અલખેલીછે લહેરી, અંખા. આંખ રંગે ભરી ઘેરી, અંખા. ૨
 તારે મુસ્તક ભરી વાડી, અંખા. તેતો પેહેરી દક્ષણી સાડી, અંખા. ૩.
 અદ્ભુત સીંહાસન ખીરાળો, અંખા. સદા શેવકને શિર છાળે અંખા. ૪
 મુને વહાણો ચાચર ચોક, અંખા. તહાંતો રમવાનીછે શોખ, અંખા. ૫
 ત્રિભાવનમાં તારે નામ અંખા, ચૌદ લોકનો વિશ્રાંત, અંખા. ૬
 તારી પાવડીનો છુ ચાકર, અંખા. સનમુખ જોજો મારી ઠાકર, અંખા. ૭
 આઠ અકળીતછો વિધાતા, અંખા. ડુંગરવાળી મોરી માતા, અંખા. ૮
 તારો નિશ્ચે છુ હુરાંક, અંખા. મારો થયો હશે કાંઈ વાંક, અંખા. ૯
 શીખ દીધી ધણુ કશી, અંખા. પાપ કહાડીનાખો ધસી, અંખા. ૧૦
 મહેર દ્રષ્ટે જીવો નાહાળી, અંખા. છોરે જાણીનેદો પાળી, અંખા. ૧૧

કુખડાં કહાડીનાંખો કાપી, અંખા. નવદિન મેસુકળસસ્થાપીઅંખા૧૨
 સનમુખ જોળે માતાજીની, અંખા. પુળ કૃંમ કુંમ ઘોળી, અંખા૧૩
 મુજ ઘેર આવો લેહેરે, અંખા. માહાલક્ષ્મી રંગબેરે; અંખા. ૧૪
 ખરદાળી ખરદ પાળો, અંખા. રાંક જાણીને દોષ ટાળો; અંખા.૧૫
 પુખ્ત મોખલે વધાવુ, અંખા. થાળ અમૃતે પુરાવુ; અંખા. ૧૬
 જોળે ખોલો મુખથી વાંણી, અંખા. ધનધન સલખનપુરતીરાણીઅંખા૧૭
 ચાચરે ગરબે રમવા તેડો અંખા. મહેરઆણી નાવ ખેડોઅંખા.૧૮
 બરસો તારો માહરે, અંખા. તમો નિશ્ચે આવો વાહરે, અંખા. ૧૯
 પારે આવી ગરબો ગાશે, અંખા. તેના કુખ દારીદ્રજસે; અંખા.૨૦
 જોળે ખોલો મુખથી વાંણી, અંખા. ધનધન આરાસુરરાણીઅંખા.૨૧
 શેવક જાણી કરજો સહાય, અંખા. તુજને નાહાનોલાગેપાષઅંખા.૨૨

અરજના ગરબા પ્રમાણે.

પ્રથમ ગણપતીનું દરશણ આવી કરજોરે,
માને મુજરો કરીને ચાચરે કરજોરે.	૧
ફૂલી સાહેબ દેદાર દીજોરે,
મતખાલી અંખા મુજરો લીજોરે.	૨
આશ રાખુ આરાસુરી તારીરે,
સાચો સાહેબ સલામ લેજો મારીરે.	૩
મુખી રાખેને શીરકાર ખાંડીરે,
રહુ ચાચરે ઉમેદવાર જાંખરિ.	૪
આઈ અજબ્ય તે હાથ વાત લેજોરે,
સિહાસન વાળીને સોંપી દેજોરે.	૫
મહેરખાની તે મહેર માત કીજોરે,
સદા સેવકોને શીરે હાથ દીજોરે.	૬
હુંકંમ તામે સદાયધુ તહારેરે,
આવી તસ્લીમ સલામ કૃં પારેરે.	૭
નજર દેખુ સદા તારી મિઠીરે,
અંખા અલખેલીજેવી તે કો ન દીઠીરે.	૮

મહેર રાખીછે માત તારી મોટી રે,	
દરે કુશમન કીધા તે વાત ન ખોટી રે.	૯
ખાએ પડળે તે પાવડીનિ પીઠે રે,	
સદા સુખિયાં થઇએ અંબાને દીડે રે.	૧૦
કુરગા દેવી તે કુખડાં ટાળે રે,	
મુરખ નંભી વચન માણ પાળે રે.	૧૧
ભેર જવાળામુખી છે મારે તાર રે,	
સાચો સાહેબ કામ કરો માર રે.	૧૨
નગદ નાંમ નારાયણીનું મોઢું રે,	
ખરી ખોડીઆળ નચ કરે ખોટું રે.	૧૩
માતા તુજળ તું મંનમાંની રે,	
ખાળી બહુચરાણ વાત સુણો છાંતી રે.	૧૪
પાવાવાળી મહાકાળી કાંમ કરળે રે,	
રાજરાજશરીનિ રૂદે ધરળે રે.	૧૫
અંબા મોરી આરામુર રાંભીરે,	
તુથી નથી મારી વાત અજભી રે.	૧૬
મારે માત તું તાત તું અંબા રે,	
હેયું નંભીને ગરબે આઓ રંબા રે.	૧૭
મારે માત તું તાત તું આધ રે,	
સગાં સહુએ માછો મહંમાધ રે.	૧૮
સદા શીરછો હાથ વાત નંભી રે,	
ગાવું અંબાને દરબાર રૂડી વાંભી રે.	૧૯
કરો મહાલક્ષ્મીજી માત મહેર આંખી રે,	
ઘેર આયો અંનપુરણા રાંભી રે.	૨૦
દેવ દેવીને દરબાર દવા દધયેરે,	
અરજી અલબેલી વિના તે કહોને કહિયેરે.	૨૧
અરજી અલબેલી માત થુ દીધારે,	
કરેદ દસ્કત મહોરે માયે કીધારે.	૨૨
ઝોક ચાચરના ચાકર કીધારે,	

માથે દાંમ ખરીદ મુલ લીધારે.	૨૩
હર્ષ પડ્યોછુ અંખાન્ન તારે નામરે,	
આવી ઊભા રહો બીડ કાંમરે.	૨૪
ડુંગર વાળીનો ડુંમકો વાળરે,	
દોલતજાદી સેવકને શીર છાળરે.	૨૫
બણી ઠણીને બેસાડળે ઘોડરે,	
સહુ ભાઈની બિરાદરી જોડરે.	૨૬
તારો આદીત ગુલામ છે રાજરે,	
એવુ જાણી અંખા તુડી ગાજરે.	૨૭

વધામણુ દેશી ફેર.

નમુ આરાસુરની રાંણી, માત ભવાંનીરે;	
આ અરજ કર મંત આંણી, માત ભવાંનીરે.	૧
તમે આણંદ ધેર આવો માત ભવાંનીરે;	
તમે સેવકને મન ભાવો માત ભવાંનીરે.	૨
તારો સેવક થાયછે દુખિયો, માત ભવાંનીરે;	
તમે આવીને કરળે સુખિયો, માત ભવાંનીરે.	૩
તને નહી વહાલા નહિ વેરી, માત ભવાંનીરે;	
તુને દેવતા પૂજે પહેલી, માત ભવાંનીરે.	૪
હુતો આઈને ચરણે લાગુ, માત ભવાંનીરે;	
તારો દાસ થઈને માગુ, માત ભવાંનીરે.	૫
દાસ જાણીને દરશણુ દેળે, માત ભવાંનીરે;	
સેવકની અપર લેળે, માત ભવાંનીરે.	૬
દીન જોઈને દાસ તમારો, માત ભવાંનીરે;	
આશરો છે અંખે તારો, માત ભવાંનીરે.	૭
તારે હાથે ચુડલાં અળકે, માત ભવાંનીરે;	
તારે કાંતે કળા કુલ લળકે, માત ભવાંનીરે.	૮
માણિકના મુગટ ઝળકે માત ભવાંનીરે;	
વચે પાંતુ લીલુ ચળકે, માત ભવાંનીરે.	૯

મોતીની પેહેરી વાળી, માત ભવાંનીરે;	
સેવક સૌને લ્યો પાળી, માત ભવાંનીરે.	૧૦
તારે દ્વારે ના મળે તાણુ, માત ભવાંનીરે;	
તે પહેર્યા કસબી સાણુ, માત ભવાંનીરે.	૧૧
તારો આરામુરમાં વાસ, માત ભવાંનીરે;	
કહે વલ્લભ ધોળો દાસ, માત ભવાંનીરે.	૧૨
આ વલ્લભ કેરી વાંણી, માત ભવાંનીરે;	
સાંભળો આરામુરે રાંણી, માત ભવાંનીરે.	૧૩

ગરબી દેશી ફેર.

અલખેલીરિ અંબેમાત, દરશણુ કરવાને;	
માનો રમયા સરખો મોક, ચાચરે ફેરવાને;	૮૬.
ચાચરે ફેરીએ દુઃખડા ખોધએ, માના ગુણુલા ગાધએરે;	
અંખામાનુ નામ સમરતાં, ઘણાજ મુખિયા થઈએ. દર.	૧
આઈ અળાઈ ગણુપતી ભૈરવ, ત્યાં ખેડા હરસિધરે;	
પંચ તીરથી પુજ કરતાં, પાંચે નવનીધ. દર.	૨
ત્રણ ગાઉ તીરથે મોટું, કોટિધર કષલાચરે;	
સરસ્વતીમાં સ્નાન કરતાં, થાય પાતિક નાચ. દર.	૩
વિમળશી ધન પારજ પામ્યો, જાતે શાવક ખેડારે;	
ત્રણ ડગલાં માનુ નામ દઈ ખોદતાં, નીકળી સોનાની કડા. દર.	૪
પંચ તીરથીની પુજ કરતાં, દેહના દુઃખડા વાંચેરે;	
વેદ બટ કહે ભગવતી શેવા, તે પૂરણ પદવી પામે. દર.	૫

છંદ.

નેદેવી નેદેવી મા, નેદેવી નેદેવી.
 દેવ દેવાશી દેવીમા, નેદેવી નેદેવી.
 તારી જુગતી જોવા નેવીમા, નેદેવી નેદેવી.
 ગુજને કો નવકજે હેવીમા, નેદેવી નેદેવી.
 અભીમાંન અંખા હેવીમા, નેદેવી નેદેવી.

તુને સુરીનર મુનીવરે શ્રવીમા, નેદેવી નેદેવી. ૭૬.

જીમ.

- પાણી રૂપે પ્રાણ દેવી, જીગ જીગ તુજને જાણે;
પવન રૂપે પરવત દેવી, ઘટ ઘટ માહી પ્રમાણેરે. નેદેવી. ૧
- દીગપાળ રૂપે ડગે તુ દેવી, પૃથ્વી રૂપે પાળે;
સ્થાવર જંગમ રૂપે દેવી, અલ્પાંડને તુ ન્યાળેરે. નેદેવી. ૨
- વરસાદ રૂપે વરસે દેવી, કરે વિજ ચમકારા;
ભારા ગગન સ્વરૂપે દેવી, કરે ધનુશ ઠંકારારે. નેદેવી. ૩
- સશીયલ રૂપે સાતળ દેવી, સહુને અમૃત ઠાળે;
સૂરજ રૂપે પ્રત્યક્ષ દેવી, અંધકારને તુ ઠાળેરે. નેદેવી. ૪
- લોકાચળને રૂપે દેવી, લોક વદનમાં રાખ્યું;
મોહ સ્વરૂપે માટી ખાતાં, જસોદાજીએ દાખ્યું. નેદેવી. ૫
- દસ અવતાર ધરચાતે દેવી, મોટા રાક્ષસ મારચા;
ભુમિતણા તે ભાર ઉતાર્યો, ભગતને ઉધારચારે. નેદેવી. ૬
- મચ્છ કચ્છ ને વ્યહારા નરસિંહ. તુ વાંમન વિકરાણી;
કરસુરાંમ રેધુરાંમ કર્ણતું, જુદ કલંકી કાળીરે. નેદેવી. ૭
- તુ તિરેથ તુ વ્રત ભવાંની, ખીજ સર્વે ભામાં;
ગંગા જીમનાં સરસ્વતિતુ, સત્ય શિરોમણ શામારે. નેદેવી. ૮
- તુદાતા તુ ભક્તા દેવી, તુજવિના સર્વે ખોટું;
ઓતા વક્તા શુ પરમાણે, મા તાર કારણ મોટું. નેદેવી ૯
- અલ્પાં વિષ્ણુ ને માહેશ્વર, ત્રણદેવ તે જાયા;
ત્રણ ગુણ તારણી માતા, તુ ત્રિભાવનની રાયારે. નેદેવી. ૧૦
- તું અમાંણી તું રૂદ્રાણી, તું વિષ્ણુની ધરણી;
હિમાચળની પુત્રી થઈ, શિવશંકરને પરણીરે. નેદેવી. ૧૧
- માત તાતને રૂપે દેવી, સહુપર તારી માયા;
કરજોડીને કહેછે મીઠી, કરો હાથ શિર છાયારે. નેદેવી ૧૨

હંદ દેશી ફેર.

- ચાલો જમ્મે દરશણ કરવા, અંખેમાત બિરાજેછે;
જળહળ જોત જગતમાં જોની, સચરાચર પ્રકાસેછે. ચાલો. ૧
- આરા સુરમાં અંખા બિરાજે, શેવકને શીર છાજેછે, માથે.
છવ સોનાનુ ધરયું શીરપર, ત્રિપુર સુંદરી ગાજેછે. ચાલો. ૧
- ચૌવાળમાં બહુચરીયા બાળી, બરદ સહુના રાખેછે. માથે.
જેકો આવે ભાવધરીને, સંકટ કાપી નાખેછે. ચાલો ૨
- લુલાં બોખડાં અંધાં આવે, તેવર પામી જામેછે; માતે.
ખરે મંત શેવે સજખન પુરી. ફુખવાંમી સુખ ધામેછે. ચાલો. ૩
- નં પુરખને પુરખકીધા, પુરશાતન પ્રકાસેછે, માથે.
હેવી બવાંની સદા શેવજે, ચૌવાળમાં તે વાસેછે, ચાલો. ૪
- બરદાળી બહુચરીયા જાણો, સરવ શેવકને જીવેછે. માસ.
જે મા આવી પારે ગાય, માહાપાપ તે ખુવે; ચાલો. ૫
- પાવાઘડ માહાકાળી કહિયે, માનો પરતો સારોછે, મામા.
ભાવ ધરીને બળે ભવાંની, ભવતરવાનો આરોછે. ચાલો. ૬
- દક્ષણમાં તુળજા ભવાંની, ભવ સંકટને કાપેછે; માભ.
પ્રેમ ધરી પરણાંમ કરીને, જે માગે તે આપેછે. ચાલો. ૭
- જે કોઈ ભાવે હંદ સાંભળે, મન ધરીને ગાયછે; મામ.
પુરવ જનમના સંચીત હોયતે માનશરોવર નહિછે. ચાલો. ૮
- ભવ તરવા ભગવતી ભજીહુ, ભટવલ્લભે ગામછે; માભ.
દાસ મુનીતો અરજ કરેછે, દાંમણ માની સાહિછે. ચાલો. ૯
- વડનગરે હુ આમણ જાણો, અમદાવાદમાં વાસેછે; માઅ.
ભાવ ધરીને બળે ભવાંની, તે શેવકનો દાસછે, ચાલો. ૧૦

અરજ દેશી ફેર.

આમ આશા પુરો અંખિકા એ રાગ.

- શેવો શેવો આરાસુરે માતને, ચાર જીગતે વિખ્યાતને;
એ લોક ફેરી માતને, આઈ અરજ લીજે અંખિકા. ટેક ૧
- પ્રથમ ગણપતી રમરણ કીજીએ, મનવાંછીત માગી લીજીએ;

- કોટી વિધન તે ફર કીજીએ, આઠ અરજી લીજી અંબીકા. ૨
 માને ચાચર આવે નેમશુ, વરસ એક રાખી નેમશુ;
 માજી રાખે કુશળ એમશુ, આઠ અરજી લીજી અંબીકા. ૩
 માને વાંચે વહેરાઈ માતજે, દક્ષણ ગણપતિ વિખ્યાતજે;
 ચાચર અંબિકેશ્વર નાથજે, આઠ આ. ૪
 માની વાચ ઉપર આવીએ, કુંમકુંમ ચોખલે વધાવીએ,
 અષ્ટ ભૈરવ દરશણ પળાયિયે, આઠ અ. ૫
 ખોડીયાળ ખેડી છે જહા, અરજી જઈને કહો તહા;
 ખર ખોડુ હોય તે તુ સહાં, આઠ અ. ૬
 અજઈ શીશ નમાવજો, માગી જે જોઈ તે લાવજો;
 આઈ અંબામાને કહાવજો, આઈ અ. ૭
 માને માંનસરોવર નાહજે, કોટી પાપ કીલમીશ જાયજે,
 દેહ સુધ નીરમળ થાયજે, આઈ અ. ૮
 સરસ્વતી તીરથ જાયજે, મન સુધ કરીને નહાયજે,
 તેનું મન નીરમળ થાયજે, આઈ અ. ૯
 ઉગ્ર કોટશ્વર પરતાપજે, તેતો ગણપતીનો તાત જે,
 ભિમિયાજી કેરો નાથજે, આઈ અ. ૧૦
 તેને પુજો મન ધીરજ રહી, અંબા જાતરા પુરણ થઈ,
 અરજ અંબાને જઈ કહી, આઈ અ. ૧૧
 મુજ પાપીને પાવન કરો, માજી કરજાલી કુખડાં હરો,
 હાથ સેવકને શીર ધરો, આઈ અ. ૧૨
 મુઠ મતી તે મહારી હાલજો, મા નેહ નજરે નહાલજો,
 કુટ કામ ક્રોધને મારજો, આઈ અ. ૧૩
 હું અપરાધી છું અતી ધણો, કર સેવકને હાથ ધરો,
 મને ચાકર પોતાનો કરો, આઈ અ. ૧૪
 ચાકર ચાચર કીજીયે, શીર હાથ માજી દીજીયે,
 કારજ સધળા સીજીયે, આઈ અ. ૧૫
 અરજી તે જે કો ગાયજે, તેના પાપ સધળાં જાયજે,
 તેને અંબા પોતે ચાહજે, આઈ અ. ૧૬

મુની ગુલામ અરજ કરે, માણ પ્રમ થુ રહે ધર,
માણ બેઠી તુ કારજ કરે,

આઈ અ. ૧૭

ગરબી.

સમર સદા ભરપુર. એ રાગ.

નિરખુ સદા ભરપુર, નયણે નેહ ધરીરે મા; નિરખુ. ટેક.

મદભરી મતબાલી મહયા, મલપતી આવે મોરી માય;

રમઝમ ચરણ ધરીરે મા. નિરખુ સ. ૧

જળહળ જોત જગતમાં જોની, કોટી શશીનુ તેજ;

આભુષણ અંગ ધરીરે મા. નિરખ સ. ૨

અદ્ભુત લીલા આદ્ય ધિરરી, અકળ કળા ન કળાય;

ધર શીશ ચરણ પરીરે મા. નિરખુ સ. ૩

દાસ મુની મૈયા અરજ કરેછે, છુધી આપો ભરપુર;

ગાવુ ગુણ લળી લળીરે મા. નિરખુ સ. ૪

શાણુગારનો ગરબો.

ગજીરી પુત્ર પ્રથમ પાય કે લાગુ પ્રેમશુરે લોલ.

વિધન દુરકરી રાખો યકે, કુશળ એમશુરે લોલ. ૧

સરસ્વતી માતને ચરણે લાગું કે, વાંણી માગીએ લોલ;

વાણી અવીચળ હુ માગુ કે, સ્થિર કરી થાપીએ લોલ. ૨

ચાચર ચોક સોહામણો કે સુ કહીએ રે લોલ;

અગ્નાની ઘોડી મતી કે, તે હુ શુ મુખથી કહુરે લોલ. ૩

સિંહાસને બેઠી માત કે, તે મા મદ ભરીરે લોલ;

રૂપ શું કહુ હું આજ કે, કળા આવે નહીરે લોલ. ૪

દીસે વદન ધણુ અતી ચંદ્ર કે, તે સોહામણુરે લોલ;

દેખી દાસ ચરણે લાગી કે, જાયે બામણુરે લોલ. ૫

શીર છત્ર ધરણું કનકનુ કે, હીરે ઝળકતુરે લોલ;

આંધ્યા ચોકેરે મોતીયો કે, લીલમ લળકતુરે લોલ. ૬

મુગટ શાભે હીરા હાર કે, અતી ઝળકતારે લોલ;

- મોતી તોરા જગમગે સાર કે, તે બે ઢળકતારે લોલ. ૭
- વેણા માયાના વાસુકી લાહાર કે, સોભે અતિ છાજતીરેલોલ;
બાંધ્યો ગોફણાગુરરી સારી કે, ધણુ માગા જતીરે લોલ. ૮
- તરસેથીયુ શોભે તંન કે, ધણુ તુલ્યનુરે લોલ;
હીરા ઝળકે માણિક મંન કે, તે અમુલ્યનુરે લોલ. ૯
- સેથે સિંદુર ભરો રોળ કે, ધણુ શોભતીરે લોલ;
કુંમકુંમ રોળ્યાં છે કપોળ કે, આડ્યો આપતીરે લોલ. ૧૦
- બાંધી બંદી હીરા વિચિત્ર કે, તે ઝળકાર શુરે લોલ;
બાંધી પાવડીયો જડીત્ર કે, અતી ઢળકાર શુરે લોલ. ૧૧
- મોખા મોડ્યા ટીલા સાથ કે, ભણે પ્રેમનારે લોલ;
કીધાં અંજન દીસે આડ કે, તે નેન મહેરનારે લોલ. ૧૨
- માની નાશીકા દીસે આજ કે, દીપક તુલ્યનીરે લોલ;
પેહરી વેસર સહુ સાથ કે, વાળી અમુલ્યનીરે લોલ. ૧૩
- લીલુ તાજનુ હડપમી ગાલે કે, ધણુછે માનમારે લોલ ૧૪
- અધર રાતાંછે પ્રવાળ કે, બે સમાન મારે લોલ;
દાડમ દંત પંક્તી જગમગે કે, તે દીસે અતીરે લોલ;
રેખો શોભે બે કનક કે, તે હરિ જડીરે લોલ. ૧૫
- બીડાં પાન કરુનુરી સાથ કે, બરાસે અતી ભરચારે લોલ;
મધુર હાસ વદન કરી હાય કે, મુખ તંબોળ ભરચારે લોલ. ૧૬
- ઝળકે ગ્રાહ્યો બે કુંડળ કે, કાંને અતિ અડ્યારે લોલ;
ચંદ્ર સુરજ દીસે બેય કે, અવણે બે જડ્યારે લોલ. ૧૭
- કાંને જ્યુમખાં નાશિકાંય કે, અતીસે હરિ જડ્યારે લોલ;
કપોળે બંધી તે શોભીય કે, તે જોઈ અડ્યારે લોલ. ૧૮
- તુશી જીલતી બાંધી કંડ કે, અતી પ્રેમશુરે લોલ;
કંઠે કાંટલી જડીત્ર હાર કે, મોતી હેમશુરે લોલ. ૧૯
- સેરો સાતનો ચંદનહાર કે, અતીસે ઢળકતોરે લોલ;
હરિ મોતીનો જડ્યો હાર કે, લીલમ લળકતારે લોલ. ૨૦
- માળા હીમલન દોરોય કે, તે સોના તણોરે લોલ;
ગળે ધરેણાં અતી ચોક કે, ધણુમલો ધણા રે લોલ. ૨૧

બાંહે બાજુમંધજે સાર કે, બેરખાને ધુધરીરે લોલ;
 વાંક સોનાતણાં છે હાય કે, પહેરયાં મન ધરીરે લોલ. ૨૨
 હાયે ચુડો જડીત સાથ કે, જગમગ ઝળકતોરે લોલ;
 હીરા ચુનીયો જડીત અપારકે મોતીયો ઢળકતોરે લોલ. ૨૩
 પહેરયા પોચી સાંકળાં હાય કે, દીસે શોભતારે લોલ;
 દશ આંગળીયોયે વેઢ કે, વીંટીયો આપતારે લોલ. ૨૪
 સાંકળા સુના તણા છે હાય કે, કડા હીંમ જડ્યારે લોલ;
 પહેરયાં કંકણ વાડિયા સાથ કે, તે જુગતે અડ્યારે લોલ. ૨૫
 કેડે પાટી ધુધરી સાથ કે, કંદોરો રાજતારે લોલ;
 પાયે કલાં કાંબી પાસ કે, ધુધરી ગાજતારે લોલ. ૨૬
 વાજે વિધુવા તોડા પાય કે, ઝમક ઝમકથુરે લોલ;
 હીંડે મદભરી તે માય કે, ઠમક ઠમક શુરે લોલ. ૨૭
 પહેરી સાડી ભાવીછે કોર કે, તે અમુલ્યનારે લોલ;
 કુંચુકી ધરીછે કનક કે, રતન તુલ્યનારે લોલ. ૨૮
 હેવી આલંદી દીસે આજ કે, છે આણંદમારે લોલ;
 રંભા રતન કરે અવાજ કે, વાજે હંદમારે લોલ; ૨૯
 શિવ સમાધી ધરી ખેદા તંન કે, ખેસંધ્યાયમારે લોલ.
 વિખુ મોરલી વળડે મન કે, વાગે માંનમારે લોલ. ૩૦
 નારદ વેણા અહીને ઉભા કે, દીસે અતી મુંન્યમારે લોલ;
 મુંલ શુંલહુ ફે આજ કે, ભવાંનીના ભેદનેરે લોલ. ૩૧
 મુખે શુ લહુ હુ આજ કે, ભવાંનીના ભેદનેરે લોલ;
 આદ્ય શક્તિછે રાજ કે, અખંડ ગાય દેવનેરે લોલ. ૩૨
 અંખા બહુચરછે એક કે, બહુચર અંખાળ્ય જોરે લોલ;
 એ બે શક્તિયોછે એક કે, મંન પ્રમાણજોરે લોલ. ૩૩
 ભેદ ભેદ નહી એક કે. એ સ્વરૂપછેરે લોલ;
 ભેદો જાણ્યા તેને માત કે, તેય એકછેરે લોલ. ૩૪
 અંખા બહુચર ખેલે રાસ કે, અતીશિ રંગમારે લોલ;
 ચોસઠ જોગણી મળી પાસ કે, સરવે સંગમારે લોલ. ૩૫
 વાજે તાલ મુંદગ અપાર કે, વેણા વાંસજોરે લોલ;

અનન્ય તોતળાને તુળજય કે, આબ્યાં સહુ મળીરે લોલ. ૩૬
 બહુચર કાળીકા અંબાબ્ય કે, આપો આપથીરે લોલ;
 ધાંમ આરાસુરમાં થાય કે, અંબા ખિરાજતીરે લોલ. ૩૭
 છાપો રંગ રાસ સહુ માત કે, છે ઉદ્ધાસમાંરે લોલ;
 તાળી આપે એક એક હાથ કે, પોતે હાથમાંરે લોલ. ૩૮
 વરસે પુષ્પ વિમાનથી ત્યાંજ કે, વરસાવે દેવતારે લોલ;
 અક્યાશી રૂપી ખેડા જ્યાંહ કે, સદાએ શેવતારે લોલ. ૩૯
 આ અખંડ રાસ ખેલાય કે, ખેલે અંબે માવડીરે લોલ;
 દાસ મુની શીથ નમાવે કે, માની પાવડીરે લોલ. ૪૦
 હરખે પ્રેમ નીત્યે બાવે કે, તે ફરી ફરીરે લોલ;
 ગરબવાસ જનમુ નહી કે, હુ ફરી ફરીરે લોલ. ૪૧
 ધ્યાન ધરીને ગરબો ગાય કે, ગાએ પરમશુરે લોલ;
 નીત્યે પેમે ઉડી સાય કે, એકે નીમશુરે લોલ. ૪૨
 જે કો અખંડ હાથે ગાય કે, પેમે અતિ ભરીરે લોલ;
 તેને કહું છું કરેછે માય કે, એવી ત્રિપુરેશ્વરરે લોલ. ૪૩
 સંવત ઓગણીસે ચાર કે, થયુ સહુ સારનેરે લોલ;
 કૃષ્ણ અષ્ટમી રસાળ કે, ગુરુવારે ગાયનેરે લોલ. ૪૪
 ઉદો ઉદો શબ્દો થાય કે, તે પ્રભાંડમાંરે લોલ;
 ઓછવ આનંદ કરાય કે, હેવો નવખંડમાંરે લોલ. ૪૫
 નવરાત્રી ખેલેછે દેવી કે, સહુ આરાસુરમાંરે લોલ;
 વિન્યા દશમે જે જે હોય કે, ગયાં સહુ રંગમાંરે લોલ. ૪૬
 એક એક મળ્યા તે સાથ કે, બાપો બાપમાંરે લોલ;
 હશે મધુર શું હાંશ કે તાળી દે હાથમાંરે લોલ. ૪૭
 ખેશી રથ ખેડ્યા છે માત કે, ગયા સહુ સહુ પુરેરે લોલ;
 ઉતરે દેશે ખેડીતી માત કે, ગયા આરાસુરરે લોલ. ૪૮
 પુરવ કાળી ગયા છે માત કે, માજી મલપતારે લોલ;
 દક્ષણ તુળજ ગયાં છે માત કે, માજી હરખતારે લોલ. ૪૯
 પશ્ચમ બહુચર માજી આબ્યા કે, આપો આપથીરે લોલ;
 સિંગાસને ખેડા માજી કે, અંબા ખિરાજતીરે લોલ. ૫૦

નાચે રંભા નીત્યે ગાન કે, ખલ્લા વેદનુંરે લોલ;
 વાળે તાલ મૃદંગો તાન કે, છંદો ભરનુંરે લોલ. ૫૧
 ચાર દીશાયે ખેડી માત કે, માણ મદભરીરે લોલ;
 નેજેકાર થયો બહુ ભાત કે, દ્રષ્ટી અમૃત કરીરે લોલ. ૫૨
 વડનગરો ખાલ્લા છે જાત કે, નાગર મને ગણો રે લોલ;
 દાસ દાસનો છે દાસ કે, મુની તે અતી ઘણોરે લોલ. ૫૩

ગરબો આણંદનો દેશફેરો.

અંખા મા દીડી આણંદમાંને, માના તેજ તણો નહી પારને. અં. ૧૮.
 માણ નવરાત્રિ કેરા દીનમાંને, શુકલ અષ્ટમી આસો ગુરવારને;
 રથે બેસાને માણ સંચર્યાંને, દીડા રાજનગરમોજારને. અં. ૧
 માયે ધર્યા તે સોળ થણુગાર તેને, માયે પહેર્યા તે અંબર સારને;
 નખ શીખ તે સોભા ધણીને, તેનો કોઈ ન પામ પારને. અં. ૨
 માણ બહુચર કાળીકા સંગછે ને, રથ સારથી ભૈરવ સારને;
 પુષ્પ સુગંધ અનોપમશુંને, માને કુંડે અનોપર હારને. અં. ૩
 શું જાણુ ભવાંતી કેરા ભેદનેને, જેને નેતી નેતી કહે વેદને;
 વિષ્ણુ વિરંચા કળે નહિને, ઈશ ન લહે કાંઈ ભેદને. અં. ૪
 માણ વદન માનુ મલકતુને, મધુર હાંશ ભર્યા તંબોળને;
 ટીલાં કીધાં તે ત્રણે સેરનાને, કીધા પીયળ ડુંમ ડુંમરોળને. અં. ૫
 માને બંદી કપોળે ઝળકતીને, માને સેથે ભરચો સીંદુરને;
 દાંતે તે રેખ જડાવતીને, ભરી કળા તે સોળ ભરપુરને. અં. ૬
 માના ધમક ધમક રથનો વેગછેને, અધ નેડ્યા તે બે અમુલ્યને;
 મધ્ય નિશાયે માણ સંચર્યાંને, તેને કોઈ ન આવે તુલ્યને. અં. ૭
 ચોસક જોગણીમાં પુઠે ફેરેને, ઉદો ઉદો કરે નેજેકારને;
 દીસે તે દીપક જોતશું ને, દીશે જળહળને ઝળકારને. અં. ૮
 રાજનગર સોહામાણું ને, આવી પોત પોતાને ધામને;
 ચાર પદારથ ત્યાં મળેને, ધરમ અરથ મોક્ષને કાંમને. અં. ૯
 સોંધાસન ખેડી મા મદભરીને, ખેડી બહુચર કાળી માતને;
 ભૈરવ અષ્ટ આવી રક્ષાને, ક્ષમા ક્ષમા કરે સહુ સાથને. અં. ૧૦

છત્ર સોનાનું શીર ઢળકતુ જો, ઉડ ચમર ભૈરવ હાથ જો;
 નવફરેગા ત્યાં આવીયાંજો, બેઠા સ્થાનક આપો આપજો. અં. ૧૧
 હરીહર બ્રહ્મા આવીઆ જો, મરજદ બેઠા બરી માતજો;
 નારદ હસ્ત પેણા ગ્રહી જો, કરે વેદતાજી ત્યાં ગાંતજો. અં. ૧૨
 બન્ને તેની અંબા બાણજો જો, ચરણે રાખી એક મંત જો;
 વેદ વચન પ્રમાણજો જો, તન્ને કામકોષને અન્ય જો. અં. ૧૩
 અંબા અંબા કહે સહુ મુખથીજો, ગાએ સહુકો માનવી જંતજો;
 પ્રેમે કરીને બન્ને નહિજો, તેથી માને નહિ માનુ મંત જો. અં. ૧૪
 લગન લાગે રસ પારને જો, ગાઈ વલ્લભ જન ને જાતજો;
 પ્રેમે બળે બવાંતી માતનેજો, તેનો જનમ સફળ આવારજો. અં. ૧૫
 નૃત થાયે વાજાં વાગે છંદમાંજો, બેઠી મન્યાળી મદ પુરજો;
 પુષ્પ વિમાને વરસીરજાંજો, ઇંદ્ર આદ્યે આઆ સહુ સુરજો. અં. ૧૬
 રમત્રમ ઠમક નાચે અપછરાજો; ગાય ગાંત છંદભેદ કરી માનજો;
 ગાંધવ હસ્ત પેણા ગ્રહીજો, વરસે અમૃત મધ સમાનજો. અં. ૧૭
 નીત્ય પ્રતી અખંડતા થાયજો, ઠમક ઠમક થૈકારજો;
 તન્ને પોતે આપો આપથીજો, તેનો પ્રીત્યે અમૃત રસસારજો. અં. ૧૮
 તેને તે દેવી સતમુખ થાયજો, મત ચરણે રાખી માંત જો;
 આનંદમાં તે રહે સદા જો, પેમ સહિત કરે ગાનજો. અં. ૧૯
 બન્ને બવાંતી તે બવમાતરે જો, કૃણ સહિત પાવન થાય જો;
 તિરથ ચોરાશી તેણે કર્યાંજો, સદા સુધા સૌંધુમાં નાહાયજો. અં. ૨૦
 એમ અખંડ રંગ જે દેખ્યો સદાજો, કહે મુની બદરીનાથ ભાઈજો;
 વડનગરો બ્રાહ્મભણ બાણજો, તેને કહણાજો અંબા આઈજો, અં. ૨૧

છંદ.

માત બવાંતી બગમન બવમે, સફળ જનમ તેરા;
 મૈયા સફળ જનમ તેરા, મિટે ચોરાશીકા ફેરા. માત. ટેક
 નરે નારી સખ મીલકે આએ, ફેરે પ્રાત ફેરા;

માજી ફેરે પ્રાત ફેરા.

માનશરોવર નીરમળ નાચે, કરે દરશણ હેરા;

- મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૧
 પ્રેમ ધરી પદ પંકજ પુજે, મહંમાયા કેરા;
 માજી મરી મહંમાયા કેરા,
- નેહ ધરી નજરસે નહાજે, ધરે ધ્યાન નેહળા;
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૨
 પ્રાત સમે જો ચરન કમળસે, લગે લગન લહેરા;
 માજીક લગે લગન લહેરા.
- પાંચ પદાર્થ પલમે પાવે, કરે પાર બહેડા;
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૩
 રતન સોંહાસન ઝગમગ જોતે, બેઠી માત ડેરા;
 માજી હો બેઠી માત ડેરા.
- સાહે કરે મા રખે શરણુ જો, ગ્રહે હાથ છેડા;
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૪
 જો સમરે માતનકુ મનમે, માજીકુ લગે અષ્ટપહેરા;
 માજીકુ લગે અષ્ટપહેરા.
- ધન ધન વાકી માત જનનકુ, મિટે ભવ ફેહેરા;
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૫
 કરે જાપ હરદુસે ભારી; ચરન મન ચહેરા;
 માજી કે ચરન મન ચહેરા.
- અષ્ટસિધ નવનિધ રહે જો, આંગન સુભેરા;
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૬
 જોજોજોજો મુખસે જોલે, હાથ ઘંટા ધેરા;
 માજી હાથ ઘંટા ધેરા.
- દાસ મુની જો પડા ચરન મે, નહિ કાળ હેરા;
 મિટે ચોરાશીકા ફેરા, માતબવાં. ૭

દેશીફેર ૫૬.

તુલ્ય બિન મેર કોન દુખ બાળે, આરાસુરકે રાણીહિ, બેવારે
 આરાસુરમે આપ બિરાજે, પાનાઘડમે કાળીહિ;

દક્ષણમે હે તુળભભવાંતી, ચુવાલ બહુચરખાળી હો. તુળ. ૧
 મૃત્યુ લોકમે રોક્ષસ પ્રગટે, આરાસુરે નામ ધારી હો;
 તિનલોક કુએ હારન કારન, પ્રગટ બધે મૈયા મેરીહો. તુળ. ૨
 જળ જળ કુઃખ પડ્યો મિત્રનકુ, તખ તખ કીની માલિ હો;
 કહેતહે હિરાલાલનાગર, ચરનકમળ બલીહારી હો. તુળ. ૩

છંદ.

અંબાસે કામ હેરે, બોલી સખ મતવાસે અંબારે;
 અંબાસે કામ હેરે, હજી મૈયાસે કામ હેરે. ટેક.
 દાંતાકે ડુંગર ભારી, ચાચરકી શાખા ન્યારી;
 માએ પહેરી ચુદડી સાડરિ, અંબાસે. ૧
 દુર ડુંગર મૈયા બિરાજે, છત્ર સોનાનું શીરપર છાજે;
 મૈયા આસન બેઠી ગાજે, અંબાસે. ૨
 સંઘવી સંઘ લેકર આએ, મન ગમતે ભોજન પાવે;
 મૈયા રંગભિર રામ રમાવે, અંબાસે. ૩
 સુદ આડમ રાણાજી આએ, મનગમતે પુજપો લાએ;
 નામે જલમસિંગજી કાવે, અંબાસે. ૪
 કર જોડકે મહાનંદ ગાવે, દુરસે લગત તોરે પાએ;
 રહો મૈયા મેરે પર સાહેરે, અંબાસે. ૫

સંકટવું દેશીકૃર.

આવ્યને વહેલીરે, અંબા તુ આવ્યને વહેલી;
 કુઃખ પડ્યું તારા દાસને, અંબા આવ્યને વહેલી. ટેક.
 ધોળકેથી હમો ચાલી આયા, આચ્છા અમદાવાદ;
 આદિતવારે અદાલત બંધિ, કેદમાં પુર્યો દાસ. અં. ૧
 સુખીઆનાં તમો સંગિછો મા, કુઃખના ભાગણ હાર;
 હાથેથી કડીયો તોડાવી, બારસને સોમવાર. અં. ૨
 અંત્રિક્ષથી ઉચકીને લીધો, લીધો આરાસુર માલિ;
 સંગ પહેલા માયે દરશણ દીધાં, પ્રસંન થઈ તુ તાલિ. અં. ૩

આરં મુરમાં આપ બિરાન્ને, દક્ષણમાં જોડિયાળ;	
પુરવમાં અજઘ બિરાન્ને, સામા બટુક બાળ.	અં. ૪
સામો ગબડગોખ કહિયે, પાછળ કોટેશ્વર કૈલાસ;	.
મોટામોટા જોગી રહેછે, સરગવતીનો વાસ.	અં. ૫
આચર ગણપતી બિરાન્ને, સંબુ સામા દેવ;	
વહેરાઈ માજી બેઠા પોતે, કર તેની સેવ.	અં. ૬
કર જળલોટો લઈ જઘયે, માનસરોવર નાથ;	
જનમજનમના પ્રાશ્નિત જાય, આવી પ્રણામ કરાય.	અં. ૭
જોડી હમારી ખાંડી થઈ તુ, બેઠે સમરથ સાથ;	
અડધીરાતની નોખત વાગી, તુ વહેલેરી આચ.	અં. ૮
દાંતા કેરે ડુંગરે મૈયા, મોટો તારો વાસ;	
કરજોડીને કહેછે વાવજ, હુંછુ તારો દાસ.	અં. ૯

શાળ ખવત ગાથાનું.

પ્રાતઃસકાળેરે કરણાવતી, મા તારૂં કયા રવરૂપ;	
તેજે ત્રિભોવન મોહિ રજાં, મોઢ્યા બઢારે ભુપ.	
છેડે વગગ્યો છુ માત શામને, મા તે મહેલ્યો કેમ જાય;	
અંખા મહેલ્યો કેમ જાય, આરામુરની હો રાય.	
ગરવાગડની હો રાય, મહા મતખાલી હો રાય;	
કર સાહિને કરણા કરો.	૧
મધ્યાનરે મચ્છર ઘણો, મા મતખાલી હો રાય;	
ચોસઠ કુપ મલે બરયા, પાન કીન્ને મોરી માય;	
છેડે વખ૦ મા તે જો અંખા૦ આરા૦ ગરવા૦	
મહા મત૦ કર સાહિને કરણા કરો.	૨
સાયંકાળેરે સુંદરી, મા તારૂં વૃદ્ધ સ્વરૂપ;	
ચોળી પહેરી અંખાવતી, પહેરેચા નૌતમ ચીર;	
ઉભા સરગવતી તીર, છેડે વગગ્યો છુ માત શામને.	
મા તે જો અંખા૦ આરા૦ ગડવા૦ મહામ૦	
કર સાહિને કરણા કરો.	૩
મહિષાસુરને રે મારવા, ચટપટ ચાધ્યા હો રાય;	

અવની બારે ધુળ રહિ, શેશે સહો ન જાય.

છેડે વ૦ મા તે મે૦ અંબા૦ આરા૦ ગડવા૦ મહામ૦

કર સાહિને કરણા કરો.

૪

તાર ધ્યાન સુરીનર ધરે, મુનીવર જપતા હો જપ;

તેને ધ્યાને આવો નહિ, કાલાધેલાની માત.

છેડે૦ મા તે મે૦ અંબા૦ આરા૦ ગડવા૦ મહામ૦

કર સાહિને કરણા કરો.

૫

જે ગાએને જે સાંભળે, તેની અંબા પુરે આશ;

દાસ થીવાનંદ એમ બચે, રાખો ચરણની પાસ.

આંખો અવિચળ વાસ, છેડે વ૦ મા તે મે૦ અંબા મે૦

આરાસુ૦ ગડવા૦ મહામ૦ કર સાહિને કરણા કરો.

૬

દેશીફર.

(મા)ધનધન આરાસુરની રાણી, અંબા ચાર જુગમાં જાણી ટેક.

(મા)હોડણ પંહેરણ લીલા ચરણા, જંમા પેળા થાયરે મા (૨)

પ્રાતસકાળે દરથણુ દો તારે દીસો નાનાબાળરે. ધન. ૧

(મા)સોના કેરે છત્ર પિરાજે, દય આંગણએ વહેડરે મા (૨)

મધ્યાને ગ્યારે દરથણુ દો તારે, દીસોછો આવેરે. ધન. ૨

(મા)સાયંકાળે થાય આરતી, વાગે મરદંગ ચંગરે મા (૨)

સાયંકાળે દરથણુ દો તારે, દીસો ધરડે અંગરે. ધન. ૩

(મા)સેવા કરે પ્રાત્નણુ વાણીઆને, સહુકા સંગે જાયરે મા (૨)

કરજોડીને કરે પિતતિ, રાંક અંબાઘડાસરે. ધન. ૪

દેશીફર.

મહંમાયા (૨) દેવિ ખલ્લાણી રૂદ્રાણી, મહંમાયા. ટેક.

સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળયુગ કવી ભેદ નહિ પાયા,

દેવિ ખલ્લાણી રૂદ્રાણી, મહંમાયા (૨) ૧

ખલ્લા પેદ બલ્લે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા.

દેવિ ખલ્લાણી, રૂદ્રાણી, મહંમાયા (૨) ૨

(૫૨)

નારદ નૃત્ય કરે તોરે આમે, કાનડ એન બજયા;	
દેવિ ખસાણી, રૂદ્રાણી, મહંમાયા (૨)	૩
કરકુલ્લબ મુલ્લભરે મૈયા, વલ્લભ જસ ગુણગાયા;	
દેવિ ખસાણી, રૂદ્રાણી, મહંમાયા (૨)	૪

આરતી.

ને ને અંબેમાત, ને આરાસુરી આઈ મા ને
 નૌતાંબર અતી સુંદર (૨) કીધાં સુખદાઈ. નેને અં ૧
 આદ્ય માતા તુ આપ, અંબે તુ આઈ; મા અં
 સુરીનર મુની આરાધે (૨) મંછા સુખદાઈ. નેને અં ૨
 અંડમુંડ ચકચુર, કીધા કીધ આણી મા કીધાં
 દેવ કારજ સિંધ્યા (૨) મા તે મન જાણી. નેને અં ૩
 શંકર વસે સમશાન તુજ કારણુ માતા મા તુજ
 કૃપા કરીને રાખ્યા (૨) કંઠે વિખ્યા ખાતા. નેને અં ૪
 ખસા ચતુરે વદન ગુણુ ગાયે તારા મા ગુણુ
 વનમાળી અતી મોહન (૨) મોરલી પેણુ સારા. નેને અં ૫
 વિનવે મંછારામ, કર સંપુટવાળી મા કરે
 ભલે પધારેયા માજી (૨) કોણુ પેળા વાળી. નેને અં ૬
 મોતીડે વધાવુને મંગળ ગાવુ, અંબામાન વારણે જાવુ;
 તાલપખાજ પેણાજંવ વાગે, આ શોભા મારી અંબામાનેકાને.
 આરતી કીજે અંબા નવનિધ દીજે,
 નરત કરેને ઉદોડોડો ગાયમા, ધોજોભગત માને વારણેજાયેમા.

શિવાનંદની આરતી.

આરાસુરી અંબાની.

નેદેવી નેદેવી ને અંબે આઈ, મા ને અંબેઆઈ;
 આદ્યશક્તિ તુ અંબા, (૨) આરાસુરે આઈ. નેદેવી. ટેક
 મોખંડે તાર નામ, આપક તુ માતા મા બ્યા.
 વિષ્ણુ વિરંચિ શિવજી, (૨) ગુણુ તારા ગાતા. નેદેવી. ૧
 મહાદેવ પાખ્યા દૈમો મારચો, કપટી નાખ્યા કુટી; માક.

તુલજ તારા ત્રિપુરા, (૨) ત્રિભોવન મા ઝેટી. જ્ઞેદવી. ૨
 મા બરદ પોતાનુ પાળે, તુ બહુચર બાળી; માતુ.
 મહા કાળને કંપાવે, (૨) માતા તુ કાળી; જ્ઞેદવી. ૩
 હિંગળાજ હિંગોળી માતા, અગણીત ગુણ દીઠા માત્ર.
 નપુથક કીધા પુરૂષ, (૨) માતા તે કીધા. જ્ઞેદવી. ૪
 મારકંડે મહિમા ગણ્યો, સચરાચર સાચો; માસ.
 તારા ગુણને ગાતા, (૨) શિવાનંદ રાજી. જ્ઞેદવી. ૫

શિવશક્તિની આરતી (નંદા આનંદ માતાની.)

જે આદ્યા શક્તિ મા જે આદ્યાશક્તિ, ટેક.
 અખંડ અક્ષાંદ નીપાવ્ય, (૨) પડવે પંથક મા. જ્યો જ્યો. ૧
 દ્વિતિયા બે રવરૂપ, શિવશક્તિ બાણુમા. શિવ-
 અક્ષાં ગુણપતી ગાવુ (૨) હરી ગાવુ હરીમા. જ્યો જ્યો. ૨
 તૃતિયા ત્રણ રવરૂપ, ત્રિભોવન મા બેઠા મા. ત્રિભો.
 ત્રય મ્થકી તરવેણી, (૨) તુતરવેણી મા. જ્યો જ્યો. ૩
 ચતુરા મહાલક્ષ્મીજી, સચરાચર બ્યાપ્યા; મા સં
 ચાર ભુજ ચોદશા, (૨) પ્રગટ્યાં દક્ષિણમાં. જ્યો જ્યો. ૪
 પંચમી પંચ રૂપી, પંચમા ગુણ પદમા, મા પંચ
 પંચ સહસ્ર ત્યાં સોહિયે, (૨) પંચે તત્ત્વે મા. જ્યો જ્યો. ૫
 શશ્થી તું નારાયણી, મહિષાસુર માર્યો, મા મહિ
 નર નારીને રૂપે, (૨) વાપ્યા સઘળે મા. જ્યો જ્યો. ૬
 સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, શેત્રી ત્રી સંસાર, મા શે
 ગૌ ગંગા ગાયત્રી, (૨) ગૌરી ગીતા મા. જ્યો જ્યો. ૭
 અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ, નંદા આનંદા, મા નંદા
 સુરીનર સુનીવર જન્મા, (૨) દેવ દૈતે મા. જ્યો જ્યો. ૮
 નવમી નવકુળ નાગ, શેવે નવકુરગા, મા શેવે
 નવરાત્રીના પુજન, (૨) કીધાં છે પ્રહ્લા. જ્યો જ્યો. ૯
 દશમી દશ અવતાર, જય વિજયા દશમી, મા જય
 રાંત્રે રાંમાં રમાડ્યાં, (૨) રાવણુ રોખ્યો મા. જ્યો જ્યો. ૧૦

એકાદશી અગિયારશ, કાતાયની કામા, મા કાઠ
 કામ ફુગી કાળિકા, (૨) શામાને રામા. જ્યો જ્યો. ૧૧
 બારશ બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા, મા બઠ
 બટુક બૈરવ સોહિયે, (૨) તારે છે તુંજમા. જ્યો જ્યો. ૧૨
 તેરશ તુળજ રૂપ, તુ તારણી માતા, મા તુતાઠ
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદાશિવ, (૨) ગુણ તારા ગાતા. જ્યો જ્યો. ૧૩
 ચૌદશ ચૌદ રૂપ, ચંડી ચામુંડા, મા ચંડીઠ
 મારકંડે વખાંણ્યાં, (૨) ગાઈ શુભ કવિતા. જ્યો જ્યો. ૧૪
 પુનમે પુન્યકરી સ્થંભાવી નગરી મા, સ્થંભાઠ
 વશીતે માંહિ વખાણી, (૨) સુણી કરળે કરૂણા. જ્યોજ્યો. ૧૫
 સંવત સત્તાવન, સોળે તિથિ ભાવે મા, સોઠ
 સંવત સોળે પ્રગટ્યાં, (૨) દેવાની તીરે. જ્યો જ્યો. ૧૬
 શિવ શક્તિની આરતી, જે ભાવે ગાશે મા, જેઠ
 બણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપત થાશે. જ્યો જ્યો. ૧૭

રાગ સોહિણી.

પુજન પારાનું કરિયે,
 અર્ધ નિશા સમેરે, પુજન. ૧૬ક.
 માન શરોવર સ્નાન કરીને,
 આઈ ચરણે ચીત ધરીએ. અર્ધં પુજન. ૧
 કુંમ કુંમ ચંદન ધ્રુપ દીપશું,
 પુષ્પાક્ષત આવરીયે. અર્ધં પુજન. ૨
 મદુરાંમ પુષ્પાંજળી બણીને,
 ગાયત્રી બજી ભવ તરીયે, અર્ધં પુજન. ૩

સોહણીકામીગડાની દેશી.

મુજરો માનળે મહારો, હે બાળાત્રિપુરારે;
 મુજરો માનળે મહારો. ૧૬ક.
 અવગુણ બરીએ અંબે શરણે છુ,

(૫૫)

જેવો તેવો મા તહારો.	મુજરો. ૧
કોટી તીરથ જપ સાધન કીનો,	
જનુની ભજેથી જ જેવારો.	મુજરો.
ભવ સાગરમાં ઘુડતો અંબે,	
કરે ગ્રહીને ઓધારો.	મુજરો. ૩
જહુરામ દાસને મન વશ્યા માતા,	
તમથી ભયો અશ્વુવારો.	મુજરો. ૪

રાગકાફી.

શરણે આઝેકિ રાખો લાજ,	
હોમૈયા તોરે શરણુ આઝેકિ રાખો લાજ ટેક.	
વણીક વિમળસીને રાજ કરાવ્યું,	
શુગ વાણી વિખ્યાત.	શરણુ. ૧
ભાવે કુભાવે જનુનીને સેવા,	
તેના સરીઆ કાજ.	શરણુ. ૧
દાસ વડલભ ભટ કહે કરજોડી,	
મહેરે કરો મહારાજ.	શરણુ. ૩

જંગલો.

અંબે નામ તણી લહે લાગી,	ટેક.
સચરાચરની શોભા વૈભવ,	
દેખી સુગી સખ ત્યાગી.	અંબે. ૧
જહુરામ દાસ જનુનાને જોતા,	
વારી જલુ વરણાગી.	અંબે. ૨

ઉપરપ્રમાણુ.

ભગવતી ભાવ ધરી મન ભજીએ,	ટેક.
કાંમી કોષી લોભી ફરીજન,	
તેને તો ફરે થકી તજીએ.	ભગ. ૧

(૫૬)

જુહરામ દાસ હેતુ જાણીને મા,
જકતજનુનીને જાસીએ.

ભવ. ૨

૫૬.

જવ ભવ નાશની બળે ભગવતી ભાવેરી, ટેક.

અવર નારી નર નીર વલોવે મા,

હાંહારે તેથી નવનાથ પાવે રી. ભવ. ૧

રાંક રાત દીન રેત પીલે છે,

તેથી તેલ ન આવેરી. ભવ. ૨

પાઠ પુજન આધાર શક્તિનો,

આજ વેદ બતાવેરી. ભવ. ૩

વીક્ષતારણુ સરવે ગીરીવર ગીરજ,

ન્યાઃ નજરે ન આવેરી. ભવ. ૪

જુહરામ દાસના અંતરમાં મધરી,

વાણી થૈને બતાવેરી. ભવ. ૫

કુમરી બિહાગની દેશી.

સુખ તણી દાતા અંબે મોરી માતા,

સમરે સદા સુખી તાયા, સુખ. ટેક.

માને પારે હોમહવન થાએ,

ખંભ બોજન ઘણા થાતા. સુખ. ૧

દેશદેશના સંગજ આવે,

નાગર મંડપે સોહાતા. સુખ. ૨

અંબાનોલાલ કહે કર જોડી,

નિશદીન આઈ ગુણ ગાતા. સુખ. ૩

સોરઠ.

બુને પ્યારી લાગેછે અંબે માત,

ટેક.

આતૃક મોરે બપૈયા ચંદ્રક,

(૫૭)

જેમ બાદલ બરસાદ. મુને પ્યા. ૧
અજ પહેર આંધની છાંપી નીરખત,
નીશદીન પણ સમ જાત. મુને પ્યા. ૨
જફરામ જન ચરણ રજ ચાહત,
ધન ધન આજીવી રાત. મુને પ્યા. ૩

ઉપર પ્રમાણે.

માજી તારા પારાનો પ્રબળ પ્રતાપ, ટેક.
વિશ્વામિત્રને શ્રદ્ધ પદ આપ્યુંમા,
જીગ સચરાચર છાપ. માજી તારા. ૧
કોડ કામ ભક્તોના કીધામા,
માજી આપો આપ. માજી તારા. ૨
જફરામ દાસ કહે કર જોડીમા,
માજી વધારો માપ. માજી તારા. ૩

પરભાતિઆં.

જાગોને અલબેલી આંખા, દેવી ડુંગર વાળીરે, ટેક.
પ્રાતઃસકાળે માથે પેલેરી પાવડી, કનક કળસ કર ઝારીરે.
અમર વેલનો કટકો લખને, આબ્યાંછો લટકાળીરે. જાગો. ૧
ચાલીને ચાચરમાજી આઆં, બેકાં બાજક દાળીરે,
મુખડાં પખાળીમાથે સુખડાં કીધાં, ફુખડાં નાંખ્યાં કાપીરે. જાગર
ચાંલો ચળકે હીરા ઝળકે, નાકે વેસર વાળીરે,
ઝાળ ઝાળકે માને ઝમણા લળકે, આંખડી અણીયાળીરે. જાગ
આવીને આંગણીએ ઉભાં, દેવી દીન દયાળીરે,
અરુણઉદે થયો આગના આવી, અવનીબદ્ધ અજવાળીરે. જા. ૬
કર કંકણ ચુડી કટી મેખલા, ટીલડી આણંદકારીરે,
દાસ કીશોર કહે હરખી નરખી, સાજ કરો સંભાળીરે. જા. ૫

હુંતો પાય પડ પરમેશરીને, મારા પ્રાણ થકી પ્રીત્યે.
પુરૂષ પ્રેમદાના પાપ પ્રજલણ, પાલણ પ્રતીત્યે. હુંતોપાય. ટેક
નરક નીવારણ નામ નારાયણી, જોજન સે નીત્યે,
આહલ કરે નરનારે સંસારમાં, રાખી રાજરીત્યે. હુંતોપાય. ૧

પ્રાણણ થઈને બળ્યો નહીં બવાંની, ચાહી ચોખ્ખે ચીત્યે,
બહુચર બુધ પ્રસીદ્ધ કીધો, બટ વલ્લભને રીત્યે. હુંતો પાપ. ૨

શીશ નામુ સલખન પુરરાણી, સાચી મંને જાણી.
સુખે સંસારનું તારણ શક્ત, તે વેદવદે વાણી. શીશ૦ ૧૬૬.
ભાવ કુભાવ સુભાવથુ શેવે, જે જન પ્રજ્ઞાણી,
જીવન મુક્ત તે જીવન જડતમાં, તે કર્યાં કલ્યાણી. શીશ૦ ૧
આદ્ય અનાદ્ય અગાધ ઈશ્વરી, વિદ્યે વખાણી,
પ્રાણણ થઈને વિના અફલે, બટ વલ્લભે વખાણી. શીશ૦ ૨

હુંતો નીચો નમી યમસ્કાર કરું, ન બવાની વીના કહેાને.
જળ થળ યંત્ર લોકનું દૈવત, એ યશછે એહેને. હુંતો ની૦ ૧૬૭
ઈશ્વરી વીળણુ વિરંચી નીરંતર, આરાધે એહેને;
થેન પુરાણુ શાસ્ત્ર સાખદે, તો બજવું એહેને. હુંતો નીચો૦ ૧
એહેવી જડતજનેતાની બક્તિવીના, ન જણાયે ગત કહેને;
વલ્લભ ચીત અણું નીરખી, ગોખ ચાચરને એહેને. હુંતો ની૦ ૨

બળને માત અંબિકાને બાવશું બવાંની,
ન પુરપને વુરુષ કરચા, પ્રથમ એ નીશાનીરે. બળે મા૦ ૧૬૮
શક્તીને વશ્ય જડત સરવ, સુરીનરમુની ગ્યાનીરે;
શક્તી ગએ ગળે ગર્ભ, ગળે ધર્મ ધ્યાનીરે. બળે મા૦ ૧
અવર દેવ અરજ કરે, એન કરે હાંનીરે;
સમયી બધ કાજસરે, વાત સુણે છાંનીરે. બળે મા૦ ૨
બીડ ભાગી ભુરને ભુતળ, બલાં બલાંનીરે;
બટ વલ્લભની વાત માની, માત મેહેરખાની, બળે મા૦ ૩

અંબીકાજી માત બળે, બવની બીડ બળે;
ઈંદ્ર ઇશ વીળણુ અળે, જે ઉગારચા આગેરે. બહુ. ૧૬૯
નરને નારીએ વીચારી, પ્રેમે પાએ લાગેરે;

(૫૯)

સકળ સમદ આપે સારી ઘેર નીશાણ વાગેરે. બહુ. અં. ૧
આદ્ય અંત્ય અમર કરે, ચરણે ચીત લાગેરે;
અધમ બુધથી ઉધરે, દુઃખ દરીદ્ર ભાગેરે. બહુ. અં. ૨
કીપા સીધુ કીપા કીન્ને, ઇશ્વરી અયાગેરે;
ભટ વલ્લભને ભક્તી દીન્ને, એ ભવોભવ ભાગેરે બહુ. અં. ૩

અરબી.

અલખેલી અંબેમાત, જોવાને જઘએ,
બરદાજીરે બહુચરમાત જોવાને જઘએ, ૨૬.
જોવા જઘએ મા સુખીયાં થઈએ, આરાસુરમાં રહીએરે;
આપઆપણા મનની અવલેખા, અંબે આગળ કહીએ, જો. ૧
આરાસુરમાં અંબા બીરાન્ને, પાવાગ્રડમાં કાળીરે;
દક્ષણમાં તુળજાભવાની, ચૌવાળ બહુચરખાળી. જો. અ. ૨
માને પારે હવત થાયને, ચારચુંદડી હોમાયરે;
આલ્હણુ સઘળા પેદ બણે ત્યાં. માનુની મંગળ ગાય. જો. અ. ૩
આંધળાને આંખજ આપે, પાંગળાને પાયરે;
નીરધનિયાને ધનજ આપે, આપે પદારથ ચાર. જો. અ. ૪
માને પારે ને મોઢ આપે, તેની પુરે આશરે;
કરનેડી કહે બહુએ પાવાઈ, હુંધું તારો દાસ. જો. અ. ૫

ગરબી.

અલખેલીરે અંબેમાત, દરશણ કરવાને,
બરદાજીરે બહુચરમાત, દરશણ કરવા. ૨૬.
દરશણ દીન્ને કારજ સીન્ને, હુંધું તારો દાસરે;
કરગરી કરગરીને કહુધુ, દોદરશણ ઉઘાસ. દરશણ દીન્નેરે અ. ૧
અદભુત મા સીંહાસન બેઠી, ઝળહળ ઝળકે જોતરે;
કમળમુખ કમળદળ લોચન, રક્ત આરણ ઉઘોત. દરશણ દીન્નેરે અ. ૨
મહી મંડળ જગતમાં સરવે, સેસ શત સુર સંસારે;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ ઇંદ્ર જોગેશ્વર, લેશ ન પાંચે પાર. દરશણ. અ. ૩
અદભુત ૩૫ અલોકીકે અંબે, મુખ શરદ શશિ ઇંદુરે;

બાલ બ્રુટી વાંકી ભંમર, મધ્યે લળકે ખીંડુ. દરશણુ. અ. ૪
 કેસરી તીલક છે ત્રણસેરનું, તીલડીનો ઝળકારે;
 કાંને કુંડળ ગ્રાહ ઝબુકે, અરક ઇંડુ લલકાર. દરશણુ. અ. ૫
 ઝરકશી અંબર અંગે પેઢેરયાં, ચોળી ઝળહળ જોતરે;
 રતનસીંહાસન આપ બીરાજો, વિજયતણો ઉદ્યોગ. દરશણુ. અ. ૬
 નવશત આશ્રણુ અંગે ધરીયાં, સોળકળા ભરપુરે;
 ખરી માત તું બારમારમાં, બેદ શું જાણે સુર. દરશણુ. અ. ૭
 અંજન દીસે નેન મહેરનાં, વરસે અમૃત ધારે;
 દાસ મુની કહે ચરણે નામું, ઉતારો ભવ પાર. દરશણુ. અ. ૮

મહીના-અરજી.

મહારારે સ્વામી બોલોની વાલા—એ રાગ.

ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે, અરજી તો મારી અંબાવને કહીયે.
 માણવિના કાંને જૈ નમીયે, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૧
 માં કારતકે કીરતી તહારી જાણી, આવોને આરાસુર રાણી.
 દયા કરે દીન તારો જાણી, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૨
 માં માગશરે મંન થયુ ગાંડુ, પાપી દોષ આવી પડ્યું આકુ;
 તેને ચીત ચોરી લીધું મહારૂં, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૩
 માં ખોસે પાપો પ્રેમ તણો ખાલો, રનેહ તુજ સાથે બાંધ્યો ગાંડો;
 અંબા આદ્ય અંત લગણુ પાળો, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૪
 માં મહાચેતો મોહ મદિરા પીડે, વાર તો એ વાંકી વાંકી હીડે;
 અંબાવિના કોણ પાડે ચાલે, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૫
 માં કાગણે કોમટ છે માયા, જુહી જાણું કાચી છે કાયા;
 સાચી મહારી જુગતની જાયા, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૬
 માં ચૈતરે ચરણકમળ તહારૂં, ભમે ચીત ભરે પેરે મહારૂં;
 નખેથી તે શીખા લગણુ બાળુ, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૭
 માં વૈશાખે વિશ્વ રહ્યું બાપી, દયાળુજી દુઃખ નાખો કાપી,
 રાખો ચીત ચરણ કમળ મ્યાપી, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૮
 માં જ્યેષ્ઠે યકી પડીયો, બવજળ સીંદુ પુર બરીયો,
 મૈયા પાસે કાદવનો કળીયો, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૯

માં આસાડે આસ ધણી ધરીએ, પડ્યો પ્રાણી સાગર બરદરીએ,
 અંબા તારા નામ થકી તરીએ, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૯
 માં શવણે સોધ લેજો માહારી, બરોસોછે અંબાનો બારી;
 કે સનમુખ શેવા કર તાહારી, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૧૦
 માં ભાદરવે એ નાખો ભાગી, બરદાળી બરદ તારા પાખી.
 અપરાધ મારાં ક્ષમાકરો સાંખી, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૧૧
 માં આસાએ આજુંદ અડીયો, બવજળ સીંધુ પુરણ તરીયો.
 સેવક માને ચરણે જૈ નમીયો, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૧૨
 મહિના તો થયા પૂરણ બારે, શિખે સુણે નર ને નારે.
 અંબા આપે પદારથ ચારે, ચાલો ચીત ચાચરમાં જૈયે. ૧૩

ઉપર પ્રમાણે.

મારે મન માન્ય માજ સાથે, બહુચર મૈમા બીરાજે માથે. ૧૪
 વદન છબી શરદ શશી જેવી, કવીરે જન કહી નશકે તેણેવી. મા. ૧
 માથે પેહરમાં ચરણાને ચોળી, સાડી રંગ કેસરમાં બોળી. મા. ૨
 કોટીરે કટ કરણ કરી કાપ્યાં, અભિદાન ભગોને અપ્યાં. મા. ૩
 માજીરેછો જગત તણી જાતા, દેવીદીન દલસુખની દાતા. મા. ૪

ગરમી.

અલખેલરિ અંબેમાત જીવાને જાહે. એ રાગ
 હુંતો વારીરિ અંબે માત, તારા લટકાને;
 હુંતો વારીરિ બહુચરમાત, તારા લટકાને. ૧૫
 લટકે રૂપે થઈ અંબાણી, નીપજાવ્યો સંસારરે;
 લટકે રૂપે ધરણું રૂદ્રાણી, જન્મ કારણ સંહાર, તારા લ. હું. ૧
 લટકે વૈશ્ણવી પોતે પ્રગટી, કરવા મૃત્તી પાલણરે;
 લટકે મહેરાવણુને મર્યાપો, કાઢ્યાં ચૌદ રતન. તારા લ. હું. ૨
 લટકે મોહીની રૂપે ધરીને, દાનવ મોહ પમાડ્યારે;
 લટકે અમૃત સુરોને પાણ, લટકે સહુને ભમાવ્યા; તારા લ. હું. ૩
 લટકે મથન કરી વીખ કાઢ્યું, દહન થતા ત્રેલોકરે;
 લટકે શીવ રૂપે વીખ પીધું, સહુના ઉતરવા શોક; તારા લ. હું. ૪
 શુંભનીશુંભ મહીષા સુર સરખા, મહા બળીયા તતખેવરે;

લટકે અસુર સંહાર કરીને, ઉગાર્યા સહુ દેવ; તારા લ. હું ૦ ૫
 લટકે ધર્મની પાયા બાધી, પ્રગટ કરી ચાર વેદે;
 લટકે ભક્ત મનોરથ પુરવા, ટાળ્યા સહુના ખેદ, તારા લ. હું ૦ ૬
 લટકે સ્વેતગીરી તજી આબ્યાં ગોખે બીરાજી આપરે;
 દાતા રૂપ ધરીને હરવા, નીજ જનના સંતાપ; તારા લ. હું ૦ ૭
 લટકે પાત વીખ્યાત જગતમાં, મેરીનો કીધો મદરે;
 લટકે ચોકે ચૌવાળે વચીયાં, દરદીના ટાળ્યા દર્દ; તારા લ. હું ૦ ૮
 લટકે નામ લેતા મહા પાપી, તારાજન અવલેખરે;
 લટકે નેઈ સાંકળેષર ભાગ્યની, પ્રગટી કુંમ કુંમરેખા, તારા. લ. ૬
 ગરબી.

સલખનપુરની રાણીરે, જાણી બધા જગતમા જ્ઞેને; સલ. ટેક
 વેદ વીરંચયિ વર્ણવ કીધાંમાં, મારકુંડ મુનીયે વખાણીરે;
 જાણી બધા જગતમા જ્ઞેને, સલખન પુરની રાણી. ૧
 સર્વે શાસ્ત્રમા સમર્થ રહ્યાછે મા, બ્યાસે પુરાણમા પ્રમાણીરે;
 જાણી બધા જગતમા જ્ઞેને, સલખન પુરની રાણી. ૨
 ભુતળ બુરને જાણ્યા ભટજી, માં વદીયા તે પ્રાક્રમ વાણીરે;
 જાણી બધા જગતમા જ્ઞેને, સલખન પુરની રાણી. ૩
 કેહે દલસુખ એ વૈશ્ણવી શક્તીમા, તું બ્રહ્માણી રૂદ્રાણીરે;
 જાણી બધા જગતમા જ્ઞેને, સલખન પુરની રાણી. ૪

રાગ ઉપર પરમાણુ સંકટનું.

આબ્યાં સંકટ ટાળોરે, ન્યાહજો નીજદાસ ભણે મા. આબ્યાં. ટેક
 શેવક જન શ્રેણાંગત આબ્યોમા, કૃપા દ્રષ્ટી કરી ભાળોરે.
 ન્યાહજો નીજદાસ ભણેરેમાં, આબ્યાં સંકટ ટાળો. ૧
 કાળ તણાછે તમો કાળ કપાળિમાં, જમને આવતાં બાળોરે;
 ન્યાહજો નીજદાસ ભણેરે માં, આબ્યાં સંકટ ટાળો. ૨
 બવ સધજો તે જાણે ભગતી કરતાં માં, એક દીનમાં સર્વે વાળોરે
 ન્યાહજો નીજદાસ ભણેરે માં, આબ્યાં સંકટ ટાળો. ૩
 કેહે દલસુખ એ બેઠા કરજોડી માં, એક તમારો આશીર્વાળોરે;
 ન્યાહજો નીજદાસ ભણેરે માં, આબ્યાં સંકટ ટાળો. ૪

રાગ ગરબી. સોહીણી. (ચરણ).

છબીલીમૈયા સજ્જન પુરની રાય, અરજ એક સાંભળો મોરીમાય. ૧૮૬.
 માજીરે તારૂં ખરદાળીછે નામ, શેવક શીરે છાજતાં મોરી માય. છ. ૧
 માજીરે કીધાં ભગત તણા બહુ કામ, ગોખમારે ગાજતાં મોરીમાય. છ. ૨
 માજીરે પુજા કરવા સામગ્રી સાથ, છામ ભરીલાવસુ મોરીમાય. છ. ૩
 માજીરે કુળી મળતુ તે પાપ સમુળ, કૃપાકરી કાર્પણિ મોરીમાય. છ. ૪
 માજીરે મારે દિવસ દીવળીનોઆજ, આણુંદે છે અંગમાં મોરીમાય. છ. ૫
 માજીરે કાર્પીકુશ્મધી સુશુધી આપોમાત, દાસત્રિભાવનને મોરીમાય. છ. ૬

માતાજીનો છંદ.

અંમેમૈયા તુ રખવાલી, સકલ ભુવનકી તુ દાતા;
 ક્યાકરૂં ખરણુવ આદ્ય ભવાંની, ખેર ખેર તેરા ગુણગાતા. ૧૮૭.
 રતન સિંહાસન જગ મગ જોતે, બેડી આરાસુર રાંણી;
 કરજોડી મા કરૂં વીનતી, દીન દયાળી મન જાણી;
 સારે કંચનકા છત્ર ખિરાજે, કલગી મોતનસે લજકે;
 રત્ન જડીત મુગટ અનોપમ, હીરા જગમગ તે ઝળકે;
 કપોળ બંધી જળહળ જોતે, મોતી તોરા લટકતા;
 ક્યાકરૂં ખરણુવ આદ્ય ભવાંની, ખેરખેર તેરા ગુણગાતા. અં. ૧
 ચુંદડી કસબીકાર માજી તેરે, ગળે હારે હીરા ઝળકે;
 ગળુબંધ કંઠસરી માળા, નાકે વેસરે તે ઢળકે;
 તક્ત ત્રિપુરે માત ખિરાજે, વિજ્ઞુ વિરંચી શીશ નામે;
 શીવ સમાધી ધયાન ધરતણે, અપરમપાર તે નવ પામે;
 એસારે તુ માતભવાંની, સકળ ભુવનકી તુ ભરતા-
 ક્યાકરૂં ખરણુવ આદ્ય ભવાંની, ખેરખેર તેરા ગુણગાતા. અં. ૨
 સુરે તણી મા વહારે ચડીયાં, ચંડમુંડ નાખ્યો ચોળી;
 સિંહ ચડી માં ત્રીસુળ લીધુ, મહીષાસુર નાખ્યો રોળી;
 રકતબીજ રગ તર્ણમાં રોળ્યો, ધુન્ધોચન સંહાર ક્રિયા,
 ચંડે માત ચાંચુંડા દેવી, અપર આડા હાથ લિયા.
 ભગતકાજ માં પાછને કોઈ, ઉદો ઉદો મુખસે કેહેતા,
 ક્યાકરૂં ખરણુવ આદ્ય ભવાંની, ખેરખેર તેરા ગુણગાતા. અં. ૩

જગતકી દાતા સુનમોરી માતા, હાય જોડ મે દ્વાર ખડા,
 મે અપરાધી મહાપાતકી, ચરન તેરે આપે ખડા;
 સાલકર અંખે ન કરે વિલંબે, ભગતકાજ અભિમાન ભરો,
 બ્યાં બ્યાં ભીડ પડે ભગતનકુ, પલમે સંકટ દુર કરો;
 એસારે તું ભોળીભવાની, સેવકજન કીજે શાતા,
 ક્યાકરે બરણુવ આદ્યભવાંની, બેરબેર તેરા ગુણુગાતા. અં. ૬
 સંત તણી સુખદાયકમાં, અરજ કરે સુનીયે જરી,
 નીરાધાર મે ફીરે જગતમાં, રખુ ઢાલ સીરપે તેરી;
 તુ રખવાલી સકલ બુવનકી, દયાભાવ દીલસે પેખો,
 સાલસદા તુમ કરતાં માજી, નેહ ધરી નજરે દેખો;
 મેહેર કરો તુમ ભોળીભવાંની, દુઃખ દારીદ્ર તુ હરતાં,
 ક્યાકરે બરણુવ આદ્યભવાંની, બેરબેર તેરા ગુણુગાતા. અં. ૫
 અંખે બહુચરે તુ મતવાળી, બેકાં ખેલ કરો ન્યારા,
 ભાવ ધરી નજરેસે દેખો, જળહળ જોતાં હે પારા;
 મે હુ બાલક તેરારે મા, તુ માતાજી હે જરી,
 મેહેર કરો મા કરણીસીંધો, શીશ ધરે ચરણે તેરી;
 ભગત કાજમા ધાધને કોઈ, ઉદો ઉદો મુખસે કેહેતાં,
 ક્યાકરે બરણુવ આદ્ય ભવાંની, બેરબેર તેરા ગુણુગાતા. અં. ૬
 મદ ભરી મતવાળી અંખે, દેખો બેકી મગતમે,
 પુષ્પ સુગંધ અનોપમ બેહેકે, જળહળ જોત જગતમે;
 શહસ્ત્ર નામકા કળશ સીરપે, આશ રખુ જીગમે તેરી,
 દાસ મુની કહે દેદાર પાવે, નાવે ચોરાસ્ત્રીકી ફેરી;
 બાળે ડકે પર તેરારે મા નિશાન અંખેકા,
 ક્યાકરે બરણુવ આદ્ય ભવાંની, બેરબેર તેરા ગુણુગાતા. અં. ૭

રામ ભૈરવ.

અંખિકુ યાદ કરલે, ખુશ જીંદગાની પાયા;
 ક્યા કરનેકુ આયા બંદે, ક્યા ખેલ લગાયા. અંખિકુ યાદગોક
 તખતપરજો બેકી મૈયા, જળહળ કે જોતસે;
 આફ તામ ગીરફતારે બયા, મૈયાકુ દેખ કે. અંખિકુ ૧

માકે ઉદરને આયા, વાં તુ કા કહે;
 કરગા તેરી બંદગી, એસા કરાર હે. અંબિકુ યાદ૦ ૨
 પડપંચ કરકે પ્યારે, ખુબ માલ કમાયા;
 સખ છોડે ચલોગે, સંગ કોરી ન આયા. અંબિકુ યાદ૦ ૩
 મરનાંહે હક બનાં, વાં સાહ કોનહે;
 મન સમજલે તુ ચારે મેરા મેરા, કચા કહે. અંબિકુ યાદ૦ ૪
 રંગ ભોગ કેઈશકમે, ખુબ મન મગન બયા;
 આપ આપકી ખુબીસે, હાલ મરત કયું બયા. અંબિકુ યાદ૦ ૫
 પેદા ક્રિયા હે જીને, જીનકું તું યાદ લે;
 મગૂબીસે તુ ચલતા હે, ગાફલતુ ક્યા રહે. અંબિકુ યાદ૦ ૬
 અંબિકુ યાદ કીની સો, મન મગન બયા;
 દાસ મુની માત કે ચરન ન પડા. અંબિકુ યાદ૦

ઉપર પ્રમાણે.

સુનિયે ને મૈયા મેરી, અરજ ધડી ધડી.
 દેદારકા મે પ્યાસારે, ફીર ગલી ગલી. સુનિયેને મૈયા ૦૨૬
 પાદશાહી તખ્ત ખેડે, મૈયા આપ સોહલ સે.
 કરનેડકે ખડા હુ દરસ, તરસે મેહલસે. ૨
 ગુનેગાર હુ મે તેરા, મેરા કચા હવાલહે;
 સુનિયે ને મૈયા મેરી, મેરા એઈ સવાલહે. સુનિયેને ૦ ૨
 આ જીયત બંદા તેરા, ખડા ફેદમે પડા;
 આયાહે ને મૈયા પાસ, પોકારે ખડા ખડા. સુનિયેને ૦ ૩
 તેરે દરશનકું આયા મૈયા, દેખ લીજીયે;
 હજરત ને ખેડી મૈયા, તસલીમ કીજીયે. સુનિયેને ૦ ૪
 કચા કહુ ને દીલકી ખાત, મૈયાસે ખોલ કે;
 રોશનહે સખ આપકુ, મૈયા મોસે ખોલકે. સુનિયેને ૦ ૫
 કંગાલહુ મે તેરા મૈયા, જરા મેહેર કીજીયે;
 માત મુની દાસ કે સાર, હાથ દીજીયે. સુનિયેને ૦ ૬.

ઉપર પ્રમાણે.

નેનુસે નેહ બરકે દેખો, ખેડી અંબેલાલસે. ૨૬

તખપર ને બેઠી આપ, બકસેગી યુના સો માફ;
 હરફસે લીધે ને જાપ, આલંકી દાતાર હે. નેનુસે. ૧
 વિરંચો હે વિખુ પાસ, ઇશિ જાકે ખડે આપ;
 સારપર કલગી તોરા રસે, જોતસે પ્રકાશહે. નેનુસે. ૨
 રંભા આઈ ધરકે આશ, નાચે મૈયાકી પાસ;
 કુલુકી જોતી હે ખાસ, બેઠી ને નીવાસ હે. નેનુસે. ૩
 કચાજને મૈયાકો ખ્યાલ, અંતરમે કપટકી જાલ;
 અખીસે હુઆ બેહાલ, કાલકા ખે મારહે. નેનુસે. ૪
 માત મેરી સુને ખાત, આખા ને મૈયાકી પાસ;
 બુદ્ધીકા કીજે પ્રકાશ, યુની તેરા દાસહે. નેનુસે. ૫

હુમરી.

દેખોદેખો અંખે મતખાલીસે, જાકી જોત ત્રિભોવનવાલીસે. દ. ટેક.
 રમણ કપરદી સુખહી દાખક, સાયક સુરપત લાલીસે;
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે, દેખો દેખો. ૧
 ચરનહી સેવે સુખેહી દેવે, રખે બરદ બરદાલીસે;
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે, દેખો દેખો. ૨
 આપહી આપ કે છાંડ કે દેખો, પેમો નેનબર ન્યાહાલીસે,
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે, દેખો દેખો. ૩
 દાસ યુની પદ ચરણહી સેવે, રેહવે મગન મતખાલીસે;
 જાકી જોત ત્રિભોવન વાલીસે, દેખો દેખો. ૪

ઉપર પરમાંણે.

મેતો લારે બલૈયાં અંખે લાલીસે, મતખાલીસે, મેતો. ટેક.
 વિખુ વિરંચો પાર ન પાવે, શીવ સમાધી લાગી તાલીસે. મેતો. ૧
 ધારે જોગેશ્વર ધ્યાન ન આવે, મેટા યુની સુક ગ્યાનીસે. મેતો. ૨
 જાકો બેદહી બેદ ન જાને, સુરસનક મનમાનીસે. મેતો. ૩
 દાસયુની કેહે બલબલ જોઈ, જુગ આરાસુર જાનીસે. મેતો. ૪

ઉપર પ્રમાણે.

અંખે લાલીસે મેરો મન લાગ રહો, ડુંગરવાલીસે મેરો મનલાગરહો.
 ચિત લાગ્યો આરાસુર ધામરે, અંખેલાલીસે મેરોમન લાગરહો. ટેક.

છાડ્યો ન છુટત, તાંણ્યો ન તુટત, પુરવ જનમકી બાનીસે;
ચિત લાગ્યો આરાસુરે ધામસે, અંબેલાલી. ૧

ઘડી ઘડી મન ચરનમે ધાવે, ગાવે નારદ બેન ગાનીસે;
ચિત લાગ્યો આરાસુરે ધામસે, અંબે લાલીસે. ૨

સેશ મહેશ જાકો ધ્યાન ધરતહૈ, ભેદ બ્રહ્મા નહી જાનીસે;
ચિત લાગ્યો આરાસુરે ધામસે, અંબે લાલીસે. ૩

ક્ષણ ચિત મૈયાં ચરનમે ધાવે, આર નહી દાસ મુનીસે;
ચિત લાગ્યો આરાસુરે ધામસે, અંબે લાલીસે. ૪

રાગ હોરી-કાફી.

જલત હોરી બવાંની, બરી રંગ જલ મચોરી. જલત. ટેક.
ચાવત પાંન બરી પીચકારી, કેસર ગાગર ઘોરી, મૈયાકે.
મદબરી મૈયા ધુમ મચાઈ, અંબે બહુચર જોરી;
જલત મતબાલી હોરી, જલે હોરી બવાંની. ૧

ધામ આરાસુરે ધુમ મચાઈ, નવ હીનવલ કીસોરી, મૈયાન.
રમઝમ રમઝમ ધુધર ધમકે, ડમકે પાએ ઘોરી;
બનીસબ જોરી જોરી, જલે હોરી બવાંની. ૨

દાસ મુની શીશ ચરન નમાવે, કંઠ બીનતી કરજોરી, મૈયાક.
એ રંગ રાસ સદાહી મૈ નિરખુ, આર ન માગુ તોરી;
સદાસુબ દીજો જોરી, જલત હોરી બવાંની. ૩

હોરી કાફી.

જલે મતબાલી હોરી, હોરંગ ધુમ મચાઈ. જલે. ટેક.
ધુમ મચાઈ સબ સંગ આઈ, કેસર ગાગર ઘોરી, માજીકે.
હાય લીએ પીચકારી રંગસે એક એકપે હોરી;

જલે મતબાલી હોરી, હો રંગ ધુમ મચાઈ. જલે. ૧

રંગ રંગીલી સબ અંગ બીની, અંબર દંત ગ્રહોરી, માજીઅં.
મદબરી મત બાળિ બાળા, કેસર કનક કચોરી;

જલે મતબાલી હોરી, હોરંગ ધુમ મચાઈ. જલે. ૨

આનંદ અંગ અતી મન અંબા, રંબા રંગ રચોરી, માજીરં.
દાસ મુની શીશ ચરન નમાવે, રહુ રંગ સંગ તોરી;

એસે મતબાલી હોરો, હોરંગ ધુંમ મચાઈ. ૩

રાગ સોહિણી.

સમર સદા ભરપૂર, સુખની આપો ઘડિરિમા. સમર. ટેક.

આરાસુરમાં અંબા બિરાન્હે, મલપતી આવે મોરી માત;

વાહન વાધે ચડિરિમા, સમર સદા ભરપૂર. ૧

જગમગ જોત જડાબની ઝળકે મા કોટી શશીનું તેજ;

મણી મુક્તાયે જડિરિમા, સમર સદા ભરપૂર. ૨

ગુજ સુખ જોવા મૈયા, માર મન હરજે દરશણના મુને કોડ;

જોવાની ટેવ પડિરિમા, સમર સદા ભરપૂર. ૩

કેહે વદ્ધભ સુલભ કરી વિનયુમા, વિધી આપોને બહુ તોલ;

નયણાં ભરી ભરીરિમા, સમર સદા ભરપૂર. ૪

રાગ ભેરવની દેશી.

તત્ત પર બિરાન્હે, તગારી નાદ ગાન્હે. ટેક.

ચાચર બિરાન્હે, સદા મંડપ બિરાન્હે;

છત સોનાનું મારી અંબિકાને છાન્હેરે, મા તત્તપર૦૧

યોગણી સર્વ જે જે કરે, મંગળ શુભ ગાયે;

મત બાળી અંબિકાને, ભરખાલા પિલાવેરે. મા તત્તપર૦૨

તોરે દરબાર સદા રાગરંગ હોરે.

મુરીનરે મુનીવર મોહે, અંબા તોયેરે. મા તત્તપર૦૩

મૈયા મુજ મેહેર કરો, પુરો મનની આસરે;

ભક્ત કેરી સાલ્ય કરો, પ્રાગ તોરો દાસરે. મા તત્તપર૦૪

થાળ.

માતા જસોદા જુલાયે પુત્ર પારણે એ રાગ.

અંબા અલખેલી રંબાને જમવા આવીયાં, ટેક.

હુતો પ્રેમધરીને પ્રિત્યે લાગુપામ, પાવાઘડવાળી બહુચરબાળીનેલાવિયાં

બીજી બેનો ચાર મળીને આવી મહાંય, અંબા અલખેલી. ૧

માવડી પાવડીયે ચડી આવી મુંદર ચાલને.

ઝણઝણ ઝણઝણ વાન્હે ઝાઝરનો ઝમકાર;

આબ્યાં જાણી જાવુ વારી અંબેલાલને, અમર ઓપત ઉજવળ શાભીતા શણગાર.	અંબા અ. ૨
આવી સુંદર સીંહાસન પર બેઠી સુંદરી, પુજા કરી કુંમ કુંમ કેસર કપુર;	
યાજ સમે શિવામાં સામગ્રી સરવે ધરી, કનક કમોળે મદ આનંદ કર્યો બરપુર.	અંબા અ. ૩
મંડપ મોગરડે છાયો વિધ વિધ શાબા સહુ, અંદન અગર તગર મળીયાં ગર દીપક ધ્રુપ;	
શ્રામિ નઉતમ તેની શાબા તે શી કહુ, મધ્યે મા મત બાળી અંબા બાળ શ્વરૂપ.	અંબા અ. ૪
ગંગા જળની ઝારી વારી જરી હરિ જડી, પાસે ઠાળ્યા સોના બાજડીયાને પાટ;	
આસનથી આવીને બેઠાં અંબે માવડી, મુક્ય ટાટ ભરી કરી જે અવલોકી ઘાડ.	અંબા અ. ૫
ખાડ ખાડુ મીઠુ દીકુ તે સરવે સહી, ગળ્યું તાણુ તીખુ તાવેલુ પય પકવાંન;	
એવા તેવા શાક પાક સૌ આરોગી રહી, માછ નામે નવદુર્ગા ભગવતી ભગવાંન.	અંબા અ. ૬
પૂરણ તૃપ થઈ ઉઠ્યા તે મંડળ માનુન્થી, તેજના તેવા મુખ કર્યા છે તંબોળ;	
માયે બેઠેક બરાસે બીડી લીધી પાનની, ચાવે ભાવે મા મુખ દીસે રાતું ચોળ.	અંબા અ. ૭
આરતી ભરી આરતી કરી જાવુ વારણે, ઘણણુ ઘંટા વાજે ઘડીઆળી અન્ય મુલ;	
આબ્યા દેવ સરવે દરશણ કરવાને કારણે, ઉદો કહી વરખાવે આકાસેથી દુલ.	અંબા અ. ૮
કરગરી ભગો રેવાશંકર પાગે લાગીયો, પરખી હરખી નરખી નજરે માન્ય મન.	
મરણુ જનમ જંજળ તણો બે ભાગીયો.	

જે જે કાર થયો ધન ધન આ જીનો દીન. અંબા અંબ ૯
સંકટ વખત ગાવાના ગીત.

રાગ કાફી.

આવિ ધારણ દીજીરે, ધોળા ઘડવાળી.

કપા તમે કરજીરે, પાવેઘડથી મહાધાળી. ૧૬૬

ધોળા ઘડમાં વાસ તમારો, જાણે સકળ મુની ઠામ.

દૈત ચરી સલખતપુરે આઘ્યાં માં, પડ્યું બહુચરા નામ.

નામે નરે તાર્યારે, મહારી માં મતબાળી. આવિ ધાર. ૧

હુ અગનાની દાસ તમારો, આવી સધારોને કાજ.

શેવકજન શરણાંગત આઘ્યાંમાં, તેની રાખીએ લાજ.

લાજ કોણ રાખેરે, મારી માં મતબાળી. આવિ ધાર. ૨

અવર બિજન કોને જો જાણીએ, અમો અજાયક જાત.

હા દેવી દાતાર દયા કરોને માં, પાએ લાગુછુ મોરી માત.

માત હમારીરે, પાંગળાને લ્યો પાળી, આવિ ધારણ. ૩

કાલાવાલા આર્ધ તમને કરૂછુ, વળીવળી નામુ શીશ.

કરજીડીને ઉજમ એમ કહેછે માં, રખે ચડાવતાં રીસ.

રીસ રખે ચડતીરે, મારીમાં મતબાલી. આવિધારણ. ૪

ભજન સ્તુતી. રાગ હજારી.

બેડો માણ જીડનો તારોરે, અંબેમા પાર ઉતારોરે. ૧૬૭

આએપે હુતો બહુ કમાયોને, બહુ બરચોતો માલ.

મધ દરિયા વચે તોફાન લાગ્યુ, શરે થયે હવાલ, બેડો. ૧

બલાશિયાનો કરે બડબડો, મહા જીલમ મનમાહે.

માલધણી વીમાશીને બેડો ડોલ્યુ દરિયા માંહે, બેડોમાંજી ૨

મધ દરિયા વચે ડોલ્યું માતાજી, વહાણ નથી વીશરામ.

એક નામને આશરો તમારો, કરો ભગવતા કામ. બેડોમાં. ૩

ઉંચુ જીવુતો હાબ માતાજી, નીચુ જીવુતો નીર;

બળાશકિત મારી યુમ સાંભળજી, સાન્ન કરો આ શરીર. બે. ૪

કુવાયતીનો લેહેરો લાગિને, વાયુ ગુટણ હાય;

ઝાઝતણ જીરે કાંધયે નાચાલ્યું, ધાએ અંબેમાત. બેડો. ૫

જગતજનુનાયે સ્તુતી માંભળી, થયાં વાઘ ઉપર અસવાર;
 ઝાઝતજે નધને ત્રિથુળ ઝાપટ્યું, તારયું જળમાં નાભ. બે. ૬
 હથિપગેથી અંયુળ છુટયાં, કઠણ કરદંડા છોડ;
 અવશકનની આ વેળા આવીછે, મોટે માથેછો મોડ. બે. ૭
 ડુંગરીપ્તો દવ લગાડ્યો, પુરણ કીધલાં પાપ;
 કરળેડી રાચાભગત કેહેછેમાં, એટલા યુના કરો માફ. બે. ૮

ખીજી.

છોગાળીમાં ચાચરે તારોરે, દીસે જળહળતો પારોરે. ટેક.
 તાલપખાજ વેણાંજંત્ર વાગે, ગુણીયલ ગુણજ ગાય;
 માનસરોવર જીલતામાં, ભવના પ્રાશ્વિત જાય. છોગાળી. ૧
 દેશ પરદેશથી દાખવીયામાં, મથે દરિયા મહાય;
 જુડતો ખેડો પાર ઉતારો, અંબા ઝાલો બાંધ. છોગાળી. ૨
 આંધળાં લુલની બોબડમાં, દુઃખિયાના દુઃખ જાય;
 વાંઝીયાને વીસવાસ આપોમાં, નારીનો નર થાય. છોગાળી. ૩
 વરણુવ કેઈ પેરે વર્ણુમાં કોને કેઈ પેરે ગાય;
 ભાળી ભવાંનીત ભામણેમાં, હુ ભવો ભવ જાવુ. છોગાળી. ૪
 ભાવે કરી લઉ ભાંમણાં, માં લળી લળી લાગુ પાય;
 કરળેડી રાચો ભગત કેહેછે, સાદાયેરેહને સાહય. છોગાળી. ૫

ત્રિજી.

નયણે નરખો નરને નારીરે, અંબામાની શાભા સારીરે. ટેક.
 કુંદનમાં તોરે ભાલે હુતાં, ગાડી ઘોડા સાર;
 ભાવુડાં ઢાડી પવાઈ ફરેછે, અંબાઅને દરબાર. નયણે. ૧
 વાજંત્ર છત્રીસે વાળે, ઝાંઝરનો ઝમકાર;
 અવજરા ઝાછવ ફરેછે, અંબાબને દરબાર. નયણે. ૨
 ઉચુ દેવલ માને અજળ જરખા, જળીયાન્ને નહો પાર;
 જરીપતાકા જુકી રહ્યાછે, અંબાબને દરબાર. નયણે. ૩
 ઇંદ્રપુરીનો આકાર સરવે, તેજ તણો નહી પાર;
 દુઃખિયાના દારીદ્ર ભાગે, અંબાબને દરબાર. નયણે. ૪
 ધર કોઠાર ને હવેલીયો માં, ધરમશાળાઓ અપાર;

કરન્નેડી રાવો ૧ ભગત કેહેછે, અંબાબને દરબાર.નયણે. ૫

રાગ ભૈરવ.

શ્રી માહાદેવજીની સ્તુતી લખી છે,
જાગિયે શિવરાય આજ, પ્રાત બપો શ્વામી,
પુજન કાજ અમર સહુ, રહ્યાછે શીર નામી. ૧
ન બચતી શ્વેત બપો, બોલ ખગ બાની;
માનુની મહી મથન લાગી, ગાવત ગુણ ગ્યાની. જાગિ. ૧
ચંદ્ર તેજ છીન બપો, તીંમર ગયે ભાગી;
કામની કર કુંભલીએ, જળ ભરનકુ લાગી. જાગિયેશિ. ૨
કુસુમાર દુર કરો, કળીયાસુ કાંની,
દાસનકુ દર્શ દીજે, મહેર મન આણી. જાગીયે શી. ૩

ગરબી.

વિમળ વાણીયાનો ગરબોઃ એડાનો વાણીયો એડાવાળ
વાણીયો હતો. ને તેની માને છોકરાં જીવતાં નહીં તેથી શ્રી
આરામુરી અંબા ધોળા ઘડવાળીને ત્યાં જૈને બાધા રાખી
જે મારે પેટે છોકરી કે છોકરો થશે ને જીવશે તો માતાજીને
ત્યાં હુ રમતો મુકીશ ને એ છોકરાને હુ મારે ઘેર નહીં રાખુ
હૈવી પોતાના મનને વિસે બાધા રાખી. ત્યારપછી પોતે પોતાને
ગામ ગઈ ને તે વરસમાં તે બાધને દહાડા રહ્યા ને પુત્ર જન્મ્યો
એટલે માતાજીમાં જન્મને તેના છોકરાને માતાજીના મો આ-
ગળ રમતો મુક્યો. ને તેની જોડે તેનાં મામાને રાખ્યો ને પોતે
પોતાને ગામ પાછી આવી. ત્યારપછી માતાજીમાં તે છોકરો

૧ યુવાળનો કોળી હતો. ને તેના હાથે પગે પત્ત નીકળ્યા હતા
ને તે બહુચરાજીમાં લાંઘવા બેશીને ત્રણ પદ ગાયાં છે ને
માતાજી પ્રસન્ન થઈને તેને સાડ કર્યું છે.

બીજી વેવારીયો વહાણ ભરીને આવતો હતો ને તેનું પા-
ણીમાં ઝાઝ બુડવાથી શ્રી માતાજીની સ્તુતી કરીછે, તે પણ
આમાં ને તેમાં જીજ્ઞસુ કરીછે, ને તેની નીચાની આરામુરમાં
માતાજીને અંગેછે. ને ત્રીશ્રી વાંકુ થએલુ છે.

ની શી ગતી થઇ તે નીચે મુજબછે ને તેની નિશાનીયો હાલ
આરાસુરમાં સરસ્વતીને કિનારે છે.

ગરબો.

ત્યાં મન મોહ્ય માતા અંબાજી. ટેક.

મધ્યા તોરેરે આંગણે, છોકરાં ચારેરે ધન,

સુરીનર મુનીવર બણે, દીઠે દુરમત નય, ત્યાં મ. ૧

મૈંધાકાજેરે શિવજી, જેન્ને કૈલાસે વાસ,

કરળેડી ઉમિયા શીવને, પુરળે વિશ્વને આશ, ત્યાં મ. ૨

મધ્યાનેરે નારાયણી, કન્યા તારે રવરૂપ.

તેજે ત્રિભાવન મેહિ રહ્યા, મોહ્યાં બ્રહ્માને ભુપ. ત્યાં મ. ૩

પેહેલી પુત્ર બ્રહ્મા કરે, કુંમ કુંમ કેશર કપુર.

અગર ઉલટે ત્યાં અતી ધણા, હેવાંછિ ચતુર. ત્યાં મ. ૪

એક હુતોરે વિમળ વાણિયો, બાપે મેહ્યોરે બાળ.

માનો પીયર વરત્યાં કરે, મામો કરેરે રખવાળ, ત્યાં મ. ૫

વરસ બારનો વીમળ થયો, મામ મેહ્યો નીશાળ.

ભણતાં ગણતાં કાઈ નવ આવજ્યું, કીધો ગાયનો ગોવાળત્યાં

ગાયો ચારતાં જ્ઞાન થયુ, આબ્યો આઘને દરબાર.

પાતીક સઘળા પ્રણે થયાં, વાંધ્યો પુત્ર્ય પરીવાર. ત્યાં. ૭

વરસ પાંચમે અંબાજી પ્રસન્ન થયા, મેહ્યો પ્રગળમન.

આઘયે વધાર્યો વીમળ, વાણિયો, આજ્યું ધન આનંદ. ત્યાં. ૮

સમરથ આપીમા ખામી નહી, બેહિજો પ્રબળ પરીવાર,

હરતી જીલે વીમળ આગણે, ધોડા જીલે ધનસાણ, ત્યાં. ૯

સીંહવાહને અંબાજી ચડ્યાં, આપે વીમળ વીસ્તાર.

તરકસ બાંધ્યાં ત્રિભાવિની, નીભાવો સરવે સંસાર. ત્યાં. ૧૦

દળ દેસાવર લઈ ચાલીયો, જાણે નદીયોનું પુર,

રાજાએ લાવે બહુ ભેટણાં, માંણક મોતી અમુખ. ત્યાં. ૧૧

રોમના રાજાને જીતીયો, રાંણીયો લાગેરે પાય,

રાજા રાજીનું રૂપ ધરી, વધાવે વીમળરાય. ત્યાં. ૧૨

જીગ જીતીને વીમળ આવીયો, આબ્યો આઘને દરબાર,

- જો માગ્યું તે માએ આપીયુ, કરો ઉઠેરાં પસાય, ત્યાં. ૧૩
 અંબા આબુધડ સંચર્યાં, જ્યાંછે અચ્ચેશ્વર રાય.
 ઉઠેરાં દેવ નીપજવીયા, નામ વીમળ રાર. ત્યાં. ૧૪
 અંબાયે અનુચર મોકલ્યો, તૈ પુજો વીમળરાય.
 ઉઠેરાં કઈ પેરે નીપજ્યા, નીપજ્યા ગુરુજી પ્રતાપ. ત્યાં. ૧૫
 ત્યાંહા મન વીમળ અભિમાને ચડ્યો, રાજ મદ અપાર,
 અંબામાને વીસારીયાં, સોસા લીધો તલકાળ. ત્યાં. ૧૬
 હસ્તી હીચંતા ઉડી ગયાં, દોળ્યો પ્રબળ પરીવાર,
 અગ્નિ પ્રબળા ત્યાં અતીવણી, લાગી ઘોડા ધમશાલુ. ત્યાં. ૧૭
 કરળેડીને વીમળ વીનવે, ઉઠેરાં રાખો મોરી માય,
 હુ પાપી પ્રલે થયો, અગ્નિ ચોદશ જાય. ત્યાં. ૧૮
 અંબામા ખેડા સિંહાસને, આવ્યો વીમળ રાંક,
 પ્રસન્ન થઈ અંબા ઓચરે, રહેશે ઉઠેરાં પાંચ. ત્યાં. ૧૯
 કાલો પેલેલોને કોકલે, લેસે અંબાનું નામ,
 સમરથ સાથે તેને કરે, આપે અવીચળ ડાંમ. ત્યાં. ૨૦
 ડાહ્યા ડંમકાની! હુ નહિ, કાલાં પેલાની માત,
 કેદે લખિયોરે હુ પાતકી, દરશણુ દો મોરી માત, ત્યાં, ૨૧

ગરબી.

- જેજે આરામુરની રાણુરિ, મા ઉદોઉદો.
 જેજે સલખનપુરની રાણુરિ, મા ઉદોઉદો.
 તુને વેદ વખાણુરિ, મા ઉદોઉદો. ૧
 તુતો ચૌદબોવનની માતારે, મા ઉદોઉદો.
 સેવે વિશ્વને વિધાતારે, મા ઉદોઉદો. ૨
 દૈતે મહા તપ કીધારે, મા ઉદોઉદો.
 સ્થાનક દેવકેરાં લીધારે, મા ઉદોઉદો. ૩
 માયે રૂધીર તેના પીધારે, મા ઉદોઉદો.
 કારજ ભગતકેરાં સીધારે, મા ઉદોઉદો. ૪
 દૈત સુરજને સંતાપેરે, મા ઉદોઉદો.

વિષ્ણુ ત્રણકાળ જાપેરે, મા ઉદોઉદો.	૫
અંજળી ભરી ઉદક આપેરે, મા ઉદોઉદો.	
તેથી દૈત ન બાપેરે, મા ઉદોઉદો.	૬
રક્ષમણી અંખીકા પુજવા ચાલારે, મા ઉદોઉદો.	
રક્ષમૈયો લાવે ઝાલારે, મા ઉદોઉદો.	૭
રક્ષમણિય કીધી શેવારે, મા ઉદોઉદો.	
પુન્ન લાવી બહુવિધ જવારે, મા ઉદોઉદો.	૮
શીશુપાળ આબ્યો લેવારે, મા ઉદોઉદો.	
તારે આવી તમને કેલેવારે, મા ઉદોઉદો.	૯
હવે શી પેર યાચેરે, મા ઉદોઉદો.	
શીશુપાળ લઈ જાચેરે, મા ઉદોઉદો.	૧૦
તારે બરદ તમાર જાચેરે, મા ઉદોઉદો.	
જગત જનુની કેવાસોરે, મા ઉદોઉદો.	૧૧
તે તો મુજને કેમ વાચેરે, મા ઉદોઉદો.	
એવું કહીને પાપે લાગેરે, મા ઉદોઉદો.	૧૨
મનમાં કૃશ્ન વર માગેરે, મા ઉદોઉદો.	
પુજી બહાર આવી બાળીરે, મા ઉદોઉદો.	૧૩
કૃશ્ન લાવ્યા રથ વાળીરે, મા ઉદોઉદો.	
તેતો પુરી આશ મહારીરે, મા ઉદોઉદો.	૧૪
બલ્લીહારી માતા તારીરે, મા ઉદોઉદો.	
રક્ષમણી લઈ ચાલ્યા મોરારીરે, મા ઉદોઉદો.	૧૫
પુરૂષ કામ યકી ગયારે, મા ઉદોઉદો.	
તેના ઉપર કીધી મયારે, મા ઉદોઉદો.	૧૬
તેતો સર્વારજ યયારે, મા ઉદોઉદો.	
પાગે લાગી ઘેરે ગયારે, મા ઉદોઉદો.	૧૭
સ્વર્ગ મૃત્યુને પાતાળેરે, મા ઉદોઉદો.	
તેને બહુચરનો આધારે, મા ઉદોઉદો.	૧૮
અંબાની મોટી આશરે, મા ઉદોઉદો.	
નામ લીલ લીલાસેરે, મા ઉદોઉદો.	૧૯

છો શેવકની પાસરે, મા ઉદોઉદો.

સદાશીવ તમારો દાસરે, મા ઉદોઉદો.

૨૦

અમીચંદ કૃત.

છંદ. ૧

પ્રથમ પરણામ, નામ લંબોધર દુઃખ ભંજન; નમુ સરસ્વતી
ગીરજનંદન—ખતે અઢવાપર અસ્વાર; ધન યન યન બાળે પંજન;
લંબી શું ઉપર શોભે દંતન. જડે દંતપર હીરા અરગળ કેસરકા
ચંદન, બના ખુબ રૂપ અતી કુંદન; બીધન હરણુ નામ ધરણુ
શરણુમે રાખી દેના દરશણુ નમુ સરસ્વતી ગીરજનંદન. ૧

કરો કંઠપર સાહિ સારદા તમે નીત રક્ષણુ, ચક્રુરી વાણી
નીકળે તતક્ષણુ. અલે કપુરૂપ અવનાશી રૂઢી દેવ કરે તારૂં સમરણુ;
સારદા સદા રહેજો પરચન. આપો સુખ સંપદા સમરતા રીધ સીધ
સત અચન; નમુ સરસ્વતી ગીરજનંદન. ૨

કરી આણુંદ ઉક્તાસ હીલમીલ ખેડે સખ ભગતન, છંદ
માજુના ગાવા મગન, બાળે ઢોલ મૃદંગ શોર કરે છાંયા ખુબ ગગન.
માઝી મા છંદ નવી ધરણુ. આવી રહેજો સરસ્વતી જીન્યાએ લાગુ
તારે ચરણુ; નમુ સરસ્વતી ગીરજનંદન. ૩

ઐહલોકે ઓર એકવીશ પ્રહ્લાંડ કરે તારૂં રટણુ, હરાડે વરણુ
કરે મથન. દરશણુથી દુઃખ જાએ દાલીદ્ર કાયા થાએ પાવન, મ-
હારાજગીરી આળે ધનધન. અમીચંદ કહે સાહિ કરો હું આઓ
તારે શરણુ. નમુ સરસ્વતી ગીરજનંદન.

છંદ ૨

સુરેત સેહેરના ધીધઆ ફળીયામા, અંબામાતા ખીરાજતી; આ
રાસુરથી અંબા પધારે ધન ધનન ધનન ધુધરૂ બાજતી. રમુખમકરી
આવી અંબીકા જળહળ જોત ઝલકતીહિ; કાનમેકુંડળમુગટ ખીરાજો
શીરછત્ર મણીલળકતી હે, બમરકટાક્ષ ખીરાજો તુમારી હાયચુડી
કંગન અલગતીહિ; બહિ બાજુબંધ વેડવીટી, અંચુડીહીરકીચળકતીહિ.

ગુલ.

તેરી શાબા કયા ફહું માને ગજે રતનકો હારે;
હીરા માણેક ઝલકી રહ્યા જોસી બીજી કરે અમકારે;
માને પાગેમે પાએલ અણુવટ વીછવા અદો અદો મુખસે
ભજતી; આરામુરથી અંબા. ૧

ચત્રબુજ તારું રવરપ બીરાજે, મમ માયા ખપરવાળી;
કરણકુલ કાનોમે સોભતાં, લટા છુટ નાગણ કાળી. જમણીખાનુ
ગણેશ બીરાજે, દાબીપાસે બહુંચરખાલી; સંખન પુરથી આઈ અ
લખેલી કરે ભગતનકી રખેવાળી.

ગુલ.

અંબા મારી માવડી, તુને સજયા સોજે ચણગારે;
નાકમે નયની કમર પટો, તેરી નેણોમે કાજલ સાર,
ચોળી પેહેરી અસમાની, સાડી નાફરવાની બીરાજતી,
આરામુરથી અંબા પધારે. ૨

ચોકીદાર માના ચાર બીરાજે, પુર્વ દીશા ઇંદ્ર રહેતા; પશ્ચિમ
દશાપર વરણ દેવતા, ત્યારે ત્યારે સખકું કહેતા. ઉત્તર દશા ધ
ન ઇંદ્ર કહેલાતે, ધનપુરીમે ઓરેહતા; દક્ષણ દશા જમરાજ શીખ
રપર, અંબે અંબે મુખથી કહેતા.

ગુલ.

ચોકીદાર માના ચારેહે, રે મધપાકે આમીન;
ખેચરી બુચરી અગોચરી, સખ ત્યારે નામ લો ગીન.
અપરમ પારેહે તેરી માયા, સખ ખળખટ તુજકુ ભજતી;
આરામુરથી અંબા પધારે. ૩

શીખરે બંધુમાનુ રહેર બીરાજે, ધન ફરકતી દેખો ગગન;
ખાણણુ વેદ બણે સહ મુખથી, ચંદી પાકતો કરને લગન વીજયા
ચકર કરે આરતી, સદા સરણમે રહે મગન; ઇંદ્રાસનથી અધીક
શાબા છુટા કુવારા ઉડને લગન.

ગુલ.

હાંડી તકતા શાબી રહ્યા, ખમર ચારો પાસ;

સુરજમુખો સલગી રહી, જેસા ચંદ્ર ખીલા આકાશ.

ધનપ ગ્યાંન મીલાવે રાગણી, ગાતા સારંગી ખુબ ગજતી;

આરાસુરથી અંખા પધારે. ૪

કરનેડી માની કંઈ વીનતી, અપરમપાર તેરી લીલા; નહીં
ખાલક નહીં છુટા જીવાન જેસા દેખો પુનેમકા ચંદ્ર ખીલા.
માહારાજ ગીર ઉસ્તાદ હમારે, આજધન તુમારા દરશણ મીલા;
અજબ તરેહકી વાડી તુમારી, ચંપા કેવડા છે પીલા.

ગુલ.

જોધ જાધ સેવટી હૈં બટ મોગરો ગુલ હજાર;

સંવત ૧૯૨૬ ના; અથાડ શુદ્ધ ૭ ભોમવાર;

અમીચંદ કહે દોસ હમારા વીજયા શંકર કરે ભગતી;

આરાસુરથી અંખા પધારે. ૫

છંદ.

કકા થકી કહું છું કરનેડી, ખત્રીશ હરકમાં સાતેવાર; ખખ્ખા
ખુસામત કરી કહુમાં, હું રંકને તારો આધાર. ગગા ગણી રવીવા
રની સોભા જ્યાં દેખુ ત્યાં લાલમલાલ, ધધા ધણા માણિક મુગટમાં
રત્નમણીછે ઝાકઝમાલ. નના નારાયણી બેઠી તખ્તપર લાલસાડી
પેરીછે રૂપાળ, ચચા ચાચરવાળી ચંડીકા ચત્રમુજ ચીંતાને તાલ
છછા છાયામાં બેઠો તુમારો; હું નીર્ધનીયોછું નાચાર. ખખ્ખા ખુસામત. ૧

જળ જગત જાણે સોમવારે, માજીપેરે સફેત સાજી; ઝઝા ઝાળ
ઝખુકે મોતી, પુનેમચંદ્ર મુખ રૂપાજી નના નાનાવીધના અભૂષણ
મંગળનું છે પરવાંજું. ટટા ટેકજ રાખો હમારી સીંધુરીયા પેરો
સાજી. ઠઠા થાનકે આવી માજીની સેવક સઉ કરે નમસ્કાર;
ખખ્ખા ખુસામત. ૨

ડડા દોડી દુનિયા સઉ આવે બુધવારના પાના લીલા, ઢઢાધ
ધા આબુધણલીલા, ધન બાએગ દર્પણમીલા. છાણ મુલ પોખરા
જ ભરપતી, ગુરવારે સાજી પીળા, તતા તમારી લીલા બરપુર થયા
ઢીક છંદ અનમીલા; દદા દર્પણ કંઈ માજીના શેવક સઉ કરે નમસ્કા
૩ ખખ્ખા ખુસામત-૩

ધધા પુનમાં બેઠો તમારી, મૃદંગ વાજેછે ચોતાલ નના નચુ
નવફુગામાને પ્રપાપરેમથી કહે સવાલ. ફફા ફીરિમાંની ફુવાઈ નજ
ખંડ અંખામાતા દીનદયાળ, ખખા ખીરાજે હીરો દાંતપર સુકરદેવ
તા ઝાકઝમાલ. બબા બાનું ખીલી રહ્યો, મમા માના મુખડાપર
તેજ અપાર. અખા ખુસામત-૪

ચયા આદ્ય બવાંની અંખીકા, સદા તમર કહે સમરણ; રરા
રાખો લાજ હમારી, લલા લાગુ માજીને ચરણ વવા વલખુ માના
દરશણ, ખીન છંદ ગાવું નીત્ય નવી ધરણ, શયા સની સહુ કેતુ
નવગરે કરે માનુ રમરણ, સસા રેવક હણે અમીચંદ કેલવસાગ
ઉતારો પાર. અખા ખુસામત-૫

છંદ. ૪

જગત જનુની માતા માહાં લક્ષ્મી તારો પરતો ફનીઆમાં.
નજાપરામાં તખત તમારૂં લીમડા નીચે દેરામાં. કુવા અંદર વીસ-
રામ કીઆયા ગંગારામકુ હુવા પરશન, બાળક જાણી મને દયા
આણી માજી તુમને દીયા દરશણ. તાઠ પુજારી ચડી કંપારી કંકુ
કુલતો લગે વરશન, ક્ષમા ક્ષમા સખ કરને લાગે આણંદહોગમે
સખકે મન.

રેકતો.

માને હાથ જોડ વીનતી કર નમસ્કારે, જીરે.

માજી મુખસે બોલ્યા કાડો કુવાયકી બહારે, જીરે.

માના વચન સુણીને ભક્ત હુવે તપઆરે, જીરે.

કરી સ્તુતી ધણી માજીકી ફીરકર ઉતરે કુવામ. નવાપરામાં. ૧

સંવત ૧૯૧૭ આશ્વિન ૮ મીઁ શુકરવારે, સખ ભક્તનકી
કરે રજવાજા કુવામાંથી નીકળ્યા બહારે. કોઈ કોઈને તો કોઈની
આશરો હમકુ તેરા આધાર, નોધારાની તું બેલીછે કર ભક્તનકી
રજવાજે.

રેકતો.

તારે દરા ઉપર લીમડો ખીરાજે ધનધારે, જીરે

ઉડતાં પક્ષી આવતા કરે ખુબ શેરે, જીરે
 બોલે બોલે મોર બપઘયા કોયલ કરે કક્ષોલ, જીરે
 અનેક જાતકે પક્ષી ઉડકરે આતે ખેડે લીમડાએ, નવાપરામાં. ૨
 સુરત શહેરમાં ખમરા પોહ્યા સખલોક દરશણકુ આવે,
 નાળાએર ઘાંટડી ધીધનો દીવા ચડાનેકી ખાતર લાવે. દરશણ
 કરકરે પરશન હોયે ભક્તનકે મનમે ભાવે, આઠ પેર એર એસેઠ
 ઘડી માજી તુમારા ગુણ ગાયે.

રેકતો.

માને શણગાર તણો હું હવે કરે વિરતારે, જીરે
 માને પાઢિમે પાએલ પુધર કરે ધમકારે. જીરે
 માને મુગટ છવ ગળેમે નવસેરો હારે, જીરે
 સોળ શણગાર સજકરે ખેડે દરશણ કારણ આયા મેં,
 નવાપરામાં. ૩

અપરમપાર છે માયા તમારી અજબ રચી તુમને લીલા
 માજી તુમારા સ્વરૂપ ખીરાંજે, જેમાં પુનેમકા ચંદ્ર ખીલા. કસબી
 કોરની સાડી ખીરાંજે નવરંગી છે વાઘા પીળા, વાડી તણી હું
 કયા કહું શોભા તરેહ તરેહકા ફૂલ ખીલા.

રેકતો.

જુઈ જઈ સાહેલી ખટ મોગરા ખીલા, જીરે
 ગુલાબ, દાવડી ચંપા કેવડા પીળા, જીરે
 ધન ભાયગ હમારા દરશણ તુમેરા મીલા, જીરે
 મહારાજગીરે ઉસ્તાદ હમેરા અમીચંદ જપતા તેરા નાંમે;
 નવાપરામાં તખત તુમારા લીમડા નીચે દેરામે. ૪

છંદ. ૫

આયા આસોમાસ આસ મને દરશણની તારી, નવદીવસ
 નવ રાત્રીમાં સઢને આણુંદકારી.

પ્રથમ પહેલુ નવરાતર આસોસુદ પડવેયીરે; અંગ ઉમંગયો
 જાએ નહાએ સઢે તાપીડ તરિ. કરી નર નારી સ્નાન ધરી ધ્યાન

કરે કુપ શરીરે; કોઈ ઘડા કોઈ ઝારી બરે ચંબુ નીરમળ નીરે.
માગણુ આવે ગાવે જગણી કરે વિનંતી તારી; નવદીવસ નવરાત્રી. ૧

બીજ ત્રીજ આહુંદમે ચાલી ચોથ ગઈ રંગમે, કરે ડાટા પાચમે;
પ્રુથી સગે ઉમંગછે અંગમે. વાગી રહ્યા વાહુંત્ર જુગળ ઢોલકકે
સગમે; ફરે વાધરી તાલ બજાવે પડે થાપ મદંગમે બાંધે ધુધરમાળ
ધેરીયા રહ્યા પગ થમકારી, નવદીવસ નવરાત્રી. ૨

કોઈ કરેછે છટના ડાટા કોઈ કરે અપવાસે; સાતમે સહ કોઈને
તેલાં અંગમાં ઉલાસે. ચાચર ચોકમાં ચાલી દેવી સહ જલનકે
આસે; બહુચર અંબા ફરે કુદડી કાળી છે પાસે. ફરે જોગણી
ચોસેઠ ગાએ ગરબા ખુબ ભારી, નવદીવસ નવરાત્રી. ૩

આઠમે ફરાળ કરે સહ મનમાં હરખાને; બગત મંડળી કરે
બગતી ગુણુ તેરા ગાતે. સુરત શેરેના લોક મળે સહ દરશણુ કે
આતે, મોદી માલણુ ખેઠા વેચવા ખાવાના લાતે. અંબાજીને
દેરે સુરત ખુબ મચી ક્રમ ભારી, નવદીવસ નવરાત્રી.-૪

કંઠક બગત ગુણુ ગાએ તમારા છંદજ લલકારે, હરકીશનકે
વીજળ્યા શંકરે થઈ તથાચારે. ડાયાભાઈ બોલે રામશંકરે કહે ચુની-
લાલ પ્યારે, પરસોતમ કે વીજબુખણદાસ છંદજ લલકારે. અમીચંદ
કહે હાથ જોડી સહ ભક્તી કરે તારી. નવદીવસ નવરાત્રી-૫

છંદ. ૬

ચત્ર જુજમા તું, છે આરાસુરં વાળી; અંબામા તારૂ નામ.
અપર બરવા ચાલી; ચત્ર જુજમાતું.

પગ પાવડી પેહરી તો, કરે ઝાંઝરે ઝમકારે;
વાગે ધુધરૂ ધમધમ, ગળે નવસેરો હારે;
કાંતે કુંડળ મુગટ શીશ, પંચ રત્ન ચમકારે;
કરે કંકણુ ચુડો હાથ, નેણાંમે કાજલ સારે.

સુલ.

હે સોજે સણુગાર સણુયાં' થયાં સિંધ ઉપર અસવારે;
હાથ અપર ત્રીશુજ ધરી, થયાં અંબામા તથાચારે.

ઉદો ઉદો બોલે મુખથી, મારે દષ્ટોડુ ગ્રાહી.

અંબામાં તારૂં નામ અપર ભરવા ચાલી-૧
માયાં મધુ કૈટમાં તેં, કરી મોહીત મસ્તાને,
મધ્યમ ચરીતમાં તેં, લીધા દષ્ટો કા પ્રાણે;
મધસાસુર પાપી ને, બહુ મુકેછે બાણે;
કરી પુદ્ગલ અપરમ પાર, કીરી માયા નીરવાણે;

ગુણ.

મધસાસુર પાડો ઘઈ ઉભા, ચડી માતાને બહુરી;
અડક લઈ રણમાં ધસ્યા, માંએ છેદ્યુ પાપીનું શીસ,
કરી પુરુષ વૃષ્ટી દેવતા, ઉભા દેવના દુષ્પ: ટાળી,
અંબામા તારનામ-૨

ચંડચુંડ પાપીને મા, કીધા રણમાં ચુરે,
રક્તબીજ રોળ્યો તેં, ઘણા માર્યા અશુરે,
કરે ત્રીશુળ લઈ રણમાંએ, બળ બાધ્યું ભરપુરે,
શુંબ નીશુંબ માર્યા તેં, મારી ભેંસાસુરે.

ગુણ.

અસંખ દષ્ટિ મારી કરી, માંએ કીધા દેવના કામ;
શક્તી રૂપે તું એકછે, તારા જુદા જુદાએ નામ.
ભરે પડે દેવને દુષ્પ: તું કરે રમેવાળી;

અંબામાં તારનામ-૩

કરે મન વાંછીતમાં કામ, તું અંબા અલબેલી;
ભગતનની રાખે લાજ, તું આવળે માં વેલી;
મને આશા છે તારી, બીજ સઉને મેલી;
ડાહ્યાબાઈ સમરે માં, તું સઉનીએ બેલી.

ગુણ.

ચુનીલાલ ભગ્ત માજના, સદા તેરા ગુણ ગાંએ,
હરકીશણ સમરણ કરે, વીજ્યાશંકર બળે અંબાએ;
હંદ કરે અમીચંદ માં, તું છે સઉની વાલી;

અંબામાં તાર નામ.-૪

સુણો અલબેલી, અલબેલી કહું તમને, વીસારો શામાટે હમ
ને-સુણો અલબેલી. ૧૬.

હસીને ખોલો, હે ખોલોને દયા આણી, માજી દાસ તારો જા-
ણી મુરખ મુદમતીઓ. છઉ આસાની, ક્યૌ મનખો સઉ પુજ
ધાણી, પડ્યો પર પંચમે, પરપંચમે લાગ્યા બમને.

વીસારો શામાટે હમને. ૧

કઠણ થવું તમને, તમનેતો નહીં લાએક, પથુ પામરને વીસારો
છેક; કોઈ નથી માહારે, મારે તો નથી એનેક તુંતો રાખ હમારી
ટેક પડે સંકટે, સમર તમને.

વીસારો શામાટે હમને-સુણો. ૨

પુત્ર તમારો, તમારો છર્જ ખાલે, જુઓ મેહર દ્રષ્ટી પ્રતી પાળે,
કરોની આન્ને આન્ને લો સંભાળે, કંઈ દરથણ થાઉ નહાલે. તરૂં
બવસાગર, બવસાગર જીવુ જમને.

વીસારો શામાટે હમને-સુણો ૩

ઉભા કરળેડી. કરળેડી કર સમરણ, હું તો લાગુ તારે ચરણ
કુખે મોટું. મોટું છે જરણ મરણ હુંતો આઓ તારે ચરણ
અમીચંદ કહેછે, કહેછે માજી તમને.

વીસારો શામાટે હમને-સુણો. ૪

છંદ. ૮

શુણ અંખા મારી માં, કરી તમે સર્વ દેવને સાહે, તમાર નામ
ગરીબ નવાળે; તમે રખો હમારી લાન્ને. ૧૬.

માએ સજ્યા સોલે થણગાર, પાઈએ ધુધર કરે ધમકાર અન-
વટ વીંછવાકા ખુબ ખાહારે, માને ગળે રત્નકો હાર. પાટીયા
કાળી ગાંઠી ચીણપટી, ખાલ ખાલ મોતી માજી પારવતી શીરપર
મુગટ કરે ચમકારે નેણાંચ કાળજ સારે.

રેકતો

બલા નેણાંચ કાળજ સારે,

(૯૪)

બની તપ્તઆરે, થઇ અસવારે,
ભગત શીરે ગાળે.

તમે રખો હમારી લાળે. ૧

મહીશાશુર પ્રગટ્યો જ્યારે, દેવ બહુ કુખ પામ્યા તારે થયા
પ્રસન્ન જગત આધારી થયા સિંધ ઉપર સવારી, કરી કરો ધને
રણમાં ધાએ, કરી ટમકારે ઉભા રણ મારે, બની વીકરાળી,
મા અપરે ધારી, લઇ ખડકને સેન્યા મારી,

રેકતો

ભલા લઈ ખડકને સેન્યા મારી,
કરે કલ કારી, જગત આધારી,
ભગત શીરે ગાળે.

તમે રખો હમારી લાળે. ૨

થયા સુભ રાજ ને સુભ જ્યારે, દેવતા કુખ પામ્યાતા તારે,
કરી કરોધ ને બની વીકરાળી, માં અપરે ભરવા ચાલી. રકત
બીજ કીધા રણમાં ચુર, પડે રૂધીર પ્રગટે અશુર, એવું દેખી
કોઈ થાકે કાળી, માં રૂરે રણ મતવાલી.

રેકતો

માં રૂરે રણ મતવાળી,
દેતી મા તાળી, અશુર કું ત્રાલી,
કીધા રણ પ્રાળે,

તમે રખો હમારી લાળે. ૩

હાથ જોડી કર્ણું અરજ, માજી હું સરખું તમારી ગરજ,
અંબા કરો રખવાણે, હુંતો છર્જ તમારો બાણે. હું નીધનીઓ
મોધારે' મારાજગીર ગર ગએ બીચારે, તમે જગતનકે પાળણવાણે
અમીચંદ તમારો બાણે.

રેકતો

અમીચંદ તમારો બાણે કરે રખવાણે.
કરો પ્રતીપાણે, અંબામા આળે.

તમે રખો હમારી લાળે. ૪

છંદ. ૯

અંબામા તાર દર્શણ દુર્લભ દર્શણથી દુઃખ બાંધેછે; અરજ કરી માને શીશ નમાવું ધન ભાગ્યેય માર આપેછે. લખચોરાસી ફેરા ફરી મનમાં અવતાર ધરાવેછે; ગુલામ તમારો આવ્યો મુસાફર માયામાં લપટાવ્યો છે. કામ કરોધ મેહમતસર માયા ફરમતીપર ધાયો છે; લોભ લહેર એક નદીઆ વહેછે ઉસમે જીવ કુખાયોછે. તમ ખીન પાર ઉતારે કોણ મા ભક્તન કે શીર ગાળેછે. અરજ કરી માને-૧

કોઈ એક વખત જીવ જાએ ધરમપર માયા પાછી લપટાવેછે; આકીન હમાર રહેતુ નથી મારું પાપ મને અથડાવે છે. હવે ઉપાએ શું કરું માતાજી હમકું કાઈ બતલાવે છે ? ચાકર પેઠો ચીંતા માહે તું મારા દીલને બહુ ધભરાવેછે. મારી હકીકત સઉ તું જાણે ઘટઘટમાં ખીરાળે છે. અરજ કરી માને-૨

નામ નીરંજન તું દુઃખભંજન નિર્ધનને ધન આપે છે; વાંજ્યા દોશ વાંજ્યાનો ઠાળી તેને ફરજન આપેછે. ભગત કરેમા ભગતી તુમારી તેને દર્શણ આપે છે; જનમ જનમનાં પાપ નીવારણ એક પલકમાં કાપે છે. બહુચરખાળી અંબે દયાળી ભક્તન કે શીર ગાળે છે. અરજ કરી માને-૩

મારી હકીકત કહી, મંમાયા તુમ ખીન કોણ મટાવેછે; બ્રહ્મા વિષ્ણુ રૂદ્રને કહીએ તે તારા ગુણ ગાએછે. સર્વ દેવના દેવ તમેછો તેરા નામકું ધાએછે. મહારાજગીર કહે સત્ય શબ્દને અમર પદને પાવેછે. અમીચંદ કહે છંદ બતાવી તારે હાથ મારી લાળે છે. અરજ કરી માને-૪

છંદ. ૧૦

જુઓ માજી હું કહું તે સાંભળો બહુચર અંબા, દીનદયાળ, સંકટ દુઃખ મારું કરો નીવારણ કરજોડી કહું તારો બાળ. બુલ્યા બટકતા ફીરું જગતમે છોડી હમરા દેશબતન, તુમખીન મેરા કોઈ નહિ વાલી જીવ કાપાકા કરો જતન. સતસંગત મુખુદી આપજો, કરજોડી કહું સત વચન. કામકરોધ કબુદી ઠાળજો, નીરમળ અંગ

મારૂં કર્ણે મન. ધણુ ધણુ શું કહીએ અંબામા રાખી ફીકર
કર્ણે રજવાળ. સંકટ દુઃખ માર-૧

બીજી અરજ એક શુણ્ણે અંબામા રણસંબંધે આયા અહી,
બંદગી કરી તારૂં દેણુ મટાવી ઝટપટસે ફીર જાનો તહી, મુદત
બાંધીને આયા જગતમે ઉસદીનકી મુજે ખખર નહિ, કર્ણેડીમા
સવાલ કર મહારા મનના મનોરથ પુરેને સહી. આન અમાનક
પડશે કાલા જમ જીવ લઈ જશે તતકાળ. સંકટ દુઃખ-૨

ઉસદીન મેરા પુરા હાલહે કર્ણેડી કહું પાએપડી, ઉસઆતર
સણુદી આપળે તુમકું કયા કહું ધડી ધડી. ધર્મવાસમાં રહી કરી
જે વાતો કરીતી બડીબડી, ખુલા બંધ દુનીઆમે આયા ગફલત
માયા જાળ પડી. તારણ તરણ તુમતો જીગતા તેરા નામકી પકડી
હાલ. સંકટ દુઃખ-૩

હવે માજી મારી ફીકર તમને કર્ણેડી કહુંકું કંગાળ, જશ
અપજશ માજી હવે તમને હું અસાની તારો બાળ. જેવી તરેહથી
પ્રુધી આપશે તેવી તરેહથી ચાલીશ ચાલ. તારા ભક્તની નીંદા
કરશે તે નરકે પડશે ચંડાળ. અમીચંદ કહે છેદ બનાવી કરી
કરણા સુખધી આલ. સંકટ દુઃખ-૪

છંદ. ૧૧

જળ બીન તલપે મછલી અંબામા. દરશણબીન તલપે તેમ
નીણ; નેણ નીરખસે નખશીખ જખીમાનો, જદ કાપામે હોવે ચેહેન.
ચેહેન પડે ચથમોસે દેખે, ચત્રબુજમા ગુણ ગંભીર; બીડ બાગો
મારી સારદા બવાંની, દરશણ બીન નહિ રેહેતી ધીર. ધીર ધરે નહિ
જીવ હમારો, નેત્રથી વહી ચાલે નીર; નીર જમનામે તલપે ગોપીકા
કૃણ કદમ લે ખેડે ચીર. ચીર બીના જેમ તલપે ગોપી, દરશણ
બીના તલપે તેમ નેણ. નેણ નીરખસે-૧

ચેહેન પડે નહિ દરદીકું તેમ, દરશણબીના મુજકું ના મુખ;
મુખ સમરણમાં રખુ તુમરા, જેમ બુખેકી બાંગો બુખ. બુખ રખુ
દરશણકી તુમારી, નખશીખસે નીરખું માનુ મુખ; મુખબરી ચથ-
મોસે દેખું. જદ કાનાકા બવે દુઃખ. દુઃખ દુર કરો દીનદયાળી,

અંધેકુ તુમ આલો નેણ. નેણ નીરખસે નખશીખ-૨

એહેન પડે નહિ ચાચરવાલી, સેવક તમારો કરે ટલવલ; ટલવલ કરી દરશણ માગુ, મારી આણુ અચાનક આવશે અદલ, અદલ આવી જ્ઞદ પડ રહે કાયા, ઝટપટસે દમ ચલા નીકલ; નીકલ ગએ જમ લેગયે બાંધી, મનખા અવતારે જશે અફલ. અફલ સફલ દરશણથી હાવે અંધેકુ મીલ જાવે નેણ. નેણ નીરખસે નખસીખ-૩

એહેન પડે નહિ સીતા ખીના જમ રામચંદ્ર રઘુવીર ફીરે; ફીરે હનુમાન શોધ નીકાલે કુદી મમુદ્ર લંકામે ગીરે; ગીરે હનુમાન અ-શોકવાડીમે રામનામદે મહાવીરે; વીર શબ્દ શુણી સીતા માને તતક્ષણ આવી ધીરે; ધીર આવી જોઈ રામમુદ્રીકા તેમ દરશણી સુખ પામે નેણ; નેણ નીરખસે-૪

એહેન પડે નહિ તેરા ચાકરકું, લક્ષ ચોરાશીકી ફીકર બડી, બડી હકીચત માણુ તુમારી, ગફલત માયા જાલ પડી. પડી કાયા ફીરે લક્ષ ચોરાશી, આ બવન નહિ આવે ધડીધડી; ધડી પલકી ખપ્પર તુમકુ, આવો માણુ તમે સિંગેચડી. ચડી આવો કહે અમીચંદ મા મેહેર દ્રષ્ટીથી મીલાઓ નેણ. નેણ નીરખસે નખશીખ છાખી માની જ્ઞદ કાયામે હાવે એહેન. ૫

છંદ. ૧૨

સાચુ સમરણ અંખામાનુ આ સંસાર સધજો ખોટો, છે છેછે છે નથીનથી મા જમ પાણીનો પરપોટો. કાચો કાયા ધર બાડુતી. ખંચ તત્તવનું થયું તપ્તઆર, જીવ મુસાફર આવી રહ્યો મોહી અવધ બાંધીને ધર્યો અવતાર. કાયા શેહેરમાં મન સોદાગર પ્રવતી નીવૃત્તી બે નાર, પરવરતીના પાંચ પુત્ર. કામ, ક્રોધ મોહ-મદ નિરધાર. તે પાંચોએ વેપાર કીધો તે વેપારમાં લાગ્યો ટોટો. છે છેછેછે. ૧

તુટી પેઠી લુટી કાયા, નત્રી જમડાનું વાધ્યું જોર; નાઠી પર વરતી નાઠા પુત્ર પાંચ કામ કરોધ જે ચોરના ચોર. કરનારા તો ખશીગયા પણ જીવ બાપડો પડ્યો અધોર, ચોર કરી જમ બાંધ્યો જીવને માર માર કરી શોરબકોર. પડે મારને રૂદન કરે જીવ ની-

વરતી સામુ જોતો; છેછેછેછે. ૨

નીવરતી કહે સુણો રાજા પ્રવરતી હમારી ખશીગઈ, નીવરતીના પુત્ર ધર્યા જે દયા ધરમ હીરદમે વસી. તપજપ કરે ધરમ ધાંત તેને બીજી વાતની નુપ્ય કશી; આખર વખતે વેમાન આળ્યું અંખા નામસે ગયો ખેશી. નીવરતીથી સ્વર્ગ ગયો જીવ પ્રવરતીથી રોતોતો. છેછે.—૩

પ્રવરતી મારી દુર કરી નીવરતીનો કરાવળે સંગ, જોખન જીવા ની જતી રહેશે જેમ બેડી જાએ ગુલાબીરંગ. મારારાજગર કહે ભુખણુદાસ તેને જીતી જગતમાં કરીસતસંગ; અમીચંદ કહે છંદ ખનાવી ગીડગીડતાલ ખાળે મૃદંગ. જનમ લખ જનુની નહીં જાખો મીઠ્યા અવતારછે ખોટો. છેછેછેછે—૪

છંદ. ૧૩

પ્રથમ નમુ ગણપતી માત સરસ્વતીનું ધરતાં ધ્યાન. કંઠ વાંણી દો બુધીગ્નાન. મા કરે મનસુખો ધરસે આયા માજી તમારે ધાંમ, પ્રથમ જે ખેલુ તુમારા નામ. હે ચરણ શીશ માની છબી નીરખી કર માને સલાંમ, તેરી ભગતીસે હુંએ આરામ. મા હરદીસ તાર ધાંતધરી માં કર તાર પીછાન, કંઠવાણીદો બુદ્ધિ ગ્નાન—૧૦

મુગસ્થંખથી કહું માજી હું સરછીકા વીસ્તાર, અખંડ જોત ની રગુણ નીરાકાર. ઇછા શક્તીને પ્રગટ કીએ પ્રહ્લા વીખુ રૂદ્ર તઈ-આર, રૂપ પ્રલેથી કીયા ભરયાર. પણ લક્ષ્મી સાવંતી ઉમિઆ માતા એ ત્રિગુણકા મંડાણ; કંઠવાણીદો બુદ્ધિ ગ્નાન—૨

તેરી માયાકા પાર નહીં પ્રહ્લાદીક બુલજતા, તેરા કોઈપાર નહીં પીતા. પણ પ્રહ્લા વીખુ હું કહું મે તેરા ગુણ ગાતા. સકળ ઘટઘટ મે ફેલતા પણ સ્વર્ગે મૃત્યું પાતાળ કે ચૈાદા બુવન ધરો તારૂં ધ્યાન; કંઠવાણીદો બુદ્ધી—૩

મે હું તુમેરા દાસ ગુનેગાર બંદગી તેરી, કરતા, તેરે ચરણો પર શીશ ધરતા. તેરે ચરણમે જે કોઈ રહેવે નહીં કીનસે દરતા; માહારાજગીર તેરા ધ્યાન ધરતા. પણ અમીચંદ ને છંદ ખનાયા બળે અંખા જીગજાણ; કંઠવાણીદો બુદ્ધી—૪

સખ રહે તો રહે સભામાં તુમ રહે સંતાપ હુવા, વિમળ વસીના
વસીના દેરા જલ બલ આખ હુવા, વિમળ વસી નામે એક શાવક
આપ મુવે બેનર હુવા, તેની માડી પરબેર, પરબેર ભરે પાણી ના
ચાર હુવા, પાંચ વર્ષનો વિમળ બાજેક દુઃખીઆં અપરમ પાર
હુવા, મોસાળ જઈ વસીઆ. વસીઆ. નીર્ધનીઆ નોધાર હુવા,
જઈ નીશાજે ભણ્યો નહી કાંઈ પેલા જનમનાં પાપ હુવા. વિમ-
ળ વસીના—૧

મામા ઘેર જઈ ભાણેજ વસીઆ, ગાએ ચારી ગોવાળ હુવા,
વિમળ વસીના, વસીનાં માજી એવા હાલ હુવા. એક સમે યુર.
ચરણે લાગો ગોર કહે શાવક આળ હુવા, તમે શુણો વિમળજી કર
જો ધરમ તમે નહાલ હુવા. વિમળ કહે કહેશો તે કરશુ યુર તમે
મા આપ હુવા. વિમળ વસીના—૨

આરા સુરમાં અંબામાતા વિમળ પર પરશન હુવા, માની ગાએ
ચરાચી. ચરાચી વિમળનો તનમન હુવા, સહસહિની તો ગામે સોંપી
વિમળ વીચારે મન હુવા, આ ગાએજ કોની, કોની કહી અંબા
બુવન હુવા, ગોવાળ જાણી કરી કરણા દરશણ આપો આપ
હુવા, વિમળ વસીના—૩

અંબામાતા જગત જનુની તું જુગજુગ દાતાર હુવા, વિમળ
વસીકુ દોલત અપરમ પાર હુવા, યુર કહે બંધાઓ દહેરા મા
જીકા આધાર હુવા, જઈ કહ્યું માજીને રતોવાઈ તઈઆર
હુવા, દેરા બાંધી કાણ પરતાપ પુછ્યું, વિમળ કહે યુર પરતાપ હુવા
વિમળ વસીના—૪

એક સો આઠ તો દેરા બંધાબ્યા, આરસ પહાણ ચમકાર
હુવા, યુર પરતાપ શુણી, શુણી માને કરોધ અપાર હુવા, નાસ
વિમળ કહી છુટી જવાળા દેવા પ્રલેકાર હુવા, મા પરતાપ કહીને
નાડો વિમળ હાહાકાર હુવા, બુધ્યો માજી મને માફ કરો એ દેરા
તમ પરતાપ હુવા, વિમળ વસીના—૫

ગદગદ કંઠે કરે વીનતી હવે માજી મને બાન હુવા, દુઃખીઆ-

રો જાણી જાણી, તમ થકી અશાન હુવા, માં પરતાપે પાંચ
દેરા રાખ્યા, ગરીબ નવાજ મેહેરબાન હુવા, મારાજગીરફ, ગીરફ
માજી તુમારા ધ્યાન હુવા, હે અમીચંદ કહે છંદ હરફ કડી બંધ
માજી પરતાપ હુવા, વળમ વસીના—૬

છંદ. ૧૫

અંખે ગરીબ નીવાજ આજ તું મેરી મદત રહેના ચઢ્યે,
સંકળ સભામે, સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચઢ્યે, મેનો ખડા
હજુર તુમારા મજુર સાહે કરના ચઢ્યે, માજી હમારી, હમારી
અરજ કાન ધરના ચઢ્યે, માજી હમારીમે કગર કંગાળ તુમારા
બાળ દુઃખ હરના ચઢ્યે, આદબવાંની, ભવાંની હમકુ તેરા દર
શણ દેના ચઢ્યે, આદ ભવાંની; તુમતો માજી આપો હમકું બ-
ચાવો, મેરી સંભાળ લેના ચઢ્યે, સકળ સભામે સભામે મુજે
ગ્યાન દેના ચઢ્યે, સકળ સભામે—૧

આવી તમારે ધામ જુ મુખનામ, ગુણ ગાના ચઢ્યે, હમકુ
માજી, માજી તેરા દરશણ પાના ચઢ્યે, કોઈકોઈને અનક હમા
રે એક ટેકા આના ચઢ્યે માજી તુમારે, તુમારે મારી વારે ધાના
ચઢ્યે, સંકટ દુઃખમાં, કાપ તમે મા બાપ તમકું કહેના ચઢ્યે,
સકળ સભામે, સભામે—૨

માત તાતને બાત તમેછો, તેરા નામ સાહાના ચઢ્યે, ગુણ
ગંભીરતું, ગંભીરતું તેરામન માના ચઢ્યે. નોધાર્યો નીરધન તાર,
ફરજન દયાલાના ચઢ્યે, મુજ બાળકપર, બાળકપર, માજી
તુમને સાહાના ચઢ્યે, માર નથી માં કોઈ એકલો જોઈ મદત રહે
ના ચઢ્યે, સકળ સભામે, સભામે મુને ગ્યાન દેના ચઢ્યે—૩

એ માયાકા સંસાર તેરા આધાર, જસ દેના ચઢ્યે, તેરા દા
સકું, દાસકું તેરે શરણ રહેના ચઢ્યે, તેરા દાસકુબીડ પડે ત્યાં આવી
હમકુ બચાવી ઝટ લેના ચઢ્યે, માજી હમકુ, હમકુ સખુધી
દેના ચઢ્યે, કહે અમીચંદ કે છંદ બનાવી અંખે અંખે કહેના
ચઢ્યે. સકળ સભામે. સભામે મુજે ગ્યાન દેના ચઢ્યે. સકળ
સભામે—૪

(૯૧)

છંદ. ૧૬

આદ શક્તી મંમાયા અંખિકા તેરે ચરણે શીશ નમાવાંમે,
તેરે નામસે, નામસે ભવસાગર તીરે જીર્વાંગે, લક્ષ ઓરાસી ફેરા
ફેરતા અખ મનષા અવતારે આએ, તુમ એતોને પ્રાણી, પ્રાણી
જગતીસે મુક્તી પાએ, નવ માસ ઓધરમાં રખા મુજે પકડ ઝકડ
કરે બંધવાએ, મેં કરી તપશ્ચા, તપશ્ચા કરી બંદગી તેરા ગુણ ગાએ.

રેકતો

પ્રાણી ગદગદ કંઠે કરે બીનતી અપારે. જીરે કરે
કરીશ ધરમ ધ્યાન પુનદાન આપો અવતારે. જીરે આપો
કરીશ તપજપ જીતી બહ જગત સંસારે. જીરે. જગત
જીધેમસ્તુકે ધ્યાન ધરી તેરે નામકી માળા જપાવીંગે.

તેરે નામસે નામસે ભવસાર તીરે જીર્વાંગે-૧
એસી સરતસે જનમ્યો પ્રાણી, ખુલ બંધ ફુનિઆમે આએ
માત પીતા સહ, કુટુંબ કબીલા હરખાએ, તેરી માયાકી જલ પડી
સો કલ્પા બચન આ ભુલવાએ, જનમ લીઆકે, જાઆ તુતા
અતલાએ.

રેકતો

મારી બાળ અવસ્થા ગઈ રમતા જરે. જીરે, રમતમા,
ફીર આઈ જીવાની દીલમાં કંઈ વીચારે. જીરે, કંઈ,
ઓરી ચાડી મુગલી પુતી ભરે બંડારે. જીરે, ભરે,
પરનારી પરધનકુ હરતા સો નરે ગોથે આવીંગે.

તેરે નામસે નામસે ભવ-૨
ગઈ જીવાની આમા બુઢાપા થરથરે પુજને લાગ્યું શરીર, નાક
ગળે જદ, ગળે જદ નેણામે સે વહેતા નીર. અંતકાળકી વખત
હુઈ પ્રાણી ધબરાતે નહિ રહેતી ધીર, જમડા આપા, આપા પડ્યું
રહ્યું શરીર.

રેકતો

જમ જીવ લઈ જતા માર મારગમે મારે, જીરે, મારમજ

(૬૨)

ધરમરાજ લેતે હાજરી કરે ખીચારે, જીરે, કરે,
ફીરે લક્ષ્મીચોરાશી પીછા ધરો અવતારે જીરે, અવતારે,
જેસા પ્રાણી કરમ કરીગે એસા નસાએત પાવીંગે,

તેરે નામસે નામસે બવ-૩

એસા હકીકત હેધગી હમારી, મંમાયા સુખલો અરજી, તુમ
જીગ જીગ દાતા, દાતારે ધ્યાન ધરું તેરા બહુચરજી. મેતો તમારે
દવારે ખડા આજ સિદ્ધ કામ મેરા કરજી, હુંતો તમારી, તમારી
કરું બંદગી મા છજી ગરજી.

રેકતો

મારા મનડા તણી બહુચરમા પુરજી આશિ, જીરે પુરજી
મા હાથ જોડી માગુછું તમારી પાસે, જીરે તમારી,
મા આખરી વખત નહિ નામ તમારું દેવાસે, જીરે નહિ
કરું આવી મારું કંઠ રૂંધસે અભુલ ગફલત ખાવીંગે.

તેરે નામસે નામસે બવ-૪

મંસાર રૂપી સમુદ્ર વેહેતા ઉસમે કુખે કંઈ તપ ધ્યાની, તેરી
માયા જળમે, જળમે પડે ગફલત કંઈ મુની ગ્યાની, તારા નામ
રૂપી મે હોડી બનાઈ પાર ઉતારો દયા આણી, છુડેકું તરાવો,
તરાવો મા ભગત તારો જાણી.

રેકતો.

માં હાથ જોડી કહું અરજ મારી સીકારો, જીરે મારી
હું ગાંડો ઘેલો પણ થયો, ભગત તમારો, જીરે ભગત,
નથી કોઈ મારું હું નીર્ધનીઓ નોધાદો, જીરે નોધારો,
અમીચંદ કહે છે બનાવી તેરે નામકી માળ જપાવીંગે.

તેરે નામસે નામસે બવ-૫

છંદ. ૧૭

માની વાડી બની ગુલજરે, મહી ખીલ્યા ફુલ અપારે; સો
અશઓ અપરવાળી, કરી યુક્તી ગયોછે માળી ભરી કમાન ઉપર
જાળી, મોગરાની અશઓ ચાલી,

બુધ.

તરેહ તરેહના ફુલ ખીલ્યા, તેની બની ઘટા ધનધોરે;
નારંગી ગુલખાસ ગલગોટા, ગજવેલી ખુખ જોરે-
તન મનીઆ તણ પાંખડીઆ, માં બેહેકી રહ્યો ડમરોરે;
નાફરવાની ગુલાલા ખીલે, ખીલી રહ્યોછે મહેરે,
માંએ સજ્યો સોલે સણગારે, નેણામે કાળજ સારે; ૧
માની વાડી બની ગુલજરે;— ૧
જુદ જાઈ ખીલી ગજવેલી, જનસુક શેવટી ચંપેલી ખીલપત
મોહન વેલી, માત્રતી ખીલી સાહેલી,

બુધ.

પારજલીક ધંતુરો તુલશી, ખીલી પત ખીરાજે;
અગચીએ ઉમડો કહીએ, તેપણ શામિ આજે.
કેસુરી પદમ કમળ કખા, રાખો ભગતની લાજે;
ફલતણી કહી શાબા ન જાએ, કરજે ભગતના કાજે;
કહુ ફુલજ ન્યારે ન્યારે, ચંપાની હારો હારે,
માની વાડી બની ગુલજરે—૨
બાર માસી બારીઆં રાતા, દાવદી કરેણા મદમાતા, સદા
ગુણ તમારા ગાતા, થાએ દરણુથી શુખશાતા.

બુધ.

લાલ લીલા પીળા સપેત કાળા, પંચ રંગ મીલાજે;
અરે અરે અંબા અલબેલી, સદા તેરા ગુણ ગાઉ.
સમી સપેત કમળ કસુંબી, વાડી માહે સોહાજે;
જમાલ ગોટા જોઈ હરખે મન માહરું, માને શીશ નમાવું.
તું છે જગત આધારે, હું કહું મા વારમવારે,
માની વાડી બની ગુલજરે—૩
ખુખ ખીલી વાડી અનમુલે, શુરજ ફુલ વચે જુલે, છે સુવા
વેલના ફુલે, મારી અરજ કરો કબુલે.

બુધ.

સેતે પત કમળ કેવડો, બેકી રહ્યો અપારે;

આપ નીરંતર ઘટમાં રહેતી, બમર ગુળરે;
આવી રહી દાડમ કળી, માને ગળે ગુલાબનો હારે;
બુખણુદાય ગયા ચુનીલાલ, તે આભ્યા તારે દવારે.

અમીચંદ છંદ તહઆરે, મા કીષી તારે આધારે.

માની વાડી બની ગુલબરે—૪

છંદ. ૧૮

સુરતતો સુનેકી સુરત, ધીધઆ કળીઆમાં ને રહીયા; અં-
બામાનું; માનું તખત દેખી સખ મોહ રહીયા.

પ્રથમ પોળમાં પેઠો તમારી દરવાજામાં આ રહીયાં. બાર
પગથીયાં, પમથીયાં ચડી સનમુખ ઉભા રહીયાં. હાય નેડી માને
શીય નમાનું ગુણુ તમારા ગા રહીયાં, કરી દરથણુ તમારા તમ
રા મેરા દીલ હરખા રહીયા,

ગુલ લજનરૂપી.

માના મુખડા ઉપરે, કાઠી કાઠી ચંદ્ર તેજ ખીલા,
ક્યા કહું તમારી શોભારે, અપ્રમપાર રચી લીલા;
મુગટ તમારો હરિ જઙ્ગોરે, મહી પંચ રત્ન પોખરાજ પીળા,
રેકતો.

કાનોમે કુંડળ ઝલકી રહ્યા, નેસી બીજલી કરેછે ચમકારે;
કાલી ગાંડી પાટીયા ખીરને, ગળેમે નવ ઝેરો હારે.

કડાં સાંકળા બાહે બાજુઅંધ, વેડ વીંટી કરે ચમકાર.

સુંદર બુખ ઉપર વાળી શોભે, નેણોમે કાજલ હો રહીયા,

અંબા માનું, માનું તખત દેખી—૧

પાઉમે પાએલ તોડા ગંઠોડા, અણુવટ વીંછવા ગાજી રહીયા;
છલ્લા છવીટીયાં છવીટીયાંઘનન ઘનન બાજી રહીયાં ચોણુપટી ચ
મકલી શોભે શોભે શણુગાર સજીરહીયા, અંબામાનુ, માનુ કરીદર-
શણુ રાજી રહીયાં.

ગુલ.

માની જમણી બાજુરે, ગીરજનંદન ગણેશ ગાળે;

ડાબી બાજુ શંખનપુરંરે, માતા બહુચરો આપ ખીરાળે.

(૬૫)

મા શુર તમારો ધનારો, મહી ધનન ધડીયાનો બાન્ડ.
રેકતો.

માને ધનારે ચારે કમાન છે, કમાને કાંગરા બારે;
એકકી કમાને ત્રણ ત્રણ હાંડી. ચારે ખુણે સળગી ચારે;
વચે ઝાડ દીવાલગીરી કરતી, તકતા ને શામિ હારે.
છત્રી જોઈ મારે દીલ હરખ્યું, શીર પર તોરા હોરહીયા.

અંબામાનું, માનું તખ્ત દેખી-ર
ખતી ઘટા ધન ધોરે દશમાં, નેનું શબ્દ વરશી રહીયા, સહ
સેવક તમારા, તમારા દશરણું તરસી રહીયા, બાલણ કરે ચંદી
પાઠ વેદી વેદ ધુંન સરસી રહીયા, અંબામાને, માને હાય ચક્ર
કરશી રહીયાં.

ગુલ

ચારશવક છે તમારો, વારા બાંધી કરે શ્યામ;
દુર્ગાશંકરે ગ્યાનીરે, બાપે નીત ધરે મેવા;
મોતીરામ ને વીજ્યાશંકરે, શામિ છેલ છબીલા નેવા.

રેકતો.

વારા બાંધી સહ કરે આરત, બાવધરી તારા દાસે;
બદ્રાશંકર ને જોટેલાલ, ચમર હાસે ઉભા પાસે.
નોખત ગગડી ધડીઆળ વાન્ડે, ભગતનકી કરે આસે;
લલુબાઈ ને હરીશંકર માં, તેરે ચરણ દુધ ધો રહીયાં

અંબામાનું, માનું તખ્ત દેખી—૩

રંગમંડપમે રચી રચના, તાલ મૃદંગ બાજી રહીયાં, ઉડે રાગ
રાગણી, રાગણી સારંગી ગાજી રહીયાં, ઝરે મરઝરે મર છુટે કુ-
વારા, ઈંદ્ર સભા લાજી રહીયાં; માનુ દરબાર દેખી, સખ ખખ
ખટ રાજી રહીયાં.

ગુલ.

માની વાડીમારે, ચંપા કેવડા ખીલ્યા અપાર;
ગુલ જાઈ સેવટી નાકરવાનીરે, ખટ મોગરા ગુલહજાર.
ચંબેલીને ગલગોટારે, ગજે મોતી મુડાનો છે હાર.

(૬૨)

રેકતો.

સંવત ૧૯૨૭, મામચર શુદ્ધ ૧૫ બુધવારે,
માહારાજગીર ને ભુખણદાસ, માં ધ્યાન ધરેછે તમારે;
અમીચંદને બીજવાંશકર કહે, કામ કરો માં હમારે;
અવબુદ્ધ ચંત્તા દુર કરજો, દરશણથી સુખ હો રહીયાં;
અંબામાનું, માનું તખત દેખી—૪

છંદ . ૧૯

મારી અરજ શુભો, અંબામા બહુચર બાલી; માહાલક્ષ્મી મા
રી માત કરો રખેવાળી. માનું તખત દેખી કાંકડુ કે અપરમ પારે,
માએ નખસીખ સજ્જ શણગાર ગલે બીચ હારે, હાથે કડાં સાંક
ળા રત્ન મણી ઝળકારે, માએ જડી દંતપર રેખકરે ચમકારે, ધુમ
છનન છનન બાને પાઉએ પાએલ ધમકારે, શીર મુગટ છત્ર ઓર
નેણ મે કાજલ સારે. દામણી ફુલ અકોટી નાકમે વાળી. માહાલક્ષ્મી. ૧

હું બુદ્ધો ભટકતો આઝો તમારે દવારે, માને દંડ વૃત પ્રાણામ
કરું નમસ્કારે. તું આદ શકતી મમ માયાનો અવતારે, કીયા સ્વગ
મૃત્યુ પાતાળ કે નવ લખતારે. તું નીર્ધનીઆ મોધારાની આધારે,
તે જળ સ્થળ મેર પ્રગટ કીએ સંસારે. બન બનમે બનસ્પતી
ખીલ રહી હરી આલી. માહાલક્ષ્મી—૨

જીવ જંત પશુ પક્ષીની કરે બરદાસે, તું ઘટઘટ બ્યાપીક આ-
પ રૂપ પ્રકાશે. હું અત્તાની અપરાધી તમારો દાસે, જીવો
મહેર દ્રષ્ટી મારું પાપ પ્રલોકાર યાશે, તાર નામ ગરીબ નિવાજ
પુરો મારી આશે, કરગરી માગું કંગાળ તમારી પાસે. મારો
મનના મનોરથ પુરોની અપરવાળી. માહાલક્ષ્મી—૩

આજ આણંદ ભયો તેરે દર્શણસે સુખ પાયા, યશુ પાપ નિવા-
રણુ નિર્મળ હોગઈ કાયા. કહે મહારાજગીર મોહમ સર છોડી માયા,
કામ ક્રોધ તજી તેરે નામસે ધ્યાન લગાયા. સંવત ૧૯૨૬ મે છંદ
બનાયા, ભાદરવા સુદ આણંદચૌદસ ગાયા. કહે અમીચંદ મા પાર
ઉતારો હાય બ્રાહ્મી. માહાલક્ષ્મી—૪

(૬૦)

છંદ. ૨૦

ભગ્ન રૂપી છંદ.

કરે સત સંગત મન માજી ભજ; પીએ વીજ પ્યાલા અમરીત
તજ, કરે સત સંગત મન માજી ભજ-ટેક

એ અંબા નામ અમ્મ રસ; તે તો પીઈ લે પ્યાલા પરેમ
આણી મસ; પંચ ઈંદ્રી સ્વાદ છોડે ચડસ; ચલ સીવો પ્રાણી
પડસે લપસ; કરે સત ગર ચરણે લગાદો રજ;

પીએ વીજ પ્યાલા-૧

એક્ટુચીત મન ધરે અંબાનું ધ્યાન; કરે પરમ નીરમ અંબા
પીછાન; હીરા રત્નમાણી અંબાને જાણ; બીજુ સર્વે ગણ પથરે
સમાન; ભજ અંબા નામ રાખી ગરજ; પીએ વીજ પ્યાલા-૨

સંસાર સેહેલ માયાની જાળ; તેને મોહી મોહી કેમ આણે વહાલ;
નહિ આપે સાથ કંઈ અંતકાળ; મુક કથાર પ્રાણી કંચનને ઝાલ;
કહા બુલે પ્રાણી મનડાં સમજ; પીએ વીજ પ્યાલા-૩

તુંતો સમજ મન કરેલે કબુલ; એ માયા જાળ આપરે ધુળ;
રેહેશ વાશ જાસે કરમાઈ ધુલ; કહે અમીચંદ ધુણવે અરજ;

પીએ વીજ પ્યાલા-૪

છંદ. ૨૧

અરે તું કેમ જાએ બુલ બુલ, મારને માજી નામડી હલ.
અરે તું કેમ જાએ બુલ બુલ. ટેક

ત્રેતા યુગમાં સીતા માતા લંકાહતી અન મુલ; રાવણ મારી
લંકા બાળી, ત્યાંતો ઉડતી ધુલ; અરે તું કેમ જાએ બુલબુલ-૧

હાપરમે ધરજ્ઞેધન રાજ, ઘણો ફરે ધુલ ધુલ; તે પણ રણમાં
ગયો રોળાઈ, જીત્યા બીમ નીકુલ, અરે તું કેમ જાએ બુલબુલ-૨

આ પૃથ્વી પર કંઈક થયા, કંઈક થશે અજી અન મુલ; સદા
ફરે અપરે માતાનું શામિ હાથ ત્રીશુલ. અરે તું કેમ જાએ બુલ-૩

ભવ જાળ પાર ઉતારો માજી, અરજ કરો કબુલ; અમીચંદ
કહે જીવો મહેરે દ્રષ્ટી, જાવે ભાગ્યેય ખુલ. અરે તું કેમ જાએ
બુલ બુલ-૪

છાંદ. ૨૨

તુને નમુ ચરણ, આયા ચરણ, બીધન હરણ, ડુઃખ ટાળો
 તુમ; તુને નમુ આજ, રખો મેરી લાજ, શીઘ કરો કાજ ડુઃખ
 ટાળો તુમ. આયા તેરે ધામ, શીઘ કરો કામ, મુલકો પર નામ,
 કરતી હે તુમ; ચુની ચમકાર, ગણેમે હાર, શ્રાણે શણગાર,
 ધરતી હે તુમ. દેખી તેરા મુખ, હો જાવે સુખ, મેરે તનકે ડુઃખ
 હરતી હે તુમ; જપુ તેરા નામ, હોવે આરામ, શીઘ કરવા
 કામ, કરતી હે તુમ.

રેકતો

સીઘ કરો બડતનકે કાન્હે,
 સીઘ શબ્દ રણ તુરી બાન્હે.
 અસંખ દૈત્ય કર દીએ પ્રાન્હે.

ફુશનકુ માર, કરતી પોકાર, કર ધરી હથીઆર, લઈ બાણો
 તુમ; તુને નમુ ચરણ—૧

ફુશનકુ ફર; કીયા ચુરે ચુર; અસંખ અસુર મારે ગાજ
 તુમ. કીયા કરે બીસ્તાર; નહિ આશિ પાર; બન કરે અસ્વાર
 ધાઈ માજ તુમ. ચતરકુ માર; કીઆ તારમતાર; દેરા મોબર,
 બીરાજ તુમ. પાએલકા બહાર; ધુધર ધમકાર; સખ સજ
 ચણગાર મેરી માજ તુમ.

રેકતો

જળહળ તારી જોત ઝળકતી;
 દામણી ફલ અકોટી લળકતી;
 દો દંતન પર ચુની ચલકતી;

તુમ દીનદયાળ, કરો પ્રતિપાળ, હું તારો બાળ હાથ ઝાણો તુમ.

તુને નમુ ચરણ—૨

સંસાર ખાંડકી ધાર; ઉતારો પાર; માજ હાથ ઝાણો તુમ.
 મીઝ્યા સંસાર; સખ પરીવાર; ક્યા કરે વીસ્તાર મતબાલી તુમ,
 બાહબંધ માત, બેહેન તરીઆ તાત; નહિ આવે સાથ મેરી
 ચાલી તુમ. કળજુગમે આજ; ચકતીકા રાજ; સીઘ કરને કાજ

રેકતો

બાલાપણ રમતમે ગુમાઈ

ચડા જોમન જુવાની આઈ

કામ ક્રોધ મમતામે ગુમાઈ

અંબ ધરૂં તેરા ધ્યાન, મુજે મીઝો આન, મુજકુ આસાન
અંબ ચાલો તુમ; તુજે નમુ ચરણ—૩

ઝેરી અંબે માત, જપુ તેરા જપ, મુજ બુધી આપ કંકાલી
તુમ. મોસેટકુ પરણામ, સખકુ વરણામ, રહ્યા શીથ નામ મત-
બાલી તુમ. કરે જોડી પાસ, ઉભા તેરો દાસ, પુરો ઝેરી આશ
અંબ પર વાલી તુમ, હોજ પરચન, દેતા દરથણ, ઝેરા હરમીબન
બહુચરબાલી તુમ.

રેકતો

એક ચોતસે તેરા ધ્યાન લગાઈ,

આડ પેહેર તેરા ગુણ ગાઈ,

ભક્તી કીએ બીન કહા કૃણ પાઈ,

કેહે અમીચંદ, માજીકા હંદ, સદા રહે આણંદ, સખ ગાલો
તુમ, તુજે નમુ ચરણ—૪

અંતરજાપિકા ફુલો.

જય સરવે વરનો તમે, સિંહ ગરજના થાય.

બાળક લાડ માજી કરે, અંબાના ગુણ ગાય.

શ્રી આરામુર મહાત્મ પ્રારંભ

નહિ આપુલો નંદજીના લાલરે, મહિડા મારારે. એ રાગ.

પ્રથમ સંબુતા સુત કેરૂં ધ્યાનરે, ધરૂં બાવેરે,

માત સરસ્વતી મન, જ્ઞાન બુધી આવેરે. ૧

આલ સમરો શ્રી મહંમાયરે, બહુચર માતારે,

કાળી તુજળ અંબા સાથ, ગરબો ગાતારે. ૨

- અહ્ય બુદ્ધિથી વર્ણવું આજરે, ઇછા શક્તિરે;
મને આપો બુધી વિશાળ, હરનીશ કર બક્તિરે. ૩
- મારી જીભ્યાએ વસન્ને માતરે, ગુણ ગાઉ તારરે;
રાખો અખંડ આ જાત, રહેજો શીર મારરે. ૪
- હુ વર્ણવું લઘુ આ ધાંમરે, ચાર જુગ કેરરે;
રજા લઈ કર આ કામ, શોભે માનુ રેરે. ૫
- ગિરિ નેર શીખર પરવતરે, ગિરિચેત કહીએરે;
આબ્યા આરાસુરે માત, આપણ સહુ જઈએરે. ૬
- રૂપે મંડપ આરાસુરે ધાંમરે, સતયુગ માંધરે;
ઈછા શક્તિ પ્રગટીયુ નામ, આપ ઇછાથીરે. ૭
- કરયા પ્રગટ ખંભા હરરે, હરિએ સાધેરે;
ખંભાણી રૂદ્રાણી આપ, વૈષ્ણવી હાથેરે. ૮
- કરી દીતી અદીતીયો બેનરે, દેવાને કાળેરે;
અદીતીને પેટે અસુર, દીતીને દેવો છાળેરે. ૯
- દેવો થયા પ્રગટ બહુ સારરે, દીન બધ ગાળેરે;
અસુર થયાએ અપાર, કોટી સુરે લાળેરે. ૧૦
- કુળ દીધુ દેવાને અપારરે, ગયા ખંભા કનેરે;
વિરચિએ મોકલ્યાએ દેવ, સહુ જાએ હરી કનેરે. ૧૧
- હરિએ મોકલ્યા સુરેરે, જાએ શિવપાસેરે.
સહુએ વિચાર્યુંએ મન માણે, હવે શિ પર થાસેરે. ૧૨
- શિવે કહ્યું વિરચિપાસ જાએરે, થશે સારી ગતરે;
પછી ગયાએ ત્યાં સહુ દેવ, થઈ સારી મર્તરે. ૧૩
- હરિ હર ખંભાએ કરી વાતરે, હવે ક્યાં જઈએરે;
પ્રજાપતી બોલ્યાએ ત્યાંહ, આ કુળ કેમ સહીએરે. ૧૪
- ચાલો જઈએ ચેતાગીરી આપરે, પ્રગટ બાળા શક્તિરે;
એ શીખ લક્ષ જોજન, જાએ કરતાં ભર્તરે, ૧૫
- નાટા રંગથી અમર સહુ જાયરે, ગાંધ્રવ ગાતારે;
અપહરે કરતી નાદ, વેદ ચારે ભણતારે. ૧૬
- હેવો આનંદ કરતા જાયરે, પાએ ચડતારે;

ક્રીધાં દર્શ ઊમંગે જઈ, મુખ ઊદો ખડ ખડતારે.	૧૭
માજી દૂરે તે આનંદ થાયરે, બાળા જીવે નહાળીરે;	
જીવે અમરત ખે લોચન, જાણે જોતો પ્રજાળીરે.	૧૮
બાળા રૂપે તે દરશણ દીધરે, બાલ્યા મુખે માજીરે;	
તમે કેમ આબ્યાછો હમ, બાલી થાઓ રાજીરે.	૧૯
કર જોડીને બાલ્યા દેવરે, સનમુખ માજીનરે;	
કુખ દીધુ અસુરે અપારરે, હમે કયાં રહેવાનારે.	૨૦
વચન તે સાંભળી માતરે, વર આખ્યા મુખેરે;	
સહુ જાઓ તમે આસન, રહેા સહુ મુખેરે.	૨૧
પછી ગયાં પોતાને ઠાંમરે, ઉદોઉદો કહેતારે;	
થાઓ પુષ્પ તણી અતી વૃષ્ટ, ટુંકુબી ગડગડતારે.	૨૨
પછી બાળાએ કીધુ રવરૂપરે, વિકરાળ છાજેરે;	
દેવ રક્ષણ કરવાકાજ, તણુ બુવન ગાજેરે.	૨૩
અસુર મારી આબ્યા ડુંગરરે, ધોળાગીરી માતરે;	
ત્યાં મારવા અસુરો બહુ, તે આરાસુરે ગાતારે.	૨૪
આબ્યા મૃત્યુ તે લોકમા માતરે, મનુષ્ય જન કાજેરે;	
કીધો કળાજીગમાં વાસ, આરાસુરે ખિરાજેરે.	૨૫
બુ મધે છે વિખ્યાતરે, ગાજતી છે ખરીરે;	
તેનુ રૂપ કોથી ન કળાય, દેવોએ નથી કળીરે.	૨૬
બીજી પ્રગટ કરછુ ધાંમરે, વરણન તેતણીરે.	
કુંદન પુરે નામે ગામ, લધુ મુખે હુ બાણીરે.	૨૭
શુખ સાધી ભગવાંનછે તાંજીરે, મંદીર હીસે;	
પ્રતક્ષ નિશાની હાલ, જોવા મન હીસેરે.	૨૮
કુંદન પુરનો રાજ નરેરે, ભિમક રાયરે;	
તેની પુત્રી રક્ષમણી બાળ, કમ્મ વરે ગાયરે.	૨૯
રૂકૈયો હતો તેનો ભાતરે, શીશુપાળ લાવિયોરે;	

૧ હાલ દાંતાથી દસ કોસ ઉપર તે ડુંગરછે તેને ધોળાધડ કહે-
વાયછે. ને ત્યાંથી ધોળા આરસના પથરા નીકળેછે.

૨ હાલ કુંભારીયા ગામ કહેવાકછે. વિમળશાના દેરાંછે.

પરણાવીશ એમ વદે વાત, બેઠેનને નવ ભાવિયોરે.	૩૦
ચાલી રૂક્ષમણી પુજવા માતરે, વારણા લેતીં;	
પુજા કરીને કહેતી આપ, હરી દેવો પતીં.	૩૧
વર આપ્યોછે માજીએ આપરે, પતી એ વરસેરે;	
દ્વારકાંથી તે આવ્યા નાથ, તે ચીત તારૂ હરશ્ચરે.	૩૨
વર લખને ઉભીંછે દ્વારેરે, ઉભા ઘોડા ગાડીં;	
ક્રમ આવ્યાંછે રથ લઈ ત્યાં, કરે આલી બેસાડીરે.	૩૩
લઈ આવ્યા દવારીકા જાયરે, પુઠે ભાઈ જાયરે.	
તેની કરીંવિચિત્ર કાવ, તે પુર ન અવાયે.	૩૪
ડુંગર કાંસીનો હાલરે, દાતાથી વાવ્ય કોણેરે;	
નિશાની હાલ પ્રત્યક્ષ, રથ પયડાં પ્રમાણેરે.	૩૫
દાદા કોટશ્વરે કલાસેરે; આરાધે માહા મુન્યરે;	
અંત્રીક્ષથી આવ્યાં ભામ, અતી થયુ પુન્યરે.	૩૬
અરબદાથી સરસ્વતી માતરે, પોતે આવિયારે;	
આરાસુરમાં કીધો વાસ, શિવજીને મન ભાવિયારે.	૩૭
અજગરે ગળ્યો નંદરાયરે, હાલ નીશાનારે;	
કોટશ્વર પાસે આજ, પ્રત્યક્ષ એધાણીરે.	૩૮
એક સમે ભંડાસુરે દહતરે, અસુર બહુ બળીઓરે;	
આરાસુરથી પશ્ચિમ, તે *પરવત પળીયોરે.	૩૯
છે બારીયાન તેનો દેશરે, ચોવીશ ગાઉ ફરતોરે;	
ત્યાં હતું તે રણરણાકાર, માતાજીથી ડરતોરે.	૪૦
હાલ વસ્તી નથી લવલેશરે, એમ સંભવેછેરે;	
માર્યોછે માયે દહત, ત્યાં અધોરીઓ રહેછેરે.	૪૧
કેશ કંઠ તણા માયે લીધરે, બેઠીંછે ગોખેરે,	
ત્યાં ગફા દીસેછે આજ, જોવા જઈયે શોખેરે.	૪૨
ચાચરથી ઉગમણી દશાયરે, ધોળાધડ કહિયેરે;	
આરસ રૂઢછે ત્યાંહ, સજીવન જળ લહિયેરે.	૪૩

*ગમડનો ડુંગર હાલ કહેવાયછે. ને ભંડારાનો ડુંગરપણ કહે
છે. ૧ આરસનો ઘડો હતો પણ દાંતાના રાણાજીએ કુંડ કરાવ્યોછે.
ત્યાં વાવ્યપણ છે.

મહિપ મર્દની છેલ્લાંહરે, હાલ દીસે ખરરિ;	
મારચોતો મહિપાસુર, તે ધ્યાને ધરરિ,	૪૪
હિમાચળે કરચો છે અસરે, કુંદનપુર પાસેરે;	
ઉગમણી ગંગા વહે, પીપળાનું વૃક્ષ દીસેરે.	૪૫
એક રવિમળ નામે જઈતરે, ખેડાવાળ વાણિયોરે;	
માયે આપી હતી નવનોધ, અધીક જથ પાંખીયોરે.	૪૬
તેનું નામ દુનીયામાં આજરે, પ્રસીધ એધાણીરે;	
દેરા કીધા વિમળશા રાય, વળસેસાઠ આંણીરે.	૪૭
દયા આણી રાખ્યાં છે પાંચરે, એધાણી માટેરે;	
પાળી મોટો કીધોતો રાંક, છવને સોટેરે.	૪૮
એક હતો પારેખ અખેરામરે, ઝવેરના વંશમારે;	
મંદસોર ગામ મા પુત્ર, માળવા દેશમારે.	૪૯
હતો મહા વેપારી પ્રાદરે, આવતો ઝાઝમારે;	
દરીયા મધે વહાણ, થયું અતિ રંગમારે.	૫૦
બહુ માલ હતો અમુલ્યરે, બુડવા લાગ્યોરે;	
ઉભો સ્તુતી કરેછે રાંક, આશરો માનો માગ્યોરે.	૫૧
બહુ સ્તુતી કરી અપારરે, અંબામાનારે;	
ઉતારો આ પાણી પાર, હું રહું શીર નામીરે.	૫૨
મારે વહારે આપો મહંમાયરે, અપરાધ બહુ કીધારે;	
તમે આપી કરો સુખથાત, કાંમ મારા સીધારે.	૫૩
આશનથી ઉઠી માતરે, વાધે ચડી ચાલારિ;	
ત્રિશુળે તારયું ઝાઝ, એ બલીહારારિ.	૫૪
દરશણ દીધાંછે માતરે, શેવક જન સાચેરે;	
ઉતારયું સમુદર પાર, પારેખને માટેરે.	૫૫
હાલ પડછો છે પ્રસિદ્ધરે, ત્રિશુળછે વાંકુરે;	
જઈ જ્યુવો આરાસુર માહે, મુખે હું બાંધુરે.	૫૬
ઝાઝ તારી આઝ્યા મંદીરે, રવખ દીધુ બટનેરે;	

૧ હિમાચળી ગંગા અગીયાર માઇલ ઉગમણી વહેછે.

૨ આ નામના પુરુષનો ગરબો જોવા.

ઝળકીને જાગ્યો તાંહ, હાથો છે ઝડનેરે.	૫૭
જઈ જુવે માણની કાયરે, શરીર દીસે આંખુરે;	
અંગ વસ્ત્ર બીજાયા દીક, મુખેથી ભાંખુરે.	૫૮
ઝોલી કીધું જળ પાનરે, આર લાગેરે;	
જળ મોકલ્યું રાણાની પાસ, એધાણી માટેરે.	૫૯
એમ નિશ્ચે થયો તતકાળે, શ્રવક વહારે ચડીયારે;	
ભટજીવે કીધો પપ્પાળ, આસન આવી ચડીયારે	૬૦
માલ બધ લઈને શેડરે, આરાસુરે આવીયારે;	
અરણી દીધો સહુ માલ, માણને ધરાવિયારે.	૬૧
પારેએ કર્યો વિચારે, ઝવેર પાસેએ ખરે;	
એક લીલમ છે રસાળ, મુગટ માણે ધર્યુંરે.	૬૨
રૂકુ પાનું માતાજી કપોળરે, લીલમ પાસે લળેકરે;	
વચે પંનાનું પત્ર લલાટ, મુગટ બહુ ઝળકેરે.	૬૩
પછી દીધો માથે શીર હાથરે, પારેએને સાહારે;	
કુંકુમ રેખાયો છે હાલ, પ્રત્યક્ષ મન ગાઈરે.	૬૪
ચાર જોતો બળેએ પાસરે, ધીની અખંડરે;	
તેના નામથી ચાલે હાલ, તે તો નહિ કુંદરે.	૬૫
એના વંશના શ્રવે માતરે, મુખીએ માનવીરે;	
તે આથે આરાસુરે માંહ જુ ન પડે જાનવીરે.	૬૬
લધુ પુરણુ કહ આખ્યાનરે, માતાજી પ્રતાપરે,	
શ્રવક બાલાજી ગાય, મળ્યા આપો આપરે.	૬૭

ગરબી.

સાહ સાહરે સુરત શહેર, મુખાઈ અલખેલી એ રાગ.	
ધન ધન ધન તમને આજ, જસવતસિંગ રાણા;	
તમે ચતુર છો મહારાજ, દીસોછો શાણા.	ટક.
રાણા કેર આખ્યાન કહુછુ, લધુ લધુ હું આજ;	
સાંભળજો સહુ સજન રસીયા, સરસે સગળાં કાજ.	જસ. ૧
એક સને શ્રી ફરસરામે, નક્ષત્રી કીધો નવ વારે;	

- નવ રહ્યોજી ઉપર ક્ષત્રી. થયા અસુર અપાર. જસ. ૨
- ખેલ્યા તે સન્ન ક્રોધે ભરાયા, ગયાંછે વિખુ પાસેરે;
શિવ સુરોયે વિચાર કીધો, અંબામાની આસે. જસ. ૩
- અરબદાયળ ગીરી પર જઈયે, અનળ કુંડની આગળરે;
કરવા માડ્યો રાજસુ યજ્ઞ, ખેલ્યાયે હળા હળ. જસ. ૪
- તેમાંથી થયા છે ઉત્પન્ન, ક્ષત્રી ચાર બહુ રૂડરે;
પહેલો પદ્મિઆળ બીજો સોજંકી, ચુવાંણ તણે સુરા. જસ. ૫
- પુવાર મોથો રાજવી હુવો. ખેલ્યા સામે કીધો બાહોરે;
ખેલ્યાયે વર આપ્યો એને, જલવા અસુરને મારો. જસ. ૬
- તે રાજયે રણમાં રહીને, પુત્ર સકળ સહ પાળ્યારે;
રણમાં રહીને જસજ્ઞ લીધો, નામે રજપુત ઓળખાયા. જસ. ૭
- ખેલ્યાએ પુવારને આપ્યુ, આજી ઊંજણુ રાજ;
ધારાનુ રાજ પછુ તેને આપ્યુ, બહુ કર્યા છે કાજ. જસ. ૮
- ત્યાર પછી રાજ પુવારે, આજીથી ઉજણુ કીધુરે;
અડસડ ભવાંની ઉજણુમાં, નામ કુળદેવી લીધુ. જસ. ૯
- પ્રથમ કુળદેવી આરાસુરમા, સરયે રજપુતોની છેરે;
અધીકાર પણ છે રાજનો, શીરોમણી માનીછે. જસ. ૧૦
- પુવારની ચાળીસમી પહેડીએ, સવપાળ રાજ હુતોરે;
સીંધ ઉજણુ રાજ કર્યુંછે, નિકમથી ચાળીસ જોળે. જસ. ૧૧
- રવપાળજી દારકા ગયાતા, ત્યાંથી કછમા આબ્યારે;
માતાજી પ્રસન્ન થયાંછે, પુજપો બહુવિધ લાઝા. જસ. ૧૨
- દરશણુનો હેને નીયમ હતો, માતાજીનો ભારીય,
જળ પીએ દરશણુ કરીને, હેયુ મન વ્રત ધારી. જસ. ૧૩
- પ્રસન્ન થયા માતાજી પોતે, વર આપીને ચાલ્યારે;
સાધનુ રાજ કરો તત્પર થઈ, આઠ લાખ ગામ મહાલ્યા. જસ. ૧૪
- નગર ઠઠામા રાજ કર્યું છે, ચૈદમી પહેડીએ પુત્રેરે;
દામાજી રજપુત થયાંછે, દીવો ઉઝ્યો સુપુત. જસ. ૧૫
- નગર ઠઠામાં સીંધવાઈ માતા, સ્થાપન કીધુ રજપુતેરે;
પુત્ર નહી તેથી દામાજીના, મનના મનોરથ દુટે. જસ. ૧૬

- કાલાવાલા કીધાંછે અતી, પ્રસન યયા માતાજીરે;
શરીર પોતાનો બેળ ઉતારી, પુત્ર કર્યોછે રાજી. જસ.૧૭
- રાજને તે પુત્રજ આપ્યો, શીર હાથ માંએ દીધોરે;
જસરાજજી નામજ પાડ્યું, જસ કરશે એવો કીધો. જસ.૧૮
- માતાજીએ રાખ્યો પાસે, રાજ કરો આ ઠામરે;
મારા સ્થાનકની પાસે રહીને, કરો શેવકના કામ. જસ.૧૯
- વર એવો આપોને પોતે, સીંહાસન જઈ બેઠીરે;
ત્યાર પછી બેપત્યો મુસલમાન, દામો થયો અતી ફુખી. જસ.૨૦
- મુસલમાનોએ જીલમ કીધો, રાજ લેવા અતી મોટુરે;
વરસ નવ સુધી યુધજ આપ્યું, દામોજી મુવે થયું ખોટુ. જસ.૨૧
- કુવર તેના જસ રાજાએ, લડાઈ કીધી બારીરે;
છીનતી પાછુ રાજ કીધું, મુસલમાનોને મારી. જસ.૨૨
- પછી સહુ મુસલમાનોએ, જાદે છળ ભેદ કીધોરે;
થઈ પ્રસન માતાજીએ, જસરાજ બોલાવી લીધો. જસ.૨૩
- રાજ કરો અમારી પાસે, આવોને આવારે;
વળતુ રાજ બોલ્યો પોતે, પાછો સિંધ જનાર. જસ.૨૪
- મુસલમાનોને મારીને, કરનાર નહી બીજુ રાજરે;
માતાજી વળતુ એમ બોલ્યા, તારો કેદાર કુવર રાજ. જસ.૨૫
- કુવર છે જસ રાજને રૂડો, કેદાર સિંધજી રાયરે;
નિશાન ડંકાયી જસરાજે, લાવ્યા પોતે ત્યાંહ. જસ. ૨૬
- પોચાડી ચાલ્યા આરામુરમા, જસ રાણાજી પોતેરે;
રાજ કર્યું કેદારસિંહજીએ, માતાજીમા એક જોતે. જસ.૨૭
- નિશાની હાલછે જસરાયની, આરામુરમા દેખોરે.
ઘોડા ઉપર ગણપતી પાસે, સ્વાર થયાંછે પેખો. જસ.૨૮
- મરણ પામ્યાંછે સિંધ જઈને, રહ્યા કુવર ચાચરેરે;
ચાચરમાં ત્રિશુળ છબીછે, સનમુખ હાથી આગળ. જસ.૨૯
- જસરાજ સ્થાનકે ચાલ્યા, રાખ્યો કુવર મા પાસેરે;
રહ્યો હતો પોતે ગપડમા, માતાજીની આશિ. જસ.૩૦
- વચન બોલ્યા વાઘ આપીને, સ્વાર થઈ જાઓ સહુ દેસેરે;

- સ્વાધીન રહે રાજ સહુ દેવો; જ્યાં સુધી વાધ ચરેશ. જસ. ૩૧
- આવો ચરે દીસા ફરીને, થાય અધીકાર બંધરે;
- રાજ સાતસે સાઠ ગામનો. થઈ જાય કુંદા કુંદ. જસ. ૩૨
- માતાજી આગળ ઝરી વાબુછે, દીસેછે અદબુતરે;
- નાગની કન્યા સુંદર દીસે, તે પરણાવી કેદાર સુત. જસ. ૩૩
- તેના વંશમાં નારસિંગજી, ૨ તેના જલમ સિંગજીરે;
- બાઈ તેના હરીસિંગજી, તેના પુત્ર જસવત સિંગજી. જસ. ૩૪
- તેના બાઈ મોહનસિંગજી છે, રતનસિંગજી ત્રીજીરે;
- ભિંમ સિંગજી ઓયા બાઈ, તેમા પોતે પાટવી રીજ્યા. જસ. ૩૫
- કુવર બે જસવત સિંગજીને, અમોરસિંગજી સારરે;
- લાલજી લાલા દીસે રૂડા, લાગેછે સહુને પ્યારા. જસ. ૩૬
- દાણુ લેછે રાજજી પોતે; ખાલ્લો નહીં આપેરે;
- બીજી વરણી સરવે આપે, કરે માફ રાણાની છાપે. જસ. ૩૭
- આ જસ ડંકાનો પાર ન પામુ. કહેતા ન આવે પારરે;
- ડુંગરમાં હિંમતછે સારી, સત્ર ત્રાસ પામે અપાર. જસ. ૩૮
- માતાજીમા ઓકી પહેરો, રજની દીવસ રહેછેરે;
- આસ રાખીને આરાસુરની, અંખામાને કહેછે, જસ. ૩૯
- દેરા જીરણ થયાં વિમળના, પ્રાચીન જીના અપારરે;
- અમદાવાદના પેમાબાઈએ, મદત કરી આવારે, જસ. ૪૦
- પલણપુરે રૂપઈયા રાખ્યા, માસ એક ને બ્યાન્નેરે;
- દેરાની મજબુતી સાફ, રાખ્યા પોતે આન્ને. જસ. ૪૧
- આપેછે જતરાજી લોકો, સુખી થાય દીન રાતરે;
- સંગવીયો સહુ આશીશ દેછે, ચરણ જીવે મહારાજ. જસ. ૪૨
- આરાસુરની યાત્રા કરીએ, બવના પ્રાશ્વિત જયરે;
- વાવ્ય કુંડમાં નાહી જઈએ, વેદ પુરાણમાં ગાય. જસ. ૪૩
- વાત ઉડાવી પાપી એકે, અંખા ગમાછે એડમારે;
- દાણુ ચોરાવી રજપુત ચાલ્યો, નાખ્યો તેને હેડમાં. જસ. ૪૪

૧ ફારબસ સાહેબની બનાવેલી રાસ માળામાં વધારે હકીકત જોવી. ૨ બહુ પહેડીએ નારસિંગજી થયા. વધારે લખી નથી.

આલ્લ શક્તિ આ ખાંમ વશ્યાં છે, પ્રત્યક્ષ પારો આત્મેરે;
 આસનથી ઉઠી નથી જતા, બધે શ્રેષ્ઠને કાળે. જસ. ૪૫
 ડુંગર મધે રાજ કરો છો, માતાજી પરતાપેરે;
 દાંતા મધે ધ્યાન ધરો છો, અંબાજી જસ આપે. જસ. ૪૬
 આરાસુરમાં અંબા ખેડી, જગતી જળહળ જોતેરે;
 આશા પુરી ગફામાં પેડી, સકળ સૃષ્ટીમાં પોતે. જસ. ૪૭
 જસ કરો છો સંગવી જનને, સહુ પાસે બોલાવોરે;
 સરપાવ આપોછો કૃપાથી, તનના તાપ સમાવો. જસ. ૪૮
 દાંતા કેર રાજ કરો છો, તખ્ત તમારો શાબેરે;
 માતાજી પરતાપે આવુ, મન હમારે થોભે. જસ. ૪૯
 જાતરાજીને સુખજી દાંછો, બધ સધજાના ટાળ્યારે;
 કુશમનના તમે રીપુ કહાવો, હમ સરવેને પાળ્યા. જસ. ૫૦
 ઘોડા ગાડી નિશાન ડંકા, અસવારી બહુ લાવેરે;
 અંબાજીની જત્રા કરવા, ઉમંગથી સહુ આવે. જસ. ૫૧
 સંગજી આવે અંબાજીના, નરનારી વૃધ બાળરે;
 ગાંનતાંન કરતા સહુયે જન, તેની કરો રખવાળ. જસ. ૫૨
 મુંદર રૂપ દીસેછે તમારે, કોમળ કાંતી સારીરે;
 પાર ના આવે વરણન કરતા, શોભાછે બહુ બારીરે. જસ. ૫૩
 આલ્લ સંગ છે નાગરીનાતનો, શાવણ મહિને આવેરે;
 નાગરો સંઘવી સહુ રસીયા, સરવે જનને લાવે. જસ. ૫૪
 રૂડી ચઉદશ શાવણ માસની, અંધારીયાની સારીરે;
 અમદાવાદથી કુબેરજી આવે, સંગ લાવે બહુ બારી. જસ. ૫૫
 કુબેરજી પર મહેર હતી બહુ, હરીસીંગજીની ચાર હાથેરે;
 જસવંતસીંગજીની પણ તેવી, અંબામાછે માથે. જસ. ૫૬
 સંગવી સરવે નાગરો છે, અંબાતના હર દેવજીરે;

ઉપરની હકીકતો પેલેથી તે આ નીશાની સુધી મહારાણા જસ-
 વતસિંગજીયો સરવે મળેલી છે. ૧ દાલ ગુજરી ગયાંછે.

અંબાલાલ ૧નડીવાદય. આવે, જાદવપાલ પેટલાદથી. જસ. ૫૭
 બાદરવાનો સંગજ બીજી, રેન્નિષ્ઠતા બાઈ સંગવીમીરે;
 જે પણ નાગર બ્રાહ્મણ હતા, અમદાવાદમાં દીવા. જસ. ૫૮
 કારતગ મહીને તેપણ સંગવી, લઈ જાયે માને દારેરે;
 બીજા સંગવી નારણબાઈ તે, તે આવે માણ પારે. જસ. ૫૯
 અસલ સંગ શાવણમહિતાનો, આવે નાગરી નાતરે;
 રાણાજી હુકમજ આવે, ખેસાડે કહીને વાત. જસ. ૬૦
 હાલ કુખેરજી નામે ચોઠી, આવે છે રાણાજીરે;
 બટના ઉપર હુકમ થાય છે, પુજા કરે ચર્ધ રાજી. જસ. ૬૧
 નાટારંગ ચાચરમાં યાયે, નાગરો સરવે નાચેરે;
 મુખ મેંડાણે ચાચરે આવે, અંબામાને જાયે. જસ. ૬૨
 નાગરોની છે કુળદેવી, હાટકેશર અંબાવ્યરે;
 યાજ આરતી કરે ત્યારે, સહુથી સાથ જમાય. જસ. ૬૩
 હેવો ટેક છે નાગરી નાતનો, અસલથી ચાલ્યો આવેરે;
 બડનગરથી આવે સહુ જન, કેશ એક માસે ઉતરાવે. જસ. ૬૪
 બાદરવામા નાગરો ત્યાં, ચાચર આવી ગાયરે;
 નાટા રંગ કરેછે પોતે. ઉમંગ ઉરના માય. જસ. ૬૫
 નાગરોની કુળછે દેવી, રાણાની પણ કહીએરે;
 દેવોએ અંતરમાં રાખી, ખર તત્ત્વ એ લહીએરે. જસ. ૬૬
 આરાસુરમાં આદ્ય શક્તિછે, શીર રાણાને બિરાજેરે;
 પ્રતાપછે મહંમાયા કેરો, નાગરો અસલથી ગાજે. જસ. ૬૭
 માતાજીનું માનશરોવર, તાપીશંકરે કરાવ્યું રે;
 બીજા આરસ દેવડાબા પોતે, અંબાજી પ્રતાપ ધરાવ્યું. જસ. ૬૮
 આ જસ ગાયુ શાવણ માસે, માતાજી પારે જાગુરે.
 કૃપા કરીછે રાણાજીએ, વરસ એક હુ આવુ. જસ. ૬૯
 ગાયુ ગુણ હું રાણાજીના, ચરણજીવો આ જાતરે;

૧ સાઠીદરા નાગર. ૨ હાલ ગુજરી ગયા છે. ૩ હાલ ગુજરી
 ગયા છે. ૪ હાલ અમદાવાદમાં પ્રત્યક્ષ છે. ને માતાજીમા રૂપાના
 વાસણ ઉપર તેમનું નામ છે.

- કટકા કરશે દુશ્મન કેરા, માતાજી રાખે લાજ. જસ. ૭૦
- ઉમ્મ પીઠ અંબાજી શ્રવો, અમળ છે આ ધામરે; જસ. ૭૧
- આચરથી ખેડે નથી ચાલ્યા, હેશે હેયું કરેયું કાંમ. જસ. ૭૨
- આચર મધે ગણપતી બેઠા, બેહેરાઈ માતા દીસેરે; જસ. ૭૩
- સામા શંભુ બેઠા પોતે, સનમુખ માને હિસે. જસ. ૭૪
- કાળ ભૈરવ આઠે ભૈરવ, વાચ માજીની સારરે; જસ. ૭૫
- ખોડીયાળ માજી બેઠા નામે, રક્ષા કરે સુખ ભારી. જસ. ૭૬
- માનશરોવર તારે શંભુ, બેઠી અબ્જ માતારે; જસ. ૭૭
- જનતર વર શોભા બહુ ભારી, નાગર ત્યાં નોરાસ થાતા. જસ. ૭૮
- કોટેશ્વર કેલાસે જમ્મ, સરસ્વતી મા નાહવારે; જસ. ૭૯
- પંચતીરથી કરીએ સહુ જન, સંપુરણ યાત્રા થાવા. જસ. ૮૦
- કુદીએ આચર આવી પાછા, ઉદોઉદો આચરીએરે; જસ. ૮૧
- માજીનુ શીખર વધાવીએ, પ્રભાતે ઉઠી જમ્મ. જસ. ૮૨
- બોળે ભાવે ભાવ ધરીને, ગુણ અંખાના માઠરે; જસ. ૮૩
- કૃષ્ણેજી ત્રીકમજી સાથે, ડાહ્યાભાઈને લાવુ. જસ. ૮૪
- આમણીસે છતરીસમાં, રૂડો ચાવણ માસરે; જસ. ૮૫
- ચાલી આવુ વદ ચૌદસ, રાખી માજીની આચ. જસ. ૮૬
- માતાજીનો શેવક ગાએ, બાલાજી સુભ નામરે; જસ. ૮૭
- પીતા બગવાનજી છે સારા, અમદાવાદમા ઠાંમ. જસ. ૮૮
- ગાંસે સુણસે ભાવ ધરીને, નરનારી વધ બાળરે; જસ. ૮૯
- જસવતસિંગજી જસજ આપે, કોઈને નવ દે આળ. જસ. ૯૦

ગરબી.

સુણ જસોદાજી, આવડો લાડક વાપોરે લાલ નાકીન્. એરાગ.
જસવત સિંગરાજ, મહંમાયા પરતાપે રાજ કરોજો. ૧
મા ઉપર ભાવ, રહમતને સુખ કરવા ધ્યાન ધરોજો. ૨ક.
તમો જો ગુણ સાગર બહુ રશીયા, પરતાપ ધણી જાતે હશીયા;
૧ મારા તણભાઈયો હાલ પ્રત્યક્ષ હયાતીછે. ને મારાથી મોટાછે.
ને તાપીશ્વરના જમાઈ ત્રીકમજીછે.

આવી દાંતા ડુંગરમાં વસીયા. જસવત.
 તારા મહેલ અતી સુંદીર સારા, કોટ ખુરજે મુખ્યાએ મારા;
 તે જોતામાં ચતર હરિયા. જસવત. ૨
 ધર મેડીયો સરખા સરખી, હેવી શોભા દાંતાની નીરખી;
 જોતામાં બુધી રહે હરખી. જસવત. ૩
 અંબાના મહેલ ધણા સારા, નીકજે છે સરખતીની ધારા;
 આચરે આવી રંબા બાળા. જસવત. ૪
 માના માનશરોવરમા પાણી, જળમા નાખ્યું અમરત આણી;
 ડુંગર માના મજે એધાણી. જસવત. ૫
 માના માનશરોવર મા નાહિ, બવના પ્રાચીત ત્યાં જાએ;
 માનો પુનપો લેધ લાગે પાએ. જસવત. ૬
 ધડમાં વાગ્યોની બીક ભારી, વાટે આવે સઉ નર નારી;
 રક્ષા કરે અંબા સારી. જસવત. ૭
 ત્યાં જસવત સિંગ ચોડી આપે, અંબાની છાપ કરો છાપે;
 તેનું દાણ નાગર ના આપે. જસવત. ૮
 રાણાનો ડુંગર બહુ શોભે, જોવા મનડુ અતિસે લોભે;
 આવી ઉભેથી ચીત ધોભે. જસવત. ૯
 નાગરો આવે સંગ લધને, દરબાર કને આવે જાહેને;
 જાએ અંબાજી એક રાત રહીને. જસવત. ૧૦
 આ બાલાજી વાણી કહેછે, અમદાવાદમાં તે રહેછે;
 માજીની આશીશ ધણી લેછે. જસવત. ૧૧

લાવણી.

જસવતસીંગ મહારાજ, મેરે મતવાલા;
 તુમ સદા સલામત રહેા, ને ડુંગરે વાલા. ૮૬.
 દાંતામે ડુંકા બજા, દેખો સખ ભાઈ;
 બીચમે મહેલ બીરાજે, શોભા પાઈ.
 ડુંગરમે દેખો ઢાલ તરવાર ઝોર ભાલા. ૮૭.
 દેખો શોભા રાણાકી મનમે લાઈ,

- સખ રખયત કહેતી દાતામે અંમે આઈ;
 ઘોડાકા સ્વારકુ ચમક રહે બાલા, ગુમ. ૨
 હાથમે દેખુ બંધક ઓર હથિઆરા,
 સખ રખેવાલુકુ હુકમ દીયા હે સારા;
 ડુંગરમે ચોકી કરતા હે ખુબ લાલા, ગુમ. ૩
 રાણાકે પાત્રમે કડા હિમકા છાન્ને,
 દો બાઈ ભત્રીજા કે પાવુમે બિરાન્ને;
 દાંતાકે ઘડમે ગયે હુતે સખ બાલા, ગુમ. ૪
 અંમે મધયા મીલી તુમકુ શાણી,
 ઓ મીલી રાણાકુ સતી મનમે આણી;
 સખ રખયત કહેતી ઓઈ દાંતા વાલા, ગુમ. ૫
 રાજાકુ પરસન માજી હે ખુરબાની,
 જે ગાતા હું અંમેકુ જે જસ માની;
 દરબારમે તુમ જેઠે હો મતવાલા, ગુમ. ૬
 અંમે મેરી ઉરતાદ ગાયુ હંદ તેરા,
 જે કરતા તુમકુ યાદ જે રહા ડેરા;
 ગાયુ બજવુ ગુન અંમે લાલા, ગુમ. ૭
 ડુંગરમે તુમ રખતા હે સખ પેરા,
 ગાયે નાયે ચાચરે નામરે લેરા;
 મંડપમે આકે ગુન ગાય સખ બાલા, ગુમ. ૮

ગરબી.

- ધન ધન આજ, જસવતસિંગ રાણા,
 મહોબતસિંગ ચતુર છે શાણા, ધન. ૧૬૦
 ડુંગરનું રાજ કરો સાર, તે જોવા ચીત ભમે માર;
 તમારા ગુણ ગાવા ધાર, ધન. ૧
 શાવણે માજીનો સંગ આવે, નાગરો રાણાને મનભાવે;
 અંબામાને ઉરમાં સહુ લાવે, ધન. ૨
 જસવતસિંગ જસ થયો આજ, માજીની મહેર અતી છાન્ને;

માણ દરબાર અતી ગાળે, ધન. ૩
 મુખારખીઅ દીસે છે રૂક, તમારા વેરી બોસે બુક;
 તેને માથે માતાજીનું છોક, ધન. ૪
 માતાજી પ્રસન છે તમને, મારચા તમે આવીને જમને;
 અતીસે લાભ થયા હમને. ધન. ૫
 મહોબતસીંગ મોજ કરે સંગમા, જસવતસિંગ દીસેછે રંગમા;
 માનવી સહુ રહ્યા છે ઉમંગમા. ધન. ૬
 આસીરવાદ સંગમા સહુ દેછે, ચરણજીવો રાજન એમ કહેછે;
 માતાજીનું નામ આવીને લેછે. ધન. ૭
 ખુશી થયાં સંગવી બહુ ઝાઝા, આવી થયા અણંદી તાજ;
 બાલાજી જોડે બેઠા રાજ. ધન. ૮

ગરબી.

આ જસવતસિંગ મહારાજ, રૂપે રંગિલા;
 આ મહોબતસિંગ મહારાજ, રૂપે રંગિલા. ટેક.
 રૂપે રંગિલા છેલ છખીલા, સસી સરખુ મુખ શોભિરે;
 આરાસુરમા અંબે બાળા, જોતાં મનકુ થોભે. રૂપે. ૧
 કોમળ કાયા સુંદર સરખી, મુખ હસતુ બહુ રાખેરે;
 સંગવી સરવે આવી બેસે, રાણાને નજરે નીરખે. રૂપે. ૨
 હાથી ઘોડા પ્યાદળ સોહિએ, ટકોરખાનુ વાખેરે;
 શરણાંબોનો શબ્દ સુણતા, માર મનકુ જાગે. રૂપે. ૩
 દરબાર સરવે જાહએ ચાલી, બેશીએ સનમુખ જાહનેરે;
 સંગવી સહ જન આવી બેસે, અરજ મુખથી કહીને. રૂપે. ૪
 અતી હુવો જસ સંગમાં આળે, ધન ધનછે મહારાજરે;
 આસીરવાદ સૌ મુખથી કહેછે, અખંડ રહે આરાજ. રૂપે. ૫
 મહોબતસિંગજી દીસે રૂડા, આરાસુરમાં પધારવારે;
 સહ સંગ હપર કરણા કીધી, ભગત સહને ઉગારવા. રૂપે. ૬
 ચોકી પહેરો સારો કરાઓ, પડયું નથી કાઢી દુઃખરે;
 જોજો અંબા બોસે સહજન, કરચું અતીસે સુખ. રૂપે. ૭

નરે નારી નાગરે સહિ પ્રાહ્મણ, ચાચરે આવી જાયરે;
જસવતસિંગજી મોહોતસિંગજી, પાસે બાલાજી ગાય, રૂપે. ૮

ગરબી. તિથીના રાગની દેશી.

- આ જસવતસિંગ મહારાજ ચરણજીવોરે,
અંબાજીના કુળમાં થયો એક દીવોરે. ૧
- ૩૫ જોઈ તન મનમાં હું અતિ હરખુરે,
અંબામાના દરબાર અધિક મણી સરખુરે. ૨
- ધન ધન આ જીનો દીન થયો બહુ સારોરે,
નાગર રાણાજી સાથ પુજેછે પારોરે. ૩
- કુળદેવી રાણાની નાગર સાથેરે,
આ બેજણની છે માત કુળથી માથેરે. ૪
- ત્યાં રાજ કરે જસવતસિંગજી મહારાજનરે,
નાગર પ્રાહ્મણ સહિ સાથ બેઠા રાજનરે. ૫
- આરામુરી અંબાના ચરણ શેવોરે,
આ જનમ ધરી એકવાર તે લાભ લેવોરે. ૬
- મહેલ શોભે રાણાજીનો બહુ સારોરે,
હાથી ઘોડા છડીદાર ઉભા મન ધારોરે. ૭
- પ્રેમે પુજે અંબા આરામુરે રાંણીરે,
આવી દરબારે ગાય બાલાજી વાણીરે. ૮

ગરબી.

- ગુણ ગાઉ હું આજથી, જસવતસિંગજીના; હાંહારિજ.
દરબારેજ શોભે રાજથી, જસવતસિંગજીના. હાંહારિજ. ૧
- ડુંગરમાં ડંકા થયા, જસવ. હાંહારિજ.
બાંખરાંમા બાવડાં, રહ્યાં. જસવ. હાંહારિજ. ૨
- દાંતામાં પેરા ફરે, જસવત. હાંહારિજ.
દુઃખ દારિદર માં હરે, જસવ. હાંહારિજ. ૩
- જસ સહિ જન મન ગાયછે, જસવ. હાંહારિજ.

પાલવ આવી સાદ્યછે, જસવ. હાંહારેજ.	૪
હુંકમ ત્યાંથી યાયછે, જસવ, હાંહારેજ;	
સહ સાથે સોપાઈ જાયછે, જસવ. હાંહારેજ.	૫
નાગર સહ્યે આવીને, જસવ. હાંહારેજ.	
સુખેથી સાજ સજીવીને, જસવ. હાંહારેજ.	૬
બાઈછે મહોખત સિંગજી. જસવ. હાંહારેજ;	
ખીજીછે રતન સિંગજી. જસવ. હાંહારેજ.	૭
ત્રીજી બાઈ ભીંમસિંગજી, જસવ. હાંહારેજ.	
કુવર પાટવી અમીરસિંગજી, જસવ. હાંહારેજ.	૮
નાના કુવર છે લાલજી, જસવ. હાંહારેજ;	
તે યઈ રહ્યાં અતી રંગજી, જસવ. હાંહારેજ.	૯
વડા બટ કેવળરામ છે, જસવ. હાંહારેજ.	
ખીજી બાઈ અંબારામ છે, જસવ. હાંહારેજ.	૧૦
કળારામ ત્રીજી ખરા, જસવ. હાંહારેજ.	
પુનરા ત્રૈલો કેસા, જસવ. હાંહારેજ.	૧૧
અંબા પુત્રેછે આપથી, જસવ. હાંહારેજ.	
સર્વે હુકમ કરેછે છાપથી, જસવ, હાંહારેજ.	૧૨
કોઠારી ચોકીદાર છે, જસવ. હાંહારેજ.	
ધરમશાળાની હારેછે, જસવ. હાંહારેજ.	૧૩
મંડપની રચના યઈ, જસવ. હાંહારેજ.	
આય અંબાની બઈ, જસવ. હાંહારેજ.	૧૪
શેષક અંબાજી તણા, જસવ. હાંહારેજ.	
ટોળાં આપે સંગ ધણા, જસવ. હાંહારેજ.	૧૫
અંબામા યાચર જાય જો, જસ. હાંહારે જ.	
ખાલાજી જસ ગાય જો, જસ. હાંહારે જ.	૧૬

ગરબી.

કારતગ મહિને કહણા કરો મુજ માતરે મા અંબાજી એ રાગ.
કારતગ મહિને કહણા કરી તમે આજરે. જસવતસિંગજી.

- આ સંગ આપે સહ સાથે રાખો લાજરે, જસવતસિં. ૧
- માગશર મહિને મન થપુ છે બારેરે, જસવત; ૨
- આ કાયા સુંદર દીસે મુખ્ય શશી ધારેરે. જસવત. ૨
- પોસમાસે તખત તમાર શોભિરે, જસવત,
- આ અંબામાં અંતર છે મનડુ ઘોભિરે. જસવત. ૩
- મહામહિને મળવાતણુ મન યાયરે, જસવત.
- આ અંબામા દરબારે સહ જન જાયરે. જસવત. ૪
- ફાગણુમહિને આચર રંગ રમાયરે, જસવત.
- આ રંગ મંડપમા નારી નર સહુ ગાયરે. જસવત. ૫
- અર્ધતરમહિને ચરણુ કમળ હું શેવુંરે, જસવત.
- આ અંબામા હું શીર ધરી તમ જોવુંરે. જસવત. ૬
- વૈશાખે વન વગડા માં તમ થરણેરે, જસવત.
- આ ઘેર ઘેર મા ગાએ જહ નમે ચરણેરે. જસવત. ૭
- જેઠમહિને જનમ ધરચોછે માજરે, જસવત.
- આ શેવક ઊપર રાણા રહેછે રાજરે. જસવત. ૮
- અશાડમહિને આદ્ય બવાંની શેવોરે, જસવત.
- આ બકતી બાપે બજ બજ લાવ લેવોરે. જસવત. ૯
- શાવણુ મહિને સંગ બરાયછે સારોરે, જસવત.
- મા નાગર આપે અક્ષલથી પુજ પારોરે. જસવત. ૧૦
- બાદરવે ભગતોનુ માનજ રાખોરે, જસવત.
- મા સરવે આપે સંગ મળી જન લાખોરે. જસવત. ૧૧
- આસોમહિને આરાસુર આણુંદ યાયરે, જસવત.
- મા વિજયા દશમીએ રાણાજી ત્યાં જાયરે. જસવત. ૧૨
- આસોમહિને ગરબા જોવા જહએરે, જસવત.
- મા નવરાત્રીની પંચમીએ ગુણુ કહીએરે. જસવત. ૧૩
- પુરણુમહિને રાણાજી થયા રાજરે, જસવત.
- મા બાલાજીપર કરૂણા કરી રક્ષા ગાજરે. જસવત. ૧૪

અંબાસે કાંમ હેરે એ રાગ.

- જસ જુગમે હુવા આઈ અંબે, આરાસુરી દીન કરે લંબેરે. જ.ટેક
 દાંતા કે ડુંગર બેટી, રાણાકે તનમે પેઠી;
 સખ ફુનીયા કે મન અંબેરે, જસજુગ. ૧
 જસવતસિંગરાજ કરેછે, માજુનુ ધ્યાન ધરેછે;
 રાણો રાજ કરેછે એક થંબેરે, જસજુગ. ૨
 સંભવી સંગ લેકર આએ, નાગરો મનમે પાએ;
 જસ અંબેકા મન ગાએરે, જસજુગ. ૩
 મે દુર દેશ સે આયા, અનંદ બહોતહી પાવા;
 આચરમે વેસ મે લાવારે, જસજુગ. ૪
 નાટા રંગ હોવતહે આને, સિંગાસન મૈયા ખિરાને;
 ત્રિલોકમે અંબા ગાજેરે, જસજુગ. ૫
 વાગે તાલ મૃદંગ પમાને, ભિર બુગળ સબામે વાને,
 નૃત કરે બહોત અવાજેરે, જસજુગ. ૬
 સખ નાચત કુદત જંબે, હાય કરતે સનલુખ લંબે;
 રેનાન કરતે સરોવર ગંગેરે, જસજુગ. ૭
 આએ આચરે હોડી દોશલા, ગાતાહે મનમે લાલ;
 ગાએ શાવનમે મુખ ખાલારે, જસજુગ. ૮

અંતર લાપિકા.

દોહરા.

- જગદંબાની મહેરથી, બાળક સઘળે ગાય;
 સર્વે અંબા શ્રેવિએ, લાલ બની આ કાય. ૧
 વરતાબો જોજો અતિ, જીતી માત અપાર;
 તત્ત દિસોજો રાજવી, ભય નહી અંબા દાર. ૨
 સિંગાસનપર અંબિકા, ગણપતી બેઠા પાસ;
 અરજના થાએ ધણી, વાત્ર આપે વિચાસ. ૩
 જીતી જય જગમાં થયો, નર નારી વૃદ્ધ બાળ;

મહેર કરો અંબા તમે, જીવ બાલાનો પાળ. ૪

સંકટનો ગરબો.

આણંદના ગરબાની દેશી.

- પુજી ગણપતીના પાય, શુધ બુધના સ્વામી મા;
સમર સારદા માય, ગુણ ગાવુ શીર નામી મા. ૧
- હો અંબે મોરી માત, આરામુરે રાણી મા;
સાંબળને વિખ્યાત, કર્મ તણી કાંણી મા. ૨
- કળજીગને મહિમાય, પાપ ધણું થાયે મા;
કરમ ધરમ લોપાય, પરજ પીલાયે મા. ૩
- અધીપતી હેયો રાય, તે કેમ નીપાવ્યો મા;
કાળજ કરડી ખાય, હરિ લેછે માયો મા. ૪
- હેને કેમ કહુ બુપ, રધયતને પીડે મા;
એતો કાળ સ્વરૂપ, સરવસ્ત લુટી લે મા. ૫
- કોળી લુટે રાત, દીવસે એ પાપી મા;
વેરો લે વિક્ષાત, સહુ થાડ્યા આપી મા. ૬
- હાકમે વાળ્યો ડાટ, ચાતુર માસમા મા;
નીમછે મહીના આઠ, નાસા નાસવા મા. ૭
- બેને આપી ચોથ, સહુ રાખે રાજ મા;
ન પડી કોની એય, નહિ કો મરદ ગાજ મા. ૮
- કો નવ માને હાક, સહુ બળીઆ બાધી મા;
કંથે વહાડ્યું નાક, લઈ ચાડ્યો હાથી મા. ૯
- તરણાવત તરવાર, સહુ અહેની માને મા;
એ સમજે પામ્યો હાર, કવિ કેમ વીખાણે મા. ૧૦
- લુટાણુ ગુજરાત, એ સુખો થાયે મા;
લીન આવે વરસાદ, રહી તેને પાપે મા. ૧૧
- રધયતને શીર વેઠ, તેતો કપુરે ગયો મા;
જાણી પાડી વેઠ, તે નીરગુણ થયો મા. ૧૨
- મોંઘની મુણે નહિ વાત, મનમાં ગરવ ધણે મા;

- જાત વિનાં નહિ જાત, છે વછીયાત તણા મા. ૧૩
 મહેલ્યા સહુ રોજગાર, ચાડીને ચસકે મા;
 બેલુ માણસ બજાર, કો નવ હિડિ શકે મા. ૧૪
 માંહિ માંહે બહુ ખાર, પકડાવે વેરે મા;
 મારે મોહકમ માર, ચોર તણી પેરે મા. ૧૫
 ચોઠી ચોદશ થાય, નવ પુછે કહેાની મા;
 નાણાં નગદ લેવાય, પછે અવધ મહેાની મા. ૧૬
 કોડી નવ ખરચાય, હાકમને ત્રાસે મા;
 અવગતીયા મન થાય, રહે મન નિરાશ મા. ૧૭
 કોઈ નર નાશી જાય, એ હરકત બાગા મા;
 તેના ઘરે ખોદાય, પુઠળ થઈ લાગ્યા મા. ૧૭
 બહુ ધાતુ પાત્ર વેચાય, તે અડધે મુલે મા,
 થર થર ધુન્ને કાય, હાકમને હુલ્લે મા. ૧૯
 લેછે સરવળી જગાત, મહારાજા આવ્યો મા;
 બમણી લીધી મુકાત, એ હાકેમ કહાવ્યો મા. ૨૦
 ખારે બાગોળ બંધ, ઉઘાડી ખારી મા;
 નીત્ય નગરમાં ધંધ, કલ્પે નર નારી મા. ૨૧
 એતો અહીંયાં રીત, લે ડગલે ડગલે મા.
 એ બરચા છે વિપરીત, મુલખમાં સઘળે મા. ૨૨
 આવણુ કેરો સાથ, તુજ શરણે આવ્યો મા;
 પડ્યો ક માણસ હાથ, તે કેમ લુટાવ્યો મા. ૨૩
 વિસનગરનો દૈત, આડે આંતરીયો મા.
 બગડી તેની નૈયત, તે તો અધરમ કર્યો મા. ૨૪
 હાટકેશ્વરનુ તેજ, તે તુજને માને મા;
 ધણુ અધટતુ એજ, પડ્યા બંધી ખાંનિમા. ૨૫
 અધટતું કેમ ઘટાય, જે જન વિધાસે મા;
 ધટશે તુજ મહીમાય, સહ કરશે હાંશી મા. ૨૬
 ધોલો મારશે લોક, નવ કીધી સાહે મા;
 નયરો નાગર લોક, અંખાવે જાયે મા. ૨૭

બંડારા બહુ થાપ, લાડુ દુધ પાકે મા;	
એ લડધા નિત્યે જાય, એ લાલચ માટે મા.	૨૮
જે વર શાંતિયા વિખ્યાત, આવે શીર સાટે મા;	
એમ વાંકી જોલશે વાત, તે નરે નહીં ખાંટે મા.	૨૯
મારી અંબા છોડાવો આજ, નાગરી નાતને મા;	
છે ખાંછ ગ્રહયાત્રી લાજ, આરાસુરી માતને મા.	૩૦
ઉગ્યો સધળે સુર, સ્વર્ગ પતી પોતે મા;	
ફુટને કહાડો દુર, આદ્રેષ્ટે જોતે મા.	૩૧
તે માર્યા છે દૈત, મહિષા સુર સરખા મા;	
વરત્યો જે જે કાર, દેવ સરવે હરખ્યા મા.	૩૨
એ પાપી કોણુજ માત્ર, તરણુ વત તહારે મા;	
ભાગો એહના ગાત્ર, નાખોની છારે મા.	૩૩
મોકલ તારો મીત્ર, મારી કરે કટકા મા;	
શોણીત ચાલે શરીર, રંગ તણા ચટકા મા.	૩૪
મુશ્કે ખાંધી માર, ચઢિટા વચે માર્યો મા;	
કુઃકર્મને કરનાર, તુજ વિના નહીં હારે મા.	૩૫
જે ઘેર અંબાનુ ધ્યાન, તે કેમ દંડાશે મા;	
હશે તેના દીવાન, જીવતા કેમ જાશે મા.	૩૬
ત્રીભાવન તારે તેજ, તુ સધળે બ્યાપી મા;	
કરે વિનતી એજ, રહી ન શકે પાપી મા.	૩૭
હરતીના પુરે ઉદ્યોત, જેવું કંદમ પાએ મા;	
તુછે જાગતી જોત, નિંદા કરે સાએ મા.	૩૮
સુણી શેવકની વાત, આસનથી ઉઠ્યાં મા;	
મૂકીને મરજદ, અંબાજી ત્રાધ્યાં મા.	૩૯
રાણી જ્યો રજપુત, વિસનગર આમ્યો મા;	
પકડ્યો પાપી ફુટ, વિપ્રને છોડાવ્યા મા.	૪૦

૧૬૮૧ના મહારાણા માનસિંગજી નાગરોને બંધીખાનામાંથી જોડાવ્યા. તે માતાજીની જાત્રા કરાવી, વાસ્તે એક કોડી પાણુ દાણુ ન લીધું તે તેડી ગયા, ને અસલથી નાગરોનું દાણુ લેવાનું નહીં.

- બ્રાહ્મણ આબ્યા ઘેર, સહ કારજ શીધું મા; ૪૧
 આઈજીએ કીધી મેર, મન માર રીન્યુ મા.
 આણુ વિસવાશી લોક, કો નવ લહે ગતને મા; ૪૨
 આપત નાણાં રોક, કહેલી હીમતને મા.
 મુકાબ્યા અંબાવ, તે ફીસુ છોડી મા; ૪૩
 બ્રાહ્મણ આબ્યા ઘેર, નવ ખેડી કોડી મા.
 જમ કીધી એ કાજ, તમ અહીયાં આવો મા; ૪૪
 દેશ પતી મહારાજ, સંગાયે લાવો મા.
 આબ્યા નગરમો ઝાર, રાજને તેડી મા; ૪૫
 સહને થયો આધાર, ચિંતા સહ ફેડી મા.
 આશનમાં રંગમિર, ગરબા સહ ગાસે મા; ૪૬
 અંબા ધેરે ઘેર, નિત્ય ઓછવ થાએ મા.
 મહારાજ અધિપત્ય, મન ગમતો આવ્યો મા; ૪૭
 ઉતર્યો જઈ નદિ પાર, મન મહારે ભાવ્યો મા.
 તે વારે ફુટ થયો અસવાર, મોરએ રહ્યો થંભી મા; ૪૮
 ચડ્યો કરીને કોપ, મહારાજ રવામી મા.
 માર્યા મુસદ્દી ચાર, મોરએ ભંગ કીધો મા; ૪૯
 પાપીની પડીછે હાર, પછે લુટી લીધો મા.
 મલા કરી જમ તેમ, તેણે કારજ સિધુ મા; ૫૦
 (પછી) નીસર્યો પાપી ફુટ, શહેર કબજ કીધુ મા.
 સઘળે ઓકી થાય, કાંઈ ન પડે ડાઘો મા; ૫૧
 મહા મોટા માહારાજ, સઘળે થયો શાખો મા.
 ભલો ભલો કહેવાય, શહેરની પુરતમા મા; ૫૨
 દાખલ થયો અધિપત, ઉત્તમ મહુરતમાં મા.
 મહારાજ અધી પત, જોડ ઘણી ભાવે મા; ૫૩
 એની આશા પુરે શક્ત, જો દખણી ભાવે મા.
 આનંદ થયો સહ જન, સહ સુખે ગાએ મા; ૫૪
 ઉગડ્યાં કોટીક દાર, દીપક ઓછવ થાએ મા.
 આજ વાઘ્યો મહિમાય, આગળ જસ થાશે મા;

(૧૨૨)

જાન્યે એમ કવીત, અવિગતે વંચાશે મા. ૫૫
કહેછે *દલપતદાસ, મા સનમુખ ભાણો મા;
પુરો મનની આશ, દેહ દુરબળ ટાળો મા. ૫૬

બાલાજી કાવ્ય.

પ્રભાતિયું.

જાગિએ શિવરાય આજ, પ્રાત ભયો સ્વામી. એ [રાગ.
ગણપતી ગુરુ ગ્યાન આપો, ગાવુ એક દંતા;
મંગળ કરી કરુન થાપો, ધ્યાન ધરંતા,
પરમ કૃપાળુ પ્રાત ભયો, નમુ વક્ર તુંડા;
પુજન કાજ અમર આએ, સાથ સરવ જુંડા. ગણ. ૧
આદ્ય અંત ચરણ શ્રેવો, પ્રથમ મુખ ભળંતા;
પુજન પાડ કરત નાચ, પ્રારંભ કરંતા. ગણ. ૨
પદ્મ હાથ ફરશી સાથ, અચૂત ઝરંતા;
પંતગ ઉપવીત કુંઠ, મથક પર ચલંતા. ગણ. ૩
આરંભ કરંતા આજ, મંગળીક કરંતાં;
બાલાજીપર કહણા કીજે, કશ્ટ અધ હરંતાં. ગણ. ૪

રાગ પરભાતિયાં.

રંગ મંડપ નવરાત્રી એલે, આરામુરની રાણીરે, ટેક.
પ્રાતસ કાજે પુજન કીધાં, સનમુખ બેશી માતારે;
ગંધાક્ષત પુશ્પ અરપી દીધાં, લીધાં માજી વારણારે. રંગ ૧
મધ્યાને છે મા મત બાલી, બેનો સરવે બોલાવીરે;
નવ દુરગા નવ દહાડા ભેળી, સાથે સહુને લાવીરે. રંગ. ૨
સાયંકાજે થાય આરતી, આનંદ આછવ થાએરે;
બાળા ત્રિપુરેશ્વરી મહાકાળી, તુળજ બહુચર ગાએરે. રંગ. ૩

આ કવી સતરસેની સાલમાં હતો. જાતે નાગર બ્રાહ્મણ મા
તાજીનો વરસુતિયો અમદાવાદમાં રહેતો હતો. ને તેની વખતમાં
દેશરની બીના બનેલી એમ નકી માલમ પડેછે.

હરી હર ખલ્લા નારદ સારદ, ગુણ વેદોએ ગાયારે;
પ્રાતસકાળે ઉઠી નિરખો, બાલાજી પર છાયારે. રંગ. ૪

રાગ ધરભાતિયુ.

ભવાંની ભવ તારણી અંમે, અમર તારી કાયારે, ૭૬૬.
અમર કીધુ અમર વરસાવી, સરવેને તારી માયારે;
અરુણ ઉદયયો આગણે આવી, હરિહર ખલ્લાતે ભયારે. ભ. ૧
મારકંડ મુનીને અમર કીધા, ચરિત્ર તારા ગણાવ્યારે;
અષ્ટ ભુજા રૂપે થઈ મધયા, કંસના પ્રાણ હરાવ્યારે. ભવાં. ૨
રાગ સુરથ વનમાં ચાલ્યા, સમાધીર વૈથ આવ્યારે;
મધા રૂપીને આમ્રજ બેચી, માતા ચરીત્ર મનુવ્યારે. ભવાં. ૩ .
શુંભ નિશુંભ મહિષાસુર સરખા, બંડાસુરને ગળડાવ્યારે;
અંખા પુજવા રક્ષમણી ચાલી, કરન વર પરણાવ્યારે. ભવાં. ૪
મહરણિ મુનીએ શ્રેણી અંખા, રાવણના શીર રખડાવ્યારે;
લોપા મુંદ્રા રંગભર રમતા, હયગ્રીવને ભણાવ્યારે. ભવાં. ૫
કાળી સ્વરૂપે કરણા કીધી, સહસ્ત્ર આયુધ, કર લાવ્યારે;
મોહની રૂપ ધરીને આવ્યા, વિખ અસુરોને પાચારે. ભવાં. ૬
બાળા ત્રિપુરા અલ્પ અંખા, તણુ ભાવનની રાયારે;
સહસ્ત્ર રૂપ લીધાએ મૈયા, આયુધ કરમા સાલ્યારે. ભવાં. ૭
રક્ષા કરીછે સરવે ભુમી, મેર શીખર પર વશીયારે;
આવ્યા આરાસુર ખાલાને મન, અતિસે રંગ રશીયારે. ભવાં. ૮
પ્રભાતદેશી ફેર.

સુખના દીવસ માજી આવિયા, અંખામાને દરબાર;
આનંદ ઉર સઉ લાવિયા, હવો સઘળે નેકાર. ૭૬૭.
આ સોભા સહુ વિધમા, થઈછે બહુ સાર;
વિધ સકળ સઉ ઉમંગમા, થયો અતી ઉપકાર. સુખ. ૧
વેદ વિરંચી આદરે, કરે હરિ હર જવાર;
આવી ઉભા સઉ પાદરે, શોભાનો નહી પાર. સુખ. ૨
ગાંન તાંન અતી ઘોષથી, ગાએ ગરબો દ્વાર;
નાએ કુદે સહુ હોંશથી, ખરી ખાંડાંની ધાર. સુખ. ૩

(૧૨૪)

આસન દીસે ઉમંગમાં, દરશણ દો બહુ વાર,
બાલાજી ગાએ રંગમાં, રાખી માનો આધાર. સુખ. ૪

પ્રભાત દેશીફર.

જેજેજેજેજે અંખે, ધ્યાન ધરે તેરા,
કપા કોલે મા જીગદંખે, આયા ચાચરે ડેરા. ૧
વેદ વિરંચી પાર ન પામે, શિવજી કરતેલે લહેરા;
નારદ કાનડ બેન બલખે, શકાદી કરે કરા. જેજે. ૧
મે હુ બાળક આઈ તુમારા, કરો અપની મહેરા;
એ સાર મે રમરણ કરતા, નાવે ચોરાશી કરા. જેજે. ૨
અંખે બહુચરે હે માહા કાળી, તુલજા મૈયાં મેરા;
શ્રી બાળા ત્રિપુરા મન મોહે, શિરે હાય દેની મેરા. જેજે. ૩
બાલાજી પરે કરણા કીલે, હે બાળક તુમેરા;
પાયે પળકે આખે શરણ, કરત આજ લેહેરા. જેજે. ૪

પ્રભાત દેશીફર

આણુંદી આછવ થાયછે, ગુણિયલ ગુણ ગાય;
રજની અંખા હવે જાયછે, ઉડી આવોને માય. ૧
અરણુ ઉદે થયો માવડી, આવો ચાચરે મોહિ;
સનમુખ નમુ હુ પાવડી, ઉડી શ્રવકો સાધ. આણું. ૧
રંગ મંડપ રચના બહુ, ઉલટ અંગ ન માય;
આરાધે દેવો સહુ, ગાંત તારા ગાય. આણુંદી. ૨
તાલ પખાજ આ વાગિયાં, રંગ તાંન ગવાય;
ઉદો ઉદો કહો જગિયા, નાગર સૌ પળાય. આણું. ૩
આજ દીવાળી અંગમાં, દરશણ દો આ કાય;
બાલાજી નાએ રંગમાં, માજી અમૃત પાય. આણું. ૪

પ્રભાત. દેશીફર.

આજ અંખા મારે આનંદ ધણેલો, મારા ઘટમાં અંખે માતારે,

(૧૨૫)

ચાચર ચોકછે અતી રૂપાળો, નયણે નીરખુ ગાતારે. ટેક.
એક સજે વિમળ ચાચરમાં, ઘેન ચરાવવા આઓરે;
સામો મુકવા આઓ મંડપ, માએ ભુપ ઠરાઓરે. આજ. ૧
દેશ ફરચો દેસાવર જીતો, જીત્યું મંડળ આધુરે;
નગર નગર ફૂંતલ પર સોહયું, વાચ્ય ફુંડજળ લાધ્યુરે. આજ. ૨
પ્રહ્લા વિષ્ણુ ને માહેશ્વર, મોટા મુની આઓરે;
આવી સરવે એકા મંડપ, સહુએ રંગ રમાઓરે. આજ. ૩
મોહ્યા મોહ્યા ત્રિલોક મંડળ, યોગણીએ ગરબા ગાવારે;
માજી આજ થયો અતી મંગળ, બાલાજી પર છાવારે. આજ. ૪

પ્રભાત દેશી ફેર.

સકળ સભાથી આજે, માનો મંડપ છાયો. ટેક.
મંડપ છાયોરે માનો, મંડપ છાયો.
પ્રાતસ કાળે માજી નારખુ, આણુંદે કીંચો,
ચાચર ચોકે માજી હરખુ, ગોખ આજે લીંચો. સકળ. ૧
સિંગાસન પર છત્ર ખિરાજે, ઘરેણા ઘણા દીસે;
ખુખડુ જોઈ જોઈ આજે, મનમાર હિસે. સકળ. ૨
ચરણા ચોળી સાડી ખિરાજે, કરે સોનાની ચુડી;
ત્રિલોકમા તુ માજી ગાજે, દીસોછો રૂડી. સકળ. ૩
પ્રહ્લા વિષ્ણુ રૂઢ આરાધે, વેદ વદે વાણી;
હેવુ જાણી અંતરે સાધે, બાલાજી પ્રાણી. સકળ. ૪

રાગ દેશી ફેર.

જાગિએ અલખેલી માત, પ્રાત બયો માઈ,
અમર સર્ગ આવી ગાત, રહ્યા છે હરખાઈ. ટેક.
કાંમ ક્રોધ મોહ લોભી, રહ્યા સ્થિર પાજી;
અંધકાર દુર થોભ, દેવો કરયા રાજી, જાગિએ. ૧
હરિ હર વેદ આજ, વિરંચિ રહે સાઈ;
નારદ શારદ છંદ્ર સહિ, ગાંધવ રહે ગાઈ. જાગિએ. ૨

શિશ નામુ ચાચરમા આવી, જીવકને લ્યો સાહી,
બાલાને દરશણ કરાવી, રાખો અમત પાઈ પાઈ. ૩

પ્રભાત દેશીફર.

આવી હમને ધારણ દીન્ને, મેરૂ શીખર વાળીરે. ટેક.
આરાસુરમાં વાસજ કીધો, ધોળા પરવત વાળીરે;
દહત ચરી સલખનપુર આપ્યા, પાવાઘડપર કાળીરે. આવી૦૧
નામે તરે સહુ તારેચા માણ, અંબા બહુચરવાળીરે;
હું અજ્ઞાની દાસ તમારો, આવી લ્યો સંભાળીરે. આવી૦ ૨
સેવક જનશરણાંગત આપ્યો, તેને રાખો પાળીરે;
બાસ મુની સનકાદીક સેવે, હરિહર પ્રત્યાયે સાહિરે. આવી૦૩
સેવક જનની લાળે રાખો, કોણ લાજ રાખે હમારિરે;
અચર બીજા કોને જાણીયે, અંબા આરાનુર વાળીરે. આવી૦ ૪
દેવી દાતાર દયા કરો મા, પાંગળાને લ્યો પાળીરે;
કાલાવાલા આઈ તમને કશ્છુ, પાયે પડુ લળીલળીરે. આવી૦ ૫
આ અવસરે અંબેમા આપો, રહ્યાછુ પાલત સાહિરે;
રીસ ના ધરણ બાલા ઉપર, સહુને રાખો ઉગારીરે. આવી૦ ૬

ઉપર પ્રમાણે.

આ અવસરે આપોની અંબા, લાજ રાખોને હમારી. ટેક.
પ્રાતસકાળે રમજીમ કરતાં, શાભા આપો ભારીરે;
ચાચરમાં આવીને રમતાં, મેડપ શાભા સારીરે. આ અ૦ ૧
ઝરમર ઝરમર મેવુલા વરસે, સેવકજન અકળાયેરે;
પારે આપ્યા માણ હરસે, આ દુઃખ કેમ સહેવાયેરે. આઅ૦ ૨
નાટારંગ હમે સહુ કરતાં, તારા સામો મુજરેરે;
ધ્યાન તાર મનમાં ધરતાં, હવે પ્રાશ્વિત હરજીરે. આ અ૦ ૩
પ્રાશ્વિત હમારા પ્રલે કીધાં, છુ કરવા અકળાયેરે;
આવુ ના કીન્ને માણ હમને, વરસ એકે બાલાવારે. આઅ૦ ૪
સુખી રાખશો તો આવીશુ, તારા ગુણલા ગામુરે;
હરખી નરખી સુખીઆં રાખો, ચાચર આવી જાસુરે. આઅ૦ ૫

નાગર નવરા લોકજ આયે, અટપટ મનમાં ખેલિયે;
 અંખામાણ મનમાં રાખે, મગન થઈને ડોલિયે. આઅ. ૬.
 રંગમંડપમાં તારા સામુ, નિરખી નિરખી રમિયે;
 દાસ ઉપર દયા કરી દીજે, મનમાં માતને ગમિયે. આઅ. ૭.
 કાલાધેલા થઈને જોયો, મહેર કરે મંમાયાયે;
 સકળ સભા ટોળે મળી આજે, ખાલાયે ગુણગાયારે. આઅ. ૮

ઉપર પ્રમાણે.

આરામુરી કંઈણા કરો હમને, પ્રેમે પાયે લાગુરે. ટેક.
 પ્રાતસકાળે દરશણુ દોહો, ખાળા ખાળ રવરૂપે;
 જરકસી અંમર અંગે રાખોરે, મોહપાંખ્યા તે રૂપે. આરા. ૧.
 મધ્યાને જ્યારે દરશણુ આપ્યું, તરણુ રૂપે થઈ ખેડારે;
 મદ બરી મદપાનજ અરણ્યું, શકાદીય, નવ દીકારે. આરા. ૨.
 સાયંકાળે દરશણુ આપો, વૃદ્ધ રવરૂપે નિરખુરે;
 કાલાવાલા આઈ કરીને, જપી મનમાં હું હરખુરે. આરા. ૩.
 હોડણુ પહેરણુ લીલા ચણીયા, નવરંગ સાણુ પહેરીરે;
 કરે કંકણુ ખરી કટી મેખલા, પહેરી આવો લેહરીરે. આરા. ૪.
 અરણુ ઉદે થયો રજની ભાગી, આપો આચર માહરિ;
 સરવે દેવી લાજ નિભાવો, દેવોયે સરવે સાહરે. આરા. ૫.
 સાશ્વ કરો સત્તપ્તનપુર રાણી, નવકુરગા મન આણીરે;
 દાસનો દાસ હું શરણુ આવ્યો, ત્રિપુરા મનમાં જાણીરે. આરા. ૬.
 કાળી કલ્યાણી કામ કરજી, ખાળાત્રિપુરા આસેરે;
 શ્રી અંખિકા રાખુ મનમાં, સહજન માને ગાસેરે. આરા. ૭.
 કુરળેડીને આસા માગુ, કુલુધી કાપી નાખોરે;
 જીજે જોતી અંખે માતા, ખાલાને શિરે હાય રાખોરે. આરા. ૮

ઉપર પ્રમાણે.

આનંદે ઘેર આવો અંખા, રાત રહિછે થોડરે;
 સનમુખ આવી બેભો રંખા, રહોછુ કરળેડી. ટેક.
 ભોર બપો અવની બધ ભાગી, ઉઠો અંખા માહરિ;
 આચર આવો સેજથી જાગી, હું રહ્યો મન લાડરે. આ. ૧

મંડપ રંગ અતીસે શ્યામિ, આવી આળસ તાગરિ;
 અરણુ બેઠે થયો મનકુ લોભે, દરશણની લહે લાગરિ. આ. ૨
 મુખડાં પખાલી કુખડાં કાપો, આવી મુખડાં કીલ્લેરે;
 દાસ સીરપર આ કરે થાપો, માછ અભિવર દીલ્લેરે. આ. ૩
 શીશ નમાયુ સિંગાસનપર, હરખથી માછ ધાલ્લેરે;
 બાલાજીને પાઓ અંમર, ધરે આવી ખિરાળેરે. આ. ૪

પ્રભાત દેશી ફેર.

ભળેમાત બહુચરાને ભાવશુ ભવાની એ રાગ.

શક્તિ સાચો સરવે સેવો, ગંભીર ગુણુ ગાયે.
 અંતરે અભિમાન તળે, શુ મનકુ ભભાયે. ટેક.
 કાંમ ક્રોધ માયા લોભ, શુ પડપંચ કરાયે;
 માફે ઉદરમે આઈ, ઉતમત શુ ધરાયે. શક્તિ. ૧
 કરે રંગભોગ ધશક, મનકુ ક્યુ ચલાયે;
 આપકી ખુબીસે આજ્ઞ, ક્યુ ચીત ચોરાયે. શક્તિ. ૨
 રતન સખ છોડ ગયે, સંગ કોરી ન પાયે;
 હાથ ખુબ માલ પાયે, ક્યુ ધરાણી ધરાયે. શક્તિ. ૩
 મરના હે જરૂર દેખ, સાથ કોડી ન આયે.
 સમજલે મન યાર મેરા, ક્યા ગર્ભ ધરાયે. શક્તિ. ૪
 મગરૂનીસે ચલતા હે, ક્યા રંડીકુ નચાયે;
 પેદા ક્રિયા હે જીને, જીનકુ ક્યું ન બોલાયે. શક્તિ. ૫
 અંખેકુ યાદ કરો, યારો ગાફીલ ન રેયે;
 આ જીવત બંદા તેરા, નહિ કુંડ વાયે. શક્તિ. ૬
 સકળ માછ સિદ્ધિ દેયે, હરનાથ શિર નભાયે;
 દુઃખ ન પામે દેહ ધરી, તણુ તાપ તળાયે. શક્તિ. ૭
 મારકુંડ અમર કરે, બટ વલ્લભ ઉગરાયે;
 દાસ બાલો શરણુ આયે, ગરબા ગવરાયે. શક્તિ. ૮

પરભાત દેશી ફેર.

બાળા શ્રી ત્રિપુરા મા મુંદરી, કાંમરવરી માહાકાળીરે;
 બિંદુ અક્ષરી આપ ખિરાળે, લલિતા લ્યો મુજ પાળીરે, ટેક.

- શ્રી કદ્યાણી બાળા બુધી, કુ બુધી નાખો પ્રજાળીરે;
ત્રિપુર સુંદરી ત્રીદેશ કાપો, સંકટ નાખો કાપીરે. આ. ૧
- કાંચેશ્વરી મા કામ કરોછો, સુખ રાખો અજવાળીરે;
કાળી કળજુગ ખડગ ધારી, રાખોછો સઉ પાળીરે. આ. ૨
- ખિંકુ રૂપે શંકર જાણ્યુ, ત્ર્યક્ષરી ત્રીકોણ વાળીરે;
લલિતા શરણે દેવો આત્મા, પ્રતક્ષ પારો નિહાળીરે. આ. ૩
- અકાર રૂપે આપ બિરાજો, ઉકાર ઉદમ પ્રજાળીરે;
મકાર માયા મહતા ભારી, ત્ર્યક્ષરી રાખે પાળીરે. આ. ૪
- બ્રહ્માદિ ઇંદ્રાદિ શેષે, ત્રિકોણ ખીંકુ વાળીરે,
નારદ વેદો ચારે ગાળે, ગાયત્રી દ્યો જાલીરે. આ. ૫
- સોળ કળા શયિ ખીંકુ શામિ, બાળા બહુચર બાળીરે,
ચંડ ચુંડને નાખ્યો મારી, રક્ત બીજને ટાળીરે, આ. ૬
- ધુન્ન લોચન મહિશાસુરે સરખા, ક્ષણમાં નાખ્યા રોળીરે,
શુંભ નિશુંભને ત્રિપુળે માર્યા, હિમાચળીએ ચોળીરે. આ. ૭
- અકળ કળા રૂપ તાર દીસે, જોડે તારી ગતી ન્યારીરે,
મુંડ મતી હું શરણે આવ્યો, આવ્યુ આરાસુર વાળીરે, આ. ૮
- શેવક જન શરણાંગત આવ્યો, નેન ભરી રાખો નહાળીરે,
પાત્રિક સરવે કાપી નાખો, અસુર નાખો બાળીરે. આ. ૯
- બ્રાહ્મણ થઈ નહીં બને ભવાંતી, રાખો મૈયા નિહાળીરે;
નારાયણી નવરાત્રી મધે, ખેલેછે મહાકાળીરે. આ. ૧૦
- ઉત્તર મધે આપ બીરાજો, દેવોએ સરવે ન્યાળીરે;
ધોળાધડ રવેતાગીરી શીખર, બેઠી આરાસુર બાળીરે. આ. ૧૧
- પુરવ મધે પાવાધડ ગીરી, ઉપર બેઠી કાળી;
ચક્ષુ રાજને રાજ કરાવ્યું, ઉગારી રાખો પાળીરે. આ. ૧૨
- દક્ષણ મધે તુળજા ભવાંતી, જુઓ અરુ બુજાઈ રે;
રક્ષા કરેછે શેવક જનને, સરવેને રાખે ઉગારીરે. આ. ૧૩
- બાળા બહુચરી ચુવાળ મધે, લીધો વલ્લભ પાળીરે;
નારીનો ત્યાં નર કર્યો છે, પ્રતક્ષ છે એધાંણીરે. આ. ૧૪
- દાસ ઉપર દયા કરી દીજે, કાપો કુબુધી ટાળીરે;

શ્રવક બાણા હરનીશ ગાએ, સુખી રાખો નીજ આવીરે. બા. ૧૫

તિથિયો.

- નવરાત્રીના દીન રૂડા આબારે,
અંબામા ઘેર ઘેર પોતે પાધારધારે, ૧
પડવે પાવા વાળી પાલવ સાહ્યોરે;
દરશણ કરતાં મે આજ ગરબો ગાયોરે. ૨
બીજે બહુચર માત રક્ષા કરજોરે;
મારા સરવે તરેહના દુઃખ તમે તો હરજોરે. ૩
ત્રિજે ત્રિભાવન માત બેડી ગાજોરે,
સિંગાસન ઉપર માત તુ બિરાજોરે. ૪
ચોથે ચંડી માત ચોદશ જોતીરે,
આંખડીએ આવી આજ આંસુડાં લોતીરે. ૫
પાંચમે પાળો માત હમને આવીરે,
રમતા રંગભરે આજ લ્યો બોલાવીરે. ૬
છઠે છબીલી માત છાયા કરજોરે,
શ્રવકના આવી આજ દુઃખડાં હરજોરે. ૭
સાતમે સુંદર મુખ તમારે ઝળકેરે;
ચાચરે મા રમતાં આજ મન બહુ મળકેરે, ૮
આઠમે અશ્વ ભુજામા દરશણ દેજોરે,
આ હવન અતિસે થાય, વારણા લેજોરે. ૯
નોમે નવ દુરગા મળી અન્નધરે;
જમે બ્રાહ્મણ સહુએ આજ અંબાને સાહીરે. ૧૦
દશમે દરશણ દેજો આદ્ય ભવાંનીરે,
સુખી રાખો આ કાય, મા મહેરબાનીરે. ૧૧
અગીયારસને દીન ઓછવ થાએરે;
હરી હરના ગુણજ ગાય, જોવા પળાયોરે. ૧૨
બારજે બાળા રૂપ બહુચરી અંબારે,
મા આયો અમ ઘેર આજ મા મન ઝંબારે. ૧૩

તેરસે તુળજમાત, જોધ જોધ હરખુરે,
 નયજોધી અંબા આજ, હરખી નિરખુરે. ૧૪
 ચર્જેદસે ચાચર માત હવન થાયછેરે,
 શ્રીકૃષ્ણ ચુદડીયો આજ ધી હોમાય છેરે. ૧૫
 અમાસ પુનમે આજ દરશણ દીધારે,
 ચાચરમાં આવી આજ નાટા રંગ દીધારે. ૧૬
 આ પંદર તિથિયો ગાઈ ઉલટ આણરિ;
 હુ સમર શ્રી ત્રિપુરા આરાસુરે રાણરિ. ૧૭
 આ બાલાજીએ ગુણ નવરાત્રીમાં ગાવારે;
 છે અંબામાની આજ શિરપર ઢાવારે. ૧૮

ગરબી.

કારતમમાસે કર્ણા કરો મા, આવી નમિએ, હાંહારે મા. ૧
 દીવાળીના દીન આજે મા, મનમાં રમિએ; હાંહારે મા. ૨
 માગશરમાસે મળવા આવું મા, દરશણ દીજે; હાંહારે મા. ૩
 કચ્છ અમારા કાપી નાખી મા, પ્રણામ લીજે. હાંહારે મા. ૪
 પોસમાસે પારવતી મા, રક્ષા કરજે; હાંહારે મા. ૫
 શિવશંકરના અંગે ખેચી મા, ફુખડાં હરજે. હાંહારે મા. ૬
 મહામાસે આ ઉમંગજી મા, અતિ રૂપાળો. હાંહારે મા. ૭
 રમ જીમ કરીએ રંગજી મા, નયજો નિહાળો. હાંહારે મા. ૮
 ફાગણમાસે રંગ જીવુ મા, ભાળી ભવાંતી હાંહારે મા. ૯
 કેસર ગાગર ઉડે ગુલાલ મા, રાખો જવાંતી. હાંહારે મા. ૧૦
 ચર્ધતર મહિને ચરણ કમળ મા, હું મન શેવું, હાંહારે મા. ૧૧
 પારો પ્રતક્ષ જોધને મા, મુખથી કેવુ. હાંહારે મા. ૧૨
 વધશામે વાહરેચડી મા, શેવક જાણી, હાંહારે મા. ૧૩
 માહા મારીના રોગથી મા, ઉગારો પ્રાણી. હાંહારે મા. ૧૪
 જીઠ માસે જનમ ધર્યો મા, મુખકુ જોવા, હાંહારે મા. ૧૫
 ભવસિંધુથી તારીએ મા, ફુખડાં ખોવા, હાંહારે મા. ૧૬
 અશ્વાડમાસે આદ્યશક્તિ મા, ત્રિલોક જાણે, હાંહારે મા. ૧૭
 મારી અમુરો તમે શિર શેવકને ગાળે. હાંહારે મા. ૧૮

શાવણ મહિને સંગ આવે મા, અતિ રૂપાળો, હાંહારે મા.
 શ્રીકૃષ્ણ ચુદડી હોમાય મા, ચૈદસે નહાળો, હાંહારે મા. ૧૦
 ભાદરવે બય ટાળોછો મા, સંગને આવી, હાંહારે મા.
 શાવણ ભાદરવે સંગ લાવે મા, નાગર ભાવી. હાંહારે મા. ૧૧
 આસોમાસે આધ્ય અંબા મા, છાયા કરન્ને, હાંહારે મા.
 નવરાત્રિના દીનમાં મા, મન વાણી ધરન્ને. હાંહારે મા. ૧૨
 સકળ સભામાં ગાઇએ મા, હરશ ધરીને હાંહારે મા.
 શ્રી અંબાનુ નામ જપી મા, અંતે તરી ને, હાંહારે મા. ૧૩
 પુરેણ માસે પ્રેમથી મા, ખાલાજી ગાય હાંહારે મા.
 વરસ દીન શાવણમાસે મા, આરામુરે જયરે, હાંહારે મા. ૧૪

છંદ. કકાનો.

નિરાકાર નિરધાર નિરંજન, કલજીગમે દેખો માજી;
 આશ રખુ મહંમાયા કેરી, ભગતનકુ કરતી રાજી; ૧૬
 ગુર ગણપતી હે મંગળ રૂપે, સારદા સમર મનમે;
 માત સરસ્વતી મુખમે ખેઠી, ગાયત હું યુતહિ તનમે. ૧
 કકા રૂપે માત કાળીકા, પાવાધડ પર ખિરાજતી;
 કલ્યાણી કલી કૃષ્ણ રૂપે, કામિશ્વરી રૂપ ધરાવતી. ૨
 ખખા રૂપે માત ખેચરી, ખપર મનમે ધરાવતી;
 અરજ મુણકે ખોડિયાલ માજી, ખર્જૂધરી રક્ષણ કરતી. ૩
 ગંગા રૂપે માતહે ગૌરી, ગંગા ગોમતી હે સારી;
 ગખર વાળી ગોખમે છાન્ને, ગાયત્રિકી જીગતી ન્યારી. ૪
 ધધા રૂપે માતહે ઘોરી, અઘોરી કુ મન ચળાવતી;
 ગરીબ ચાહે શરણ તુમારે, ઘોડા વાહન કરાવતી. ૫
 ચચા રૂપે માત ચંડિકા, ચામુંડા ચંપક વરણી;
 ચંડ મુંડ કુ ચોળી નાખકે, ચુવાળ ચાચર હે ચરતી. ૬
 છછા રૂપે માત છાંનીહે, જીગતમે છાયા કરતી,
 છંમ છંમ છંમ ગુગર ખાન્ને, છાની વાત નયણે ધરતી. ૭
 જજજ રૂપે જવાળા મુખીહે, જ્ઞેત જીગતમે જગાવતી;
 જગંનાથજી જીવન મુકતહે, જગી અસુરકુ ભમાવતી. ૮

- ઝઝા ઝવેરા રૂપે ઝેડી, ઘેર ઘેર ઝંઝામાળુ;
 ઝાક ઝમાળ હાંડી તકતા ઝવેર જુમર સેરાળુ. ૮
 ટટા રૂપે માત ટેકસે, ટેક રખો માળુ ચેરા;
 ટકોરે ખાના ખોતહિ ખાન્ને, ટાટ ભર નૈ વેદ ધરા. ૧૦
 ઠઠા રૂપે મા ઠંમકે, ઠાંમ ઠાંમ નજરે દેખુ;
 ઠમ ઠમ ઠમ ઠમ ગુગર ખાન્ને, નાચતહે નાણે પેખુ. ૧૧
 ડડા રૂપે માત ડુંગરમાં, ડંકાહે ઉનકા ન્યારા;
 ડીંમ ડીંમ ખાન્ને ડક ડમર, ડીંગ મુંડ કરતે વહારા. ૧૨
 દદા રૂપે માત ગાજતી, દોલ દદામા હેસારા;
 દાળ દેખી સગ શીર ઉપરે, દોરનકુ રક્ષણકારા. ૧૩
 છોણા રૂપે માતહે રણમે, શુંભ નીશુંભ તે મારલીયા;
 ઝણુણુણુણુ ગુગર ખાન્ને, નારદ નાચતહે પૈયા. ૧૪
 તતા રૂપે માત તુલત, તોતળા હે તારણ વાળી;
 તાતા મુખસે ખાલે ખાળક, ઉનકુ દેખતહે ન્યાહળી. ૧૫
 થથા રૂપે માત થીર રહે, થાળ ભરી નૈવેદ ધરતા;
 થૈથૈથૈથૈ નાચે સનમુખ, થીર રહી અન ઉર ભરતા. ૧૬
 દદા રૂપે માતા દેવી, દેવોકુ દુઃખ નિવારતી;
 દરશન આપે દેશ દેશકે, ઉનકુ સુખ અતી કરાવતી. ૧૭
 ધાધા રૂપે માત ધુંધવાઇ, ધનુશધારી નામ ધરાવતી;
 ધંમ ધંમ ધંમ ધંમ ધરતી ધુન્ને, ધારણ શેવકકુ કરાવતી. ૧૮
 ધધા રૂપે માત ધનુશ લઇ, ધોળાધડપરવત ખેડી;
 ધનુશ ધારી નામ ધારકે, ગામ નરોડામ પેડી. ૧૯
 નના રૂપે માત નર્મદા, નારાયણી નવરાત્રીહે;
 નવ દુર્ગા નવ ચંડી નામહે, નવ દીવસ નવમાત્રીહે. ૨૦
 પપા રૂપે માત પાર્વતી, પિતાંબરી પુરણ દેખી;
 પાંત કરે અસુર દળ હણતાં, પંચ રંગી નિશાન પેખી. ૨૧
 ફફા રૂપે માત ફગુવા, ફાગણમે હોળી ખેલે;
 ફેર ફુદડી કરતી જાએ, ઉદો ઉદો મુખસે ખાલે. ૨૨
 બબા રૂપે માત બહુચરા, બાળા બગલા મુખીહે;

બેરે બેરે બટુક મન કહાવે, બાર માસ મા રખતીહિ. ૨૩
 બબા રૂપે માત બવાંની, બક્તી તુમારી સાચીહિ;
 બમજતી ભવ તારૂણી અંબે, ભુવનેશ્વરો મન જાચીહિ. ૨૪
 મેમા રૂપે માં મહંમાયા, મહેર કરી આપ સતયુગમે;
 મારકુંડે માતંગી જાચી, માત પાળતી કળજીગમે. ૨૫
 યયા રૂપે માત યાદહે, રખો ઊરમે મતવાળા;
 યાદ કરકે મનમે પ્યારે, ચેહી રખો સખ સુરવાળા. ૨૬
 રેરા રૂપે માત રેનાદે, રમઝમ કરતી ઊમગ નારી;
 રોહિણી રાણી રક્ષમણી રેવા, રાધિકા રમતી પ્યારી. ૨૭
 લલા રૂપે માત લક્ષ્મીહિ, વિરજુ મનમે રખતીહિ;
 લજ્જ રામે સહુ ધન આપે, લાલ મુખ લખ લખતીહિ. ૨૮
 ભવા રૂપે વાત વેદ કહી, વાચ્ય કુંડ અમૃત કરતી;
 વાગિશ્વરી વર આપે દેવકું, શ્રવકકુ શીર પર ફરતી. ૨૯
 શયા રૂપે માત સારદો, શિવ શકતી મનમે સાચી;
 શરણુ આપકે આપ ખડાહુ, મહેર કરે મનમે રાચી. ૩૦
 યયા રૂપે માત યાક સૌ, પાક અમૃત યાલ ધરો;
 શંખ નાદ આકાશે હોતે, ખાંત પાંત સખ ખાઈ કરો. ૩૧
 સસા રૂપે માત સીતાજી, સરસ્વતી સુખ કામ કરો;
 શ્રવક આમે શરણુ તુમારે, સાંખ સાંખ શિવ ઊર ધરો. ૩૨
 હયા રૂપે હયગ્રીવક, અભિવર શિર હાથ દીયા;
 હાથી હયીયાર હાથ પકડકે, હંશ વાહની કામ કીયા. ૩૩
 અયા રૂપે માત અંબિકા, આરાસુરે અંબા બેઠી;
 અન્નવડી હે આદ્ય ઇશ્વરી, અકળ કળા નજરે દેખી. ૩૪
 અયા રૂપે માત ઇશ્વરી, આદ્ય શક્તિ અનપુરણીહિ;
 અષ્ટ ભઈરવ અષ્ટ ભુજાઈ, ઈંદ્રાક્ષી દુઃખ હરણીહિ. ૩૫
 માત અંબિકા સકળ જીગમે, બેઠી ચારે દીશમે
 રક્ષણુ કરતી કટકુ હરતી, સંસાર રૂપી દરિયામે. ૩૬
 વેદ વિરચિ વિજુ શિવજી, ધ્યાન ધરે જીગદંબેકા;
 નારદ શારદ મહામુની આદિ, જપ તપ ધ્યાન ધરે ઉતકા. ૩૭

યોગણી દેવી ગુણહી ગાવે, ગાંધ્રવ ગાંન કરે ઉનકા;
 નાચત કુદત ખેલત આવત, તાલ મદંગ વાગે સુરકા. ૩૮
 તાલ પખાજ વેણા નંત્રવાગે, ભિર ભુગળ દોલકા ડંકા;
 ઝણ ઝણ ઝણ ઝણ વાગે ઝાંઝરે, ગંટા ઘડીયાળી રણકા. ૩૯
 સારંગી તંબુરા વેણા, શરણાધ્યોકા નહી પારા;
 નર નારી સખ મોહ પામતે, દુસરા નહિ સુજે આરા. ૪૦
 ચરણા ચોળી સાડી ખીરાન્ને, મુગટ અનોપમ શિરછાન્ને;
 કલકી તોરે છત્ર કંચનકા, સિંગાસન બેઠી ગાન્ને. ૪૧
 ગળે હાર હિરા મણિ મોતી, મુક્તા કળ દીસે કંઠે;
 હિમ ધરેણા ધણાજ શોભે, રત્નરૂપ અકળ કળા દીરે. ૪૨
 કાને કુંડળ નાકે વેસર, અણુવટ વીંધુવા પાએ ધરી;
 ખાલે ખાજુ બંધી બળેડા, કડાં કરે ચુડીયો પહેરી. ૪૩
 કલાં કાંખી વહેડ ને વીંટી, કપોલ બંધી સારહિ;
 કમળ નેનને કાજળ છાન્ને, તીકળ કપોળ કેસરહિ. ૪૪
 આલ અણુકે જુમણાં લેકે, સાંકળી તુશી હિમકી હે;
 મજ મોતનકી માળ ખીરાન્ને, હોડ ગાલપે ટપકી હે. ૪૫
 રત્નરૂપ અનોપમ જગમગ જોતે, સુર્ય ચંદ્ર નેન આગે;
 મોહની રૂપે મોહ પમાડ્ય, અસુરેકુ નાખ્યા પાગે. ૪૬
 દશ ભુજ અસુરેકુ મારકે, હાથલીયા સખ હયીયારા;
 સંખ ચક્ર ગદા પદમ ખીરાન્ને, આપ પરીધ રહું જ્યારે. ૪૭
 શિર ભુશંડી શુલ લીયાહે, ખડગ હાથુએ હેન્યારા;
 ધ્યાન ધરો ઉરમે મતવાલે, રક્ષણ કરતી મેઘ ધારા. ૪૮
 તિન લોકમે હે મહંમાયા, ઇંદ્રપુરીએ એ છાન્ને;
 ચાર ખુટ નવ ખંડ ભુમીમે, સચરાચર જુગમે ગાન્ને. ૪૯
 અસી ભવાંની ભવ સાગરમે, આશ રખો સખ મન ઉનકા;
 મહ ભુત અસુર સંકટમે, ધ્યાન ધરો જુગદંબેકા. ૫૦
 ઘેલે ગાંડે છંદ બોલતે, ગાવે સખ સારી શક્તિ;
 નર નારી ઉમંગે ગાવો, ઉરમે કરો હરનીશ ભક્તિ. ૫૧
 ગાયે સુણસે સાંભળસે કોઈ, ઉદો ઉદો મુખસે કેવ;

નાચત કુદત ભાવ ધરીને, ભુખાકુ ભાજન દેવે. ૫૨
 માત પિતા એહે દુનીયામે, અરજ સુનીએ આઈ અંમે;
 કરગરી કરગરી પાએ પડાહું, દુખ નિવારો જુગદંમે. ૫૩
 સુરતણી મા વહારે આબા, ચંડ મુંડ નાખ્યો ગોળી;
 રક્તખીજ રક્ત રણુમા રોળો, ધુમર લોચન નાખ્યો રોળી. ૫૪
 સિંહચડીમા ત્રિશુળ લીધુ, મહિપા સુરકુ માર દીયા;
 શુંભ નિશુંભકુ માર માર કે, અપર ખાંડા હાથલીયા. ૫૫
 ચંડિ માત ચામુંડા દેવી, ઉદો ઉદો મુખથી બાએ;
 ધુલ તણી ત્યાં વૃષ્ટી થાયે, આકાશથી દેવો નાએ. ૫૬
 હુંદભી વાગે નિશાન ફરકે, અંમે માડીકા;
 નેન ભરી નજરસે દેખો, મે બાલક હું આઈ તુમકા. ૫૭
 ભક્ત કાજ મા ધાઈ આવો, શિશ ધર અરણે તેરી;
 મેહર કરો મહંમાયા આકે, નાવે ઓરાશી ફેરી. ૫૮
 તું રખવાળી સકળ ભુવનકી, દયા ભાવ દીલસે દેખો;
 સહાય સદા તુમ રખતાં માજી, ભાવ ધરી નજરે દેખો. ૫૯
 મેહર કરો તમ ભાળી ભવાંની, દુઃખ દારીદ્ર તુમ હરતાં;
 અહુચરે અંમે તુ રખવાળી, ઐર ઐર તેરા ગુણગાતા. ૬૦
 સહજ નામકા કલશ ચીરપે, આશ ધર જુગમે તેરી;
 કૃપા સિંધુ મુજ કરણા કીજે, લાજ રાખો અંબા મેરી. ૬૧
 સંવત એક નવ તણ પાંચમા, ચમ્રવ માસ પુરણ માસી;
 બાનુવારમે અરજ કર હું, શિવશક્તિ શ્રી ઉપાસી. ૬૨
 જક્ત ત્રિપુરે ત્રિપુર સુંદરી, ભાળીભવાંની મુખલાયા;
 જોજો અંમે બોલો પ્રાણી, રખો મા બાલાપર છાયા. ૬૩
 નાગરે જતે હુંધુ માજી, વડનગરો બ્રાહ્મણ જાણો;
 ચાચરે મધે દોડી આવુ, અમદાવાદમાં રહુ શાણો. ૬૪
 માજી દાસનો દાસ બાલાજી, રહેા શિરપર મા ગાજી;
 નીરાકાર નીરધાર નીરંજન, કલજુગમે દેખે માજી. ૬૫

ગરબી.

બાળા તમો આરાસુર શ્રીરાજ, ઘોળાધડ બીરાજોજી.

રૂડાં સરસ્વતીની તીરકે, કોમળ બેઠા ગાનજી. ૨૬.
 વાગે યોધડી શરણાધ, નાચતાં લોક આવેછે;
 મોટા મોટા શંગવી યધ, માજીનો શંગ લાવેછે. બાળા. ૧
 વાજે વાજુંત્ર નીશાન તાર, કરેકે આકાશે છે;
 શણગાર તણો નહિ પાર, અકળ કળા દીસેછે. બા. ૨
 નાટા રંગ અનોપમ થાય, ગાનતાન થાયછે;
 કરે કરણા અપાર, અમરત પાંત પાયછે, બાળા. ૩
 મોટા મોટા મુનીજન, માજીનુ પુજન કરેછે;
 તેયુ જાણી સઉ જન, અંબાનુ ધયાંત ધરેછે. બાળા. ૪
 હવન અતી થાય મોટા, ધીઆંડ દુધ પાકે;
 શીકળ ચુદડી હોમાય, બેઠી ખોડીઆધ નાકે. બાળા. ૫
 પ્રાતસ કાળે ભટજી શેવે, મંદીર મંગળ થાયછે;
 પુજન કરીને લોક, પોતાને ઠામ જાયછે. બાળા. ૬
 મધ્યાંત કાળ સમે થાય, શેવક મંદીર આવેછે;
 રૂડી કરીને રીત, માજીને ભાગ ધરાવેછે. બાળા. ૭
 સાયંકાળ પુજન થાય, માજી લાડ લડાવેછે;
 થાળ ધરી આરતી કરી, નાગરોને અવરાવેછે. બાળા ૮
 શાયણમાસે સંગભરાય, નાગરલોજી આવેછે,
 બીજી બાદરવાની ભરાય, ત્રિજી કાર્તિકી કહાવેછે. બા. ૯
 એ સંગ તણો નહી પાર, નાગરો સંગ લાવેછે;
 શાભાનો બહુ સાર, નર નારીઓ આવેછે. બાળ. ૧૦
 દેવલ ગરજના થાય, બહુ વાજુંત્ર વાગેછે;
 સઉ સંગતણો અતિસાથ, અતિ ઉલટ અંગેછે. બા. ૧૧
 માનશરોવરનો ઘાટ, ત્યાં મા અન્તઃ ખિરાજેછે;
 મહાદેવ બેઠા આસપાસ, શરોવર અતી ગાનજી. બા. ૧૨
 સામાં બટુક શિવ બેઠા, ભવદુઃખને ટાળેછે;
 છે પ્રતાપ માજીકેરો, સરવે પાતિક બાળેછે. બાળા. ૧૩
 કોટેશ્વર કૈલાસે બેઠા, ત્યાંથી સરસ્વતી આવેછે;
 દયા આવે દીલમા આણી, સઉના મનમા બાવેછે. બા. ૧૪

વાઘ ફુંડ માજીકેરા, પવિત્ર એછે બારે;
 પાસે આરાસુર ગામ, અંબા માને નમે પારે. બા. ૧૫
 આરાસુરની શોભા, કહિ નવ જાણ મુખે;
 માતાજીની પાડુકા પૂજન, નાગરે લોક કરે સુખે. બા. ૧૬
 મોટા મોટા મુની હથોરી, સરસ્વતી તરિ રહેછે;
 અંબા સામો ગમ્મર ગોળ, તે ધાંમ માનુ કહેછે. બા. ૧૭
 અંબા બહુચર કાળી તુળજ, ચારે દીશા બીરાજેછે;
 શેવક જન સાદ્ય કરી, અંબડ શરિ છાજેછે. બા. ૧૮
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ આરાધિ, નારદ ગાંન કરેછે;
 ઈંદ્રવેદ યોગણીયો સહ, કરજોડી ધ્યાન ધરેછે. બા. ૧૯
 બાળા ત્રિપુરા શી પાએ લાગુ, વિનવું હું તમને;
 બાલાજી કહે એટલું માગુ, કરજા કરો હમને. બા. ૨૦

માનશરોવરનો ગરબો.

માનશરોવર જામ, જ્ઞાન કરી નમિયે;
 મા આગળ હાજર થઈ, ચાચરમા રમિએ. ૭૬.
 જ્ઞાનજ કરીએ દુઃખડાં ખોધએ, માના ગુણુલા ગામએ; ૭૭.
 પ્રાતસ કાળે અંબા નિરખી, માનશરોવર જામયે. જ્ઞા. ૧
 આદ્ય સ્થાનક મેર ગીરીએ, ચાચર પરતે મોટોરે;
 જનમ ધરીને આ દેહ આવી, એકવાર મંડપ લોટી. જ્ઞા. ૨
 દેહ સુધ નાહિ નીરમળ નીરે, શિવજી બેઠા તરિરે;
 અંગે શુધ પાવન ચૈ તનખર, અનલ્ય જામએ ધોરે. જ્ઞા. ૩
 ચાચર મંડપ મધે આવો, બેઠાંછે અંબામાજીરે;
 તણુ લોકનુ તત્વ એછે, રહેછે સરવે ગાજી. જ્ઞા. ૪
 ગણપતી બેઠા માનીજ પાસે, શિવજી સનમુખ દોસેરે;
 વહેરાઈ માતા બેઠાં પોતે, માજીના મનમાં હીસે. જ્ઞા. ૫
 સનમુખ આવો વાઘજ રૂડી, નીર અમરત અતિ છાજેરે;
 ભૈરવ બેઠા અઠિ પોતે, ગંભીર ગોએ ગાજે, જ્ઞા. ૬
 ગમ્મર જાવો એ મધયા તેમા, સ્થાપન પોતે કીધરે;
 અધોરીઓ તેમાં અતિ રહેછે, તેનુ કારજ સાધ. જ્ઞા. ૭

પેહેલે દરબાજે બેઠી મૈયા, ખોડીયાળ ગડખ ધારીરે;
 રક્ષા કરે સહુ વાટ ઘાટમાં, કુટ્ટને નાખે મારી. સ્તા. ૮
 આવો મંદિર સનમુખ થઈને, માણને પાવલે લાગિરે;
 ચાચરે આવી સનમુખ રહિને, મનવાંછિત ફળ માગો. સ્તા. ૯
 કરે જળ લોટો લઈને જઈયે, માનશરોવર તીરેરે;
 ગંગા જ્યુમના સરસ્વતીથી, વચીયા અધીક નીર. સ્તા. ૧૦
 માનશરોવર સાંઠ દીસે, ધરમશાળાઓ અપારેરે;
 મહેર કરી શેવક જન ઉપર, બંધાવી છે વિશાળ. સ્તા. ૧૧
 કોટેશ્વર કૈલાસે બેઠા, સરસ્વતીના વાસરે;
 વિમળસાના દેહેરા કીનારે, રાખ્યા બેધાણી કાજ. સ્તા. ૧૨
 બંધાબુંદે માનશરોવર, તાપીશંકરે પોતેરે;
 આસપાસ શાભા અતી સારી, શિવજી બેઠા બેઠે. સ્તા. ૧૩
 કુબેરજી છે બાઈ હમારા, રેત્રીકમજી જામાવરે;
 દીસેછે અકલ અતી સારી, નાગરીનાત સુપાત્ર. સ્તા. ૧૪
 શરોવર સજીવન જળછે, મધયાયે કીધો વાસરે;
 અંધોરે શબ્દ થાયે તેમાં, ગંગાને કીચો વાસરે. સ્તા. ૧૫
 સ્નાન કરે અંગ શુદ્ધ થાયે, અષ્ટ કોડ ત્યાં જાયરે;
 બવોબવના પ્રાશ્નિત જાય, માનશરોવર નાજ. સ્તા. ૧૬
 વનતરૂવર શાભા અતી સારી, તે શાભાનો નહિ પારરે;
 બીલી પુષ્પ ફળ અતીસે શામિ, જોતા લાગે વાર. સ્તા. ૧૭
 માને ચાચરે ગાયે ગરબા, કરે પ્રદક્ષા માનીરે;
 અકળ કળા દીસેછે બાળા, વાત સુણે છે છાંતી. સ્તા. ૧૮
 ચારજ્યુગ નવઅંડમાં વ્યાપી, ત્રિપુરા રહિછે તનમરે;
 શરોવર કાંઈ નીર નવ દીસે, માજી રહે તેના મનમાં. સ્તા. ૧૯
 *મંગળશંકરે, પ્રતિષ્ઠા કરાવી આ માનશરોવરનીરે;

૧ અમદાવાદના નાગરપ્રાહ્મણ વડનગરા હાલછે,
 ૨ તાપીશંકરના બાઈ હાલ પ્રતક્ષછે.

*ગુરૂ હમારા હતા. નાગરપ્રાહ્મણ વડનગરા અસલ મથુરાના રહે
 વાશી પણ ઘણાં એક વરસથી અમદાવાદમાં રહેતા અગ્નીહોત્રી હતા.

માસ એકથી વિષ્ર ભાલાબ્યા, શ્રાભા કૃળ કદળી વનની. સ્તા. ૨૦
 પાર ના આવે વરણુન કરતા, અમ્રત રહ્યું પારેરે;
 દાંતાના દરબારે અતીસે, મદત કરી અતી ધારે. સ્તા. ૨૧
 આચર મવે ગાવુ આલે, શાવણુમાસ ઊમંગેરે;
 અંબામા બહુ લાડલડાવે, કહિયે અતિસે રંગે. સ્તા. ૨૨
 ભાળે ભાવે ભાવ ધરીને, માછુના ગુણુલા ગાઉરે;
 સુખી થઈ અંબાની પાસે, શાવણુ માસે આવુ. સ્તા. ૨૩
 જોજો બોલો સ્તાન કરીને, ઉદો ઉદો નરનારીરે;
 મનવાંછિત કૃળ થાયે મંડપ, બાલો હયો ઉગારી. સ્તા. ૨૪

ગરબી.

તમે ઓરાને આવોરે કહુ એક વાતલડી એ રાગ.
 સાચો અંબા સેવોરે, જુગમાં એ સાચો;
 પ્રભા વિષ્ણુ આરાધેરે, શંકર મન જાચો. ૧
 નારદ ગુણ ગાયેરે, ઇંદ્ર સહુ શીર નામે;
 મુની ધ્યાન ધરેછેરે, ચારે વેદ છે નામે. ૨
 અદ્ભુત સ્વરૂપેરે, જોગી જતી તપ કરતા;
 અધોરો ઉપાસેરે, પ્રાક્ષણુ જપ કરતા. ૩
 રૂપી પત્ની ગાયેરે, ઉમંગ બહુ કરતા;
 જોગણીયો આર્વરે, ઉદો ઉદો ઉચરતા. ૪
 આચરમાં આવીરે, જ્યાં બેઠી અંબા;
 સીંગાસન શામિરે, દેવી આવી રંબા. ૫
 અદ્ભુત સ્વરૂપેરે, અકળ કળા છે ન્યારી;
 કોઈથી ન કળાયેરે, એવી આરાસુરે વાળી. ૬
 નવદુર્ગા આર્વરે, સહુ પાડે તાળી;
 જોવા આબ્યા દેવોરે, આનંદ મન થાતા. ૭
 બધરેવ આવી ફરતારે, ઉમંગ તે ધરતા;
 કુંડુભી વાગેરે, ડુલ વૃષ્ટી કરતા. ૮
 ગરબે આવી બાળારે, તુળજને કાળી;
 ખોડીયાળ અભધરે, ત્રીપુરા લે તાળી. ૯

ચામુંડાને ચંડારે, વારાહી સુખદાર્ધ;	
લલીતા શ્રી બાળારે, પારવતી મહંમાધ.	૧૦
સોળસે પટરાણીરે, ચાચરમાં ગાયે;	
અન્યોઅન્ય પોતેરે, મધુપાનોં પાયે.	૧૧
એવી સરવે બેહેનારે, આવી આરાસુરમાં	
ગરબા સહુ ગાયેરે, આનંદછે મનમાં.	૧૨
હેવુ બાણી સેવોરે, સરવે નરનારી;	
અંબા નથી અળગીરે, શાબા દેછે સારી.	૧૩
નવરા સહુ નાગરેરે, આવે માછ પારે;	
વરસ એક નીચેરે, માછ સેવે ભારે.	૧૪
રડો દીસે શાવણરે, ચઢદસ અંધારી;	
સંઘ સઘળો આવેરે, નાગરો નરનારી.	૧૫
હવન થાયે રાતેરે, હોમાયે શીકળ ચુદડી;	
મંગળ નારી ગાયેરે, ફરે ચાચર ઝુદડી.	૧૬
નમી પાવલે લાગેરે, ઉલાસ મન આણી;	
જગદંબા પાળેરે, આરાસુરની રાણી.	૧૭
કરૂણા કરો હમનેરે, પ્રેમે પાયે લાગુ;	
જોડી અખંડ રાખોરે, મુખે એવુ માગુ.	૧૮
આશ રાખી તારીરે, બાલાછ ગુણ ગાયે;	
સહુ સજ્જન સાથેરે, લાગે તુને પાયે.	૧૯
ચાચરમાં ગાયુરે, અષ્ટમી ભાદરવે;	
સુદ છે અજવાળીરે, પુરણ કરવું સોમવારે.	૨૦

રાગઉપરપ્રમાણે.

મને દરશણ આપોરે, થઈછે પુજન વેળા;	
મુજ શિરે કર થાપોરે, શેવકછે અલખેલા.	૧
મુખ માછનુ જોવારે, ઉમંગ બહુ થાયે;	
મુજ દરશણ દેવારે, આવો મન અકળાયે.	૨
જળ પુનપો લઈનેરે, આબ્યો તારી પાસે.	
કરૂણા કરો હમનેરે, રહિયે માછ આશિ.	૩

પુજન કરે પ્રીત્યેરે, આશ તારી રાખુ;	
આરાધુ હું રિત્યેરે, મુખથી હું બાપુ.	૪
શેવકનિ સાહેરે, દીન પ્રત્યે આવો;	
ઝાલોતી બાહેરે, અન્નત નીત્યે પાવો.	૫
બ્રહ્મા વેદ બહુછેરે, નારદ નરત કરતા;	
શિવ ધ્યાન ધરેછેરે, કાનડ ઉર ધરતા.	૬
ભોગી મુતી ધ્યાનીરે, મા મનમાં રાખે;	
ગાંધ્રવ ગ્યાન કરેતારે, યોગણી મન બાખે.	૭
ધંદ્રાદિ દેવનેરે, ઉગારી તે લીધાં;	
અમુરો મારીનેરે, રૂધીર તેના પીધાં.	૮
હેવુ બહુી હું સેવુરે, જીગમાં છે સાચો;	
કળે નહિ એવુરે, દેવ સરવે જાચી.	૯
ઉઠી શિર નામુરે, સુખિયાં કરો રાજ;	
સુખ રાજ હું પામુરે, હેવુ કરજો માજ.	૧૦
પાયે પડી માગુરે, કરો કરણા હમને;	
નિત્ય ચરણે હું લાગુરે, આરામુરી તમને.	૧૧
તુળજ કાળી બાળારે, ત્રીપુરા શીર નામુ;	
લલિતા શ્રી દેવારે, સંવે સિદ્ધિ પામુ.	૧૨
સાચી શક્તિ સેવારે, બાલાજી ગુણ ગાયે;	
પ્રણામજ લેવોરે, આરામુરે નિત્ય જાયે.	૧૩

ગરબી દેશીકર.

- પાવાની પાદશાઈ રે, પીપરવાળીમા પાવાની પાદશાઈ એ રાગ.
 પારાની પાદશાહી રે, ડુંગરવાળીમા પારાની પાદશાહી. ૭૬.
 ધોળાધડમાં માજી વાસ તમારો, આરામુરે કીર્તિ વાસરે;
 હો ડુંગર વાળીમા. પારાનિ પાદશાઈ. ૧
 મંડપ માનો અતી શોભતોરે, ગંટાધડીઆળી અપારરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાઈ. ૨
 સિંહાસને માજી શોભતારે, સોના તણા શણગારરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાઈ. ૩

પ્રત્યક્ષ પારો માણ્યો કમારે, આચર મણીછે સારે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૪
 દેશ પરદેશથી માનો સંગજા આપે, નાચે કુદે સારી રાતરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૫
 અહિંદસે માનો સંગજા આપે, હવન કરે સારી રાતરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૬
 માનશરોવર માણ્યો આવીયેરે, મનાન કરે તાપ જાયરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૭
 માતા વનમાં અન્નદા બેઠી, કક્ષા કરે માણ્યો કાયરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૮
 કોટશ્વર માણ્યો કદલિસે બેઠા, સરગવતી છે પાસરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૯
 નાગરો માણ્યો શરણે આપે, પુરો મનની આશરે;
 હો ડુંગર વાળીમા પારાનિ પાદશાધ. ૧૦
 ચારે દીશાએ માણ્યો આપ બીરાળે; કરો બાળક રક્ષાયરે;
 હો ડુંગર વાળી મા પારાનિ પાદશાધ. ૧૧
 બવ સંસારમાં છુડી રહ્યો છુડ, તારો આ મારી કાયરે;
 હો ડુંગર વાળી મા પારાનિ પાદશાધ. ૧૨
 વરસ એકે માણ્યો દરશણુ દોહો; કરોહો મન ઉઠાસરે;
 હો ડુંગર વાળી મા પારાનિ પાદશાધ. ૧૩
 બાલાળ માણ્યો તારો દાસ વિનવે, રાખો ચરણની પાસરે;
 હો ડુંગર વાળી મા પારાનિ પાદશાધ. ૧૪

ગરબી દેથી ફેર.

અંબા જોયાની આડરે નીરખુ મોરી માડી. એ રાગ.
 દરશણુ દોહો માણ્યે, રાખોહો રાણ. ટેક.
 આચર મધે દોડી આવુ. બિદો ઉદો મુખ ગાણરે. રા. ૧
 વેદ વિરંચી પારન પામ્યા, માણ્યો આગળ પાણરે. રા. ૨
 સોળ શણગાર સંખ્યાં છે અંગે, ચરણે ચોળી સાડીજી. રા. ૩
 દેશ પરદેશથી સંગજા આપે, ગાડી ઘોડે બસે રાણરે. રા. ૪

ઉદો ઉદો મુખથી દેવ ગાળે, મુખે જાણે માણજીરે રા. ૫
કાઠો પેલો યજ્ઞ પારે આયુ, રાખો ચરણ બાલાજીરે. રા. ૬

રાગ ઉપર પરમાણુ.

આરાસુરની રાણીરિ, વડુછુ હું વાણી. ટેક.
શેવક જન માણ શરણે આઓ, તેની સુણુને કહાંણીરિ. વડુ. ૧
આદ્ય શક્તિ જેને નયણે ન દીઠાં, તેની મીઝ્યાદેહ પ્રમાણીરિ વ. ૨
જેત્રીસ કોટી દેવે નથી જાણી, વદિયાતે પ્રાક્રમ વાણીરિ, વડુ. ૩
એગણીઓ આચરે મા ગાએ, વચમાં માણજીરે સાંણીરિ. વડુ. ૪
પાએ પળીને માણ આયુ, સુખી કરો છોર જાણીરિ, વડુ. ૫
કરજોડી બાલો પાએ લાગે, ક્ષમા કરો દયા આણીરિ. વડુ. ૬

રાગ ઉપર પરમાણુ

આજ આણુંદની રેલરે મા, રમવારે આવા; ટેક.
અંબા દીઠાં પહેલરે મા, રમવાને આવા. ટેક.
રમજીમ કરતી ખેનડી આવે, ખાંન પાંન સહ પાવોરે માર. ૧
એસઠ જોગણી ગરબા ગાએ, મધ્યે અંબા આવોરે. માર. ૨
ધરમેણુ સાડી રંગ કસુંબે, પહેરી મા મન લાવોરે. માર. ૩
અંબા બહુચર રંગે રમતા, કાળી તુળજને જોલાવોરે. માર. ૪
તાલ પખાજ વેણા નંત્ર વાગે, મહેલે હાથા દેવડાવોરે. માર. ૫
શાભા બની મા આંગણે આજે, કુમકુમ એખલે વધાવોરે. મા. ૬
વેદ વિરંચી જોહી રહ્યાછે, હરી હર પાયે લાગોરે; માર. ૭
દંદ્ર અમર સહુ હરખજ પામ્યા, ટુલવ્રણી વરસાવોરે. માર. ૮
આંગણે એછવ થાય અતિસે, ટોળે મળી જાણાવોરે. માર. ૯
બ્રાહ્મણ ભોજન મા અતી થાયે, બ્રાહ્મણ રૂપે ગણાવોરે. મા. ૧૦
જેજે જોલો સહુ તરનારી, એક વાર આરાસુર આવોરે. મા. ૧૧
કરજોડી મા બાલાજી ગાયે, પારણા મહેલે બંધાવોરે. મા. ૧૨
દેશી ફેર.

માધવ મળવાને આવા, એ રાગ.

અંબા રમવાને આઓ, ઉમંગ હરખથી લાઓરે. અંબા ટેક.
સિંગાસન પર બેઠી અંબા, રંગબિર આઓછું મા અંબા;

અત્રત રસ બેઠોધુ નંખા, અંખા રમવાને આઓ.	૧
અંખા દરશણ દોહો આજે, મનડું હરખી હરખી રાચે;	
માણ તુ આવી ખેડી ગાજે, અંખા રમવાને આઓ.	૨
માણ અંગ અનોપમ દીસે, જોવા મનડું માર હીસે;	
માણ તુ છતર હમને શીસે, અંખા રમવાને આઓ.	૩
મંડપ યોગણી ગરખા ગાયે, લાગે હરીહર બ્રહ્મા પાએ;	
ત્યાં વેદતણી ધુન્ય થાય, અંખા રમવાને આઓ.	૪
કુલની વ્રજીયો બહુ વરસે, માણ પાપ સરેવ ॥ હરસે;	
ધ્યાન માણતુ આવી ધરસે, અંખા રમવાને આઓ.	૫
ઉલટ ઉર સહુને થાયે, અંખા બહુચરના ગુણ ગાયે;	
આચરમાં રંગ રમાયે, અંખા રમવાને આઓ.	૬
માણ મંડપ આવી લોટુ, ખીજી સહુ લાગે મુજને ખોટુ;	
તારાથી અન્ય નથી કોઈ મેટુ, અંખા રમવાને આઓ.	૭
માણ હું નયણેરહચોધુ નીરખી, માણ આજીવકને લ્યો પરખી;	
વળગ્યો પાલવે બાણી હરખી, અંખા રમવાને આઓ.	૮

ગરખી.

એલો મોહન મારી મારલી. એ રાગ

અંખા તે રમવા નીસરયાં કે, સાથે બેનો ખેચાર;	
ઉદો ઉદો મુખે વરચાં કે, આબ્યાં હારો હારે અંખા.	૧
આસોમાસે અલખેલડી કે, આવી અંખાણ માત;	
સાથે બહુચરો ખેનડી કે, આબ્યાં કળકા સાથ.	૨
અનંત અંખા આવિયાં કે, ખોડીયાઈ છે પાસ;	
તુળન ત્રિપુરા લાવિયા કે, રાખે અંખાની આશ.	૩
સરખે સરખી યોગણી કે, આવી આચર માણ;	
સાથે છે ચોસઠ જોગણી કે, મધે ઉભી મહંમાય.	૪
બ્રહ્માણ આવીયા સાથે કે, ઉમીયા શિવજી પાસ;	
હરિ લક્ષ્મી છે હાથમા કે, વેદ મુખે કરે વાસ.	૫
રૂપિ રૂપિપતી છે રંગમાં કે, ધંબ્યા શશિ મુખે આકાશ;	
ઈંદ્ર ઈંદ્રાણીયો ઉમંગમા કે, અતી થયો પ્રકાશ,	૬

ચાતાજથી નાગણી આબ્યાં કે, આકાશના સર્વેજન;
અષ્ટ પરવતને બાલાવિયાં કે, યાએ જીવાનુ મન. અંબા. ૬
નવરાત્રી નવ દીનમા કે, અંબા પધાસ્ત્યાં ઘેરે ઘેર;
અધાએ સહુ આનંદમાં કે, થઈ ગઈ લિલાલેહર. અંબા. ૭
અંગળ મંદીરમાં થાયછે કે, નાટા રંગ અપાર;
બાલાજી આવી ગાયછે, તેને તારો આધાર. અંબા. ૮

ગરબી દેશી ફેર

બેરનિયા લગરહી આંખરે, એ રાગ.
ચરન કમળ પર આશ રખુ, દુનિયામે ડંકા બાળે; ટેક.
વેદ વિરંચી પાર ન પાવે, શિવજી મનમે ગાળે;
અમર લોકુ આયે મધ્યા, ઉનકે સીરપરે છાળે. ચરન. ૧
ચરન કમળ મા શોભે મનમે, સિંગાસન બિરાળે;
દરશન આયે હમ પરદેશી, શ્રવકકુ મન સહાળે. ચરન. ૨
આશ ધર દુનિયામે તેરી, મધ્યા ઉલટ કરાળે;
કુઃખ નિવારણ નમુ નારાયણી, મધ્યા બવ સંકટ બાળે. ચર. ૩
ડંકા અખદુધ બાળ રહ્યા હે, દુશ્મનકુ કરો પરાળે;
બાલાજી આયે શરણુ તુમારે, હરદંભ શીરપરે છાળે. ચરન. ૪

ગરબી દેશી ફેર

અનખ સલુણી પ્યારી મરગાનેણી, તે મોહન વશ કીનારે; એરાગ.
રંગ લગાયા રંગ મંડપમે, આચર ધુમ મચાવારે;
સિંગાસનપર દીસો મધ્યા, અકળ સ્વરૂપ દેખાવારે ટેક.
આપકુ સેવે બ્રહ્મા વિજુ, શિવ સમાધી લગાવારે;
મુની દેવો અમર દેખે, વેદ આકે પઠાવારે. રંગ. ૧
યોગણી ચોસઠ સનમુખ ખેઠી, ગાંધેવ ગાન કરાવારે;
સકળ શાસ્ત્રમે આપ બિરાળે, બ્યાસ પુરાણમે લાવારે, રંગ. ૨
રંગે રમતાં આયા અંખે, જુગમે ધન ધન પાવારે;
આઠ અંખે મનમે શ્રવો, રમજુમ કરતે આવારે. રંગ. ૩
અંબા બહુચર બાળા તુળજ, શ્રી ત્રિપુરા ગુણ ગાવારે,
કાલી કલ્યાણીસે ધ્યાન લગાયા, બાલાજી પર રખો છાવારે. રંગ. ૪

ગરબી દેશી ફેર

અંબાસે કામહેરે એ રાગ.

હું પ્રણામ કરૂં કરજોડી, મધયા ચાચરે આયું દોડીરે ટેક-
મેરૂં શિખરે અંબા બિરાજો, દાંતા ડુંગરમા છાજો;
શેવકના હરપર ધાજોરે. હું પ્રણામ ૧

ચાચરે અદ્ભુત ખીરાજો, મંડપની શોભા છાજો;

સિંહાસનપર બેઠી ગાજોરે, હું પ્રણામ ૨

માએ પહેર્યાં ચરણા ચોળી, કપોળે કેસર કીધાં ધોળી;

રંગભેર રહ્યા રંગ રોળીરે, હું પ્રણામ ૩

અણુવટ વીંછુવાંછે પાએ, હિમ ધરેણા અંગે સોહાએ.

મધયા અંગ ઉમંગ, ના માએરે. હું પ્રણામ ૪

માજી સ્વરૂપ દીસેછે સારૂં, માજી ચિતમાં તમે ધાસ્યું;

તમ વિના બિજીન લાગે પ્યારે. હું પ્રણામ ૫

ત્રણ લોકમાં આપ બિરાજો, શેવકને સંકટે ધાજો;

અમત રસ સહુને પાજોરે, હું પ્રણામ ૬

માજી અંમે બહુચર બાળી, તુળજા નોડેછે કાળી;

શ્રી ત્રિપુરા શિરપર ધારીરે, હું પ્રણામ ૭

વેદ વિરંચિ હરિહર ગાએ, તને શકાદી લાગે પાએ;

દરશણ કરે સુખી યાએરે. હું પ્રણામ ૮

માજી માનશરોવર ગાજો, વન બેઠી અનન્ય છાજો;

શંકર પાસે મા બિરાજોછે. હું પ્રણામ ૯

મા કંઈલાસે આજો જાએ, સ્તાન કરી સરસ્વતી જળ લાધ્યો;

અરજી કોટચરને કહીએરે. હું પ્રણામ ૧૦

મણપતી ગજનન દેવા, કરૂં પ્રથમ એહેની શેવા;

વહેરાઈ થઈ આવું કેહેવારે. હું પ્રણામ ૧૧

શિવ સનમુખ ચાચરે બેઠા, પ્રણામ કરીએ રહિ હેઠા;

ગફામાં જાહેને પેઠારે, હું પ્રણામ ૧૨

ગોપ ગમડ સનમુખ શોભે, અશ્વ બહરવથી મન લોભે;

ખોડીઆધને મન થોભેરે. હું પ્રણામ ૧૩

(૧૪૮)

મંડપમાં ગંઠા ગાળે, શરણાઈ નોખત વાળે,
 પચરંગી નિશાન છાળેરે હું પ્રણામ ૧૪
 માજી શાવણ માસે હું આપુ, ગાનતાન માજીનુ ગાવુ;
 કરજોડી માજીને સાહુરે, હું પ્રણામ ૧૫
 જસવતસિંગ રાજ કરેછે, માજીનુ ધ્યાન ધરેછે;
 માજી સકળ સભામાં રમેછેરે. હું પ્રણામ ૧૬
 નર નારી ગાઓ ઉમંગે, વર્ષ એકે આવે સહુ સંગે;
 નમી બાલાજી ગાએ સહુ સંગેરે, હું પ્રણામ ૧૭
 મજાસ.

સતારારે જુલજુલ નિપાયા ચાર એ રાગ.

અંબેકુ યાદ કરો ચારો, છોડીદો મત મરે પ્યારે. ૮૬
 હરદંમ જાદે રખો મૈયા, સખિ હે ઉનકા છપયા. અંબે. ૧
 ગાફલ ચારો રહો નાહી, ધરો ઉરમે રખો ચાહી. અં. ૨
 પુરબકી હે ભવાંની માત, બેઠી હે સિંહાસન આપ. ૩
 બેઠે ભૈરવ પકડ નિશાન, હાથમે લીયા હે પાત. ૪
 દેવો કરતા દીલુમે યાદ, ઇંદ્રાદી વદતા હે દાદ. ૫
 અસુરોકુ કીયા ફેને, ચડી વાગે કરે જયને. ૬
 મહિષ મારા અસુર જુરો, હુઆ હે ફુટ અતી સુરો. ૭
 હુંગરમે ડંકા બાજત, અંબેકા નાદ અતી ગાજત. ૮
 બેઠી સિંગાસનપર આપ, દીખાયા રૂપ આપુ પરતાપ. ૯
 સભા બેઠી ચાચર આઈ, મચાતા રંગ મહંમાઈ. ૧૦
 સિંગાર સજ્જે અતી અંગે, અંબે બેઠી દીસે રંગે. ૧૧
 મરડ બેઠી અંબે માજી, સેવકકુ રખતી રાજી. ૧૨
 કાળી તુળજ ભવાંની હે, બાળા અંબે રહેવાની હે. ૧૩
 નમુ દુરગા નવે નારી, ત્રિપુરા લાગતી પ્યારી. ૧૪
 નમુ આરાસુરી માતા, કરતા હુ સલામ કરો શાતા. ૧૫
 નમી ચરણે ધરી કાયા, હરદં બાલાજી પર છાયા. ૧૬

હુમરી ખ્યાલ.

બતાદે સાનુ પંજાબ કીતની દુર એરાગ.

લગાદે ચિત મૈયાકો મનમે આજ, સરત સખહી કાજ. લગાદે ચિત. ૮૬

આદ્યઅનાદ્યહિ દેવ ચરન સેવે, અમરોક્તી રખતહે લાજ. લ. ૧
મહિષ મારકે આયે આરાસુર, આલકે મનમે આજ. લ. ૨
રાગ ઉપરપરમાણે.

હાંહારિ ચિત અંબે ચરનમે લગા, ટેક.
મહિષ મર્દની આધ અંબે, ચાચરે ડંકા બજા. હાંહારિ ચિત. ૧
વેદ વિરંચી પાર ના પાવે, દેવોકુ દીની રજા. હાંહારિ ચિત. ૨
માજીકો નામહી ઉરમે લાવત, શીવજી મનમે લજા. હાંહારિચિત. ૩
જાકે ખડાહે સનમુખ આલા, પચરંગી ફરકતિ ધજા. હાંહારિચિત. ૪
ખ્યાલ ૧

મે વારો જીવના મે લાગીલા એ રાગ.

હરદંમ પ્યારે રખો મૈયા (બેવાર) ટેક.
આદ્ય ભવાંતી ભજ મન અંબે, સકળ ગુણ મત દહયા. હ. ૧
અમર લોકકુ અમર કરતહે, મંડપ નાચત છધયા. હ. ૨
ગુનહી ગાઓ અંબેકુ મનમે, ચરનકમલ લે બલધયા. હ. ૩
રંગમંડપમે બાજીહી નાચત, અગ્નિવાલન મા કરધયા. હ. ૪

ખ્યાલ ૨

ત્રિપુરા શ્રી ધરો દીલમે. (બેવાર) ટેક.
રાજગીરી ખેઠે મેશીખરે, આધ આરાસુર ધાંમ. ત્રિપુ. ૧
દાંતા કે ડુંગર અદ્ભુત છાજે, રાજ કરે જસ રાજ. ત્રિપુ. ૨
સિંગાસનપર બેડી હે મધયા, ચાચરે મંડપ રંગ. ત્રિપુ. ૩
વેદ વદે ચારે મુખબાની, શિવ સમાધી ધરંત. ત્રિપુ. ૪
ખંભા વિજ્ઞુ ઈંદ્ર અમરકુ, શીર હાથ દીધા હે માત. ત્રિપુ. ૫
ક્યા પડપંચ લગામા દીલમે, કપટ ઝપટ ક્યા કરંત. ત્રિપુ. ૬
ધંધક બાજી કરતાહે પાજી, ગાફલ નહી ફરંત. ત્રિપુ. ૭
જીકર ક્યા કરતહે મતવાસે, પેદા કીનીહે તંત. ત્રિપુ. ૮
ખુશી હુવા અતિ દીલમે બાજા, નાચત ગાવત મન. ત્રિપુ. ૯
અરબી.

નાથ કેસો ગજકો બંધ છોડાયો, એ રાગ.

બાળા શ્રી ત્રિપુરા સંમર સેખારે, જબ કામ પડે સુખ સારે ટેક.

ગીરી મરૂપર આપ બિરાજીયે, દેવો સખી ચડ આયે;
 મહિષ મારકર પ્રાક્રમ કીનોતો, આયે આરાસુર પારે. બાળા. ૧
 સિંગાસનપર આકે બેડીતો, નાગસે મનમે પોકારે;
 આબુશણુ ઝોપીત અંગે મુંદર; ત્રિલોક મન લલકારે. બાળા. ૨
 હરનીશ ધ્યાન ધર મન અંબે તો, કાંમ કરત બહુ વારે;
 આશ રમે હર વિસ્તુ વિરંચિતો, વેદો વિચારે પોકારે. બાળા. ૩
 ડુંગર ડંકા બજાયે અંબેનેતો, અસુર સકલ સખ હારે;
 સખમતવાલે છોડદો ફંદેતો, બાલાકો પાર ઉતારે. બાળામી. ૪

રાગ ઉપર પરમાણુ.

બવાંની બજમન બવમે ભાવે, દુનિયામે ડંકા બજાયે. ટેક.
 આદ્ય અનાદ્ય હે અંબા ઇશ્વરી, સકળ અઘી ઉપજાયે;
 બવતારણુ મધ્યા દીપ જોતેતો, જનમ મરણુ છોડાયે. બવાંની. ૧
 અમર ઇશ્વરી આપ બિરાજીછો, અમર કીયા દેવ ભાવે;
 મહિષાસુર મારકે પ્રાક્રમ કીનોતો, દેવ આસન પર પાવે. બવાં. ૨
 દસ અવતાર ધરતેલે દેવીનો, મોટે રાક્ષસકુ વિડારે;
 ભુમિ પરસે ભાર ઉતારાતો, મન રૂપિ મુની પોકારે. બવાંની.
 ઇંદ્ર અમર સખ પાંચે પડતેલેતો, હરિહર બ્રહ્મા પડાયે;
 અમરીત વ્રઘી કરતેલે અમર સખ, દુંદભિ નાદ ગજાયે. બવાં. ૪
 બાળા બહુચર અંબા ભેતકે, સાચ જોગણીકુ બોલાવે;
 ગરબા ગાંચે મંડપ આંચેતો, તાલ મરદંગ બજાયે, બવાંની. ૫
 સિંગાસનપર બેડી સુંદરીમે તો, નેન કમલ લલકાયે;
 બાલે તિલક કેસરીયા કુંમકુમ, કુંકણુ ચુડી પેરાવે. બવાંની. ૬
 અકળ કળા રૂપ દેખત તેરાતો, તીન લોક મોહ પાવે;
 માનશરોવર સ્નાનહિ કરલેતો, પ્રાશ્વિત વિદ્ય છોડાયે. બવાંની.
 નરનારી જગ પ્રાણી શેવતેલેતો, વિદ્યન દુર કરાવે;
 નાગર ગુણુ શાવન મેહિગાયતેલે, બાલાજી ચાલ ધરાવે. બવાં. ૮

બારમાસી.

દમકુ છાંડ ચલે બનમાધુ. એ રાગ.

અંબેકુ યાદ કરો હરદમસે.

કયા દેખતાહિ મતલબસેરે.

અંબેકુ યાદ કરો હરદમસે.

૭૬૦

કારતક માસમે કાળી બવાંની, પાવાઘડપર ખેડીરે;
 અબાઘ અંબિકા દોનુ મધયા, નજરસે હમ દેખીરે;
 અંબેકુ યાદ કરો હરદમસે, ક્યા દેખ૦ અંબેકુ૦ ૧
 માગશર માસમે માતહે પ્યારી, મહંમાયા મન દેખોરે;
 ક્યા સણગાર અન્નોપમ વારી, નામ લીએ માઈ પેખોરે;
 અંબેકુ યાદ૦ ક્યાદેખ૦ અંબેકુ૦ ૨
 પોસમાસુમે પારવતી દેખો, શંકરજી મનમે પ્યારારે;
 હીમાચલ ગીરી ખેડી મધયા, સુતહે ગતપતી સારારે;
 અંબેકુ યાદ૦ ક્યા દેખ૦ અંબેકુ૦ ૩
 માહામાસમે મરજી રખાહિ, મનમે બહોત મગન પાચારે;
 હમસખ આઈ કમરન કરતહે, મંડપ રંગ રચાચારે;
 અંબેકુ યાદ૦ ક્યા દેખ૦ અંબેકુ૦ ૪
 ફાગન માસમે ફરત સખ કુદડી, ફરુવા ખેલે ચાચરખરે;
 કેસર ગાગર ધરીહિ કરમે, ઉદો કરે નવ રંગમરે;
 અંબેકુ૦ ક્યાદેખ૦ અંબેકુ૦ ૫
 ચઇતર માસમે નમતા હું ચરનમે, ચંપક કેઠે ધરાતરે;
 કુલ કુવારે બહોતહી દેખુ, યોગની મંડપ આતારે;
 અંબેકુ૦ ક્યા દેખ૦ અંબેકુ૦ ૬
 વધશાખ માસમે બાતહી સુનિએ, શેવકકુ સુખ દીન્હે;
 એ કાયામે ફુઃખ નહી દેતી, કારજ અપના કીન્હે;
 અંબેકુ૦ ક્યાદેખ૦ અંબેકુ૦ ૭
 જોઠમાસુમે જવાળા અતિહે, સીતળ છાયા રખીએરે;
 છાયા કરદો હમકુ મધયા, આરાસુર મન હરખાહિરે;
 અંબેકુ૦ ક્યા દેખ૦ અંબેકુ૦ ૮
 અશાઠમાસુમે અંબે ખેડી, મર શીખર મહંમાધરે;
 આરાસુરમે આઈ બિરાજે, સુવાળ બહુચર બાધરે,
 અંબેકુ૦ ક્યા દેખ૦ અંબેકુ૦ ૯

શાવનમાસુમે સંગ સારા પાયા, નાગર બીપ્રજન આપારે;
હવન હોતહે ચતુર દસસિ, શ્રીકૃષ્ણ ચુદડી ખુબ લાપારે;
અંબિકું કયા દેખ્યં અંબિકું ૧૦

ભાદરવામાસુમે ભાળી બવાંતી, બવ સંસાર મે તારેરે.
ધન દુનિયામે પેદા હુવાહે, આતાહે નાગર પારેરે,
અંબિકું કયા દેખ્યં અંબિકું ૧૧

આસોમાસુમે આનંદ ધર હોતે, નવરાત્રી ઉમંગ હોતીરે;
નવદુર્ગા એલન સખ આઈ, બીચમે અચત જોતીરે;
અંબિકું કયા દેખ્યં અંબિકું ૧૨

પુષ્યોતમ માસુમે પ્રતાપ અંબિકા, અચન ખરસત મેહધારારે,
ગાવત બાલો અંબે મનમે, ચાહત દેવ સખ સારારે,
અંબિકું કયા દેખ્યં અંબિકું ૧૩

ગરબી.

માજી પારે આબ્યોરે, રંગભરે રમતાં રાજી.

માજી પારે આબ્યો. ૮૬

સિંગાસન પર બેઠી મધયા, પુનપો સરવે મંગાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી માજી પારે આબ્યો. ૧

રૂપીમુની સહુ પાર ન પામ્યા, વેદ વિરંચિએ બણાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી, માજી પારે આબ્યો. ૨

શિવ સનકાદીક ધ્યાન ધરેછે, મા નારદ નાદ બજાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી, માજી પારે આબ્યો. ૩

ઈંદ્રાણી સહુ ગાધ્રવ આબ્યા, રંગ અતિસે જમાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી, માજી પારે આબ્યો. ૪

મારકંડ રૂપિને અત્યુ તજવચું, ચરણજીવી ગણાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી. માજી પારે આબ્યો. ૫

અંત્રીક્ષથી સહુ દેવીયો આવી, મંડપ માનો વધાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી, માજી પારે આબ્યો. ૬

ગરબા ગાએ સકળ યોગણી, મદ્ય માજીએ ધરાબ્યોરે;

રંગભરે રમતાં રાજી, માજી પારે આબ્યો. ૭

દેવો શ્રી ગિરી હારે ચડીયાં, બંડાસુરને બમાવ્યોરે;
 રંગભેર રમતાં રાજી, માજી પારે આવ્યો. ૮
 ત્રણ લોકનુ તત્વછે માજી, પાંગળાંને તે ચલાવ્યોરે;
 રંગભેર રમતાં રાજી. માજી પારે આવ્યો. ૯
 ચરણ કમળ હું શેવુ હરનીશ, શેવકને મા બલાવ્યોરે;
 રંગભેર રમતાં રાજી, માજી પારે આવ્યો. ૧૦
 અરબકને માજી અંતજ આપ્યું, વૈશ ભુપ સુર બનાવ્યોરે
 રંગભેર રમતાં રાજી. માજી પારે આવ્યો. ૧૧
 લાડલડાવ્યાં આરાસુરીએ, ચાચર ગરબો ગવડાવ્યોરે;
 રંગભેર રમતાં રાજી, માજી પારે આવ્યો. ૧૨
 ચારે દિશાએ વશી રહ્યાંછો, પારે પુનપો હું લાવ્યોરે,
 રંગભેર રમતાં રાજી, માજી પારે આવ્યો. ૧૩
 બરપૂર ગાળે બાલાને શીર, જગમાં જસ ગવાવ્યોરે,
 રંગભેર રમતાં રાજી. માજી પારે આવ્યો. ૧૪

રાગ ઉપર માણુ

અંબા બહુચર માત, વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો,
 અંબા બહુચર માત. ટેક.
 જગત જનુનીએ જનમ આપ્યો મા, રહ્યાંછો માથે તાત;
 વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો, અંબા બહુચર માત. ૧
 નારાયણીનુ ધ્યાન ધરુંછું, ઉરમાં આનંદ થાત;
 વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો, અંબા બહુચર માત. ૨
 ભાગ્ય ઉદે થયો સૌ ભાગ્ય દેખુમા, દુશ્ટને મારી લાત,
 વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો, અંબા બહુચર માત. ૩
 શિવ સનકાદી નારદ શારદ, અમરત પાનજ પાત;
 વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો, અંબા બહુચર માત. ૪
 આરાસુરમાં આપ બિરાળે, વેદે વદીછે વાત;
 વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો, અંબા બહુચર માત. ૫
 મંડપ આવી પાવલે લાગુ. બાલાજી ગુણ ગાત,
 વિશ્વમાં વ્યાપિ રહ્યાંછો, અંબા બહુચર માત. ૬

રામ ઉપર પરમાણુ.

નયણાંના દુઃખ હરજોરે, માડી મારી આવી આજે;	
નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૭૬.
આદ્ય ભવાંતી ભવમાં ગાજો, અમરત દ્રષ્ટી કરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૧
દેવોતણા દુઃખ માજી ભાગ્યાં, કપા દ્રશ્ટી આજે કરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૨
સકળ સંસારમાં સામુ જોઈ, મારા નયણે ઠરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૩
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ આરાધે, મારે ક્રોધ નથી પરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૪
આંખલડીયે માજી અમૃત આપો, શશી સુર્યતી વરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૫
દેવ અમર સહુ તમને નિહાજો, દુત થયા સહુ ખરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૬
કરજોડીને અંબા નિરંજુ, અંબા બહુચરે સરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૭
નયણે રહેજો આઈ બાલાને, શીર હાથ આવી ધરજોરે;	
માડી મારી આવી આજે, નયણાંના દુઃખ હરજોરે.	૮

ગરબી.

મોગા થયારે મોહન મથુરાં જઈ કાગળ ન લખ્યો કટકોરે એ રાગ.
 મગન થયાં મનમાં અતિ અંબા, આરાસુરમાં આર્વારે. ૭૬.
 મેરુચિખરપર વાસ તમારો, મારવા મહિષ મન લાવીરે;
 આદ્ય અનાદ્ય ત્રી અંબિકા દીસે, બીજ સરવે વાવીરે. મ. ૧
 સકલ જુગ સંસારણુ તારણુ, પાપ સકલ પ્રજાજીરે;
 દુઃખ નિવારણુ ભવભય તારણુ, દુષ્ટ નિકંદન કાળીરે. મ. ૨
 અંબા બહુચરે કાળી કલ્યાણી, તુળજને બોલાવીરે;
 કામાક્ષી કાંમણુ કરી પાજે, જ્વાળામુખીને જણાવીરે. મ. ૩
 નવદુર્ગા નવદહાડા રમવા, આવી મળીછે બેનોરે;

જોગણી ચોસઠ ગરબા ગાયે, ગરબો મંડપ એનોરે. મ. ૪
 મહા મતબાલી કરે ખુશાલી, ત્રિપુરા તનમાં અણાવરિ;
 ઇંદ્ર અમર વિરંચી હરિહર, વેદ સકળ બણાવરિ. મ. ૫
 થયા મચન મનમાં અતિ આનંદે, શણગાર અંગે સભાવરિ;
 ઐરમુગટ મણી મોતીની માળા, અણવડવિઢવા ધરાવરિ. મ. ૬
 કરે કંકણ ચુડી કરંચે મેખળા, બાહિ બળેડા પેરાવરિ;
 આંસો ચળકે હિરા ઝળકે, કાળજ નેને અંજનવરિ. મ. ૭
 સિંગાસનથી ઉઠી આબ્યાં, ચાચર રંગ મચાવરિ;
 ગાવા ગરબા આવી દેવી, અંખા વચમાં ખોલાવરિ. મ. ૮
 ગરૂડ વાષે ચડી વન ફરતી, શુંબનીશુંબ રખડાવરિ;
 સિંહ ચડી ત્રિશુળ કરે લખને, નાખ્યા અસુર ઉડાવરિ. મ. ૯
 આવી સુરને અંમરે પાયું, બધિ અમર કરી પ્રથવરિ;
 બાણી કાઝે વહાણી થઈને, ગાયે માણ હસાવરિ. મ. ૧૦

ગરબી.

રઘુપતીરામ રૂદેમાં રહેજોરે એ રાગ.

અંબામા આણુંદે ઘેર આવોરે,
 બીજી બેલેનોને તેડી લાવો; અંબામા, ૧૬૬
 લાવો કાળી કલ્યાણી માતારે, નમે થાયેદેખી સુખશાતરિ;
 મારી અંબાના ગુણ ગાતા, અંબામા. ૧
 બાળાબહુચર તુળજ બવાંનીરે, સાથે ત્રિપુરાસુંદરી શાણરિ;
 પાયછે અમત પાણી, અંબામા. ૨
 અલબેલી અખલ સાથેરે, ગિરિમંચે બેડી માથેરે;
 આવી મંડપ તાળી લે હાથેરે, અંબામા. ૩
 નવરાતરી બેલે માણરે, નવફરગા રહેછે રાણરે;
 એતરે ખેડે રાજ, અંબામા. ૪
 ચામુંડા ચંડી દેવીરે, અનપુરણા પારવતી હેવીરે;
 બ્રહ્માણી શ્રદ્ધાણી જીવી, અંબામા. ૫
 વૈષ્ણવી વારાહી ખોલેરે, તોતજા તનમન ખોલેરે;

નવરાત્રીની યાપના, ઝવેરા વાચેછે તે.

બિનાયકી મનમાં ડોલે. અંબામા. ૬
 નવ ખોડીયાઈ કરે ખોટુરે, અંબામાનું નામ છે મોટુરે;
 માના મંડપ આવી લોટુ, અંબામા. ૭
 કરનેડીને બોલો અંબારે, તેતો માણને મન ગંબારે;
 આબો બાલાણ ચાચરે રંગા, અંબામા. ૮

ગરબી.

સુતાઢી થુભ રીતથી સાહેલીરે એ રાગ.
 આજ આણંદના દીન મા અંબાજીરે,
 આ યયા સહુ જન લીન મા અંબાજીરે. ૧
 આસો માસ ઉમંગ મા અંબાજીરે,
 યોગણીયો આવી રંગ મા અંબાજીરે. ૨
 પડવે ગરબા ગાય મા અંબારે,
 મંડપમાં સરવે જય મા અંબાજીરે. ૩
 ગરબો લીધો શીર મા અંબાજીરે,
 દીવો ધીન્નો તેપર મા અંબાજીરે. ૪
 બહુચરબાળી છે માણ મા અંબાજીરે,
 સાથે કાળીકા રાણ મા અંબાજીરે. ૫
 તુળજ સાથે ત્યાં આવી મા અંબાજીરે,
 દેવીયો સાથે લાવી મા અંબાજીરે. ૬
 સિંગાસન ઉઠી આવી મા અંબાજીરે,
 સેવક શીર રૂઠી રાણ મા અંબાજીરે. ૭
 ફરે છે સહુ અતિ ગાંન મા અંબાજીરે,
 જીલે છે તે મધુપાન મા અંબાજીરે. ૮
 મધે ઉભી છે માન મા અંબાજીરે,
 ફરે કુદડી મન તાંન મા અંબાજીરે. ૯
 ગરબા ગાયે ચાચરે મા અંબાજીરે,
 આપે બહુ અતિ મન વર મા અંબાજીરે. ૧૦
 મંડપ રહ્યે આસથી મા અંબાજીરે,
 વર લેયે માની પાસથી મા અંબાજીરે. ૧૧

અજમીયે હવન થાય મા અંબાજીરે,	
નવમીયે ખેલ જમાય મા અંબાજીરે.	૧૨
નૈવદ ધરી આરતી કરી મા અંબાજીરે,	
પ્રાસણ બોજન આવી ખરી મા અંબાજીરે.	૧૩
જોવા આબ્યા સહુ દેવ મા અંબાજીરે,	
અતિ કરેછે માની શેવ મા અંબાજીરે.	૧૪
રોષે શાવણ માસ મા અંબાજીરે,	
આવે રાખી ખરી આશ મા અંબાજીરે.	૧૫
લાવે સંગ નાગરી નાત મા અંબાજીરે,	
વદ ચઉદશ હવન રાત મા અંબાજીરે.	૧૬
ગરબા ગાસે નરે નારી મા અંબાજીરે;	
સહિ ભાગ્ય અતિ રાખે ખરી અંબાજીરે.	૧૭
સુખ સંપત આપે અતિ મા અંબાજીરે;	
માયે મારે માછો પતિ મા અંબાજીરે,	૧૮
શેવક શરણે આવે સહુ અંબાજીરે;	
આરાસુરે આવી હુ કહુ મા અંબાજીરે.	૧૯
ગાઉછુ કારતગ માસમા અંબાજીરે.	
ભગુવાર એકાદશી આશ મા અંબાજીરે.	૨૦
સાંભળસે મન ચીતિ કરી અંબાજીરે,	
ભવસાગર તે જાસે તરી અંબાજીરે.	૨૧
હુ રહુહું અમદાવાદ મા અંબાજીરે;	
વરસે અમરત વરસાદ મા અંબાજીરે.	૨૨
નાગરે પ્રાસણ આ જાત મા અંબાજીરે,	
શેવક જન પ્રતી પાળ મા અંબાજીરે.	૨૩
હુવો જગ જોજો કાર મા અંબાજીરે;	
નાગરો પામ્યા પાર, મા અંબાજીરે.	૨૪
રાખુહુ હરેનીશ આશ મા અંબાજીરે.	
બાલાજી માનો દાસ મા અંબાજીરે.	૨૫

ગરબી.

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ હરીનરે.	એરાગ
સુખ આરાસુરે છે ગામ, શામ છે સારે;	
રાજ જસવતસિંગનુ નામ, પ્રજને પ્યારે.	૧
મણી આરસ ચાચરે એક, શાભા સારરે;	
વસે ભાવુડા રજપુત લોક, એવા છે વપારીરે.	૨
નદી સરસ્વતીનુ નીર, માજી સમીપેરે;	
દેવતાઓ તેને તીર, દેરાસર દીપેરે.	૩
એવી જીગતી જોતાં અનેક, મન લાગે મીઠુરે;	
ત્યાં અચરજ મોટું એક, નયણે દીઠુરે.	૪
એક વિમળ શાવક જાત, પારે આઓરે;	
પાસે ચારતો ગાયો આપ, અતિ મન ભાઓરે.	૫
માએ આપી તેને નવ નીધ, ભુપ બતાઓરે;	
હાથી ઘોડા ને પ્યાદલ દીધ, વિદેસે પળાઓરે.	૬
જીતી આઓ માજી પાસ, અભીમાને ભરીયોરે;	
માએ પુણ્યું આ કોના પ્રતાપ, વરે આ વરીયોરે.	૭
તેને કહ્યું ગુરજી પ્રતાપ, માજી થયા કોપેરે;	
ગયા આજી માજી દધ આપ, વચન માનુ લોપેરે.	૮
દેરા કીધાતા ત્રણસેને સાઠ, અગની પ્રજાજોરે;	
તતક્ષણ આઓ માની પાસ, લીધો છે પાળોરે.	૯
એધાણી રાખી છે આજ, દયા લાવી માએરે;	
રાખ્યાંછે દેરાં પાંચ, સૌ કો જોવા જાયરે.	૧૦
તિથિ ચૈાદશ છેલી પક્ષ, નાગરો આંવેરે;	
હામ કરવાનો છે જક્ષ, શાવણમાં ભાવેરે.	૧૧
દીન પાંચ સુધી સહુ અન, ધી દુધ જમ્મેરે;	
મોટો હરખ ધરીને મન, રોજ રમેરે,	૧૨
પુજે આવી અંબા ઘેર, માજી રીઝાવારે;	
જઈ એ પ્રીતિ મલી બહુ પેર, કોટેસ્વર નહાવારે.	૧૩
અન્યો અન્ય કરે ઉદમાત, સાડ બકેરે,	

એવી ચાચર રમ્યાની રીત, અતિસે છકેછેરે.	૧૪
તારે કેવી વધેછે લાજ, મળેછે સાખાશીરે;	
એવા નાગર લોકો આજ, શેહેરના વાસીરે.	૧૫
કર વિનતી સમાચાર અત્ર, સરણે ધરજોરે;	
તેના દુઃખ દારીદ્ર સરવત્ર, માછ હરજોરે.	૧૬
ધણી નીંદાથી ખોલીએ સ્ત્રીક, દેખાડળે નિતીરે;	
જેથી લાજ હમારી લોક, તને અનોતરી.	૧૭
હવે કુહુંછુ જોડીને હાથ, અંખાને ગમવારે;	
મને રાખો ચરણ સાથ, મંડપમાં રમવારે.	૧૮
ધરો મોટો હરખ મન માહી, વ્રત દીન ને કરેરે;	
તળે જાર કરમ સહુ તહી, ન કરવુ તે દીરે.	૧૯
મોટે મનમાં શેવો માત, નથી એ જુઠારે;	
લઘએ પરમેશ્વરીનુ નામ, પ્રબાતે ઉડારે.	૨૦
પતી માત પિતાની શેવ, કોડે કીજોરે;	
જેથી સકાદી સરવે દેવ, મનમાં રીજોરે.	૨૧
મોટે આરાધુ અંતર માત, પુરણ પ્રીતેરે;	
દાસ ખાલાજીને શીરે હાથ, રાખો નીત્યેરે.	૨૨

ગરબી.

આવો હરી શિવ શંકર ભાળા એ રાગ.

પુજન આવી પારાનુ કરીએ;	
માછ માનુ ધ્યાન રહે ધરોએ. પુજન.	૭૬
કર જળ લોટો લઘ હાથે. રાખીએ પુજનપો સાથે,	
વાળ ખહુ વિધ વિધના બાળે. પુજ, ૧	
પુજ પહેલી ગણેશની કીજીએ, રિધિસિધિ માગીને લીજીએ.	
મંદીરે હાથા માને દીજીએ. પુજન. ૨	
પુજન આવી ચાચરમાં થાય, દરણુ કરી વાવે સહુ જાય;	
આવી ત્યાં લાગેછે પાયે. પુજન. ૩	
ભૈરવણ જઈ આઠે ખેડા, પુજન જઈ કરી એ હેઠળ ખેડા;	
ગબામા સાથે સિદ્ધ પેડા, પુજન. ૪	

મહાજન આવે પાએ ચાલી, નાકે બેઠી ખોડીયાલ મા લાલી;
શેવક સહુ લેછે મા પાળી, પુજન. ૫

માજી માનશરોવર જાઈએ, પુજન કરી જળ લોટો લઈએ;
શંભુપુત્ર અજલ્ય પરવરીએ, પુજન. ૬

મોટી માજી અજલવડી જાણો, એ બેનોમા ભેદ કશોના આણો
કળસ પુજ થાય ઉર આણો. પુજન. ૭

ગરબા ગાઈ ત્યાં માજી સામા, બેસે સહુ આવીને ધામા;
સાથે છે બાળા નરે રામા. પુજન. ૮

કળશ લઈ ચિર ત્યાંથી ધરીએ, આવીને ચાચર પરવરીએ;
ઉદો સહુ નાચી કુદી કરીએ, પુજન. ૯

અંબા આરાસુરે વાસો વશીયાં, સિંહાસન બેશી માજી હશીયાં
શેવકની વાહારે અંબા ધશીયાં. પુજન. ૧૦

માજી બેઠી વાઘ ઊપર સંચરે, દીવસમા રૂપ ત્રણ એ ધરે;
કુખીયાના કુખ સેજે માહરે, પુજન. ૧૧

કરે સ્તુતી બ્રહ્મા અતિ તારી, તારૂં ધ્યાન વિશ્નુ ધરે ભારી;
મહાદેવે રૂદ્રયામાં ધારી, પુજન. ૧૨

સરવશ્યતી નાહિએ સહુ જઈને, કરે જળ લોટો આવો લઈને
જાઈએ બાવાકોટેશ્વરને કહિને, પુજન. ૧૩

વિશ્વભરી વિષ હરે ભારે, ખરી જોત જાગતી તે તારે;
કપા કરી વિમળને પારે. પુજન. ૧૪

સ્તુતી કરે કરૂણા માજી કીજીએ, માજી જે આપો તે લીધેજી;
દરશણ માજી આપો આપે દીજીએ. પુજન. ૧૫

ગાએ કોઈ આજે નરનારી, માજી સહુ બેનોછે ખારી;
મહંમાયા નિથે મળે ધારી, પુજન. ૧૬

પુજન કરી પારે સહુ રમીએ, મંડપમા રમીએ માને ગમીએ;
ચાચર આવી માજીને નમીએ, પુજન. ૧૭

રંગીણો રંગ મંડપ કરીયો, આશીશ લેવા સનમુખ હુ અડીયો.
માજીને કહિને મારગ પળીયો. ૧૮

શાયણ માસે ચાચર જે ગાયે, નાગર સહુ પાલવ ત્યાં સહે;

કુમકુમ ચોળી બાલાજી ધેર ભાએ. પુજન. ૧૯
વસંત તિલકા છંદ.

પ્રણામ.

શ્રી અંબિકા શિશુ ધર ચરણે તમારે;
બાળા બવાંની બજવા હરમાં હમારે;
નિત્યે ભજી હરનિશા સમયે હું નામ,
શ્રી ચક્રાંકુ ત્રિપુરેશ્વરી ને પ્રણામ. ૧

કાળી કપાળી કર્ણા કરન્ને તુ આન્ને,
અષ્ટી વિશે અતિ કયા વિધનો પરાન્ને;
કલ્યાણ થાય જગમાં અતિ હર્ષ કામ. શ્રીચ. ૨

કામ્બેશરી તુ કપિલા કમલાજ ધાત્રી,
સિદ્ધેશરી શિવ કુતી લલીતા છે માત્રી,
પામુ પરાતપર પદે અતિ હું વિરામ. શ્રીચ. ૩

ચંડી નમુ ચરણ આ ના દુરગાને,
જવાળા મુખીજ સચરાચરે મારે ધ્યાને;
તારા સદા સરસ્વતી સતી સર્વ હામ. શ્રીચ. ૪

સિંહાસને પુરણ આ પદવી પ્રમાણુ,
પાદર વિંદ કરી સત્ય હું ચિત્ત આણુ;
હૈવિ ગિરેશ ત્રિપુરેશ્વરી આત્મ રાંમ. શ્રીચ. ૫

સાનિદ્ય સત્ય વદિયા પરી પ્રહ્લદેવ,
શકાદિ આદ્ય કરતા હરનીશ શેવ.
પ્રાણી પદ્ય કરગરી ધરરિજ હામ. શ્રીચ. ૬

સર્વ મ્યજે વશિ રહ્યા જગદંબ આન્ને,
ત્રિકોક પાલણુ કરી જગમાં બિરાન્ને;
બક્તોનુ પાલણુ કરો અતિ સર્વ હામ. શ્રીચ. ૭

સંસારમા સકળ મંગળ કાર્ય થાય,
સંકટ વિધ્ર બય કુખ સમસ્ત જાય,
રાખુ નિરંતર ચિતે બહુ તારી હામ. શ્રીચ. ૮

સંધ્યા સમે જપ જપે ધરી મૂખ પાઠે,

બાલાજીએ સ્તુતિ કરી બહુ સ્તોત્ર આઠે;
અંતે મળે સમિપ મુક્તિ તાજુજ ધામ. શ્રીચ. ૯

ધ્યાન.

અંબા ન બહુ બમતી અતિસે તમારી,
તારા વના જડ છે દેહ મિથ્યા હમારી;
દેવી પરાત્પર વિશાળ છે શક્તી માને,
માતા પિતા શ્રી જગદંબ ધરીએજ ધ્યાને. ૧

જે પૂર્ણ ઈશ્વરી ખરી નિજ શક્તિ યોગે.
ઉત્પન્ન વિષ્ણુ કરી તુ થકી છે વિષ્ણુગે;
દેવો તણી ગતિ મતિ ખરી છે જમાને. માતા. ૨
જેને મહાન મહિમા નહિ કોઈ પામ્યા,
ઉત્સા કરી રૂંધી મુની મનથી વિરામ્યા,
જેને બળે પરમ તત્ત્વ રહ્યું જાને. માતા. ૩

છો નિત્ય મુક્ત અતિ સુદ્ધ વિબુધ માતા;
સરવેથી પાર પરિ પૂરણ હમેજ થાતા,
જેને અંનેક રચના રચિએજ પાંને. માતા. ૪

દેહો તણી કતી તમે સઘળી નિહાળો;
સત્યે રહી પ્રથક અષ્ટિ સમસ્ત પાળો;
આ સર્વ દેવ સરજ્યા કરી બાવ નાને. માતા. ૫

તુ સર્વ માત અવિકાર અનાદી દેવી,
શકાદી દેવ મળિને તમનેજ શેવી,
મારચોજ દધત મહિશાસુર રાંન રાંને. માતા. ૬

શ્વર્ગાપ વર્ગ સુખ સન્મતી શાંતિ દાતા,
આ અત્ય લોક મહીજો અતિ સત્ય ત્રાતા.
શરણાગતો પ્રતી કર્ષે કર્ણા કપાને. માતા. ૭

બગતોતુ કાર્ય કરવા અતિશિષ્ટ થાઓ.
વંદી કરે સ્મરણ હું ઊર બાવ લાઓ.
આધાર આશ્રય કપા નિધિ સત્ય દાને. માતા. ૮

એકાગ્ર ચિત્ત થકી ધ્યાન ધરું તાર;

કલ્યાણ મંગળ કરો સઘળુ હમારું;
 પાએ પડી કરગરે અતિ અવશાને, માતા. ૯
 પુરાં કરો હવ તમે સુખ સર્વ કામ;
 સાજાંગ માત તમને કરીએ પ્રણામ,
 માયુ ક્ષમા શિર રહેા બાલાને ધ્યાને. માતા. ૧૦

વસંતતિલકાછંદ.

શ્રી માત ઇશ્વરી દિસે જગત નિવાસ,
 પાદારવિંદ નમુ દેવિ તને હુ દાસ
 નિત્યે નિરંતર કરુ મુતિ પ્રાર્થનાઓ,
 શ્રી અંબિકા જગ વિશેજ પ્રસંન થાઓ. ૧
 તારા અપાર મહિમા નહિ કોઈ પામે,
 વાણી સહીત મન વંગે સહુ વિરામ;
 તારા અભિદ્ય પટમાં નહિ કલ્પનાઓ, શ્રી. ૨
 તારી કૃપાથી ગિરિ પંચુ ચડેજ પ્રાણી,
 તારી કૃપા થકી વદે વિબુ મૂક વાણી;
 તારી કૃપાથી જગમાં સઘળી લિલાઓ, શ્રી. ૪
 મારા કુકર્મ સઘળા તમને વિદિત,
 વિસ્તાર માત કરવો નહિરે ધટિત;
 કારણ્ય ભાવયિ કરો કરુણા કૃપાઓ, શ્રી. ૪
 સજ્જન રહિજ સઘળી મતિ હાય તારે,
 મારો નિભાવ કરવો અતિ અંબે ભારે;
 તારા પ્રસાદ બળથી બચના અભાઓ, શ્રી. ૫
 તુ નિત્ય એક અજ ઇશ્વરી લોક પાળ,
 જુદિ પ્રકાશક તને નમુ સર્વ કાળ;
 ટાળો કૃપા કરી બધી દુર વાસનાઓ, શ્રી. ૬
 જે જે અહી અતિ સુખો બહુ પ્રાપ્ત થાય,
 તે સત્ તારી સઘળી કરુણા જણાય;
 સદ્બક્તની પ્રિ કરો બધિ વાંછનાઓ, શ્રી. ૭
 વિદ્યા વિવેક મતિ સંપતિ સર્વ આપો,

(૧૬૪)

સંભાળ મારી કરિ સંકટ સર્વ કાપો;
 દ્યો ધર્મ કર્મ કરવા શુભ સુચનાઓ, શ્રી. ૮
 સંપૂર્ણ પ્રેમ કરીને ઉપકાર કીધો,
 આ મૃત્યુ લોક મહિ માનુષ દેહ દીધો;
 બાલાજીનેજ ચરણ મા રાખી નિભાઓ. શ્રી. ૯

ભુજંગીઉદ.

ગણેશાધિને આવીને શિશ નામુ, નવનિધિ રિદ્ધિ બહુ સિદ્ધિ પામુ;
 અહો વક્ર તુંડા વતારં પધારો, નમુ અંબિકા માત શ્રીજી ઉગારો. ૧
 નમી માજીનુ ધ્યાન રહેજ ધારી, કરૂં કલ્પના આવીને પાસ તારી;
 હરો પાપબુદ્ધિ હમારીજ તારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૨
 કરૂં કલ્પના તાહરી માત આજે, બધાવિષ્ણુમાં માત તુ બધ ગાજે;
 કરેદેવ ઊદ્યોગ આજેજ તારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૩
 વદ વદ વિષ્ણુ શિવજી પ્રભાતે, પરિબ્રહ્મ નારાયણી તુંજે માથે;
 થયા તેજ શક્તિયે પ્રત્યક્ષ પારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૪
 ગિરિએથી પરવરચા દેવી માજી, બિરાજ્યા હિમ આસને આપ રાજી
 પરદિવિયો આવીને કામ સારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૫
 દિસો શ્વેત વર્ણુ સહસ્ત્રવર્ણ, ઉરે ત્રિપુરા અંગ અન્નતકુપં.
 શરીરે હરો તાપ કાળ નહારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૬
 સદા આજ રાજેશ્વરી મા ભવાંની, ધરૂં ધ્યાન રાખો હવે આજવાની;
 સન્ન આવી આ દુઃખ માજી નિવારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૭
 વિનંતી કરૂં શ્લોક આઠ કરીરે, ગ્રહ ભુત મૃત્યુ હવે ભ્યો હરીરે;
 નમે ચરણ બાલાજી પુત્ર બિચારો, નમુ અંબિકામાત શ્રીજી ઉગારો. ૮

અથ મહિષાસુર મર્દની સ્તોત્ર પ્રારંભ.

અવિગિરિનાંદિનીનાંદિતમોદિનીવિશ્વવિનોદિનીનાંદિનુતે॥
 ગિરિવરવિંધ્યાશિરોધિનીવાસિનીવિષ્ણુવિલાસિનીવિષ્ણુ
 નુતે॥ભગવતીહૈશતિકંઠકુટુંબિનીભૂરિકુટુંબિનીભૂતિરુ

तेजयजयहेमहिषासुरमर्दिनीरम्यकपर्दिनीशैलसुते१
 सुरवरवर्षिणीदूर्ध्वरमर्षिणीदुर्मुखमर्षिणीहर्षरते॥त्रिभो
 वनपोषिणीसंकरतोषिणीकल्मसमोषिणीद्योपरते॥दनु
 जनुरोषिणीकुर्मदशोषिणीआत्मारहोषिणीसिंधुसुते॥जय
 जयहेमहिषासुर०२॥अयिजगदंबमदंबकदंबवनप्रियवा
 सिनीहासरते॥शिखरशिरोमणी तुंगहिमालयशृंगानि
 जालयमध्यगते॥मधुमधुरेमधुकैटभगंजनीकैटभभंजनी
 रासरते॥जयजयहे महिषासुर०३॥आयिनिजहुंरुति
 मान्निराकृति धुम्रविलोचन धुम्रशते समरविशो
 पितशोणितबीजसमुद्रव बीजल बीजलते॥शिवशिव
 शंभनीशुंभमहाहवदर्षितभूत पिषाचपते ॥ जयजयहे
 महिषासुर०४॥अयिशतखंडविखंडित रुद्रवितुंडित
 मुंड गजाधिपते॥रिपुगजदंड विदारणतुंड पराक्र
 मशौंड मृगाधिपते॥निजभुजदंड निपातितचंड विपा
 टितमुंड मटाधिपते॥जयजयहे महिषासुर०५॥धुनुर
 नुषंग रणक्षणसंग परिस्फुरदंग नटत्करके॥कनक
 पिशंग प्रशक्तनिषंगर शक्तवशृंगहतावटुके ॥ हत
 चतुरंगवलक्षतिरंगघटद्वहुरंग रतद्वटुके॥जयजय
 हे महिषासुर०६॥अयिरणदुर्मद शत्रुवधोधुर दुर्द

र निजर्जुर शक्तिभृते॥ चतुरविचार धुरीणमहाशि
 व द्रुतकृतप्रमथाधिपते॥दुरितदुराह दुराशयदुम्माति
 दानवद्रुत दुरंतगते॥जयजयहे महिषासुर०७॥अयि
 शरणागत वीरिवधुवर वीरवशंभय दायिकरे॥त्रिभो
 वनमस्तकशुलविरोधि शिरोधि कृतामल शुलकरे
 कुमिकुमितामल दुंदुभिनाद मुहुर्मुखरीकृत दीनकरे
 जयजयहे महिषासुर०८॥सुरललनाततथै ततथै त
 तथा मिनयोत्तर नृत्यरते क्रतककुथः कुकुथांगड
 दालिक तालकुतुहलगांनलते धुधुकट धुंकट धि
 मिधिमितध्वनि धीरमृदंगानि नादकरे॥ जयजयहे
 ९॥जयजयजप्यकरे जयशब्द परस्तुति तत्पर विश्व
 नुते॥ रूणरूणाडिंडिमि लिंकृतनुनुर सिंजितमोहित
 भूतपते॥नटितनातार्द्ध नटीनटनायक नाटकनाटित
 नाटपरते॥जयजयहे०॥१०॥अयिसुमनः सुमनः सुम
 नोहरकांतिसुकांतिसुकांतियुगे॥श्रितरजनीरजनीरज
 नीरजनीकरवक्तविलासकृतेसुनयनविभ्रम रभ्रमरभ्रम
 रभ्रम राधिपते॥ जयजयहे०११॥ महितमहाहव
 मल्लमनल्लिक वेल्लिकरल्लक भिक्षुरते विरचितवल्लि
 क पल्लिक झल्लिक मल्लिक भिल्लिक वर्गभृते श्रुति

कृतिफुलि समुलसिता रुणिपल्लव पल्लवसल्ललिते॥
 जयजयहे०१२ अविरलगंडलमेंदुर मन्मद मल्ल
 पतं गजराजगते॥त्रिभुवनभूषण भूतकलानिधि रूप
 योनिधि राजसुते॥अयिसुदतीजन लालसमान समो
 हन पंगराजसुते॥जयजयहे०१३ कमलदलोमल
 कोमलकांति कलाकलीतातुल भालतले॥ सकलवि
 लास कलानियमक्रम कोलिचल त्कलहंसकुले॥अ
 यिकुलसंकुल कुंतलमंडल मौलिमिलद कुलालिकु
 ले॥जयजयहे०१४॥कलमुरलीरव विजितकुंजित ल
 ङ्जित कोकिल मंजुरवे. मिलितमिलंद मगोहरगुं
 जितरंजितसैलनिकुंजगते॥निजगणभुत महाशवरी
 गण रीगणसंभनकेलितले॥जयजयहे.१५॥कटितट
 पीतदुकुलविचित्र मयुषतीररुत चंद्ररुते॥जितकन
 कावलमौलि पदोल्लितनिर्जर कुंजररुचे॥प्रणतसुरा
 सुर मौलिमणिस्फुरदं शुलसन्नखचंद्ररुचे॥जयजयहे
 ॥१६॥विजितसहस्रकरैकसहस्रकरैकसहस्रकरैकु
 नुते॥रुतसुरतारकसंगरतारक संगरतारक सन्ननुते॥
 सुरथसमाधिसमाधि समानसमानसमाधिषुजातरते॥

जयजयहे॥१७॥ पदकमलंकरुणानिलयेवरीवस्पातिर्या
 मुदिनंसशिवे॥आयिकमलेकमलानिलये कमलानिल
 ये सकथनभवे॥तवपदमेव परंपदमस्तिनु शील्यतो
 मम किंतुशिवे॥जयजयहे॥१८॥ कनकलसत्कलशी
 क जलैरनु सिंचतितेगत रंगभुवं॥भजभजतीवशची
 कुचकुंभतटीपरिरंभसुखीनुनवं॥तवचरणौशरणं क्रुर
 रीगण मेवपथंममदेहिशिवं॥जयजयहे॥१९॥तवविम
 लेंदु कलेवदनेंदु मलंकलयत्रनुकुलपते॥किमुपुरुहुत
 पदंसुमुखीभिरसौविमुखी क्रियते॥ममनु मतःशिवमा
 नधने भवतीरुपया किमुनक्रियते॥जयजयहे॥ २० ॥
 आतिमयिदीन दयारूपयैव तयाभवितव्य मुमे॥आयि
 जगतो जननी रूपयाति यथासि तथानुमिता सिर
 मे॥अदुरितमत्तभवेत्पुररीकुरुती कुरुताय मयाकुरुते
 जयजयहे॥२१॥पदकुसुमं जलिरेखशिवि ममतोधि
 युगे निहितो महिते॥ हृदयमधुव्रत खभ्रमरी गणसं
 वलितःप्रमुदंतनुते॥तनुधनदर्प्य विहीननरःपर साधन
 मेवमुरीकुरुते॥जयजयहे॥२२॥इविडशिशु स्तनयेन
 कृतस्तव राजमिमंतव यःपठते॥किमलकुलेमल कां

તિતનુસ્તિહ ભાતિચિરંકપયોવહિતે॥ચાંનૃપરિ રોગરા
દિમયં સમુપૈતિન તત્રયુમર્થયુતે॥જયજયહે૦૨૨૨॥ મ
હિષાસુરમર્દિન્યા સ્તવંયોનુદિનં પઠેત્॥કંઠેવાધારયેદ્
બાહુ નદુઃશ્વૈરભિમુપતે॥૪૨॥ ઇતિશ્રીશિવરહસ્યેમહિ
ષાસુરમર્દનીસ્તોત્રસંપૂર્ણ॥

અંબિકા૪૩.

શ્રીઃ॥નનાનોનમાતાનઅંધુનદાતા,નપુત્રોનપુત્રીનભૂતોનભક્તી ॥નન્નયા
નવિનનવૃત્તિર્મમૈયં,ગતિસ્ત્વંમતિસ્ત્વંત્વમકામવાંનિ॥૧॥ નન્નનામિદા
નનસંધ્યાભિમાનનન્નનામિમંત્રનચસ્તોત્રયંત્રં ॥ નન્નનામિપુન્નનસં
ન્યાસયોગં,ગતિસ્ત્વંવાર૧॥ બવાઅધીપારેમહાદુઃઅર્બુદપ્રપંચપ્રમિકા
પ્રભેભિપ્રમાતઃ ॥ કુમાયાકુહુન્નુપ્રઅંધસદાહં,ગતિસ્ત્વંમવાગ૧॥ નન્ન
નામિતિયેનન્નનામિપુણ્યંનન્નનામિધૃક્તાલયંવાક્યમેતત્ ॥ નન્નનામિ
ભક્તાતૃતંત્યાપિમાતઃગતિસ્ત્વંમ૦ ॥૪॥ કુકર્મીકુસંગીકૃષ્ણદિકુદાસઃકુલા
ચાર હિતઃયદાચારહીતઃ ॥ કુદ્રઠીઃકુવાક્યઃસદાહંભન્નમી,ગતિસ્ત્વંમ૦
॥૫॥ પ્રન્નશંરેશંમહેશંસુરેશંગણેશંદિનેશંશેશંકદાચિત્ નન્નનામીચા
ન્યંશરણ્યંસદાહંગતિસ્ત્વંવા૧॥વિવદિવિવાદેપ્રવાદેપ્રવાસેન્નલેચાનલેપયતે
શત્રુમધ્યે,અરણ્યેશરણ્યેસદાહંભન્નમિ,ગતિસ્ત્વંમાગ૧॥અનાધોદરિદ્રોન્ન
રાશોમયુંકનોમહાક્ષીણુદિનઃસદાન્નઽચવકતઃ ॥ વિપત્તિપ્રવિષ્ટઃસદામાં
પ્રવાહી,ગતિસ્ત્વંમ૦॥૮॥૫૪૬૫૩તિભક્ત્યાસ્તોત્રમેતત્સમંત્રસભવતિસુ
રપુન્ન્યોમાનનીયોનૃપાણાં ॥ અહુન્નકુલભક્તીમુક્તિભાગીકર્વીદ્રઃસક
લબુવનમાતસ્ત્રાહિમાન્નિનમસ્તે ॥૯॥ ઇતિશ્રીમત્સંકરાચાર્યધિરચિત્તશ્રી
અંબિકા૪૩સંપૂર્ણમ્ ॥

માલિનીછંદ.

કરન્નેડીને ક્ષમા માગવી.

અ.વ. :ણ અપરાધે, છે અમારા અગાધ,
ક્ય કરી પર લોકે, સદ્ગતી યાય માત;

અવળુ કરી અમારા, શક્તિ સર્વે વિલાપો,
 અતિશય કરૂણાથી, પાપની માફી આપો. ૧
 કરે ચરણુવડે ને, મે કિધાં કર્મ ખોટા,
 અવળુ નયન ચિત્તે, ને કીધા પાપ મોટા;
 અતિશય કરૂણાથી, દો ક્ષમા માત હુને,
 જય જય કરૂણાબદે, હું નમુ નિત્ય ગુને. ૨

સાતવારની લાવણી.

માત ભવાંની ભળે મન ભવમે, અકળ કળાતેરી;
 દ્વરશણુ આવે સખ મુખ પાવે, સકળ ફળે ફેરી. ૧૬૬.
 આદિતવારે આદ્ય અંબિકા, ધ્યાન ધરો મનમે;
 ચરણુ કમળ પર ચરણે આકે, આશ રખુ તનમે. માત. ૧
 સોમવારે સનમુખ દેખો, શિવ શક્તિ ન્યારે;
 ભવદુઃખ ભંજન રિપુ અતિ બંજન, ઉતારે પારે, માત. ૨
 ત્રિમાસવારે ભે દુનિયામે, આજ હવા ભારે;
 ભોળી ભવાંની રાખો જવાંની, ભે રાખો પારે. માત. ૩
 બુધવારે મા બુધી દીને, બાળક હું તેરા,
 બાંધગ્રહી મે દાર ખડાહું. ફરતાહું પેરા. માત. ૪
 ગુરવારે ગુરહે ગીરીમે, મરશિખર ભેડી;
 ગુર માતહે ગુર તાતહે, તનમનમે પેડી. માત. ૫
 સુકરવારે સાચો મૈયા, સનમુખ આવે ખડા;
 ક્રિવક ચાચરે આયા માજી, મંડપ આકે પડા. માત. ૬
 સનીવારે માં સાહ્ય કરીહે, સાતવારે ગાવું;
 મહંભાયાં મુજ મહેર કીજીયે, શિરધરી આવું. માત. ૭
 આદ્ય શક્તિહે આરાસુરમે. અંબે મહયા ગાને;
 બાલાજીપર કરૂણા કીને, શિર છત્ર છાને. માત. ૮

અંબાષ્ટક.

બુદ્ધગીની ચાલ.

પ્રથમ સરસ્વતી માતને પાવેલાયુ; વળીને વળીહું રસિક વાણી માયુ.

ભવોભવ ભવાંની કરે શ્રુતી તારી, કપાડપ જગદંબ આનંદકારી. ૧
 આઈતુ સકળ વિરવનીમૂળ માયા, હરિહર વિરંચિ ત્રિગુણાત્મજાયા;
 રમ્યો સર્વ સંસારતે સુખકારી, કપાડપ જગદંબ આનંદ કારી. ૨
 તારીકીર્તિ કહેવા મને આયુરૂરી, આઈદાસ થાપો દોવાણી મધુરી;
 વદનમાંવસો અલ્પ કળ્યા કુવારી, કપાડપજગદંબ આનંદ કારી. ૩
 મારેમાત તુ તાતતુ ભાત ભગ્ની, સહોદર પરિવાર તું મુજવગ્ની;
 તારે શંભુ ધુંધુંય ત્રિશુળ ધારી, કપાડપ જગદંબ આનંદકારી. ૪
 નથીજાણતો ધર્મ ખટકર્મ શેવા, નથી જાણતો જપ તપ દાનદેવા;
 તારાનામન્ત્રે છેભરસોજાભારી, કપાડપ જગદંબ આણંદ કારી, ૫
 નથીજાણતો જ્ઞાનનીવાત સાચી, રહ્યોતેયકી મેહ માથાને રાચી;
 કરો જ્ઞાનવંતો કબ્બધિ નિવારી, કપાડપજગદંબ આનંદ કારી. ૬
 નથી જાણતો વેદ કે મંત્ર વિદ્યા;સકળ શાસ્ત્રનુ સાર તુ સર્વ સિદ્ધા;
 મને ભક્ત જાણી મેલો ભવ તારી, કપાડપ જગદંબ આનંદકારી. ૭
 મહામંદ મતિહિન છુલું ભવાંની, તમારી કરી વાત સર્વે થવાની;
 કંને જો ભગ્નુ તુવિના માત મારી, કપાડપ જગદંબ આનંદકારી. ૮
 પડી પીડને પેટની પીડ મોટી, તેને જ્ઞાનની વાત કીધીછે ખોટી;
 મારા દુઃખ દારીદ્ર નામો વિદારી, કપાડપ જગદંબ આનંદકારી. ૯
 હુંતો દીન દુર્ભણ યષ્ઠશણુ આબો, ભવાંની વળી ભક્ત તારોકહાબો;
 તેની રાજછે તને સારી નૃનદારી, કપાડપજગદંબ આનંદકારી. ૧૦
 કાળીદાસની વિનતી મન આણી, મનેદાસના દાસનો દાસ જાણી;
 ધરીદ્રષ્ટી મીડી મને રાખ ઠારી, કપાડપજગદંબ આનંદકારી. ૧૧
 ભણે સાંભળેવિનતિ ભાવ આણી, તેને દાસ થાપે અંબાદીનજાણી
 મહાપાપના તાપથી લે ઉગરી, કપાડપ જગદંબ આનંદ કારી. ૧૨

સાર સારે સુરત શેહેર, મુંબઈ અલખેલી એ રાગ.

અક્ષરવચ.

નમુ નમુ હુ અંબે આજ, નવફરેગા અંડી;

મારા સરસે હરનીથ કાજ, દુઃખ નાખો અંડી. ટેક.

(ધ્યાન) ચરણ કમળનુ ધ્યાન ધરેછે, હરીહરને અંજ્ઞાયરે;

માર્ગ ગ્રહે જળ અગ્ની શત્રુથી, રક્ષા કરે મહંભાય. ન. ૧
 (કવચ) એક સમે પ્રહ્લાણ પ્રતે, આ પ્રપ્ત કર્યું માર્કિંડયરે;
 ગુહ્ય મા ગુહ્ય પિતાણ કહીએ, રક્ષણ આ લોક સહુ થાય. ન. ૨
 તારે પ્રહ્લાણ મારકુંડ પ્રત્યે, બોધ્યા અન્નત વચ્ચંતરે;
 પ્રાણી માત્રને દેવી ચરીત્રઆ; પવીત્ર થાયે પ્રસંન. ન. ૩
 ગુહ્ય કવચ આ સાંભળો મુની, ધરી એક સીત ધ્યાનરે,
 દેવીપોતા નામજ કહ્યું, સાંભળે થાય સનમાન, ન. ૪
 પ્રથમ પહેલી શૈલ પુત્રિને, નમન કરે આવારે.
 બીજી પ્રહ્લ ચારણી કહીએ, ચંદ્ર ઘંટા ત્રિજ સાર. ન. ૫
 સોથી છે કુખમાંડા દેવી. પાંચમી સ્કંદ માતારે;
 છઠી કાતાયની ખરીછે, કાળ રાત્રી સપ્તમીગાતા, ન. ૬
 આઠમી મહાગૌરી સોહીએ, નવમી સિદ્ધિ કહેતારે;
 નવદુર્ગાને નમન કરીએ, પ્રહ્લા મુની ને કહેતા, ન. ૭
 અગ્નીમાં બળતા ઉગારે, શતરૂએનિ બહુ ઘેરે;
 ત્રિપદુર્ગ સ્થાનકને ઘેરે, એવો જીવ જાય દેવી ડરે. ન. ૮
 રણ સંકટ કાંઈએ નવ આવે, નાશ અસુભ સહજયેરે,
 આપતી શાકદુઃખ ભય કાપે, માણ સ્મરણથી સિદ્ધી થાય. ન. ૯
 આમુંડાપ્રેત ઉપર બેઠા, મહિષ ઉપર વારાહરિ;
 ઈંદ્રાણી હરતી પરબેઠા, વૈષ્ણવી ગરૂડ સાહી. ન. ૧૦
 મહિષ્વરી વૃષભ ઉપર બેઠા, મોર ઉપરછે કૌમારરિ;
 આમુષણ સોભાય માન એની; પ્રહ્લ હંશ ઉપર સારી. ન. ૧૧
 લક્ષ્મીજી પદ્મનુ આસન, પદ્મ હરત મા ગ્રહયુંછેરે;
 દેવી જ લક્ષ્મી ત્રિસ્તુત મન, પ્રીયથી મન સહયુંછે. ન. ૧૨
 ચેત રૂપ ધરીને ઇશ્વરી, વૃષભ ઉપર બેઠારે;
 એ માતાઓ સર્વે યોગે કરી, એકડાં થઈ બેડાં. ન. ૧૩
 નાના પ્રકારે આમુષણ સહુને, રત્ન વડે શાભીતારે;
 એજ મોતીના દીપ્ત હારોએ, અતીછે આપીતા. ન. ૧૪
 ઈંદ્ર નીલમણી માહાનીલ મણી, પદ્મરાગ મણી શામિરે.
 દેવી ક્રોધ યુક્ત રથમાં બેસી, દેવીઓમાંથી મન લોભે. ન. ૧૫

અજતા રહેા વામ પાપે, દક્ષણ પાસે અપરાજિતારે;
 શીખા વિસે ઉદ્યોતિની રહેા, ઉમાદેવી મસ્તકે બિરાજે. ન. ૧૬
 માલા ધરી લલાટે છાન્ને, ભગુટીએ યથસ્વીનીરે.
 ભગુટી મધ્યે ત્રિનેત્રાછો, યમ ગંટા નાશી કાની. ન. ૧૭
 ચક્ષુમધે રક્ષા કરોછો, સંખીની દેવી આજે;
 દ્વારવાસીની શ્રોતજ મધે, કપોળે કાલીકા છાન્ને. ન. ૧૮
 કર્ણમુખે શંકરી બેઠાં. સુગંધ નાસિકાપેરે.
 બ્રહ્મ આંખે ચર્ચિકા દેવી, અમૃત કળા અર્ધઆંખે. ન. ૧૯
 સરસ્વતી જીહવાએ વસીએ, દાંત વિશે કૌમારારે;
 ચંડીકા બેઠાંછે કંઠે, ઘાંટીએ ચીત ઘંટાસારી. ન. ૨૦
 તાલુકે મહામાયા બિરાજે, ચીત્રકે કામાક્ષા દર્શરે;
 સર્વ મંગળા વાંણીએ બાલે. દેવી વાંણી લેવી. ન. ૨૧
 ધનુર્ધરી મૃષ્ટ વંશે બેઠી, નીલગ્રીવા વાંસે દીસેરે;
 કંઠની નલીકાનુ રક્ષણ, નલકુમ્ભરી ત્યાં હીસે. ન. ૨૨
 બે રંકધનુ રક્ષણ કરજે, બડગ ધારીણી માતારે;
 વજ્ર ધારીણી ગાહુ મધે, રહી કરે સુખ ચાતા. ન. ૨૩
 હસ્ત વિસે દંડીની મહાયા, આંગળીઓએ અંબિકારે,
 સુલેશ્વરી નખોએ બેઠા, નલેશ્વરી બે કુખે. ન. ૨૪
 કરે નારી ક્ષય મનના શોકને, મહાદેવી રતન વિશેરે;
 રૂદ્રે લલીતા દેવીછે, શુભ ધારીણી છે ઉદરે. ન. ૨૫
 યોગિની નાભીએ વશિષ્ઠાં, ગુણેશ્વરી ગુણ સ્થાને,
 ભુતના ને મૃતને વિશે, ગુદ્ય મહિષ વાહીની. ન. ૨૬
 કટી મધે ભગવતી બિરાજે, વીંધ્ય વાસીની આનુએરે;
 મહાબલા ગ્રંધાએ દીસો, વિનાયકી જનુ મધ્યે. ન. ૨૭
 નારસિંહી ગુદ્ધ એ બેસો, અમીતો પાદ પૃષ્ઠેરે;
 પાદુકાની આંગલી બેઠી, શ્રી ધરીછે દ્રસ્તે. ન. ૨૮
 સ્થલ વાસીની પગની તલીએ, કરાલીની ડાડ વીસેરે;
 ઉર્ધ્વકેશીની કેસેછાન્ને, કૌબેરી રોમ વિસે. ન. ૨૯
 ત્વચાએ વાગીશ્વરી દીસે, રક્ત રૂધીર મન્મથેરે;

અંતરે ત્વચા વસા જીણીનસો મા, માંસ અશ્તી મધ્યે. ન. ૩૦
 અંતરાંતર સર્વ ત્વચાએ, સરવે પારવતી દર્શરે;
 આંતરડાં માં કાલરાત્રીછે, પિતે મુકુટેશ્વરી દેવી. ન. ૩૧
 પદમાવતી પદ્મકાસે બેઠી. ચુડામણી કંક વિસેરે;
 ન્વાળામુખી નસો જળમાં, રક્ષણ કરતા હિસે. ન. ૩૨
 સર્વ સંધિને અભેદા દેવી, મુકુતે પ્રહ્લાણિ છાત્તેરે;
 છાયા કરેછે છત્રેશ્વરી મા, ફુનીયામાં સર્વે ગાળે. ન. ૩૩
 અહંકાર મન બુધીએ મા, ધર્મ ધારિણી સાચરે;
 પ્રાણ, પાંત, વ્યાન, બિદાન, સમાન મા, વજ્ર હઠતા તારાચી. ૩૪
 રસ, રૂપ, ગંધ, શબ્દ, સ્પર્શ મા, યોગીની રક્ષા કરન્નેરે;
 સત્ય, રજ, તમ, નીરંતરથી, નારાયણી મન ધરન્ને. ન. ૩૫
 રક્ષણ કરન્ને આયુષને મા, વારાહી વર દધિરે;
 મારા ધર્મને રક્ષણ કરન્ને, વૈષ્ણવી આવી રહિને. ન. ૩૬
 યસ, કિર્તિ, લક્ષ્મી નીરંતર, આપો આલે હમનેરે;
 સરવે માતૃકા રક્ષણ કરન્ને, પાએ નમીએ તમને. ન. ૩૭
 મારા ગોત્રને ઇંદ્રાણી મા, રક્ષણ કરન્ને અપારે;
 માહા પશુને ચંડીકા દેવી, અપિકા કરન્ને સાર. ન. ૩૮
 મારા પૂત્રને મહાલક્ષ્મીજી, આવી રક્ષા કરન્નેરે,
 મારી સ્ત્રીને બહિરવી રક્ષક, દેહના ફુગડાં હરન્ને. ન. ૩૯
 ધનેશ્વરી મારા ધન વીસે, રક્ષા કરન્ને તમે આર્ચરે;
 કેમ્બારી કન્યાને રક્ષા, કરન્ને, ઉમંગ લાવી. ન. ૪૦
 મુપયાદિથી પંચને વિશે, સહાય કરો હમારે;
 ક્ષેમ કરી મારગ મધ્યે, રક્ષા કરોને સારી. ન. ૪૧
 રાજદ્વારે મહાલક્ષ્મી મા, રક્ષા કરોને આલેરે;
 સરવે ટોકાણે મહેર કરન્ને, વીજીયા દેવી ગાળે. ન. ૪૨
 સરવે દેવીના મળીને આલે, હમેશ રક્ષણ કરન્નેરે;
 કવચ હુ આપવોત્ર દીપ્તે, કરેલુ પાપજ હરન્ને. ન. ૪૩
 હરનીથ જે મન જપે પ્રાણી, મનવાંછીત ફળ દેછેરે;
 બ્રહ્માજી મારકુંડમુર્તિ, આરહત્ય ગુણ કહેછે. ન. ૪૪

મોરકુંડ મુની તારી ભક્તીથી, આ ચરીત્ર હું કહુછુરે;
 માતાજીની રક્ષા અનિછે, એ સ્થાનક મન લહુછુ. ન. ૪૫
 સરવ સ્થાનકે રક્ષા કરેછે, જ્યંતી દેવી આજેરે;
 પાપ નાશ કરનારી પોતે, ભુમધે મા જાલે. ન. ૪૬
 કુર્ગાપ હારીણી કુર્ગા દેવી, શરારે સરવે રહેજેરે;
 પોતાનુ સુભ ઇચ્છવાને, આ કવચ રદ્યમાં ધરજે. ન. ૪૭
 નીમ રાખીને કવચ આમન, નીરંત નીત કરેછેરે;
 લીન થઇને એક ચીતથી, ધ્યાન માજીનુ ધરેછે. ન. ૪૮
 જ્યાં જ્યાં જાએ કવચ કરોને, મનવાંછીત કળ પામેરે;
 અર્થ લાભ સરવ કામજ થાયે, ખલ્લ કવચને નામે. ન. ૪૯ •
 જે પુરુષ આ કવચ કરેથી, અતુલ્ય ઐશ્વર્ય પામેરે;
 વિપુલ, વિશાળ, પરહિતકટયે, મનુષ્ય માને નામે. ન. ૫૦
 સંગ્રામે વળી જય પામસે, ત્રૈલુ લોકમાં પુજાયરે;
 આ કવચનો ગરબો ગાતા, માજીને શરણે જાય, ન. ૫૧
 જે નર આ કવચ કરીને, સંગ્રામે સિદ્ધ થાયરે;
 સરવે શત્રુને જીતી કરીને, કુશળથી ઘેરે પળાય. ન. ૫૨
 જે પુરુષ એકાગ્ર થઇને, અધાથી મન જપસેરે;
 ત્રણ કાળ આ પાડ કરેતો, ત્રણ લોકે જય થાંસે, ન. ૫૩
 અલ્પ મત્સ્ય હરશે દેવી, આયુશંશત ભાગવસેરે;
 વિરેકાકટ આદ્યે સૌ વ્યાધી, નાશ માજીએ કરશે. ન. ૫૪
 સ્થાવર, જંગમ, કૃત્રીમ, વિપલે, સરવે અભીચાર જાસેરે
 મારણાદી મંત્ર યંત્રાદી, પર પ્રયોગ દેહથી પળાસે. ન. ૫૫
 બુચર એચર આદ્યે સર્વ, સહજ ફલજ ડાકીનીરે;
 અંતરીક્ષ ચરા પક્ષાણીયતે, મહામલીજ શાકીની. ન. ૫૬
 મહાગ્રે ગ્રહ બુત પીશાચી, યક્ષ ગંધર્વ રાક્ષસોરે;
 ખલ્લ રાક્ષસ વૈતાલ છે, કુખમાંડ ભરિવાદી હરશે. ન. ૫૭
 જેના રદ્યે હરનીશ કવચ, રહયુંછે અંતરે માહેરે;
 તેના દરશણથી ફુલે સહુ, નાશ પામેછે કાપે. ન. ૫૮
 ત્યારે પછી તે પુરુષ મોહ્ય માન અતી બહુ પામેરે;

તેજી વૃધી રાજ કરે સહુ, યસ વધી સહુ પામે. ન. ૫૯
 વળી યસ કીર્તિ બહુ થાએ, પૃથવી વિશે પુજાયરે;
 તે કારણ મા દેહ માર્કુંડ, નીરંતર કીધી કાય. ન. ૬૦
 સમ સતી જપતા આ રહેયુ, ખલ કવચ આરંભે;
 નીર વિગ્ર કરીને આવે, ચંડીની સીધી થોભે. ન. ૬૧
 પર્વત વન કાનન આ પૃથ્વી, જાહાં સુધી મંડળ રહેરે;
 ત્યાં સુધી પૃથ્વી વિશે, પુત્ર પૌત્રાદી રહેસે. ના. ૬૨
 દેહને અંતે દેવને ફૂલેલ. પરમ સ્થાનક આપેરે;
 મહામાયાના પ્રસાદ વડેથી, અંતે અધોચર કાપે. ન. ૬૩
 મનવડેથી ચીંતન કરેછે, સરવ કામ કૃણ થાએરે;
 માર્કુંડ પ્રતે ખલ્લા કહેછે, અંતે તે સ્વર્ગ જાએ. ન. ૬૪
 આ ગરબો જે બાવ ધરીને, ગાસે માછ પાસેરે;
 અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ સહુ, સ્મરણથી સુખી થાશે. ન. ૬૫
 નર નારી મન બેજટ ધરસે, હરનીશ અંતર બણસેરે;
 મનવાંછીત કૃણ થાશે તેને, અંતે પોતે તરસે. ન. ૬૬
 આ ગરબો મે બાવ ધરીને, ગાયો ઉલટ આણીરે;
 અક્ષર પદ ભરૂં થયો હોયતો, ક્ષેમા કરન્ને રાંક જાણી. ન. ૬૭
 ખલ કવચની સ્તુતી કીધી, કરન્નેડી પાએ લાગુરે;
 અપરાધ મારો ક્ષેમા કરન્ને, એટલુ મુખે માયુ. ન. ૬૮
 બાળે બાવે બાવ ધરીને, માછના ગુણલા ગાયારે;
 ભક્તી કીધી બેરમાં આણી, અંબામાને સાહાયાં. ન. ૬૯
 રાજનગરતો રૂંડે દીસે, સુખ અમદાવાદ ગાંમરે;
 નાગર ખાલ્લણ વડનગરો હું, માછની રાખુ હાંમ. ન. ૭૦
 સંવત ઓગણી છતરીસામાં, રૂડો આસોમાસરે;
 વીજ્યા દશમી બુધજવારે, બાલાજીએ કર્યો પ્રકાશ. ન. ૭૧

અથશ્રી માતાજીના ગરબા પરચુરણુ. કષ્ટ હરણુનો.

નહીં આપુ હો નંદજીના લાલરે મહીડા મારરે ઓરાગનો છે.
 જેને અંબે ઇસ્વરી માતરે પાપ શીરનાંચુંરે, કીપા કરોતે જાણી

અ તાથ, વાંણી સુભ પાંચુરે. ૧ તુંછે અખંડ અમર એકા એક-
 રે ભક્ત જક્ત પાળેરે, ધરયાં રૂપતે અવની અનેક, પ્રસીધ કળી
 કાળેરે; ૨ મહી મંડળ નવખંડતુંજ પંડેરે; વાપીકછો આધરે, તારૂ
 પ્રાકમ સદા પ્રચંડ, શેવક સુખદાધરે. ૩ યાવર ળંગમ સકળ
 તુજવાસરે, કહે કુણ મુખેરે; નહી સેસ લહે નરેસ લવલેસ, ભંમ
 ગીરા ચુકેરે. ૪ મા કાલાવાલા કરી ગુણ ગાહરે, પસાય તુ
 માતારે; અહો નીશદીન એહ ચાક, કરો તે સુખ શાતારે. ૫ તું
 છે સુર સેસનુર ભરપુરે, પુરનાર માંહરે; જીવંજંત પંચ તંતમાં
 ચતુર, કુપ તુહી છાંયરે. ૬ વેદ ચારતુ અઢાર રતી ભારે, બા
 ર મેષ કાવેરે, સરવે સારતુ અઢાર ચંદતાર, પાર નહી પાવેરે. ૭
 તુહી મછ તુહુ કછછે પ્રતક્ષરે; અક્ષ ચંભ કારીરે, ફળ ફલઅપાર
 વેલી વ્રક્ષ મોર છે ધારીરે. ૮ ફરસરાંમ તુહી રાંમ વારાહ નાંમરે,
 વાંમન બુધ બાળારે; નીકલંકી તુહી; બહુ નામરે. ધારે મુઢ મંજારે. ૯
 તુંછે સેસ તુ માહિશ તુ ગણેશરે દસ દીંગ પાળેરે, સુરમુની કાહાવે
 સુરસેસ વ્રધ તુહી બાળારે. ૧૦ સહસ્ત્ર અઢાશી કહે રૂપીરાયરે,
 સમ મુની માયરે; કાઠી તેત્રીસ કહે દેવદાસ, તાત તુહી માયરે. ૧૧
 નીધી સાતંજ વીખાત એ અઘાતરે, દીસેછે સાંરે; અનાપમ ઘાટ,
 અતીસે માત રૂપછે તારે. ૧૨ રાંમા રંભ સુધા કુભ કદપ વ્રક્ષરે
 ધન નવદુર્ગારે, ગજ અરવ ઘેતુ પ્રતક્ષ, શંખ દક્ષણાયરે. ૧૩
 વીખ અંબુજ મુક્તાપર વાળરે, પંતા મુખ રાન્હેરે; હીરા માંજીક
 મેતી રસાળ; તુજ છબી છાન્હેરે. ૧૪ ખરફુલ મધુ કીટ જેહરે,
 ત્રીપુર મહીપાસુરે; કહે કુંદબી બગાસુર તેહ; વાળી તે બળ પુ-
 રેરે. ૧૫ જંબુવંત હનુવંત નળનીલરે; પાપાંણ જેને તાર્યારે; કહુ
 અંગદ સુગ્રીવ બળસીલ, અસુર બહુ સંહારરે. ૧૬ રાંમ અનુજ
 ભારે સીતા હરણરે, તિબીક્ષણ રૂપેરે; ઇંદ્રજીત કહુ કુંભકરણ
 નીસીચર ભુપેરે. ૧૭ એ રૂપે સરવે મંમાયરે તુજતણા કાહાવેરે, તુ
 વિનાતુ જગતમાહી; કોઈ ન સોહાવેરે. ૧૮ પાંડુરાઅ સુત ક્રોધ પંચ
 માયરે. કરણ જ્યુધવંતરે; કુપદવી લહી થીર યાયરે માહા સુભ
 સંતરે. ૧૯ વૈદહી સાવંત્રી નારરે, ગીરા ગીરબયરે; સુધ બુધ રી-

ધ સીધ તુ આધાર, સ્તુતી તે સદા ગાયરે. ૨૦ સુલોચ નામનો
 વીર જોહરે, તરચા હતાયરે; રક્ષમણી સતજાંમા એહરે; રૂપ રાધકા
 યરે. ૨૧ સતી રાંછી ઢોસલા કેકઈરે, સુભદ્રા સારોરે, અણસુયા
 ડીતા કહાઈ, કહે તેરાસી ખારરે. ૨૨ કહે જોગણી ચોસક
 દુરગાયરે, નક્ષત્ર વીસ સાતરે, રંગે સતો તમો ગુણ તાય ત્રીવીધી
 કહે વાતરે. ૨૩. રયાંમ દાંમ કહે ડંડ બિદરે, રાજરીત માએરે; કહે
 નીતી તે ચારેવેદ પ્રતક્ષ તુ રહયારે. ૨૪ કાંમ ક્રોધ લોભ મેહ કહે
 ચારરે, દયા ધરમ ધારીરે; ક્ષધા તરચા પતી આધારરે, અંન
 ધન કારીરે. ૨૫ પંચછંદ્રી ખટરસ ગવાદરે, જગત નીદ્રાયરે; તણે
 નાંમ કહે સપનાદ એકી સમુ નાયરે. ૨૬. ભુત ભવીશ
 તુહી વ્રતમાનરે, ભરણ પોશણાયરે, ખટો બિદ્યુ વેદપુરાણરે રંક
 તુહી રાયરે, ૨૭ તુહી મંત્ર તુહી જંત્ર તુહી તંત્રરે ખટોરો તુ કાયરે;
 છે જગતી જોતી સ્વતંત્ર દાંત પુન્ય માયરે. ૨૮ ખટ વેસમાં પર
 વેસ દેસદેસરે ગાંન ધ્યાન જોગરે, સુર દાંતી કહાવે વીસેસ છે સંજો-
 ગરે. ૨૯ કહે વાત પીત કફ પીગલાયરે; ઇંદ્ર મુખ મળાયરે, ગતી
 સરવે પરકારે લહાય ચતુર ચીત સાયરે. ૩૦ ધાએ સાધ કહે
 કષ્ટ સાધરે, અષ્ટ જરે જોહરે; માહા બિદતે કહે આધાધનરે રૂપ
 તુજ તેહરે. ૩૧ કહે કવીતણા ગણુ આકરે હંદગતી સારરે; વરણ
 ખતરીસ તણો હાઠ; ખારાખડી ખારેરે, ૩૨ રગ દીરધ વરણ
 માત્રાયરે નજ એક દીજરે, સરવે પીંગળ તણો બિદ માય, તહીત કરમ
 અજરે. ૩૩ પ્રોડા મધ્યા કહે મુગધાયરે; નવરે સ્વરપરે હાવબાવ અનુ
 બાવ કહાઅરે સંસારી સરપરે. ૩૪ ગોટી પંચાલી માગધી રીતરે
 ચારવરતી જોહરે, ખટ લક્ષણુ કહે વેદ નીત વ્યગદ વુતી તેહરે. ૩૫
 અલંકાર ઉદી પત બિદરે વાચક ધરમ માએરે, છે કવીતા બિદ
 અબિદરે ઓપમે ઉપમાયરે. ૩૬ એ સરવે માંહ ભરપુરે રૂપ તુ
 જ ખાલારે, કહું કેટલાં તે મુખ અંધરે, છો જોતી વીસાજરે. ૩૭
 મનવાસ કહે તીથી પક્ષરે શુભલક્ષ્માં માંહરે; તુહી પ્રગ્ન કહે પર
 તક્ષરે પડતુ પડાયરે. ૩૮ આચાર તુ વીચારછે અપારરે, ભંમરૂપ
 ધારીરે; સરસ્વતી રથતણી તુ સારરે, પાતક તે નીવારીરે. ૩૯ ઘટ-

માંહી ભાલે છે જોહે, સાચ એક સાચરે, ભાલે યુગ્ય ધરે સરવે
 તેહરે તુજ તણાવાયરે. ૪૦ તારી અકળ કળાછે અપારે; બેઠ
 કુણ પાયરે, નહી ગુપ પ્રગટ સંસારે, અન્નેની કાઢાવેરે. ૪૧ નહી
 રૂપ નહી રંગ ન કરપરે; વ્રધનહી બાલરે; નહી રતન કહાવે બુપરે
 અકાજ નહી કાલરે. ૪૨ નહી માત તાત બાત નહી જાતરે મુ-
 ન્ય નહી બોલેરે, નહી પુન્ય પાપ દીનરાતરે નહાલે ન ડોલેરે. ૪૩
 આકાશ તે પાતાળ પલ નીરરે, પાંડવ્રક્ષમાંહીરે, નહી સ્વર્ગ અત્યુ
 અશ્ચીરે, વીછાંહ નહી જાયરે. ૪૪ નહી સીત નહી તુ તાપરે,
 વીખના સુધાયરે, નર નારી નહી તુ આપરે, આવ નહી જાયરે. ૪૫
 નહી વ્રધી નહી તુ હાંણરે, સુખ નહી દુઃખરે, નહી મૂરખ નહી
 સુજાણરે; વીમુખ નહી મુખરે. ૪૬ નીજદેશ નહી પરદેશરે ગાંમના
 ભાવનરે, નહી ધરા નહી તુ સેસરે, મન નહી તનરે. ૪૭ નહી મે-
 ર નહી તુ તરણરે, કરણ નહી નેત્રરે; વીપરણ નહી તુ પરણરે,
 રતી તે નહી મનેરે; ૪૮ નહી જોગ ભાગના સંજોગરે વીજોગ નહી
 કાવેરે, નહી જોગ નહી પરજોગરે પાર નહી પાયરે. ૪૯ નહી દાંણુપ
 નહી. તુ દેવરે ઈંદ્ર નહી સૂર્ય ચંદ્રરે, નહી મુરે નહી તારા ઊજવેરે,
 અવંદ નહી વંદરે. ૫૦ ઈંડા પીગલા નહી સુક્ષ્મણાઅરે; નાદ ન-
 હી નરતરે, અટ સવાદ નહી તુ વહયારે, તીરથ નહી વરતરે. ૫૧
 ગંગા યુમના સરસ્વતીરે સમુંદ્ર નહી સતરે, વીહસ્ત નહી તુહસ્તરે
 બુખ નહી અઘાતરે. ૫૨. ધાતુ સખ નહી તુ કહાયરે, નહી તે રતન
 રાજરે અતીથી નહી પક્ષમાંયરે; વરસાડતુ માયરે. ૫૩. તુજ ખાર
 નાંલહે મુની દેવરે હરીહર બુલેરે, સહ શક્તિતણી કરે શેવરે પ્રાક-
 મી અતુલરે. ૫૪ અહિદ ભાવનમાહી નર નારે પુછુ તે પક્ષી
 પાહાડરે, જલચલ આકાશ આધારરે સુરઈંડુ જીલેરે. ૫૫ સોધી
 જીવો સરવે સંસારરે વીચારી મનમાંહીરે, જીવાન્નેતી કાવે અપા-
 રરે; શક્તિવીના નહીરે. ૫૬ એવી અસરે નસરની માતરે અમીત
 ખળ પૂરરે, સૌ સકળ ભાવન વીખ્યાત હરણુ દુખ દુરરે. ૫૭ તુજ
 વીના નહી દાતારે; સંપત સુખ કારીરે, મન ઈછા તે પૂરણ હારરે
 બવાંની બુપ ભાંખેરે. ૫૮ કરન્નેડી કહુછુ માતરે, સ્તુતી મન પા

રીરે, મહેર કરી કરો સુખ શાતરે ધ્રુવી કીરપા કરીરે; ૫૯. વળી આશ
 મોટી ધરી મનમાંહેરે જગપીતુ જાગુરે, કહે પાવન પતીત સુખદા-
 યરે દેવ મુની સાગુરે. ૬૦ એવા સાંચય ધણી છો આપરે મુજ
 શીર બેલીરે, હરો સરવે વીધન સંતાપરે ભુજ શિર મેલીરે. ૬૧
 જાણી પોતાતણો દાસ આસરે પુરો તે મન આશરે; રહેા 'અહે
 નીસી મન વાસરે અસાંન સરવે નાસરે. ૬૨ એહ ગરબા કષ્ટ હ-
 રણરે ગાય નર નારરે, સુણો મન ધરીને કરણરે; શીખ કે વિચારેરે. ૬૩
 તેની આશ પૂરે મોરી માયરે, સુખ સરવે આપરે; રીઘી સોધી બ
 રે મન આપરે, ત્રિવીધ તાપ કાપરે. ૬૪ કોઈ નરતણે સારે કુખરે;
 હોય બહુ ભારીરે, કષ્ટ હરણ પહડે નીત મુખરે, એક મન ધારી-
 રે. ૬૫ તેનુ કુખ આરાસુરે આધરે, સરવે કાપરે, ધન ધ્યાન લહે
 મન આહરે; માત સરવે આપરે. ૬૬ લહે પુત્રતણુ બહુ સુખરે;
 કુળ વૃધી યાયરે, નીત ગરબો કહેજો મુખરે, ગનાં કરી ગાયરે. ૬૭
 સંવત એગણીસે તરીસની સાલરે, ભાદરવોમાસરે, પૂરણ માશી
 બ્રહ્મવાર રસાળરે ધરીને ઉજાસરે. ૬૮ કર અરજ ઉઘો કરજોડરે,
 અવણ ધરી સારીરે, કરો ક્ષમા ગુણ લક્ષ કરોડરે; દયા રહે ધા-
 રીરે. ૬૯ તારા ગુણ ધરી બહુ આશરે, પરસોતંમ ગાયરે, સાહચ
 કરો આરાસુર વાસરે જોજો મુખમાયરે. ૭૦

રાગ ઉપર પરમાણુ.

ધણુ આપે આરાસુરી રાયરે અંબિકા દેવીરે, જોનો વેદપુરાણ જસ
 ગાય સુરમુની સેવીરે, માજી બિરાજો સરસ્વતી તીરે પશ્ચમ દ્વારરે,
 દક્ષણ વાંમને બટુક ભે વીરે ભૈરવ રાજરે; સોઢયે મંડપ ઉપર બિંદુ
 ત્રીકુણરે. સીખર ગાગર અમુલ ચારરે, જુગતીથી જાણરે. મહાદેવ
 કોટેશ્વર ધાંમરે અદ્ભુત દેરે જોને કીધાં સફલ સરવે કામ, દેવતા
 કેરે. નીજ કુંભકુબારણુ નામરે કરીને સ્થાપુરે, તેનુ વસાયુ કુબારીયું
 ગામ ધુબ સ્થલ વાસુરે, તેમાં વસે વિમલસા વૈસરે માને પરતાપરે,
 પાંચો અગણીત દ્રવ અપાર જુગમાં છાપરે, વચન ચુકો દરં કરંધાં
 કોકરે, ઉમાચાં પાંચરે, જોને અંબા તણા આધાર આવે નહી અં-

ચરે. એક ગાયો તણા ગોવાલરે ગાયો ચરાયેરે, તેમાં અંબાન્તી ધનં
 પ્રતિપાળ કાંમધેનુ આયેરે. દેખી ધન કરી મન વિચારરે આ કોની
 ગાયરે, તેની ચરાઈ નહી પામું લગાર મક્ત ચરી જાયેરે. એકદીન
 ગઢવે ઝાલી વાટરે ગખરગોખરે, માછ બેઠાં હીડોલાખાટ સઉદીન
 સોખરે. અંગે આબુષણ બિરાજે અપારરે સોના ચુડો ઝળકેરે, કોટ
 હારમણી હીરાલાલ બહુ ચુનીઓ ચળકેરે. માને કહે કર જોડીને
 ગોપરે મક્ત ગાય ચારે, તમે મોટાંછો કરમી લોક પેટ બરો મારે.
 એવું શુણીને ભગવતી બુપરે પ્રેમ ધરીનેરે, અકળ રૂપ જવ અનુપ
 આખા ગુપ સોવરણસુપ ભરીનેરે. લેઈ આવ્યો ગખરગફા બહારરે
 દેખી જવ અંનરે, રીસ કરીને મુરખ ગુમાર ગમ્યો અભીમાનરે.
 આપી સ્ત્રી આગળ કહી પેરે લક્ષ્મી સમાન બાધરે, આજ ગયો
 હતો તેમને ઘેર ગાય પુટે ધાધરે. મણીમાણક હીરાનો નહી
 પારરે આખા જવ મુનેરે, રીસ કરીને નાંખીઆવ્યો બહાર સુ કહુ
 વુનેરે. કહે સ્ત્રી પશુ તમો કોકરે શીખ સુ દેહઅરે, કોઈ ઓશીકાંદે
 મોટા લોક સીસ ધરી લેખઅરે. એવુ કહીને જોયું તતકાળે કાંબળીને
 છેડેરે, દીઠા સોવરણ જવ બે રસાળ સરવ સોધને ડરે. જવ રોખ્યા
 ગોખરમાં તરતરે કર્યા અપવાસરે, સુખ નવરાત્રી કીધાં વરત માયે
 પુરી આશરે, માગમાગ કહે મંમાયરે પ્રતક્ષ હુ આપુરે. તેનો ચારીતી
 મહારી ગાય તેને પ્રતાપરે. કરજોડીને કહે નરનારે એ વર આપોરે,
 તમ જોવા થાય કુમાર જસ જુગ સ્થાપોરે. માછ કહેછે અહીથી
 અલોપરે બેઉજણ થાસોરે, જોવા નંદ જસોમતી ગોપ ગોકુળમાં
 કહેવાસોરે. આખા જવ જગતનુ બે બીજરે કશન બળીરામરે, દેખી
 સરવ પામા રીજ અવીચળ ધાંમરે. હુંતો આવ્યો તમારે ઘેરરે થઈને
 કુમારરે, કરવા ભક્તના ઉપર સાદ્ય કુષ્ટ સંહારરે. સંઘ કહાજ્યો સઉ
 ગોપ વીરરે આરાસુરી આવ્યારે, જ્યાંછે કોટસ્વર સરસ્વતી તીર
 કશનને લાવ્યારે. માને પારે નમાયુ બાળરે માનતા કીધીરે, પારે
 આવ્યરે ઉતરાવ્યા વાળ આસીકા લીધીરે. ઊંમરે ચાંદ્રા કીધા છે
 સાતરે જસોમતી માયરે, જુગોજુગમાં વાત પ્રસીધ ભાગવત ગાયરે.
 એવા પડછા પ્રગટછે અનેકરે જગત સઉ જાણેરે, માની જુગ

અમરોચર છાપ વેદ વખાણેરે. ગુજરાતના દીવાન નાગરનાતરે સંધ
શાખણી આવેરે, ભાતભાતના મેવા પકવાન બેટસાઈ લાવેરે. પોચા
દાંતે રાણાને ડોડરે ડુંગર ચડીઆરે, વડછાયા દેખીદેવી ધાંમ ડંડવત
પડીઆરે. નેજા ઉદો અખંડઆઈરે આચર માનારે, કરે ગાંનતાંન મા-
ન માત ધ્યાન ઉમંગ રંગરાતારે. હવનહોમ ભંમબોજન પુજપાઠરે દાન
દક્ષણા દીધારે, અંબે આગળ બવાઈ તે સવાઈ ગુણગાધને કીધારે.
એવા સંવહર પ્રતી નીમરે કરી જત્રાયરે, જેવું અંબા ચરણ પર
પ્રેમ કૃણ તેવુ થાયરે. કરજોડીને કહે જુરુરામરે અંબીકાનો દાસરે
ગાય ગરબો તેના પુરે કામ મનની આશરે. સંપુરણ.

રાગઉપરપ્રમાણે.

દેવી આરાસુરી દરબારે શામિ સારોરે, તેની શાભાનો નહિ પાર
જળહળતો પારોરે. ૧. વરણવ કરતાં નાવે પારેરે સુકહુ મુખ-
ચરિ, માણ બીરાજીએ આરાસુર અખંડ ચાર જુમર્યારે.
૨. લલાટે સોહિ મોતી પરવાલરે ચુનીઓ ચલકેરે, શામિ નંગ તેરતન
અનેક બહુ હીરા ઝળકેરે. ૩. કોટે સોહિ સોનાનો હારેરે શામિ બહુ
સારોરે, દરશણ દેળે તે અંબા દયાલ સફલ થાય જનમારોરે. ૪
હાથે સોહિ સોનાની ચુડારિ કંકણ શામિ સાંરે, મોટા અનેક વિધન
કુર થાય મુખ જોએ તારે. ૫. માએ પેહરી તે ચુદડી રસા-
લરે ચરણેયોળીરે, અંબીલગુલાલ રંગરોળ કેશરમાં યોળીરે. ૬
માણ બીરાજીએ ઉગમણે ગોખરે પછમદવારેરે, દક્ષણ વાંમને
બટૂક બે વીરે ભૈરવ નાયરે. ૭. પાંચ જોતો અખંડ છે આદરે શા-
ભાયમાન સારીરે, હોમહવન ધણા તાં યાય કૃણ શુભકારીરે. ૮
બીરાજ્યાં સિંહ સ્વારી માતરે ત્રીશુળ ગ્રહી હાથરે, કષ્ટક દષ્ટિના
લીધા પ્રાણ જુગત વિક્ષાતરે. ૯ જમણા સોમે ગણપતી મહારા-
જરે ડાખા વહેરાઈ માતરે, પાછલછે અન્નવડી માત સામો
બોજોનાયરે. ૧૦ માને સામી કલોધર વાવરે ભરપુર પાણીરે. તે
પીએછે જત્રાણુ લોક હરખ આણીરે. ૧૧. જતાં દરશણ કારણ
આજરે મોટા હરખેરે, પરથમ દરશણ ખોડીઆલ માત થાતાં

કરન્નેડી નરખેરે. ૧૨ માનશરોવર વિખ્યાતરે નીરમળ પાણીરે,
નાહે પ્રાચીત તહી જાય ઉમંગ મન આણીરે. ૧૩ ત્રણમઠલ કોટ-
શ્વર ગામરે ચારજુગ કેરે, મહાદેવ કોટશ્વર ધાંમ સીખરખંધ
દહેરે. ૧૪ નદી સરસ્વતી કેરે તીરે જુગતીછે સારીરે, જનનાએ
આવેછે દેશદેશના લોક નરનેનારીરે. ૧૫ નંદજીને ગલા અજગરે
તાહ જગોએ કીન્નેરે, શાસ્ત્ર પુરાણ દેછે શાખ વરણાચાર લીન્નેરે.
૧૬ કરન્નેડી શેવક ચુનીલાલરે કરગરી કહેછેરે, નીચો નમી કરે
નમસ્કાર વારણા લેછેરે. ૧૭

લાવણી.

આરાસુરે આશરમ જીનુકે, આદ્ય શકત જોઠે આસંન. જયજય
કરે નરનારી બાલહાજર અંદગી કરતે દરસંન. ટેક, ભરત ખંડએ
ર જાણુધીપમે દાંતાગીરી આરાસુરી ગામ. માત જગતી જોત
ખિરાજે નવખંડોમે જાહેરનાંમ. આરા. ૧ પ્રતક્ષ પડછા હે દેવી-
કા મનવાંછીત જો પુરે કામ, આપે ધન લક્ષ્મી જસવિયા પુત્ર
મિત્ર સુખ મા દેવે નાંમ; એથી અંખા આદ્ય બવાંની કુષ્ટ રીપુકુ
કરે નાસંન. જયજય. ૨ તિન જોજન પર્વતકા ચડાહે; ઉસપર જગા
ખની રસાળ, કાકહુ તારી કુંઠસકીલિકી ચારોતરે પકી ધરમશાળ.
આસપાસ આરાસુરે નગરી. બીચ દેવલ પર ઉડે રમાલ, સન-
મુખ દેખો. વાવ કલોદર, જ્યાં જોઠે ભઠરિવ ભાપાલ, દરવાજેપર
ખજે મોઘડીએ, ચડી બવાંની સીધાસન. જયજય. ૩ અજબખના
મંડપ માતાકા, વીર ખેલત સખ ચાચર, સુંદર છબ દેવલકી ન્યા
રી ઉસપર સોનેકા શીખર; ગરજે ગંઠ ઘડીઆળ સારંગી બજ
બજ નોખત નરવે મીલકર. સંત આરતી ધરે દેવીકી, આદીનહે
કરતે જાતર. રૂશી ગુની ઇંદ્રાદીક ખસા કરતે માતકા ઉપાસન. જય. ૪
કરદસન અંખાકા સત જન ગયે ધાંમ, જ્યાં કોટશન. અવલ આંત-
શરોવર નાએ, ફીર નાવે ગંગા અંદરે, વસે જાતર લોક સખીલે કલ્ક
અક્ષત ચડેગબર; જ્યાં આસન આદ્ય માતાકા, નીસંક જૈક
નીવરાતર. જયજય. ૫. ભઠ પરસંન રાણાકુ અંખાંકે, દીયા
દેવીને રાજ્યાસંન. આરાસુરી કે ચરણ જાએકે દીયા દરસંન, આ

રાંમ પાયા આદ્ય શક્તિ ન્યાં અંખે બીરાજે અકલ્પિત ગબરકી
છાયા, રસાલગીર ઉસ્તાદ હમારે જીનકુ પરસંન મંમાયા. કહે કવી
ગણપતરાંમ વીપ્ર દેવીકા દરસંન કર આયા. પ્રમટ બઈ જીસદિન
દેવી ઉસદીન નહી હોતે ઈંદ્રાસન. જ્યજ્ય. ૬

અરબી.

સુણો સામળા હું તમ માટે ઘેલી થઈ જી. 'એરાગ'

અંખે માતના પરતાપથી નથી કમીજી, માફમન સાક્ષાત્પાવલે
રહ્યું નમીજી; અંખેમાતાના પરતાપથી નથી કમીજી. ૧ મંત્ર તંત્ર
જંત્ર જાણતો કશું નથીજી, આઈ ધાંમ નામ આવી અંગમાં વ-
શીજી, અંખેમાત. ૨ નથી ગર્વ સર્વ જંનથી હું રાંકધું જી; બાળા
બાઈની સગાઈથી નીસંકધુજી, અંખેમાત. ૩ થઓ અંગમાં ઉદય
તે દયાવડેજી. મુદ્રા ધારયકી ધામની ખખર પડેજી, અંખેમાત. ૪
દલ ચારેનુ કમળ વેચ વરણુજી, ત્યાંતો સુખ ગણનાથના એ શ-
રણુજી, અંખેમાત. ૫ દેહ દેવલમાં દેવની બની ગતીજી; ખટ
પાંખડીના પદમમાં પરજાપતીજી. અંખેમાત. ૬ મણીપુર સુર નુર
તેવડે થકીજી, હરી ધાંમમાં તે લક્ષ્મી જાનકી જી. અંખેમાત. ૭
કડણુ કરમ પાસનાથ શીવજી કરેજી, બાર તારને આધાર ચાર
ત્યાં કરેજી. અંખેમાત. ૮ આદી સોળકળા કંક તે વરી રહીજી;
વાંણી વૈખરીતે શબ્દને ધરી રહિજી, અંખે. ૯ સોહંકારને સમારે
અજપા જાપેજી. દલ જીગલમાં તેજ વણુનુ ખપેજી. અંખે. ૧૦
મુલાધાર એમહી ઉપર આકાશજી, મહા ધાંમમાં ગુરૂતણો ની-
વાસજી, અંખે. ૧૧ એયું જ્ઞાનનુ ગગન મેતો ભાળીયુંજી, તેના
પુત્રવડે પાપને પ્રજાળીયું જી. અંખે. ૧૨ એમ જાણીયુ એ સુખ
મહા માણીયુજી, અંગ આપણામાં તીરથ સૌ આણીયુજી. અં. ૧૩
ઈંડા પીગલાને મધ તે મોટી નદીજી, તેના સ્નાનવડે નીરમળ થયું
રહેજી. અંખે. ૧૪ માટે વાણી તારી જાણી લેજી જ્ય સહીજી;
માટે આપનાવીના તે બીજી કો નહીજી. અંખે. ૧૫ મારા હાથની
ફેરવણી ફેર બહુજી, મુદ્રા ન્યાસને ઢેકાંણે જાણુજી સહુજી. અં. ૧૬
બક્તી પેટમાં પ્રગટી પ્રેમ રક્ષણુજી. મારે ચાલવુતે આઈને પ્રદ-

ક્ષણાન્ને, અંબે. ૧૭ પાપ પુન્યનુ સકલ ભરી મનમાંન્ને; હબીમાંન
પથુ હોમીયો હવનમાંન્ને, અંબે. ૧૮ ચીત વહનીમાં સારી કરી
વીભુતીયોન્ને, જમુ કોળીઓતે આધને આહુતીઓન્ને. અં. ૧૯ કરસ-
યન તે દંડવરત કારણેન્ને, કાંમ કળા આઈ ઉપર હું વારણેન્ને. અં. ૨૦
દેહ ભંગનો રંગ કામ દેવ સોન્ને, જેવી સેવીદેવી તેવી લીલા પાંમ
શોન્ને. અંબે. ૨૧ કૃષ્ણ સકળવળેછે. ચંડી પાઠનુન્ને. જ્યુઠ જાણસો
મા કવીતાના ઠાઠનુન્ને. અં. ૨૨ પુત્ર પારણાની ઘેર નીત ધુંમડી
ન્ને, જીવે વર્ષ તે થીસેસ આઈ છો ધણીન્ને; અંબે. ૨૩ ગરબો
ગાઅને પુણે પદ આઈનાન્ને, ધનવંતરનાં વચન વધાઈનાન્ને.
અંબેમાતના પરતાપથી નથી કમીન્ને. ૨૪

લાવણી.

પરખતમાં પરગટ ખીરાન્ને, દેવી અંબે ડુંગર વાલી, રાંણા સાહેબ
કુ રાજ દીયા મા મોજ કરાતી મતવાલી. ટેક. કરકંગન ત્રીશુળ બી
રાન્ને સિંહ શ્વારી છબિ પયારી, શીશ છત્ર મોતનકી માળા નવ
રતનુકી નય ત્યારી. ૧ બાફમે ભરતાહે મેલા છાયા બની સંઘકી ભા-
રી, દરસેન કરકે આતીફનીયા સાધુ સંત ઓર સંસારી. ૨ જ્યુલે
જ્યુમતી જરે જાણો વાધ ગુપત બસે ગબરવાલી, રાંણા સાહેબકુ
રાજ દીયામા મોજ કરાતી મતવાલી. ૩ નાગર નીત પ્રતી
નરત કરતાહે દેવીકો આદરમાને, માજકાહે મહિમા ભારી, તુરત
મધ્યા ઉસકુ તારે, મધ્યા પાલે પ્રીતી કર વિચિત્ર પુરણ પવીતર
ગત ગુણવાલી. રાંણાસાહેબકુ રાજદીયા મા મોજ કરાતી મતવાલી.
જસવતસંગજી જગજગ જીવો જસકેલો જગમે સારે, કલજગમે
તમ કશ્ણા કહાંવી, ફેર લીયોહે અવતારે; રાજાઓકે બીચ મે રંગ
તુમેરે દાંતે બડે દેવે દાને, ખરે ગુનેકુ ખુબ પિછાને, સખકા કરતે
સનમાને. દયા દેવીકી દાંતે પુરહે, પુરણ કરતે પ્રતીપાલી. રાણા-
સાહેબકુ રાજદીયા મા મોજ કરાતી મતવાલી. ૩ મોહોઅતસંઘજી
મરદ બડે સુધડ સનેહી સારદારે, મોજ સમુદરસે મદમાતી બાકી,
છબકી બીલહારે. રતનસાધતો રતનમણીહે ટેક બહાદુરી તલવારે.
ચંદ્રબદનકી ઝોત જ્યુલક રહી ગીદ ગુલાબી ગુલબરે, દૈતનકી દેવી

હેદલની મહીલાસુર મરદન વાળી. રાણા સાહેબકુ રાજદીયા મા મોજ કરાતી મતવાલી. ૪ ભીમસંગ ભાધનકું પ્યારે; ભરી ભલાઈ ભરપુરે, બુધસાગર ઓર ખડે વિવેકી સમજનાર સાંમરથ સુરે, હ-મીરસંગકી હદ હુંથિયારીહે પાટવી પુત્ર પ્રાકમ પુરે, ગ્રાહક ચાતુર ચંચલહે હજુરકુ હરદમ પ્યારે, સખ ભાધનકા સાથ સલામત રહે જીવ ઉનકી પ્રતપાલી, રાણાસાહેબકુ રાજદીયા મા મોજ કરાતી મતવાલી. ૫ રાસજીઠાકોર રંગમેલિને ફુલજીઠાકોર ફતે બાહાદુરે; એ દોનુપર પ્રેમ સનેહી ચાતુરકુ કરતે યાદર. પીતાંબર ભાધ દીવાનદાને રાજકાજમે રચે રહેા. ખાવીદેકે દીલ ખુબ ખસેહેા હ-જુરકી મરજીમે રહેા, નાયક મોહન લાલકુ ખુબ ખ્યાલ ખનાયા કુરણા કરમા કીરપાલી. રાણાસાહેબકુ રાજદીયા મા મોજ કરાતી મતવાલી. ૬.

ગરબી.

આરાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા. ૧૬. ભવતારણુ તુ આદ ભવાંત્રી જ-ગતકર્તા જુગત અંખારે, આરાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા હારે આરાસુ-રમાં ખીરાન્હેઅંખા. ૧ સિંહઅસવારીને ત્રીશુલ સજ્જવટ દહીત દહની જુગતઅંખારે, આરાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા હારે આરાસુરમાં ખી-રાન્હે અંખા. ૨ જ્યાં જ્યાં ભીડ પડે ભગતોને ત્યાં રખવાલી જુગત અંખારે, આરાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા. ૩ ચક્રદબોવન માજી ગટગટ અંખી, નેહે તુઠે જુગત અંખારે આરાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા. ૪ મુકતી આધાર દેવી મહંમાયા તારણી જગત જુગત અંખારે આ-રાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા ૫ કરનેડી ફુલજી કહેતહે તારો આધાર જુગતઅંખારે. આરાસુરમાં ખીરાન્હે અંખા. ૬

ગરબી.

લટકાળોરે ગીરીવર ધારી એ રાગ.

ડુંગરમાં દેવી વસીયાં. ૧૬. માનો ચારખુટમે મા રચીયરિ ડુંગરમાં દેવી વસીયાં. ખડગ ત્રીશુળ માને હાથ ખીરાન્હે સીંહસવારી મધ્યા સજીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસીયાં. ૧ હવન થાયને મંગલ ગાવે મંડપમાં રચના રચીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસીઆં. ૨ દેશદેશકે સંગ જનત્રાલુ દરશન કારણુ આવે ધસીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસીઆ. ૩ નાગર નીત પ્રત નરત કરતહે અખિ આગે નાચનચીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસી-

આં.૪ ગરૂડ સવારી મધ્યા ગયર જાતાં આગે બેરવ રંગરસીયોરે
 ડુંગરમાં દેવી વસીઆ ૫. ચાચર નરનારી ગરબા ગાયે કુમકુમ કચી
 મધ્યા મચીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસીઆ ૬. કનક કલસ માને દેવલ
 શામિ ધળ ફરકે જરકસીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસીઆ ૭. દીપકજોત
 અહો નીસ દીપે હીરા રતને જગમગીઆરે ડુંગરમાં દેવી વસીઆ ૮.
 દરેગન જુગતઅંખાના કરતાં દુખદાલીદર સખ ખસીઆરે ડુંગરમાં
 દેવી વસીઆ ૯. કરજોડીને દાસ કહેતહે અંખા અલખેલી રંગરસી-
 ચારે ડુંગરમાં દેવી વસીઆ. ૧૦.

ગરબી.

આઠ અંખા તુજને આરાધુરે હુતો અહોનીસ ગુણ તોરા સાધું,
 આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ટેક. ચુદડી પેરી માએ ચરણે ચંપાચરિ
 વળી ચાલંતા લેકાતી. આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ૧. મોડ સોએ
 સોનાનો માથે, હેમવળી બહુ શામિ હાથે. આઠ અંખા તુજને આ-
 રાધુરે ૨. મોતીની વાળી પહેરી મદમાતી, માજી દેખંતાં દુખ નાખો
 ટાળી. આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ૩. જડીત જુમણાં માને કાને
 ઝલકે, પાયે ચાલંતાં નેપુર ઠમકે. આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ૪.
 હારે હિમનો હાથએ ખીરાળે, તેમાં નંગ જડીત છાળે. આઠ અંખા
 તુજને આરાધુરે ૫. કેશર આડે કરી બહુતાજુરે, તેની શોભા કહુસી
 માનુરે આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ૬. વદન સાંમ પર જાઉ હું
 વારી, માજી દીસોછો મોરારી. આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ૭.
 મોતી બણે મુજ મનમાં વસજો, કુડકપટ અંતરથી તજજો.
 આઠ અંખા તુજને આરાધુરે ૮. સંપુરણ.

ગરબી.

મન પ્રસન થઈ પ્રોડ અંખેઆધરે મુજ મનના પુરણ કરો હેતે
 ગુણ ગાધરે. ૧ શી અંખા અંખા એક અવર નહિ માધરે, મને
 કીરપા કરીછે માત સુષસુખ જોધરે. આમાહાતમ મોટુ એક ક-
 જીમાં કહીએરે, હમે માના ચરણે ચીત ધરીને રહીએરે, નરનારી
 મુરખ જેહ દેવ નવ વંદેરે. આઠ ધધરી અવનીમાં એક તેને જ
 નંદેરે. જેને કષ્ટ પાંમસો દેહ સુણ કહુ સાચુરે. આઈ અમરત

દોળાદેઈ વિખ નવ રાચુરે. ૪ મને કીરપા કરોછે માત સુત સરવ
જોધરે. મોતી બણે જીકી માયા પરમાણુરે. ૫.

ગરબી

શ્રી અંબે ચરણે નમુરે અલખેલી. મા આજ કારણુછે જેહ અંબા
અલખેલી. ૧ પ્રાકમ જેનુ પ્રૌઢછેરે અલખેલી, જેના વેદ કરેછે વ-
ખાણુરે અંબા અલખેલી. ૨ ત્રીલોક જન તારવારે અલખેલી, રૂઝાં
ધરયાંછે ચોસટ રૂપ અંબા અલખેલી. ૩ સુરજ કોટી મુખ શાભ-
તારે અલખેલી. ૪ મા નમીઆ સુરીનર ભુપ અંબાઅલખેલી. ૫
જસલુજ જેને શાભતારે અલખેલી. ધરા આયુધ વીવીધ વિચાર
અંબા અલખેલી. ૬ વાઘસ્વારી બીરાજીઆરે અલખેલી. મા
કરવા અઠી કાજ અંબાઅલખેલી. ૭ પ્રીત ધરી પરમેશ્વરે અલ-
ખેલી. ભલી રાખી ભગતની લાજ અંબાઅલખેલી. ૮ ત્રીશુલ ધરયું
ત્રીપુરે શ્વરે અલખેલીમા. અસુર સંધારણકાજ અંબાઅલખેલી. ૯
મોતી બણે પુરણ માતરે અલખેલીમા રાખો ભવોભવ લાજ
અંબાઅલખેલી. ૧૦

ગરબી

ગેરી ગેરી અંબીકામા ગરબેરે, ગાએ સુરતણો ભરી સાંચરે. આદ
અનાદ થકી નારાયણુરે ૧. તાલ માન્યમાં કરી તાલી પાડેછે પ્રેમ
માન્યમાં ધરેછે પાએરે. આદ અનાદથકી નારાયણુરે. ૨ નવી નવી
ભાતના નેણા નચાવે, પ્રેમે હાથ લટકો કરેછે માતરે, આદ અનાદ
થકી નારાયણુરે. ૩ દીપક તેજ અંબ અંબીકાનુ દીપેરે, તેજમાં
તેજ ન ભાસેરે, આદ અનાદથકી નારાયણુરે. ૪ સુરજ કરણસોભે
ગરબો સાર, શાભે અતી ઘણો તેનો અનુવાસરે, આદ અનાદ થકી
નારાયણુરે. ૫ નાદ મુણી દેવ આવીયારે નમીઆ વાંસલી વીસન
વિસારરે, આદ અનાદ થકી નારાયણુરે. ૬ વિશ્વ જોધને સરવે
વિશ્વે થયુંછેરે. ધનધન કહે મુખ માતરે આદ અનાદ થકી નારાય
ણુરે. ૭. મોતીરામ શરણાષ્ટમે રઠીએ મહંમાંયા જાણુ અલખેલી
માત ઉચારરે, આદઅનાદ થકી નારાયણુરે. ૮

ગરબી

નીતનીત નોખતો વાગેરે વિસંભરી દરબાર. ૧ અમર અરતુતિ કરેરે
આમટા જીભાછેરે સમાજ. ૨ કોઈ કીરતાર કહેરે કોઈ કહે દેવનો
દેવ દાતાર. ૩ કોઈ ભંમ ભેદ કહેરે કોઈ કહે વિષ પતીછો વિદાત. ૪
કોઈ અખંડ એક કહેરે કોઈ કહે બાણુ પોશણની જાત. ૫ કોઈ
સરવે રૂપ કહેરે કોઈ કહે મણિ તણી જો માડી. ૬ અનેક ભેદ
ઓચરેરે નીરમળ વચન નવે મુખથી. ૭ ધન ધન ધ્યાન ધરેરે દુર
યાએ તરસના તણે ફુખથી. ૮ મંમાયા પાસે માગતાંરે રાખજો
રજ ચરણ બિંદુ રાજ. ૯ મોતી સુખ પાંમસુરે હવે તમે મેહરે
કરો માતાજી ૧૦.

ગરબી.

મેતો ખુબ કરીને ખોલુરે આદે છે અંબિકા. ૧ સારી દુનિયાનુ કારણ
કોલુરે આદે છે અંબિકા. ૨ મેતો પ્રેમે કરી પ્રકાશુરે આદે છે અં-
બિકા, ભણુ રૂપ ભવાનિનુ ભાણુરે આદે છે અંબિકા. ૩ મેતો શાસ્ત્ર
જોઆં સરવ સોધીરે આદે છે અંબિકા, જાહાં જોધએ ત્યાં વાદ
વિરોધીરે આદે છે અંબિકા. ૪ પ્રયવિમાં તે પંથ અનેકરે આદે છે
અંબિકા, અવનિમાં તે ઈશ્વરિ એકરે આદે છે અંબિકા. ૫ નોતુ તા-
રા મંડળનુ તેજરે આદે છે અંબિકા, નતો ભવન ચલેદનો ભેદરે આ-
દે છે અંબિકા. ૬ સુર ચંદ્રનતા તેની સાખરે આદે છે અંબિકા, દે-
વિ નતાં એકા એક દાખરે આદે છે અંબિકા. ૭ આખા અખિલ
ભંમાંડ નિપાચારે આદે છે અંબિકા, જોગમાયા જુગત સરવે જાચારે
આદે છે અંબિકા. ૮ હેવી આદ આનંદીની રીતરે આદે છે અંબિકા;
લખિ અંખા તે લેહેરી લલીતરે આદે છે અંબિકા. ૯ ભણે મોતિ
ભવાંની ભલારે આદે છે અંબિકા, સારી દુનીયાનાં દુખડાં ટાળ્યારે,
આદે છે અંબિકા. ૧૦

અથશ્રી માતાજીની સ્તુતિ લખીછે. આરતી.

જે અંબે ગવરી દેવી હર મંગળ મુરતી, અંબેજીકુ સખજુગ ધાવે,
ખંભા હરસમરે, જે અંબે ગવરી ૧ હાથમે કંકણ કાંનમે કુંડળ
નાકમે મોતી, દેવિ નાકનમે મોતી. કોટીક ચંદ્ર દયાકર તીનકી સખ
જોતી. જે અંબે ગવરિ. ૨. રગત સમાન કળેવરે રગતામલ રાજે

દેવિ રગતામલ રાજ્યે. રગત કસુખલ માળા કંઠ પરછાજ્યે. જો અં-
મે ગવરી, ૩ માંસીંદુર ખિરાજ્યે ટીકો અગમનકો ટીકો, અગમન
કો નીરમળ હે દોઅે નેણાં નીરમળ હે દોઅે નેણાં; ચંદ્રબદનનીકો
જો અંમે ગવરી. ૪ એતી માણકી આરતી બકિત નીત ૬ ઉ
પલ ગાવે બણેત સીવાનંદ સામી ધછા કળ પાવે, જો અંમે ગવ-
વરી. ૫ દે હરમંગળ મુરતિ અંમેજીકુ સમ જીગપાવે ખંસા હર
સમરી. જો અંમે ગવરી.

અથશ્રી અંબાજીની સ્તુતી લખીછે.

પૂરથમ દેવીજીકો સમરણ કીજ્યે, રદગ્યાંત પરકાસી તંમ શી દેવ
દિક્ષા દોને, માધ શ્રી ચંડી ચરણ પરણામ હે, અંમે માકે ચરણ
પરણાંમહે. ૧ દેવહાય ત્રિશુળ સંદુર સોઘઅે ખડગ ખપર ધારણમાહે.
સીહ ચડી દેવીદેવ રણમે જોગર જૈ શ્રી ચંડી ચરણ પરણાંમહે,
અંમેમાકે ચરણ પરણાંમહે. ૨. દેવી કુન જીગમે સતીસિતા કેવાંણિ
કુણ જીગમે દેવી ધરપદા કુણ જીગમે મધઆ તુળજ જો કહી
કુણ જીગમે દેવી, કાળકા શ્રી ચંડી ચરણ પરણાંમહે, અંમે માકે
ચરણ પરણાંમહે. ૩ દેવી સત જીગમે સતીસિતા કેવાંણી દ્વાપર
મે દેવીપ્રપતા. ત્રેતા જીગમે તુલજ કહીઅે, કળજીગમે મધયા
કાળકા દેવી, કુણકે ધર સાવંત્રી કહીઅે કુણકે ધર લક્ષ્મી, કુણકે
કુણકે ધર અરધંગી ગવરી શ્રી ચંડી ચરણ પરણાંમહે. અંમેમા
કે ચરણ પરણાંમહે. ૪ દેવી બ્રમા કે ધર સાવંત્રી કહીઅે વિસ્નુ
કે ધર લક્ષ્મી. શ્રીમાહા રૂદ્ર ધર અરધંગી ગવરી શ્રી ચંડી ચરણ
પરણાંમ હે અંમેમાકે ચરણ પરણાંમહે, ૫ દેવીકાહે કારણ બધ
જરણી કાહે કરણ બારજ કાહે કારણ બધ દેવી, કાહે કારણ
કાળકા શ્રી ચંડી ચરણ પરણાંમહે અંમેમાકે ચરણ પરણાંમહે ૭
દેવી જનમ સુધારણ બધ જરણીઅે કારણ બારજ. પુનકારણ
બધ દેવી અંતકાળેકી કાળકા. શ્રી ચંડી ચરણ પરણાંમહે.
અંમેમાકે ચરણ પરણાંમહે ૮. દેવી સેથેસિંદુર લેલાટ જળકે હીરા
રતન જડાવ તંમ, ચરણ ધુધર નાદગરજો શ્રી ચડી ચરણ પરણાં
મહે. ૯ એતી માણકી આરતી પડત ગુણ તે મોક્ષ. મુકત કળ

પાવતે નમસ્તે નમસકાર; શ્રી ચંડી ચરણ પરણામ છે, શ્રી અંબે
ચરણ પરણામહે.

૫૬.

નારાયણ નરસિંહ નસેતમ, પુરષોત્તમજો ધ્યાનધરો એરાગ,
નારાયણી નવરાત્રી રમવા, જમવા સરવે આવોરે; ૧૬.
કાળી કલ્યાણી કમળા કામી, કામસ્વરીને બાલાવો;
ચાંચુંડા ચંપક વરણી મા, ચંડીને ઓળખાઓરે. ના. ૧
બાળા બહુચર તુળાં દેવી, નવ દુરગાને લાવોરે;
ધાળસમે પુજન કરે દેવો, હરિહર વેદ બણાવોરે. ના. ૨
ગંગા જીમના સરસ્વતી મા, હિમ કળસ ભરાવોરે.
કુંમકુમ કેસર પુષ્પ અરગચા, ધુપ દિપ સળગાવોરે. ના. ૩
થાળ ભરી અમૃત સહિતની, વિવિધ પકવાન અપાવોરે;
ખાર ખાટુ તીખુ સરવે, લાવુ માણ ધરાવોરે. ના. ૪
ઓસઠ જોગણી ચારે દીશાથી, બેનોને તેડાવોરે;
બેક બરાસ કરતુરો સાથે, તાંબુલ મુખમાં ધરાવોરે. ના. ૫
ત્રમ યદ ઊઘ્યાંછે માણ, પારણા કરી મન ભાવોરે;
ખાલણ બાજન કરે રાણ, મંડપ મંગળ ગાવોરે. ના. ૬
આરા મુરમાં આપ બિરાગ્ને, ડુંગર માણ ચડાવો;
અમર દેવ ત્યાં સ્તુતી કરેછે, દુનિયામાં ડંકા વગડાવોરે. ના. ૭
રંગીલો રંગમંડપ થાએ, મહેલે હાથા દેવડાવોરે;
નરે નારી નાગરે બાલાણ, સનમુખ ગરબા ગવડાવોરે. ના. ૮

શ્રી અંબાજી સતછે શ્રી ભિરવનાથ સતછે.

મંગલકી શ્રેવા તુલો મેરી દેવા, હાથ જોડ તેરે દ્વાર ખડે; પાંન
સોપારી ધન નાલિએરે, ચુદડી તોરીએટ ખડી, જગતઅંબા મ-
કરે વલંબા સંતનકે પ્રતી પાળકરો, સંતન પ્રતી પાળી સદાખુશાલી
જેકાલી કલ્યાણ કરો. ૧ બુધ વીધાતા તુ જગમાતા મેરા કાંમજ
સિધ કરો, જગતે અંબા મકરે વલંબા, સંતનકા ભંડારે ભરો. ૨ વિરે
વિરે સખ જીગ મોહાયા ખંભા વેદ બણેદારે. સંકરે ધ્યાન લગારહે

નારદ ગાન કરે પારે, જગત. ૩ સુકરે સુખદાઈ સંત ખંડે ને કાર
કરે, પલમાં સંકટ દુર કરે, મા ફુલમનકા એ હાલ કરે, જુગત. ૪
વાર સનીસર સોભા વરણ, તરણ અનોપન રૂપ ધરા. દેવી હોકરે
દાંતવ મારે ચુંડ ચુંડ ચક્ર ચુરકરેચા, જગત. ૫ આદીતવારે આદ્ય
કુવારી જાણે આપણુકા ફુજ હણા. ક્રોધ કરે કરે દાંતવ મારેચા
રક્તખીજકુ ભરમ કરેચા, જુગત. ૬ શામ શાભા વધારો મેરી માતા
સંત ખંડે નેકારે કરે, ઝાઝાં સંતન ભીડપડે ત્યાં આવી રખવાળ
કરે. જુગત. ૭ નવે નારતાં બેઠાં મોરી માજી દશમીકુ સંમપુરણ
ભયા, દસમ દસાકી ચડે ભવાંની, શીર કંચનકા છત્ર ધરા જુ. ૮

કુમરી.

તુભે અંબે કે ચરનકી કરે શેવા, જનમ મરણકે દુખ જાવે, તુ અંબેકે
ચરનુંકી કરે શેવા. ટેક. જુગતંયાકો નામ નભણ્યો, જપે નાંમ
પ્રમાદીક શીવ જેવા, જનમ મરણકે દુખ જાવે, ૧ શ્રી અંબેકે ચરનું
કી, કરે શેવા ૧ જંજળ મે તુ વળગી રહ્યો; લખકીટ પતંગ અ-
વતાર લેવા. જનમ. ૨ ભવસાગરમાં તુભે ભુલો પડ્યોછે, અવસર
નહી આવે ફેર એવા, જનમ. ૩ કહેત દેવીસંગ અંબે કપાળ.
માયુ મુક્તિ ફળ અમરત એવા જનમ મરણ કે દુખ જાવે. ૪

ખીજી.

મેરો અંબે ચરણ ચીત લાગ્યો, મેરો ભવસે જનમ ભાગ્યો. ૧ અં
બે માતછે. ભક્ત આધારણ મુક્તિ વચન વરે માગ્યો મેરો અંબે
ચરણ. ૨ એર ઉપાએ કહ્યું કામની આવે; મોહો મુમતા સખ
તાગો. મેરો અંબે ચરણ. ૩ માત પીતા દારા મુત ખંડુ સંગ ચલે
નહી કોઇ સાગો, મેરો અંબે ચરણ. ૪ કહેત દેવીસંગ અંબે કીર-
પાળ, મુક્તિ વચન વરે માગ્યો. મેરો અં. ૫

અંબા તમે.

નાથ તમે તુળશીને પત્રે તોળાયા. 'એ રાગ'

અંબા તમે રમવા જમવા આવો, નવદુરગાને સાથે લાવો. અંબા ૦ ટેક.
પ્રેમ ધરી હું લાગુછું પાએતો, કાળી બહુચરને બોલાવો,

બોજી બેનો ચારે મળીને, અલભેલી અંબા તેડાવો. અં. ૧
 માત ચડી સિંહાસન બેઠાંજી, સિંહ ચડીને પળાવો;
 હિમતણી મા પવડી પેરી, ઠણુ છુણુ છુ ઠમકે આવો. અં. ૨
 આઆં જાણી સહ વારણા લેછે, અંમર ઝોપીતા પહેરાવો;
 આવી સુંદરી શણુગાર શામિને, અમર દેવ મોહાવો. અંબા. ૩
 પુનકરી કુંમકુમ કેસરેતો, ધુપ દીપ માજી કરાવો;
 થાજ ભરી સામગરી ધરીછેતો, ટાટ ભરી મંગાવો. અંબા. ૪
 કનક કચોળે મદ થયો આનંદ, મંડપ ગોગરડે છાવો;
 ચંદન અગર તગર મળી થાય ધુપ, શામિ નઉતમ માવો. અં. ૫
 બાજ સ્વરૂપે મધે મા બેઠીતો, ગંગાજળ ગ્રારી ભરાવો.
 પાસે દાખ્યા સોના બાજીયાતો, સિંગાસન આપ પધારો. અં. ૬
 ખાંડ ખાટુ મીઠું દીઠું સરવે, શાક પાક મુકાવો;
 ગળ્યું તળ્યું તિષ્ણુ પકવાનતો, માજી સરવે અણાવો. અં. ૭
 થાઓ પૂરણુ તૃપ મળીને, તેજના મુખ કરાવો;
 બેક બરાસ બિડી પાંતની, ચાવે ભાવે ચવડાવો, અંબા. ૮
 આરતિ કરી લઉ હુવારણા મા, ઘણુણુ ગંટા બજાવો;
 આઆ દેવ દરદણુને સરવે, ઉદો કહી કુલ વરસાવો. અં. ૯
 આનંદ ઝોહવ થાય રૂપાળોતો, સકળ સભાને તેડાવો;
 આબો આરાસુર માજી પાળોતો, નરનારી ગરબા ગાવો. અં. ૧૦
 મંડપ મંડળ અદ્ભુત દીસેતો, નાગર બ્રાહ્મણને બોલાવો;
 મદ ભરી માત આશ પુરેછેતો, રંગ રંગીલા રમાવો. અં. ૧૧
 કરગરી કરગરી પાયે હું લાગુછુ, મુજધેર આનંદ આવો;
 પરખી હરખી નરખી નજરેમા, જંજળ મરણુભે ટળાવો. અં. ૧૨
 ધન ધન આજનો દીન હુવાછે, ઘેર ઘેર ખેતર વાવો;
 જોજોકાર હુવાછે જગતમાંતો, બાલાજીપર હાથ ધરાવો. અં. ૧૩

રાગ હોરી.

હોરીકે દીન અંબા આધ. ટેક. જગત જનુનાએ જનમ દીનો,
 પુનતકાજ બોલાઈ, મૈયાપુ, કુમ કુમ ચંદન અગર તગર ધુ;
 અખિલ શુભાલ બેડાઈ, સાથે બાળા બહેન બોલાઈ, હોરી. ૧

(૧૫૪)

સિંહાસનપર બેઠી અંબે, વેદ વિરંચિ બહાઈ, મૈયા વે.
 આંન તાંન ઝાંઝરે ડક બાજત, કેસરે ગાગરે ભરાઈ;
 એક એક પે દોડી આઈ, હારી૦ ૨
 હારીકે દીન ચાચર મંડપ; ચાર ચુદડી સોહાઈ, મૈયા ચી૦
 પાએ નેપુર અણુવટ વીંછુવા; અંગ ધરેણા ધરાઈ,
 ઉમંગસે પાંત પિલાઈ, હારી૦ ૩
 દોડત ચાચર ચોસઠ ભોગણી, દેવ સકળ મોહ આઈ. મૈયા૦
 ફેર કુદડી ફરત આદશમે, ઉદો ઉદો મુખ પાઈ;
 બાલાજીએ બાંતી ગાઈ, હારીકે દીન અંબાઆઈ. ૪

ગરબી.

ભોગીંદ્રપાણુ શીવજી તમાર મે જાણ્યું. 'એ રાગ'.
 શ્રી બાળા ત્રિપુરા મનમાં હું ગાવું રે, તમને છોડીને
 હું બીજે કેમ જાવું રે. ૧૬.
 રતન સિંહાસન દિસેછે અતી આજરે;
 તેજ ત્રિભાવન સચી બાનુ લાને. શ્રી બાળા. ૧
 વેદ વિરંચી વેદે છે બહુ વાણરિ.
 હરિ હર નારદ, મન નથી જાણરિ. શ્રી બાળા. ૨
 અકળ સ્વરૂપ અતિસેજ આપેરે,
 માજીનુ વચન પદ કાંઈ નહી લોપેરે, શ્રી બાળા, ૩
 ઉદો ઉદો આવી યોગણીયો ગાયરે;
 કુલ તણી ત્યાંવણી બહુ થાયરે, શ્રી બાળા. ૪
 ગાન તાન આપે ચાચરમા ગવાયરે;
 વરસ એક નીમિથી જવાયરે. શ્રી બાળા. ૫
 શુંબ નીશુંબ અસુરે ઘણા પારરે,
 દહતોને મારતા ન લાગી માને વારરે, શ્રી બાળા. ૬
 અંગે ધરેણા અમુલ્ય બહુ દીશરે;
 દેશ પરદેશથી આપે સહુ હીસેરે. શ્રી બાળા. ૭
 કમટ હમારા સર્વે માજી કાપેરે;
 કમળા કરી બાલાને સીધી આપોરે, શ્રી બાળા. ૮

શ્રી કૃષ્ણ જન્મનો ગરબો.

- ગણપત લામુધુ પાય, ગરબો ગાવાને મન ધરે;
સમર સારદાજી માય, વાણી વિષ્ણુની ઓચરે. ૧
- વાસુદેવ તણી નાર, જેનું નામ છે દેવકીરિ;
પામ્યા દેવમોરાર, આલ્ય અંબા શેવાયકારે. ૨
- જેનો વિરોધે કંસ, મથુરા નગરીનો રાજ્યોરે;
કાડ્યો ભગનીનો વંશ, મુરખ મનમાં ન લાજ્યોરે. ૩
- એણે માર્યા ખટ બાળ, હાડે હંશાથી નવ ડરોરે;
સમે આવી પોત્તે કાળ, પાપ ફુંભ પુરો ભરોરે. ૪
- દેવકી ભજે ભગવાંત, સુદ લેળે વૈકુંઠ ધણીરે;
વિનતિ ધરળે એ કાંત, હમને આશાએ તમતણીરે. ૫
- જેણે વિશ્વઆધાર, દીન જાણી દયા કરીરે;
ધર્યો અશ્રમો અવતારે, પુરણ પ્રગટ્યા ત્યાં શ્રી હરીરે. ૬
- જાણે કોટિ ઉગ્યે ભાંણ, હેવ તેજ ત્રીકમ તણીરે;
તેને કરીએ પ્રણામ, ધ્યાન ધરીએ પરીશ્રવણીરે. ૭
- એમ કહેછે વાસુદેવ, રમે વાત જાણી પડે;
લઈ ચાલ્યાં તતખેમ, ગોકુળ ગામને ગાંદરે. ૮
- દીવો જીવનાજીએ માગ, શેયનાગે છાયા કરીરે;
ગોકુળ મુખ્યાં મહારાજ, સાથે લીધાંછે વિજ્ઞાની*. ૯
- ધર ધ્યાન અંબે પાળ, કંસ પ્રાણુ સેશે હરીરે;
મહેલ્યા હુતા રખવાળ, સર્વે શેવક આયુંદ્ર ધરીરે. ૧૦
- સરવે પામ્યા નિદ્રાય, વાંણે વાત જાણી પડીરે;
બાળક પ્રગટ્યું ધરમાહિ, કંસ આબો ઘોડે ચડીરે. ૧૧
- મુને દેખાડેનિ બાળ, મારી કટકા તેના કરે;
લઈ લીધુ તતકાળ, હવે જીવ એના હરે. ૧૨

* આરાસુરી અંબાએ સ્વરૂપ ધારણ કરીને ભગવાંતને મામ
ના ત્રાસથી ઉઠાયાં છે.

પુત્રિ રૂડી આકાશ, બળ તેણે કીધું ધણુરે;	
વાણી બોલી આકાશ, તારો વેરી ગોકુળ કંકુરે.	૧૩
રાત્રી થયો કંસરાય, વિલુ મોને જોધરહોરે;	
પછી વિચારયું મનમાંહે, કોઈ શત્રુ પેદા થયોરે.	૧૪
દેવકીને વાસુદેવ, કાળાગ્રેહમા તે નાંખીયારે;	
ત્યાંથી ચાલ્યા તતખેવ, ઘોડે પાખર નાખીયારે.	૧૫
માતા જસોદાને ઘેર, નાટા રંગ બહુ થાયછેરે;	
તરિયા તોરણ બંધાય, મંગળ માનુનીયો ગાયજેરે.	૧૬
હરખે કહેછે નંદ તાત, મારા ભાગ્યનો ઉદ્દ થયોરે;	
પુત્ર લીધો ઝોછંગ, માને ચરણે નમાવીયોરે.	૧૭
હરખે આવે આંસુ પાત્ર, પ્રભુજીએ કીધી દયારે;	
કુધે વરશ્યાછે મેહ, સાકરે કેરા કરા પડ્યારે.	૧૮
મંદીર રંગ્યાછે જેહ, કેસરે કંકુકેરા છાંટણારે;	
પુત્ર પામ્યા સુપાત્ર; વાજા વાગે બહુ વીધનારે.	૧૯
આવે ખાત્રણને ભાટ, દાંત પુત્ર્ય કીધાં ઘણારે;	
ગોકુળ થયુંછે ઘેં ઘાટ, દીધાં અંબાને વધાંમણારે.	૨૦
મેતિડે બરાવિછે થાળ, ગાગરે બેડાં ચડાવીયારે;	
વાગે અદંગને તાત્ર, માને મંદીરે આવિયારે.	૨૧
માનો મોટો મહીમાય, પુત્ર બહુ વિધ લાવીયારે;	
પુજી લાગ્યા છે પાપ. મુક્તા કૃણે વધાવીયારે.	૨૨
અંબા થયાંછે પ્રસંન, ખોળે લઈને રમાડીયોરે;	
માએ મેલ્યો શિર હાથ, નાથ ખડ ખડીને ત્યાં હસ્થોરે.	૨૩

૧વીજળી રૂપે કાળાગ્રહમા અવતાર ધારણ કર્યો કંસ મામાએ મારવા માંડી એટલે ઊડીને જુગદંબારૂપે બચકર દરશણ દીધાં પછી કહીને અંતરધ્યાન થયાંછે. ભગવાંતનો જનમ મારકુંડ રૂપીએ ચંડીપાડમાં બતાવેલો છે.

૧ મથુરાંથી આરાસુરમાં ભગવાંતને લઈને વધામણુ દેવા ગયાંછે, તે દિવસની એધાણી હાલ માતાજીના ઊમરા ઉપર સાત ચાંજા પ્રતક્ષ દેખાય છે.

એછે અનાથનો નાથ, સભી સુખિયાં એથી થયે;	
કોઇક કારણુ સ્વરૂપ, શોક સરવેના ટાળસેરે.	૨૪
થાસે પ્રથવીનો બુધ. પ્રજા સખીને પાળસેરે;	
વરે આપી કરચો વદાય, ગોકુળ ચાલ્યાંછે હસમસેરે.	૨૫
સંગ મેળી વિજનાર, મીઠાં બોલે મુકુંદ જીરે;	
બાળુવાં કરેછે અપાર, એને નારખે નંદજીરે.	૨૬
બાળ ચરિત્ર અનેક, એક જીભ્યાએથી શું કહુરે;	
પાર પાંચે ન શેષ, અકલ ગતથી હું નવ લહુરે.	૨૭
પેહેરે પિતાંમર સાર, હાથ ગ્રહી સુંદર લાકડીરે;	
ગળે ગુન્નનો હાર, પાએ ચાલવા હિમ પાવડીરે.	૨૮.
કેસર બોળીછે મહાલ, ખાંધે નાખીછે કામળીરે;	
વાલો કરેછે કલોલ, સુરત જોતાંછે સામળીરે.	૨૯
ગાયો ચરાયે ગોવાળ, લિલા રચી વંદાવનમારે;	
વાહી વેણે રસાળ, પેઠો રાધિકાના તનમારે.	૩૦
રાધા કેરો એ પ્રાણુ વિત્તો મેલે નહિ કાણુરે;	
હેના શું કહુ વખાંણુ, દાણુ લીધુંછે મહિતાણુરે.	૩૧
નેન ચપળ ચક્રાર, સુંદરવદન સોહામણુરે,	
નવલ નવલ કીશોર, રાસ રમતાં રીઝ્યા ઘણુરે.	૩૨
ગોષી પામી આનંદ, વાલાજીના વિહારમારે;	
કર્યો ગોકુળ ચંદ, તેતો વરસ અગોયારમારે.	૩૩
એના પ્રાક્રમ અપાર, વેદ બ્યાસજીની વાંણુમારે	
કેતાં થાય વિસ્તાર, વાંચિ શાસ્ત્ર પુરાંણુમારે.	૩૪
પછી મારચો કંસરાય, કેસ ગ્રહીને પછાડીયોરે;	
તેના ઉરાડ્યાંછે હંસ, સેજે સ્વર્ગ પમાડીયોરે.	૩૫
થયો મથુરાનો રાય, માત તાતને છોડાવિયારે;	
આનંદ આછવ થાય, સજન સગીકોને તેડાવિયારે.	૩૬
પેહેર્યાં સોળ સજાગાર, રાજ પુત્રી પટરાણીયોરે;	
મહીમા વાંધ્યો અપાર, માતા દેવકીને દિવા થયોરે.	૩૭
વૈભવ કલો નવજનય, હાથો ઓડાને પાલખીરે;	

ખની સુંદર શાભાય, મોહન મંડપ બન્યો ખતિરે.	૩૮
કહેછે દેવકીજી માત, મેતો માન્યાંછે નોરતારે;	
એવે આત્રાં નવરાત્ર, રૂપી દેવને તેડાવીયારે.	૩૯
અંબા તેડ્યાંછે ઘેર, જોણે પૂરી મનની રજારે;	
પુલ કીધી બહુપેર, પાએ લાગે લખી લખારે.	૪૦
મોરા કીધાંછે હોમ, પાઠ વાંચી અંબામાતનારે;	
પારણા કેરીછે નોમ, બ્રાહ્મણ ભાજન બહુ બાતનારે.	૪૧
અતિ મંડપની શાભાય, ગરબો ગાએ બહુ સુંદરીરે;	
શ્રીકૃષ્ણ વચ્ચે અપાય, બ્યાં બેઠાંછે શ્રી હરીરે;	૪૨
પોતાં દેવકીના કોડ, નુન્ય એકે વાતે નથારે;	
ઉભા કહેછે કર્ણેડ, દાસ દલપતની વિનતીરે.	૪૩
પુરો મનડાની આશ, સજ્જન મેળાવો દુરથીરે;	
રાખ્યો બગ્યની કેરો ત્રાસ, સુખો મોકલો હજુરથીરે.	૪૪
ગરબો શિખે સુણે ગાય, બવસાગર જાય તરીરે;	
ત્રેઠે ત્રિભિવન રાય, આશ પુરે અંબામાવડારે.	૪૫

કાળીકાની ગરબી.

પાવની પાદશાહીરે, પીપરવાળી મા, પાવાની પાદશાહ. ૧૬૬.
 પાવાતે ઘડથી મા ઉતર્યારે, આકલે પુર્યો માનો વાસરે; મા. ૧
 પીપર માની શાભતરે, સોનાતણા અંબારે, માપીપર. ૨
 દેશ પરદેશથી માની જાત્રાએ આવે, મોજ કરેછે, માની વાટરે માડ
 સાતમે માનો સંગજ આવે, રમે ખેલે સારી રાતરે. માપીપર. ૪
 મધ દરીયામાં વાસ તમારો, બુડતાં તારો માજી ઝાઝરે. મા. ૫
 કર્ણેડીને માને કુખેર વિનવે, રાખ્યો ચરણની પાસરે. માપીપર. ૬

ગરબો બીજો.

એકા યયા મોહન મયુરોં જી કાગળ ન લખો કટકરે, એરાગ.
 જોજો અંખે બક્તની તારણ કટ વીદારણ માત ખરી, સુરમુનીધા.
 જે મન અતી બાવે ગુણ મુખ ગાય પ્રેમ કરી, જોજો અંખે ત
 અવિ મજ રંગન અસુરની બંજન, બવ મે બંજન તુ ધચરી, જોજો.

(૧૬૪)

અસર નસરની વીપતની હરની સંપતી ભરની કીપા કરની,
જેજે, ૩ જગપિતુ માતા સરવે સુખ દાતા, કરે જન શાતા વિ-
ધન હરની, જેજે, ૪ મા અષ્ટી થાપીક ઘટ સરવે બ્યાપીક બ્યાપી
કાપી હહન કરી, જેજે. ૫ સુરે અરી કંદન અરચીત ચંદન કઠ-
નીત વંદન આશ ભરી, જેજે. ૬ જનમ નિવાસની શીઝ સુવાસ-
ની અસ્તુતી દાસની સરવ કરી, જેજે. ૭ જાણી મનસા દેહ
હરી આસને પરસોતમદાસને સાથ કરી, જેજે. ૮

શ્રી માતાજીની ગરબી લખીછે.

નાથ કેસો ગજકો બંધ હોડાયો એ રાગ.

આછી મને લાગે આરાસુર વારી, નીકી માને લાગેછે ત્રીપુરારી. ૧
જરકથી સાડી શામિ અતી સુંદર, બાલ તિલક ખૂબીહારી.
કંઠ અમુલ મુક્તા મણિ શામિતો, દીસેછે હીરા હજારી, આછી. ૨
કંઠન હાય કંચન ચુડી ઠમકેતો, આંઝર નેપુર ઝમકારી;
અડગ ત્રિશુળ શામિ કરગ્રહીયા, સિંહ સ્વારીછે ભારી. આછી. ૩
ધુધરે ધમકે ગખર માને જતાં, તો બાળ બજે સુખકારી;
ગ્યાંન ગાંધ્રવ ઘણા નરત કરતહે, તો ખલ્લા વેદ પડે ભારી, આ. ૪
ઈંદ્ર અહોનીથ ચમરઠળાવતો, શેવા કરે પ્રેમે સારી;
સેંકરે સુરે સહેજળપ જપતહેતો, મોજ કરત મતવારી. આછી. ૫
માંનશરોવર મહિમાછે ભારીતો, કોટેચર સુખકારી;
આદ્ય આરાસુર અંમે ખિરાજેછે, આપે બડે અધિકારી, આ. ૬
નંદ જસોદા આરાસુર આવે તો, કેશકે બાલ ઉતારી;
રક્ષમણિ શેવા કીજે માની સારીતો, મધ્યોછે કરન મોરારી. આ. ૭
જક્તતણી માજી ભિડ મટારણ, શેવકકુ સુખકારી
જસવત રાણા જપેતોરે આગેતો, મહીસ મરદન વાળી. આછી. ૮

ગરબી રાગ કાફી.

વિકરાળ રૂપેરે, મહિષાસુર મારચો. રાજદેવ રૂપેરે, મારકંડને તા-
રચો. ૧. વિકરાળ યજ્ઞ ભડાસુરે આબો, દેવાને અતિ કુપ્પ દીધાં,
ઈંદ્રાસન ઉપર જઈ બેઠો, નારદ કામજ કીધાં, બંડને બમાબોરે;
આજાવેસે અસુર મારચો, વિકાળ. ૨. રાજ વેસે વરજ અખ્યો.

દીન દયાળી માત, મેઘા રૂપીને જ્યારે આત્રમ ગયા હતા, દુઃખ
ની સુણી વાત, અંબામા ઉપાર્શરે, રાજવૈશને તારણો. વિકાળ. ૨
મહિષ મુનીએ તેમજ કીધું, જગદંબાનું આજ, ચંડ ચુંડ રક્ત બી-
જને રોળ્યા, સજી આયુધ સહુ સાજ, ફૂલ નિશુંબ માર્યારે. જગ
વિસ્વ બધ પાળ્યા, વિકાળ. ૩ મહિષ મારી આરાસુરે આબ્યાં, રવે
તાગિરી તજી માય, બ્રહ્મા વિસ્તુ શિવજી પાળ્યા, યોગણી ગરબા
ગાય, મંડપ સહિ ગાઓરે, બાલાજીને માજી તારો; વિકાળ, ૪

—૦—

સંવત ૧૯૩૪ ની સાલનાં શાવણ મહીનાના શંગને
અતીથય દુઃખ પડ્યું હતું તેની વિગત.

આબ્યને વેલી રે અંબાતુ આબ્યને વેલી, એ રાગ.

શરણુ આબ્યોરે માજી હું શરણુ આબ્યો,
કૃપા કરો પરમ્પરવરી હું શરણુ આબ્યો.
અપરાધ મારો ક્ષમા કરો માજી શરણુ આબ્યો.
દુઃખ દાવાદળ સહુને મૈયા શરણુ આબ્યો. ૧૮૬.
અમદાવાદથી ચાલી આબ્યા, આત્રા નદીની તીર;
નિશાન મૈયા તારૂ ફરે, આત્રા સર્વે ધીર;
માજી શરણુ આત્રો કૃપાં અપાં દુઃખાં ૧
સંવત ઓગણી ચોતરીસામાં. રૂડો શાવણ માસ;
કૂરન અષ્ટમી બુધવાર સારો, માજીની રાખી આશ,
માજીશરં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૨
સાબરતીરથી સંગજ ચાલ્યો, આત્રા કુડાસણુ ગામ.
સુખશાતાથી સરવે આત્રા, ધરીમૈયા તહારી હાંમ,
માજી શરં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૩
આછી આછી વ્રષ્ટી થાય, સંગ બહુ અકળાય;
માણસાં ગામની વાટ મધે પાણી અતિથે બરાય;
માજી શરં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૪
આકુળ બાકુળ થાય સરવે, ઉતારો પાણી પાર,
ચરાડા પછી કુકડવાકુ તે ગામમાં પાણી અપાર;
માજી શરં કૃપાં અપાં દુઃખાં ૫

- આ દુઃખનો માણ પાર નહીને. ધામ્મો અંધ માત;
 ઉભો ઉભો સંગ અરજ કરેછે, સુજે નહિ કાંઈ વાતે.
 માણ શરં કૃપાં આપં દુઃખં ૬
- અપાર વ્રટી થાય રણમાં. વાહારે આવો નિજમાય;
 પ્રાશ્વિત સરવે પ્રલે કરો, આ દુઃખ કેમ અમાય;
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૭
- ત્યાંથી ચાલ્યા આવ્યાં માણ, ગાંમ કડા શુભ સાર;
 ખેડીએ મહંમાયા પોતે ક્ષમા કરો આ વાર;
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૮
- આથ પુરેછે માણ પોતે, પારણાં બધાવે દ્વાર;
 અદ્ભુત મૈયા સ્વરૂપ તાર, મેં જોયું પ્રતક્ષ સાર;
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૯
- વીસનગરને વડનગર, વચેછે શુંજગાંમ;
 તણે ગામનુ પાણી એકડું. સુજે નહી કાંઈ હાંમ,
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૧૦
- કૈલાસ વાણી સંકર ખેડા. હટકમણી શુભ સાર;
 નાગરોનો ઇસ્ટ પોતે. ઉતારેલા મેઘની પાર,
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૧૧
- અરજ સુણી શંકરજીએ, દુઃખ રાખ્યાં પોતે પાસ;
 દાસ ઉપર દયા રાખી, સહુએ ધરી તેની આશ.
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૧૨
- માહદેવજીએ આતા આપી, સુખી થઈ સઉ જાત;
 અરજ સુણી વાહારે આવ્યાં, સહુ થયાં ખુશી રાત;
 માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં ૧૩
- વડનગરથી ચાલ્યા સરવે, માણ શરણે જાય;
 મહંમાએ દુઃખ નીવારું, સુખી કરી આ કાય;
 માણ શરં કૃપાં આપં દુઃખં ૧૪
- કૃપા સિંદુ કૃપા કીન્ને, આવું કસ્ટ ન દેશ્વો કાય;
 આશ પુરો આ નાગરી નાતને, સહુ આવી નમે પાય;

માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૧૫
દાંતા મધે રાંણા છાન્ને, દ્વારે સજોએ જાય;	
રાણાણાએ ત્યાં દુઃખ દીધું, કેહેવા સહુએ મળાય;	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૧૬
આખો દીવસ વહી ગયોને, બુખ્યો રહ્યો સહુ સંગ;	
કરનપક્ષની ચતુરદશીએ, યઈ ગયા સહુ પતંગ,	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૧૭
હવન કરેવો માણ કેરો, સનમુખ જઈને ત્યાંહ,	
ઉદાય થયા સર્વે સજન, મન ઉતરી આંખા ત્યાંહ,	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૧૮
દાંતાથી ઉચકીને લીધી, જ્યાં બેઠીછે અંબેમાય;	
સંગ પેહેલાં માએ દરશણ દીધાં. ઉમંગ અંગનમાય;	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૧૯
પાતીક સર્વે પ્રલે કીધાં, હવન કરાવ્યો રાત;	
અડધી રાતની નોખત વાગી. સંગ આંખો સહુ જાત.	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૨૦
પ્રાતુસકાળે પુજન કીધું; ઉમંગ ઉર ન માય;	
બુખ ત્રણ નીદ્રા ત્યાગી, સાંજ સહવાર થાજો થાય;	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૨૧
આરાસુરમાં આંખા ખિરાળે, પુરવછો મહાકાળી;	
દક્ષણ માતા અષ્ટભુજ, ચૈવાળ બહુચર બાળી;	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૨૨
ઝેહર કરી મહંમાયાએ, ત્યાં ચાચર મધે જાય;	
ઉદો ઉદો મુખ ઓચરે, નાચે કુદે ગાંત તાંત ગાય;	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૨૩
હેલીવાર ઉગારી લીધા, કૃપા 'કરીને માય;	
ભવોભવ હું પારે આવું, જ્યાં સુધી રહે આ કાય;	
માણ શર૦ કૃપા૦ અપ૦ દુઃખ૦	૨૪
ચાચર મધે આપ ખિરાળે, દક્ષણમાં ખોડીયાળ,	

વામાંને ગણપતી ખીરાળે, શિવ સામાં બટુક ખાળ;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૨૫
માનશરોવર તીરે બેઠી, વડીલ અબજ માત,	
આથ પુરેછે શકરાદીની, બેઠા કોટેશ્વર કેલાથ;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૨૬
સરસ્વતીની તીરે માણ, આવેછે સહુ દેવ;	
બ્રહ્માદી ઇંદ્રાદી સરવે, કરેંકે માની શેવ;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૨૭
આરે જુગે આપ ખીરાળે, શેવકનન પ્રતીપાળ;	
ધોળા ગઢમાં વાસ તમારો, કોણુ ના આવે આળ;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૨૮
કાલો પેલો થઈને ગાયુ, ધાઓ અંબે માત;	
અરેજ સુણો ઘડી ઘડીને, સાંભળો છાંની વાત,	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૨૯
ન્યાહળોને નિજ દાસ આવિ, પાલવ તારો સાય;	
એક વાર હું અરેજ કરૂંછુ, નર નારી સરવે ગાય;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૩૦
અરણા ચોળી સાડી ખીરાળે, ઝરેછે અમત કાપ;	
જનમ ધરીને માની પારે, એક વાર જાતે જાય;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૩૧
ઉદો ઉદો મન ઓચરીને, ધરૂંછુ તારી આથ;	
નાગર સહુજન અરેજ કરેછે, બાલાની રેહેજો પાસ,	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૩૨
ભટજીએ કરૂંછા નવ કીધી, અર સુણી નહી મંત,	
આકુળ બાકુળ થાય સરવે. શિરે બેઠી અંબાતંત;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૩૩
એકવાર સહુ જન મન, બોલેને અંબેમાત;	
ત્રિપુર સુંદરી મનમાં ગાળે, અંબડ રાખો આજાત;	
માણ શરં કૃપાં અપં દુઃખં	૩૪

હોરી.

ચાચરે જલે હોરી, બેઠી શીર અંખા મોરી૦ ચાચર.
 યોગણીયો સખ ધાધ આએ, આયે બહુચર મોરી. આ.
 આયોહિ કાગન ધુમ મચાઈ, કેસર ગાગરે ઘોરી;
 લીધે સખ અંગપર ઘોરી, ચાચરે જલે હોરી; ૧
 આધહે કાલિ રંગ અંમ લાલી, સાથ ભવાંની મોરી. મૈયાસા.
 આયે સિંહાસનપર બેઠી મૈયા, આશ ધરે સખ તોરી;
 હાથ ગુલાલકી ઝોરી, ચાચરે જલે હોરી. ૨
 આધ તુળજ અષ્ટ ભુજધ, નેત્ર અન્નત ઝરોરી. દેખામૈ.
 આયે કુષ્ટ સભામાં તોરે, પાગે નાખે મૈયા રોરી,
 અરજ સખ કરે મન ગૌરી. ચાચરે જલે હોરી. ૩
 શીર કંચનકી ગાગરભારી, રંગહી બોહિત ભરોરી. મૈયારંગ.
 હાથ લીએ સખ પીચકારી મૈયા, એક એકપે દોરી;
 જીવે સખ મનમાં હોરી, ચાચરે જલે હોરી. ૪
 વેદ વિરંચી ધ્યાન ધરે કે, મોહે સારી હર હોરી; મૈયાકુ,
 ચરન કમળપર ઢાળત પોતે, બીજાઈ સારી અંગોરી,
 મોહોપે સખ ડારે જોરી. ચાચરે જલે હોરી. ૫
 રંગ દંગીલી સખ અંગબીજી, સારી ચુદડીયા બીજોરી, દેખો
 મૈયા સાંઝણુવડ વીધુવા પાયે ગુગરીયાં, નાચે નૌતમ ગૌરી,
 આંખ બર અન્નત ઝોરોરી. ચાચરે જલે. ૬
 હોરંકિ દીન આનંદ પાયો, દરશણુ દ્યો માતા મોરી, મૈયાદ.
 આ સખ જલ મચ્યો ચાચરમે, ચરણુ ધરે શીથ તોરી;
 કરણુ કરો માતહિ મોરી. ચાચર. ૭
 સિંહાસનપર આપ બીરાજો, સ્નાન કરી સખ જોરી; મૈયા.
 પુજન કાજ સખ ધાઈ આયે, પાર ન પાવે કોઈ;
 રક્ષા સખ મોહી મોહી. ચાચર. ૮
 ગુણુ ગાયે હમંગ નરનારી, ધ્યાન ધરે કરજોડી; મૈયા ધ્યા૦
 સનમુખ આઈ ગરબા ગાયે, સખ રહે આશ તોરી;
 બાલા શિર રહે માત મોરી, ચાચર૦ ૯

રાગસોળકીના ગરબાની દેશી.

- સંભુ પુત્ર ગણેશ ગુણ ગાવુ,
અંખા ચરણે શીશ નમાવુરે, મારી અંખિકાજીમાત. ૧
સરસ્વતી શારદા આગળ કરી,
નીરમગ બુધ સાગર ગુણ ભરોરે. મારી. ૨
દેવી અંખિકાનુ નામછે મોહોડુ,
હેના શેવકોનુ ના કરે ખોટુરે. મારી. ૩
માનુ અપુરવ દરશણ જોઉં,
માત્રા કરીને કુખડુ ખોઉંરે. મારી. ૪
કામ કર્યાંછેરે માયે ભારી,
કંઈક દેતોને નાખ્યા મારોરે. મારી. ૫
માયે મહિષાસુરના પ્રાણ લીધા,
માયે આરાસુરમાં વાસજી કાધારે. મારી. ૬
ચંડમુંડુ શિશજી ખેડુ,
મોદબુવન માનુ મન મિથુરે. મારી. ૭
કંઈક દઈતો વાળા છે દાટ,
એ અંખા તણોછે ઠાકરે. મારી. ૮
મન વિમળની સુણજો વાન,
ધ્યાન રૂપમાં અંખાનુ થાતરે. મારી. ૯
એને પરસન થયાં દેવા પહેલાં,
માત કૃપાથી આધ્યા રેરે. મારી. ૧૦
દેવી પુછે આ કાંમ કાંને કાંપુ,
વિમળે ગુરુનામ ત્યાં દીધુરે. મારી ૧૧
માયે કોપ કરીને બાળ્યો ધાધ,
નાકો વિમળ સેવ્યા ઉડાવી માયેરે. મારી. ૧૨
હુંતો ઘોડામાં સંલેપ કહુછુ,
શેઠ હકીલાદનુ નામ લહુછુરે. મારી. ૧૩
એ સંઘવીની વાતો સુણા મન,

પહેલો અધ્યો મુણો એક તનરે.	મારી. ૧૪
સંઘ કહાડ્યો હતો બહુ ભારી,	
એની શોભા બની હતી સારરે.	મારી. ૧૫
ડોરોતંબુ તણો નહિ પાર,	
ગાડી વહેલે જોડ્યા તોખારરે.	મારી. ૧૬
પહેલી પાલીટાંણાની યાત્રા કીધી,	
પછી અંબિકાની વાટડી લીધોરે.	મારી. ૧૭
તેના ગુરૂએ બતાવી દેવી પેર,	
રોગ ચાલ્યો છે ઘેર ઘેરરે.	મારી. ૧૮
સપાટો ચાલ્યો છે રોગનો ભારી,	
માંહે મરવા લાગ્યા નર નારરે.	મારી. ૧૯
ચાલ્યો નાસવા ચોદશ સંગ,	
ત્રિશુળ માથે લઈ પાડ્યો ભંગરે.	મારી. ૨૦
હવે જીવતુ તે પહેાંચું ઘેર,	
રાખ્યા દેવાયે ડોરો ડોરરે.	મારી. ૨૧
હિમો હડી બાઈ નાઠા જાય,	
પછી વાણીયા અંબાના ગુણ ગાયરે.	મારી. ૨૨
હવે સાલ્ય અંબા કરો તમે,	
ધડી નહિ વિસારીએ હમરે.	મારી. ૨૩
શૂઠ અંબાનો આશરો લીધો,	
એતો ઘોડામાં સંલેપ કીધોરે.	મારી. ૨૪
વાગે નવખંડ માનો ઝંકો,	
માના સામો ખીરાળે ભેરવ બંકોરે.	મારી. ૨૫
માની અખંડ એતો ખીરાળે,	
માનો ચોદશ મહિમા છાંજેરે.	મારી. ૨૬
વાત એટલી અહીંથી રહી,	
નવી વાત પછી શી થઈરે.	મારી. ૨૭
બીજો અધ્યો કર્યો છે પુરોરે.	
માત્રા અક્ષર નથી રહ્યો અપુરોરે.	મારી. ૨૮

- નવુ કઠિનક કળજીગમા હાધ્યું.
 ઓગણીસે છત્રીની સાત્ર સાધ્યુંરે. મારી. ૨૯
 સંભળાવુ કુ નીતિ વિખ્યાત,
 આપ સાંભળો હજુર મારી વાતરે. મારી. ૩૦
 ગીતા ભાગવતે વાતરે હેવી,
 ચાર જીગથી અખંડ છે દેવરે. મારી. ૩૧
 આ શક્તિ વિના વાત શી કહિએ,
 ચાર વેદમાં વરણવ વિચાર લઈએરે. મારી. ૩૨
 માના ગુણ કહેતા ન આવે પાર;
 થોડો થોડો સંભળાવુ સહુ સારરે. મારી. ૩૩
 ઇડર પરગણે નેત્રા બળી ગામ,
 શામે કુપાવત પરવત સંગ નામરે; મારી. ૩૪
 ત્યાંથી નીકળી સુદા શણે આઘો,
 રાત રહીને મનસુખો ભમાઓરે. મારી. ૩૫
 કુશળ સંગને તેડીને દાંતે આઘો;
 દાણુ ચોરવાનો તરકટ બનાઓરે. મારી. ૩૬
 પરબત સંગને કહેવા આઘો,
 કરવી જત્રા પરમાનો મંગાઓ. મારી. ૩૭
 શણે કહે છે સાંભલો મારી વાંણી,
 તારા તરકટનો વાત મે જાણીરે, મારી. ૩૮
 આગળની રીત તમે ચાલો,
 દાણુનો ઘોડો આપીને તમે હાલોરે. મારી. ૩૯
 ઘોડો આપવાની વાત રાએ કીધી,
 દાંતુ મુકી ગંધુવાની વાટ લીધોરે, મારી. ૪૦
 ગંધુવે જઈને વિચાર મંત કીધો,
 ત્યાંથી અંબિકાનો રસ્તો લીધોરે. મારી. ૪૧
 દાણુની ચોરી કરીને ત્યાંથી ચાલ્યો,
 ધામાની વાવે જતાં માએ ગ્રાહ્યોરે. મારી. ૪૨
 દેવી નામ સ્વાર આઘ્યા દસ વીસ;

એ ફુટ્ટુ છેદવા શિશરે.	મારી. ૪૩
એને ના કરવાનુ કામ કીધું.	
દેવી ત્રિપુરાએ હાથ શુળ લીધું.	મારી. ૪૪
માએ સપનુ આપ્યું તે રાણે જાગ્યા;	
ઉડી અંબિકાને પાએ લાગ્યારે.	મારી. ૪૫
રાણે પુછે માજી કેમ આઝ્યા,	
નવો સંદેસો શે લાભ્યારે.	મારી. ૪૬
તારા દાંણની રીત એણે તોડી;	
હેને પકડીને નાખો પગે બેડારે,	મારી. ૪૭
રાણે સ્વાર દોડાઝ્યા ત્રિસ ચાલી.	
પરવત સિંગને લીધો છે જાલીરે	મારી. ૪૮
લોક કહેછે આવુ નવ કરીએ,	
દાણુ આપ્યા વિના ડગલુ ન ભરીએરે.	મારી. ૪૯
આગળ તારા જેવા કાષક થયા,	
તરશુળના ઘાટામા લડ બડતા રહ્યારે.	મારી. ૫૦
પંદર દહાડા નજર કેદ રહ્યો,	
અડધી રાતે નાસ્તો ધેડ ગયોરે,	મારી. ૫૧
સગા સંબંધો આગળ જઈ રોનો;	
પરવત સિંગ કહે મનખો મે ખોયોરે.	મારી. ૫૨
રધિયત લોકોનુ મન ભમાવે,	
જુડી વાતનો વકટ બનાવેરે.	મારી. ૫૩
પરવતસિંગ કહેવા લાગ્યા ભાઈ,	
મારી વાત સાંભળો એક ડાહીરે.	મારી. ૫૪
એક વાત ચલાવો ઘણી ભાઈ;	
કહિયે અંબિકાજી આવે અહીરે.	મારી. ૫૫
જુનુ દેહેરું સુધારી લીધું;	
એડ અંબિકાનુ સ્થાનક કીધું.	મારી. ૫૬
પંચે મળી પુનરો ખુશાલ કીધો,	

- એના છોકરાનો પ્રાણ માએ લીધારે. મારી. ૫૭
 'પ્રાત્સણ કહેછે પડછો માનો થયો.
 જુડી વાતમાં છોકરો ગયોરે. મારી. ૫૮
 એટલુ કહિને 'પ્રાત્સણ હેઠો બેઠો,
 માનો આશરો લઈ ઘરમાં પેડોરે. મારી. ૫૯
 માની જુડી વાત કરશે નહી કાને;
 એડનો 'પ્રાત્સણ થઈ ગયો રાંનેરે. મારી. ૬૦
 એ વાતમાં પાર નથી કાંઈ;
 મનમાં પકડી એસા ઘર માહીરે, મારી. ૬૧
 માની જુડી વાતમાં ને હતા;
 એને ઘણા એક ખાધા ખતારે. મારી. ૬૨
 જુડી વાતમાં પરજુવો રહ્યો;
 અસ્ત્રી મરી ગઈને વાંઠો થયોરે. મારી. ૬૩
 બીજી પડછો તે માનો ખતાવુ;
 ગાંમ પરાંતીજ ની વાત સુણાવુરે. મારી. ૬૪
 હવે પરાંતીજ પરગણુ ચાલ્યું;
 ઘાંચી હરી ચંદ્રુ ઘર ઘાલ્યુંરે. મારી. ૬૫
 મહાસુદ પુનમે ઘાંચી એડ આવ્યો,
 સાથે છોકરાને તેડી લાવ્યોરે. મારી. ૬૬
 બાગ વાગ ઉતાર્યા દેરા માહિ;
 કાળમર પેચો છે ત્યાંહીરે. મારી. ૬૭
 કાળ ભઠરવની હાક ઘણી વાગે;
 શુદ્ધ સુગી દુરુટ સહુ ભાગેરે. મારી. ૬૮
 કાળ ભરત એ 'પ્રત્તાંડ ભમાવ્યું.
 પછી ભોગગીયે ચક ચલાવ્યુંરે. મારી. ૬૯
 હરી ગલાના છોકરાનો પ્રાણ લીધો,
 ઘાંચી જાતે એકાએક કીધોરે. મારી. ૭૦
 માની જુડી તે વાત કોઈ કરશે,
 ભોગણી અપર એનુ ભરસેરે. મારી. ૭૧

- ઘેર બેઠે અંગાના ગુણ ગાગે,
 કાશી ગયા વના પ્રાશ્વિત નવ જાહેરે. મારી. ૭૨
 કશ્નની મુરતી પુનઃછે ગામો ગામ,
 મહિમા કહિયે મોટો દ્વારકાં ધાંમરે. મારી. ૭૩
 નદી સરસ્વતી ગામો ગામ હાણે,
 તેનો પડછો તે સિદ્ધપુર આહારે. મારી. ૭૪
 આવક વાણીઆના દેહેરાછે બહુ,
 જાત્રા પાલીટાણાની કરે સહુરે. મારી. ૭૫
 પીરપેગંબર ઘેર ઘેર કહેછે,
 મુશલમાન મકાનુ નામ લેછેરે. મારી. ૭૬
 ધાંમ ગયા વના કાંમ નહિ કળશે,
 એમ અંબા રસ્તામાં નહિ મળશેરે. મારી. ૭૭
 એ વાત માનજો મારી સહી,
 સરવે શાસ્ત્રોને અનુસાર કહારે. મારી. ૭૮
 દાંતા પરગણાનો બુપ કુળમાં દીવા,
 એતો કરોડ દીવાળી ચરણ જીવેરે. મારી. ૭૯
 અંબા સદાયે રાણાજીને સાથ,
 પાપી લોકોને કીધે શુ થાયરે. મારી. ૮૦
 એતો હરખે કરીને ગરબો ગાયો,
 શુધ્ધ લોકના મનમાં ભાવ્યોરે. મારી. ૮૧
 સંવત આગણીસે છત્રીસની સાલ સારી,
 સાથ કરજો અંબામા સારારે. મારી. ૮૨
 કાગણવદી ગાય સોમવાર કીજો,
 મજરો કવિયોનો મુણી લીજોરે. મારી ૮૩
 કવિયોની દાતાર અંબા એવી,
 ટેક રાખજો આરાસુરી દેવારે. મારી. ૮૪
 કવિયે આશરો માજીનો લીધો,
 એક રવાલ ધોડાનો કીધોરે. મારી. ૮૫
 માનો હરખે કરીને ગરબો જોડ્યો,

તરત અંબા તુ આપણે ઘોડોરે.	મારી. ૮૧
મા મન ધારણે અંબા આઈ,	
તારા શેવડો થાશે સુખદાહરે.	મારી. ૮૭
જ્યેષ્ઠતારામ ચરણની શેવા માગે,	
હજુર જસવતસિંગજી પાપે લાગેરે.	મારી. ૮૮
કુશી વાતની ચિંતા નવ કીણે,	
સદા નામ અંબાજીનું લીજીરે.	મારી. ૮૯
મારી અંબિકાનું નામ કોઈ ધરશે,	
એનું સંકટ દુઃખ માજી હરશેરે.	મારી. ૯૦
જે કોઈ હરખે કરીને ગરબો ગાસે,	
તેની અંબામા પુરશે આશરે.	મારી. ૯૧
સરવે ગરબો સંસેપે કીધો,	
કડિયો સોનો આયરો લીધોરે.	મારી. ૯૨
સુધારી બાલાયે મનમાં લંધો,	
આરામુરમાં માયે વાસ કીધોરે.	મારી. ૯૩
પરાતીજના છગનલાલ સારા,	
પોશીગામના મહાલકારી પ્યારારે.	મારી. ૯૪
તેને એડના મહાલકારી કીધા,	
પરબુરામને ચારજ દીધારે.	મારી. ૯૫
પરબુરામ વસનગર ગયા,	
આરત છોકરો વૈક્રઠ વાસ થયારે.	મારી. ૯૬
એડના મેળાનું કામ છગને કીધું,	
એક ધાંગીનું જીકું મન કીધુરે.	મારી. ૯૭
તે ધાંગીનું નામ હરીચંદ ગલાછે,	
જીકું સમજાવી એડમાં પળાચાછેરે.	મારી. ૯૮
આરામુરની બાધા હતી તેને,	
છગનને દંડ દીધો હેનેરે.	મારી. ૯૯
છગનલાલના બાધને શેણી લીધો,	

(૨૧૨)

છગનની સ્ત્રીનો જીવ માથે લીધોરે. મારી ૧૦૦
જીવું જોલે તેને જોડું થાય,
હાવું જાવું તે ધાંચી ગાયરે. મારી. ૧૦૧

હોરી.

શામરે મન મારો પિયકારી એ રાગ.

નારાયણી હોરી એલેન આઈ ટેક.

કાગણુ આપો મૈયા મોરી, આચરે ધુમ મચાઈ દેખો મૈયા.
સખ સખીયન મીલ સાયહિ બેઠે, સખ પટરાણી આઈ.

અંમા સાય દુર્ગા પાઈ. નારાયણી ૧

કાળી બાળા ત્રિપુરા બહુચરી, વહેરાઈ પીતાંબરા આઈ;
દેખો મૈયા વેહ૦

ઈંદ્રાણી અનપુરણા આઈ, જવાળામુખિ દેખ પાઈ.

કેસરે રંગ ગાગરે લાઈ, નારાયણી ૨
તારા આશાપુરી તુલજા બવાંની, બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી આઈ,
દેખો મૈયા પ્ર૦

એક એકપે દોરી આથે, હાથ લીની પિયકારી,
એસી સખ ધુમ મચાઈ. નારાયણી ૩

ચંડી આમુંડા રેનાદે દેખી, આઈ લલીતા માઈ.

દેખો મૈયા આ૦

ત્રિપુર સુંદરી મનમે આવત, સરસ્વતી સાથ બોલાઈ,
આઈ સખ આચરે માઈ, નારાયણી ૪

પાંત ભરી પીયકારી મોસે, એક હાથ ઝોરી લાઈ;

દેખો મૈયા એક૦

અમિલ ગુલાલ ઉડાવત અંગપે, જોગણીયોકુ બોલાઈ;
આઈ બોડીયાલ અજાઈ. નારાયણી ૫

બ્રહ્મા વેદ પઠેતોરે આગે, કાનડ બેન બજાઈ;

દેખો સખ કાન૦

નારદ ગાન કરે તોરે આગે, સંકરે ધ્યાન ધરાઈ;

યોગણી સખ ધાઈ આઈ, નારાયણી૦ ૬
 નવ દુર્ગે મનમે ખ્યારી, વિનતી કરે ઉર લાઈ,
 હરિ મૈયા વિન૦
 સિંહાસન પર બેઠે બેઠી, ખડી રહી સખ માઈ;
 આસાદી સખકુ પળાઈ. નારાયણી૦ ૭
 એ સખ રંગ રમ્યો આચરમે, ઉદો ઉદો મન પાઈ;
 કહે સઉ ઊદો૦
 આશ રખો સખ નરે નારી મનમે, શિવ શક્તિ પિતા માઈ;
 રહેા શીર ઉર મેલાઈ. નારાયણી૦ ૮
 સતયુગ દ્વાપર ત્રેતાયુગમાં, દેવોકુ દુઃખ પળાઈ;
 જુવો સહુ દેવ૦
 ઉનકાં દુઃખ નીચારણુ કરે. દુષ્ટ અસુરકુ મારાઈ;
 આગ્ના લેકે કલયુગ આઈ. નારાયણી૦ ૯
 આ ખેલ મૈયા હરનીશ ગાયુ, એક દીન આચર આઈ;
 જુવો સખ એ૦
 શ્વેતા ગીરીમે આપ ખીરાળો, અત્યુ લોકમે પાઈ.
 નાગરે સખ મન ગાઈ. નારાયણી૦ ૧૦
 એશી મૈયા ચારો દીશામે, રક્ષા કરે બેઠાઈ.
 દેખો સખ રક્ષા કરે૦
 ભુમીપર સખ પ્રાણીહિ શેવો, આય અનાદહે માઈ;
 સખ રહેા બાલા શીર આઈ. નારાયણી૦ ૧૧

૫૬.

અંબે મૈયા આપના મંડપનાં માડી વારણા લેઉ વારી વારી,
 અંબેમાની શાભા બનીછે બહુ સારી. ૧ નીત રહેછે હજુરમાં
 ધણા શેવકજન બહુ સારી, બીધી કરીને માની શેવા કરેછે, એતો
 ચઉદ લેકથી ન્યારી, અંબેમા આપના મંડપના માડી માવી વાર
 ણા લેઉ વારી વારી, અંબેમાની શાભા બની બહુ સારી. ૨ દુર
 દેશથી માને પારે શેવક જન આવે હજારો, અંબેમા સઉની

આશ પુરેછે આરો, અંબેમા આપના મંડપના વારણા લેઉ વારી વારી, અંબે માની શોભા બની છે બહુ સારી. ૩ વાંણ ભરીને શેવક દરીયામાં ચાલો તારે મધે દરીએ વાણુ વમાંણું અંબે માની એને આરાધના કીધી તારે તરસુલે વાંણુ તારયાં આરે અંબેમા આપના મંડપના વારણાં લેઉ વારી વારી, અંબેમાની શોભા બનીછે બહુ સારી. ૪ ગાદી તકીયા ને ગાત્ર મસુરીયાંમાં ની હાંડીએ દીપક હજારી, માની પારે રૂડી જોતો પ્રગટી તારે સુર જ મુખીએ સારી, અંબેમા આપના મંડપનાં વારણા લેઉ વારી વારી, અંબામાની શોભા બનીછે બહુ સારી. ૫ કરજોડીને સો ની વીરપાર કહેછે માડી આશરો એક તમારો, દયા કરીને માણુ દરશણુ દેજો સુખ સંપત દો સારી, અંબેમા આપના મંડપના માડી વારણા લેઉ વારી વારી અંબામાની શોભા બની છે બહુ સારી, ૬

(રેવાશી ધ્રાંગધરાનો સોની).

૫૬.

શ્રી અંબામાને અરજ.

આવડુ કરવુ તારે જઠરા અગનીમાંથી નોતારે ઉગારવા. અંબામા આવડુ કરવુ તારે. ટેક, જેને જેનો આશરો માડી તેને તેની લાજ, અંબામા કુવામાં ઉતારી વરનોનોતી વાઢવી. આવ કરવુ તારે જઠરા અગનીમાંથી નોતારે ઉગારવા, અંબામા આર. અમરત પાઈને માડી આપે ઉછેરીયાં. અંબામા જેર પાવા જીભાં કેમ આપ થયારે, આવડુ કરવુ તારે જઠરા અગનીમાંથી નોતારે ઉગારવા ૩. સંવત ૧૯૩૪ની સાલમારે, માડી શાવણુવદ ૯ છોરે અરજ કરેરે. આવડુ કરવુ તારે જઠરા અગનીમાંથી નોતારે ઉગારવા ૪. કરજોડીને સોની વીરપારની વીનતી માડી મુસ્તક ધરીએ. મેઘ વરસાવો રૂડારે. આવડુ કરવુ તારે જઠરા અગનીમાંથી નોતારે ઉગારવા અંબામા. ૫.

લાવણી.

અંબા સુખકારી, મોવો આપે શરણે તારી, રખો લજ હમારો,

અંબેમાના ભગત જનકી પાલન હારી, તેરે ગુણુ હે અપારી, કાટો સંકટ હમારી, કરો શુકશાતા. ચોક. ૧ ભવન ભમણાકી તુ દેવી, ખલ્લા વીંધુ માહેથર શેવી, કાંમ કરતીહે તુ હિગલાજ. આઈ આજ દેખો જીગમાં સાર. તુતો શક્તિ સરદાર. શેવક પાંચે સુખ અપાર. રાજા માઈ. ચોક. ૨ ભવન તણુ તે ઓપાળ્યા કરો હાય છત્ર છાયા. ભભટ વલ્લભને તારેયા બહુચરખાઈ કરો માજીની સમ શેવા. કરે જનમ સફળ દેવા, દેવ દેવે અતી મેવા. દેખો અંબે માઈ. ૩ ને કોઈ ધરે ધયાન માફો, મેતો ફરે ઉદમાનો. ઇરફે ભવકે ફુખ કાપો, ત્રીપુરી આઈ. ૪ માજી હે આણુંદી હોવે પાટ નીત ચંડી. તેરો ધાંન ધરે નરનારી, તુહે દાતાર તેરેપર બલિહારી, શામિ સહી-કીસ્વારી કમરમેહે કટારી દેવે પુત્ર દાતાર, ને કોઈ ધરે ધયાંન મધયાકો સુનો ફરે ઉદમાનો ઉરફે ભવકે ફુખ કાપો. ત્રીપુરે આઈ. ૫ સુવાલ માએ બહુચરખાલી, ઇસકે માનશરોવર ભારી, ઉડે નીશાંન નરદારી તેરે ગુણુ ગાતી. અમદાવાદ ભદ્રકાળી લોક આતે દરશન ભારી. બાજે ભુગલ મરદગ તાળી. હે ભૈરવ માતા કરો માજીની સમ શેવા. કવી કહે મોતીલાલ મેતો આપો તેરે પાસ. મુજે મેહેર કરો અંબે મધયા મતવાલી, ને ને બોલો વારંવાર આઈ અંબે માજી તેજનો બિંબકાર. આજ બની સરદાર આરાશુરવરી. અંબે સુભ કારી. મેતો આપો શરણુ તારી, રખો લજ્જ હમારી. અંબા માના ભક્તજનકી પાલન વારી, તેરે ગુણુ હે અપારી. કાટો સંકટ હમારી કરો શુકશાતા,

લાવણી.

ભગતી જોત તુ અંબા હે આજ કલજીગકે મ્યાને. તેરે ગુણુ હે અપારમા કોઈ જવલા જાણે. આરાશુરે અંબાકા યાનક કાલકા પાવાગદ મ્યાને. સુવાલમાં બહુચરો બીરાજે તુલજ દક્ષણ દરમ્યાને. ચાર માઈહે જાગરી જોરાવર દેવે મુકતી દાંને. કહી પામર તોરે ચરણે આપો પુત્ર દાંને. કમરમાં કટારી બીરાજે હાય ધનુશબાણે. કરો ફુગટ સંહાર શેવક સમ આનંદ પામ. વાંસે સંગે ચલે માજીકો અસાડ આવણે. પાંચદી તાં જતરા ધરે તેરો ધ્યાને. મુરખકૂતો

ગમ નહિ કોઈ ચાતુર પીછાને. હોવે તંબુરેસે ગ્યાનતાંન માણ જ-
ળકે નિશાને મોતીરામણ છંદ બોલતે હોવે અંબાકો ગ્યાને.
અબ મા તોરે શરણે આપો આપો વિદ્યા દાંને. જાગતીજીતે તુ હે
અંબા મા આજ કલજુગકે મ્યાને. તેરે ગુણ હે અપાર મા કોઈ
જવલા જાણે.

લાવળી.

અમદાવાદ ગુલજાર અનોપમ ટીંબાપોળકા હે નાકા. તરંગાલુકી
માતા અંબાણ ઇનકા કારણ હે બંકા. ચુવાચંદન ઓર અરચા
કુપહોત મા કપુરકા. પંચવિધીકી ઉતરે આરતી બાળે નોબતકા.
ડુંકા મોતીગર શેવા કરતે ચેલા બાવાદેવગરકા. તાલપઆજ ઘંટ
ધરે ધ્યાન અંબાણકા. શીશલહેર મોતી બીરાળે પાયે બાળુબંધ
રતનકા. અવળે કુંડળ અનોપમ સોહીએ ક્યા બરણવ આબુવણકા.
જમણી પાસ બહુચરા બીરાળે ડામે થાનક શીવજીકા. આસપાસ
ગણપતી બીરાળે સાંમી દેવજ મહાવીરકા. કરો કીરપા પંચપર
માણ કાંમ હોત અબ મંડપકા. હાંડી તકતા લગાએ સુંદરી કરે
જીગતી મનસુખ બંકા. મોતીરામણ છંદ બોલતે હે શેવક તેરે
ચરણકા. કહે કેશવ કીરપા કરો મા તેરે શીરપર છતરે સોનેકા
અમદાવાદ ગુલજાર અનોપમ ટીંબાપોળકા હે નાકા. તરંગાલુકી
માતાઅંબાણ ઇનકા કારણ હે બંકા.

ગરબો.

અલબેલીરે મા સુંદર મુખ દેખાડો મા મોહો લાગે. 'એ રાગ'
ઓ જસવતસંઘરાય અંબા મા પરતાપે રાજ કરો છો તમ
ઉપર હાય રહિયતને સુખ દેવા દેહ ધરો છો. ટેક. પ્રથમ ગ-
ણપતીનાં દરશન કરીએ, માના કાલ લેઈને આચર કરીએ, માના
પાવડીએ જઈ સીશ નમીએ. ઓ જસવતસંઘરાય અંબેમા પ્રતાપે
રાજ કરોછો. ૧ માણ આરામુરેમા બીરાળેછે. છવે સોનાનાં સારે
જાળેછે, માણ ગજરમાં બેડાં ગાળેછે. ઓ જસવતસંઘરાય અંબેમા
પ્રતાપે રાજ કરોછો ૨. માને સીહ સ્વારી શામેછે. માના હાથમાં
ત્રીમુલ ઓપેછે. અંબા દઈતો ઉપર કોપેછે. ઓ જસવતસંઘરાય

અંબામા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૩ માને ધેરણુ ચરણુને ચોલી. મા
 નાકે હીરાની વેશરવાલી, માએ નીત નીત કીધી દીવાળી. ઓ
 જસવતસંઘરાય અંબા મા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૪ મધ્યાના મંડા
 વાગેછે. સોના ચાંદીનાં દ્વાર છાન્હે, મધ્યાના સાંમા સંભુ ખી-
 રાન્હે. ઓ જસવતસંઘરાય અંબા મા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૫
 મધ્યાની જલહલ જોતો રાચેછે. મધ્યાના સામા યોગડીયાં વાગે
 છે. માજી ગરૂડ ઉપર ખીરાન્હે. ઓ જસવતસંઘરાય અંબા મા
 પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૬ મધ્યાને ઉતર દીશાએ ગણુપતી ગાન્હે.
 મધ્યા દક્ષણ દીશાએ વેરાધ છાન્હે. માના સાંમા સંભુ બટુક
 ગાન્હે, ઓ જસવતસંઘરાય અંબા મા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૭ મા-
 ના માંનશરોવર નીરમલ નીર. સંભુ કોટેસ્વર સરવરતી તીર. શીવનો
 બાગ બગીચો ગંભિર. ઓ જસવતસંઘરાય અંબામા પ્રતાપે રાજ્ય
 કરોછો. ૮ માને અન્નઘ મા આનંદકારી, માને ખોડીયાળછે બપરવા-
 ની, માનો કાળભેરવછે ભયંકારી, ઓ જસવતસંઘરાય અંબામા પ્રતાપે
 રાજ્ય કરોછો. ૯ મધ્યાને દેશ દેશથી સંઘ આવે. તેનો અંબા મા-
 ને મન્ય ભાવે, માને વીવીધના મેવા લાવે. ઓ જસવતસંઘરાય
 અંબામા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૧૦ માને જરીયાંનનાં નીશાન ફરકે.
 દેખી દુખદારી બહુ થરકે, માની વાળ્ય કલોદર સામે પડએ. ઓ
 જસવતસંઘરાય અંબામા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૧૧ મધ્યાનો પુત્ર
 જસવતસિંઘ ધારી, પારે હોમ હવન કરે સુભકારી; મધ્યાના મુ-
 ખડા ઉપર જઉં બલિહારી, ઓ જસવતસંઘરાય અંબામા પ્રતાપે
 રાજ્ય કરોછો. ૧૨ રાણા અવીચળ રહે જો રાજ્ય તાર, ખટ દર-
 શણુ ઉપર મન સાર; અંબા નીરખીને મન મોહણું માર, ઓ
 જસવતસંઘરાય અંબામા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૧૩ અંબા
 ચઉદ લોકની મંમાયા, સઉ દુનીયા ઉપર તારી છાયા; શીવ
 ખંમા, વીમ્નુએ ગુણુ ગાયા, ઓ જસવતસંઘરાય અંબામા પ્રતાપે
 રાજ્ય કરોછો. ૧૪ મધ્યા રાખો લાલાની લાલી, તારી અકલગ
 ત ગબરવાલી, હેવી સાહેબ અંબા મતવાલી, ઓ જસવતસંઘરાય
 અંબામા પ્રતાપે રાજ્ય કરોછો. ૧૫ મધ્યાની અકળ કળા મે
 નયણે નીરખી, ગાવે અમરતલાલ હંધડે હરખી, જુઓ જુઓ

નથી કોઈ અંખા સરખી, ઓ જસવતસંધરાય અંખામાં પરતાપે
રોજ કરોજો, તમ ઉપર છાય રધયિતને સુખ દેવાદેહ ધરોજો. ૧૮

—:૦:—

અરખો.

શેઠ હિમાબાઈ હઠીબાઈનો ગરખો.

કળજીગનો પડછો કહુ હો અંખિકા, સાંભળજો સહુ જન જાત;
મે જેવું નજરે લહુ હો અંખિકા, તેવું કરે પ્રખ્યાત. ૧
ચુજરાતનુ એક ખેસણુ હો અંખિકા, શહેર અમદાવાદ ગામ;
રાજ ટોપીવાળા તણુ હો અંખિકા, જૈન તણા બહુ ધાંમ. ૨
હિમો હઠીબાઈ જે જણા હો અંખિકા, નગરશેઠ બહુ દામ;
સંગ કહાડ્યો તારંગા તણા હો અંખિકા, નવખંડ થાએ નામ. ૩
સંવત હરાડ નવાણુએ હો અંખિકા, શુભ પંચમી માઘમાસ;
મહુરત કરોડરા તાણીઆ હો અંખિકા, જામમહાર કીધો વાસ. ૪
દેશદેશ કંકોતરિખે લખી હો અંખિકા, મળીયો સંગ અપાર;
હાથી ઘોડાને પાલખી હો અંખિકા, ગાડિયો રથ અસવાર. ૫
વાહન બહુ શણગારિયા હો અંખિકા, સોનુ રૂપને જડાવ;
પહેરી હોડાને નિસરયાં હો અંખિકા, જેમ સમુદ્રમાં નાવ. ૬
સોહિયને અરજી કરી હો અંખિકા, વાળ લીધાં છત્રીસ;
પલટણ આપી પ્રેમ બરી હો અંખિકા, વળાઉ હજાર છત્રીસ. ૭
અનેક વસ્તુ લેઈ વાણીઆ હો અંખિકા, ખેસે કરી બજાર;
લાભ ખેલાભ ના જાણીયા હો અંખિકા, ખરચે દ્રવ્ય અપાર. ૮
ચુણકાઓ માંહે નાચતી હો અંખિકા, ગાંનતાંન રંગને રાગ;
જગત જોષજોષ રાજતી હો અંખિકા, કરે વખાણુ સહુ જાત. ૯
સુખી દુઃખી કોઈ સાયમાં હો અંખિકા, લેજો વૈદ દાકતર;
કાળ કોષના નથી હાથમાં હો અંખિકા, પાંચે પહેરયા બકતર. ૧૦
જેવુ થનાર હેવુ થશે હો અંખિકા, તેવા થાય શુકન;
જામોગામ વાસો રહે હો અંખિકા, બાપે તેવા બોજન. ૧૧
નિશાન સોનેરી તણા હો અંખિકા, ઠામો ઠામ કરે નાત;
સહાણા કરે કાંસા તણા, હો અંખિકા, જ્યાં પોતાની જાત. ૧૨

- સંગ માહે ડુંડી ફરે હો અંબિકા, બુખ્યુ તરસુ ન રહે કોય;
જસ થયિ હેતુ કરો હો અંબિકા, નામ રહે જીગ જોય. ૧૩
- શ્રીપુજ સાથે પાલખી હો અંબિકા, બનીઠણીને સ્વગત;
ગોરજ સાથે એમુખી હો અંબિકા, ન પાળી કોઈની વાત. ૧૪
- સમરીને સંગ ચલાવિએ હો અંબિકા, અજીતનાથ અરીહત;
તારંગા મુધી આવિયો હો અંબિકા, પુઠે પરકમણ્ય બણત. ૧૫
- લોક જોઈ વિસ્મય થયું હો અંબિકા, કરે ઈંદ્ર તણો વૈભવ;
મોહે ભરયું સાથે ગયું હો અંબિકા, કરમ તણો સંજોગ. ૧૬
- અજીતનાથ પુજ કરી હો અંબિકા, મોકાર ગણે એક કાંમ;
કેસર ચડાવે જોળાભરી હો અંબિકા, રમેજમે પકવાન. ૧૭
- મન ધણા પુરી થઈ હો અંબિકા, અભીમાને થયુ મન;
સીપુજને જઈ પુછીયુ હો અંબિકા, ભત્રીસે પાડી બુલ. ૧૮
- જતીએ ગતીમતી ફરવી હો અંબિકા, સાંભળો હિમાહટીભાઈ;
સાથે હમો મોટા કવિ હો અંબિકા, સહયી બુધી સવાઈ. ૧૯
- પ્રેમે પુછો હમને સહી હો અંબિકા, આંબુ કરોને પરિયાણુ;
બીજને નવ માનીએ હો અંબિકા, કેસર પ્રભુને વિખાણુ. ૨૦
- આપણા મારગછે ઘણા હો અંબિકા, દયા પાળીએ જીવ;
એનો દેવ અસુર તણા હો અંબિકા, પશુહત્ય શક્તિને શિવ. ૨૧
- કેસર પ્રભુને ચડાવીએ હો અંબિકા, કંકુનુ નહિ કાંમ;
લોકને કયાં અચડાવીએ હો અંબિકા, ચાલો સંજોગ ધાંમ. ૨૨
- એક મતીના શાવકો હો અંબિકા, માન્યુ જતીનુ વચન;
ચાલો હઠયાથી હવે સહુ હો અંબિકા, પાલણપુર શુભ ધાંમ. ૨૩
- આરાસુરી વિસારીયાં હો અંબિકા, મને ન માને કોઈ;
ફળને ડુંડ મુંડ ધારીયાં હો અંબિકા, અંખા કબુધી ન હોય. ૨૪
- મુજવડે મોટા થયા હો અંબિકા, મુજ વિનાના રહે રાંક;
મારા દરશણુ વિના ગયા હો અંબિકા, એમના કરમના વાંક. ૨૫
- દેવીએ દીલમાં દયા કરી હો અંબિકા, એછે મુરખ અજાણુ;
રાણાના ઘટમાં ઉતરી હો અંબિકા, મેલો કાસદ લીધુ દાંણુ. ૨૬
- દરશણુ કરો અંખા તણા હો અંબિકા, હુકમ થયોછે આજ;

સંઘ સુખી થાશે ધણો હો અંબિકા, રેશે તમારી લાજ. ૨૭
 તેમાંથી ત્રીશ ગાડી નિકળી હો અંબિકા, કરી માતાજીયે મહેર;
 રાજ રોતે જત્રા કરી હો અંબિકા, કુશળ પહેંચ્યાછે ઘેર. ૨૮
 અભીમાની આંધળા થયા હો અંબિકા, હુકમ માનો કીધો લોપ;
 પરભાર્યા પાપી ગયા હો અંબિકા, ચંડીને ભરાણો કોપ. ૨૯
 ચોસઠ જોગણી તેડાવિયાં હો અંબિકા, ખડગખપરે લ્યો હાય;
 ખાવો શાવકના સંગને હો અંબિકા, ભૈરવ લ્યો સંગાથ. ૩૦
 હિમા હડો બેને મહેલજો હો અંબિકા, જીવે તે સંગનો ઢંગ;
 એક ઘરાથી ફરજો હો અંબિકા, ના રહે કોઇનો રંગ. ૩૧
 કુંકુ એમને વહાણુ નથી હો અંબિકા, ચાલો ફેડી પાળો શોક;
 કેશરીયા ચાલા કર્યા હો અંબિકા, ગાય સકળ સહુ લોક. ૩૨
 વચન સિદ્ધ કરી જોગણી હો અંબિકા, ચાલી તે સંઘ મોઝાર;
 દેવી કરેછે જોગણી હો અંબિકા, કાંપ્યો સંગ અપાર. ૩૩
 લોક સહુ ખાઈ પડી રહ્યું હો અંબિકા, સેન કર્યુંકે નિરાંત;
 આચિંતાનો બડો થયો હો અંબિકા, દોડી આવી હેવી વાત. ૩૪
 ભક્ષા હોલાવીયે સહુ જાઈ હો અંબિકા, પડી તે સંઘમાં બુધ;
 પહેલાં તેમને ખાઈ ગઈ હો અંબિકા, અંધા તણો હુકમ. ૩૫
 પછે ખાધા સતીયે જતી હો અંબિકા, જેને આપી એવી બુધ;
 રોગ પેડો બધા સંગમાં હો અંબિકા, ના રહિ કોઈની શુધ. ૩૬
 વિષ્ટા મુતર નાખે ઘણી હો અંબિકા, પાણી પોકારે મુખ;
 માતપિતા પતી સુતનુ હો અંબિકા, કેમ જોવાએ દુઃખ. ૩૭
 રૂધીર પીએ સહુ જોગણી હો અંબિકા, કાળજી કરડીને ખાય;
 નાકુ લોક હવે કોણુ ધણી હો અંબિકા, કરશે કોણુ હવે સાદ. ૩૮
 ઠાંમો તે ઠાંમ મડદા પડ્યાં હો અંબિકા, બાળવા ન રહે કોય;
 અથડાયા અંનપાણી વિના હો અંબિકા, બહુ હેરાન ગતી હોય. ૩૯
 ઝાડ તણે ઉભા રહે હો અંબિકા, ભાંગી પડે તતકાળ;
 ડેરા ગાડીયો સુતી રહિ હો અંબિકા, કોઇનુ ન ચાલે જોર. ૪૦
 નાસી ગામોગામ જાયછે હો અંબિકા, કાડી મુકે તતકાળ;
 ફરવાસાનિ પુટે ધાયછે હો અંબિકા, જેમ ચકરની ઝાળ. ૪૧

જ્યાં સંધનુ માનવી જાયછે હો અંબિકા, ત્યાં પેસી જાયે રોગ;
 શાવકનુ સંગી થયે હો અંબિકા, તેના તે મળીયા ભોગ. ૪૨
 હિમો હકી કહે મુખથી હો અંબિકા, હમને કેમ રાખ્યા માત;
 મુવા બલા આ દુખથી હો અંબિકા, થયો જગત વિખ્યાત. ૪૩
 સંગમાં ભંગ થયો ઘણો હો અંબિકા, ઢંગરંગમાં અતિ રોળ;
 અમદાવાદ નાકુ ગયું હો અંબિકા, સાહેબે વાસી પોળ. ૪૪
 ગામમાં પેસવા દીધા નહિ હો અંબિકા, કરેલા અનેક ઉપાય;
 માતાની જે નિંદા કરે હો અંબિકા, તેની હેવી ગત થાય. ૪૫
 નાકલીટી પછે તાણુતા હો અંબિકા, બાધાઓ રાખી સમસ્ત;
 આરાસુરી મન આણુતા હો અંબિકા, પાધડી અનેક વચ્ચ. ૪૬
 પારે આવીસુ પ્રેમ ભરી હો અંબિકા, કરસુ હોમહવેન;
 ભોજન ધરીશુ પૂજ કરી હો અંબિકા, માતા આપો હવે મોજ. ૪૭
 મહેર કરો હવે ઘણી યઈ હો અંબિકા, મહેર કરો મંભાય;
 પ્રથવી કરો અમરતણી હો અંબિકા, સરવે સુખિયું થાય. ૪૮
 પડછો દેખાડ્યો પાપીને હો અંબિકા, પરસન થયા વરદાઈ;
 પોતાનો જસ જીગ થાપીયો હો અંબિકા, કાળ ના મહંભાય. ૪૯
 હામો હામ રય કાહાડીયા હો, અંબિકા, કરીયા હોમ હવેન;
 આરાસુરીયે પહોચાડીયા હો, અંબિકા. બહુ થાય પ્રમ ભોજન. ૫૦
 સંધ કહાડી અંબા તણો હો અં. બેર ભુગળ મહવાજ;
 દેવીને દીધા વધામણા હો અં. માણ્યે રાખી લાજ. ૫૧
 ગાયે વાણી માનવી મા તણી હો અં. મંગળ ગાયે નાર;
 ધન ધન સકળ ભોવન ધણી હો અં. તારો સકળ સંસાર, ૫૨
 ધરતી પુણ તારા ગણ્યા હો અં. પાછુ સહુ ગયું કેન;
 ચરણ આવી તમને મળયા હો અંબિકા, ઉગાર્યા જગત હેત, ૫૩
 એક અંબા આશીશથી હો અંબિકા, સાંભળજે સઉ કાન;
 સરસ્વતી જગ પવીત્રુ હો અં. ત્રિજી સસ્ત્ર વિખાણુ. ૫૪
 જદુરામ કરજેડી કહે હો અંબિકા, આરાસુરીનો દાસ;
 ગરબો ગાય શિખે સાંભળે હો અંબિકા, અંબામા પુરેઆશ. ૫૫

શ્રી બહુચરાજીની પંચ તિરથિ. પ્રારંભ.

માજી તાર કારણ કળજીગમાહેરે, બાળીબહુચરારે મા,
 માજી તુ જુડતાં સાહેવાંહેરે, બાળીબહુચરારે મા;
 માજી તુ નીરમળ ગંગા કાયરે, બાળીબહુચરારે મા;
 માજી તુ આવી અમરત પાયરે, બાળીબહુચરારે મા. ટેક.
 સલખનપુરે વાસો વસેરે મા, મધ ભરીમા મસ મસેરે મા;
 મુખ જોવા મનકુ ધસેરે મા, માજી તાર સુંદર વદન સોહરે. બા. ૧
 ગોખ જોખમાં નિરખતારે મા, પારો પરતક્ષ પરખતારે મા;
 અન્નત આઈજી વરસતારે મા, માજી મને કેમ વિસરી જાયરે. બા. ૨
 આદ્યસ્થાનકે આવી નમેરે મા, મન્ય અન્ય કાંઈ નવ ભમેરે મા;
 ત્રણતાપ તનના સમેરે મા, મા તુ વેદવાયક કહેવાયરે. બા. ૩
 માનશરોવર ઝીલતારે મા, પાપ ગયાં પગ પાલતારે મા;
 રોમરોમ તન ખીલતારે મા, મા તે કામળ કીધી કાયરે. બા. ૪
 વાંચ કુંડનાહી વખ્યારે મા, કોટીક કર્મ કુંડા બખ્યારે મા;
 બહુચરમા પોતે મખ્યારે મા, માજી તાર સિદ્ધેશ્વર મહિમાયરે. બા. ૫
 ચાચર ચાલિને આવતારે મા, સ્થાનિક શિશ નમાવતારે મા;
 આપો મામન ભાવતારે મા, માજી તુ પુરવજનમની સાહેરે. બા. ૬
 ગાંતતાંન ગરમે ફરેરે મા, તાળી દઈ ચાચર ફરેરે મા;
 ઉદો ઉદો મુખ ઓચરેરે મા, મા તુ દોહલાં પાંચે ફુઝરે. બા. ૭
 મુન્ન પુરુષે સમર્પતારે મા, પાંત પ્રસાંદે અર્પતારે મા;
 ત્રો ત્રિપુરા તરપતારે મા, માતે સોહલાં પાંચે સુખરે. બા. ૮
 પરદક્ષણા દે પ્રાતમારે મા, રાજે મન જીગ માતમારે મા;
 નઆવે જન જમ જાતમારે મા, મા તુ વિખ વિધન હરનારે. બા. ૯
 નમણ નરનારી ગ્રહીરે મા, ધરે શિશ જોજો કહીરે મા;
 સદ્બ તીરથ વજે અહીરે મા, માતું કુરુક્ષેત્ર કેદારે. બા. ૧૦
 પંચતિરથિ પૂજતારે મા, અરુણ હૃદે અગ શુંજતારે મા;
 સ પરીવારે સહું જતારે મા, મા તાર દર્શવત બધ્વ દરબારે. બા. ૧૧
 યથા શક્તિ હવન કરેરે મા, બ્રહ્મ બોજન ભાવે ધરેરે મા,
 આદ્ય શક્તિય ભાવે ફરેરે મા, મા તુ આપે પદારથ ચારેરે. બા. ૧૨
 અરચે અર્ધ નિશા વિખેરે મા, બહુચર મા લેખે લખેરે મા;

જસઝાંખુંથ આપે અખેરે મા, માવળી ધન દારા સંતાનરે. આ. ૧૩
 આરતી સમે લે વારણરે મા, વાંઝ બંધાવે પારણરે મા;
 દીધાં ઉઘાડે આરણરે મા, માનેને અવશાંતિ વિમાનરે. આ. ૧૪
 ટાઝહીન વગાડતારે મા, મહાડ માજીનો ગજાડતારે મા;
 મુખ્યું જોષ જોષ લાડતારે મા, માતુ નોધારાનિ આધારરે. આ. ૧૫
 દે દક્ષણા ડેરે રહીરે મા, કાંમ ક્રોધ મોહને દહીરે મા;
 દાનપાત્ર દેવી લહીરે મા, માતુ પ્રત્યક્ષ દ્વિજ અવતારરે. આ. ૧૬
 પારે આપે જન પ્રેમસુરે મા, વરસ એક બધ નિમસુરે મા;
 વાંમે દીન દુઃખ ખેમસુરે મા, માવળી તુ સંસારનુ સારરે. આ. ૧૭
 વન તરવર શાભા ઘણીરે મા, જીવે જન જોજો ભણીરે મા;
 માયા મહામાયા તર્ણરે મા, માતુ આપીક વિવિધ પ્રકારરે. આ. ૧૮
 મધે ભરી ઝગડાં રંઝેરે મા, અરણુ ઉદે થાય સંજેરે મા;
 બહુચરી તુ કહેતે ગંજેરે મા, માતુ પંખી મુખ પરમાણુરે. આ. ૧૯
 બહુચરમા બરદે ભરીરે મા, દોહલાં દાસતણા હરેરે મા;
 નારી નર ક્ષાણમાં કરીરે મા, માતું જીગ સચરાચર જાણુરે. આ. ૨૦
 ધરી ધ્યાન રૂદે ધરેરે મા, માની મન મહા મુદેરે મા;
 હોયે કર્મતણા ઉદેરે મા, માતુ ભોળી ભવાંની માતરે. આ. ૨૧
 દેવીદેવ જઈ તહીરે મા, ત્રણભાવન તોલે નહીરે મા;
 પ્રગટ પીઠ લહુ અહીરે મા, મા તારી નિપટ અટપટી વાતરે. આ. ૨૨
 સુરતાગી વહારે ચડીરે મા, જીત્યા દઈત ઘડીઘડીરે મા;
 મારચો મહિષાસુરે વડીરે મા, માતુ બુપતની પ્રતીપાળરે. આ. ૨૩
 સરજે પાળેન સંહરેરે મા, આજ આઈ અમરીત ઝરેરે મા;
 કાંમ અધોરે શું કરેરે મા, માતુ કંસકારણુ માહા કાળરે. આ. ૨૪
 નિરાધાર આપારમારે મા, જીવુ સકળ અવતારમારે મા;
 સ્કંત સકળ સંસારમારે મા, માતુ નર વણુરાખણુ નીરેરે. આ. ૨૫
 સ્વર્ગ અત્યું પાતાળમારે માં, બહુચર બહુબળ બાળમારે મા;
 મૈહણુ મહા મો જાળમારે મા, માજીતુ આપે અધીરને ધીરરે. આ. ૨૬
 નેણુ નેણુ ભરી ન્યાળતારે માં. પલક પલક મન વાળતારે મા;
 જનમ મરણુ બધ ટાળતારે મા, માતું અભેષદ દાતારરે. આ. ૨૭
 માગુ મનમાની રળીરે મા, લાગું પાએ લળી લળીરે મા;

પુરો આશવળી વળીરે મા, માતુ સેજકારણ ભવપારે, બા. ૨૮
જન્મ સફળ કરો જામનેરે મા, જીવુ જીગમાં કમાધનેરે મા;
ભાવધરી ભજ્જે આધનેરે મા, માતે નર નાવે ગર્ભવાસરે, બા. ૨૯
કરજોડી કહુ કરગરીરે મા, સાંભળજે સવખતપૂરેરે મા;
બાંહુ ધરો શીર બહુચરેરે મા, માતારો વજ્રભ દાસનો દાસરે. બા. ૩૦

—:૦:—

ગરબી.

અલખેલીમા, હેત ધરી ઘેર આવોરે હઠડાંહીસે;
બરદાળીમા, મુખડાંની બલીહારેરે, દરશણુદીજે. ૧૬૬.
પ્રથમ ગણપતીનુ દરશણુ કરવું, માને પારે આવી ચાચર ફરવું;
ધ્યાન અંબામાજીનુ ધરવું, અલખેલીમા. હે. ૧
માની જળીએ રહી મુખડું જોતાં, કુનિયામા રહી ફરવું ખોટાં;
તારા નામતણા મહીમા મોટા, અલખેલીમા, હે. ૨
માજી માનશરોવર નાહીને, જઈ કરીએ અરજ અન્તધને;
રહ્યો ગરબો ગાવા ચાહીને, અલખેલીમા, હે. ૩
માના મંડપ ગરબો ગાઈને, સ્નેહ રાખો સત સાહિને,
મહારે ભજવું અંબા આર્ધને, અલખેલીમા હે. ૪
માના ડુંગરમાં ડંકો વાગે, તેનો શબ્દ ગગનમા બહુ ગાજે;
માને છત્ર સોનાનુ શિરછાજે, અલખેલીમા, હે. ૫
માનુ મુખડુ જોઈ મનમાં હરખુ, માજી દરશણુ દો નયણિરખુ;
મારે બીજી નથી કોઈ તમસરખુ, અલખેલીમા, હે. ૬
ચાચર ફરતાં ગરબોગાતિ, હોડી ચુંદડીયો રંગરાતી;
જોગણીયો મળી સહુ મદમાતી, અલખેલીમા હે. ૭
માયે ચંડ મુંડ નાખ્યા ચોળી, માર્યો રકતબીજ રણમાં રોળી;
બ્રહ્માદિક મુનિજ કહે ભાળી; અલખેલીમા, હે. ૮
ગરબો ગાતા પાડે તાળી, પાવાઘડથી આઘ્યા ચાલી;
ખોલાવો અંબા બહુચરબાળી, અલખેલીમા હે. ૯
ચાચર પુલ કરવા આવો, મારી માજીતણા હુકમ લાવો;
પાલવ જઈ અંબાનો સાહે, અલખેલીમા હે. ૧૦
કરજોડી કહુ કીપા કીજે, આતમારામ કહે માનુ નામ લીજે;

તારા શેવકને સરપાવ દોલે, અલખેલીમા હે.

૧૧

ગરબી દેશી ફેર

અંબા આણંદી આણંદી, રહુ ચરણકમળપર વંદી;
બહુચર બહુ રંગી બહુ રંગી. માને બટુકભૈરવ સંગી,
અંબા આણંદી આણંદી; ટેક.

માશાવણ મહિનો આવે, સરવેના મનમાં ભાવે;

છછા હોય તે પારે આવે, અંબા આં ૧

પુઠે માનસરોવર આરો, તાંતો સંગ બરાપો સારો;

નહિ સફળ થયો જનમારો, અંબા આં ૨

ડાંભે ગણપતી ફેરો બાસે, શુધબુધછે બહુ પાસે;

કીરપા કરી રાખો પાસે, અંબા આં ૩

જમણી બાળુએ જમએ, વહેરાઈ શિવ ત્યાં સોહીએ;

દરશણથી દુઃખડાં ખોઈએ, અંબા આં ૪

સામા ગોખમાં જોત બિરાજે, પ્રથવીથી ગજ દોડ છાજે;

આણંદ કરો વિધવિધ આજે, અંબા આં ૫

માને લુસેછે રમાલ અંગે, છે નિશદીન દરશણનો સંગે;

તેનુ દીજ કદી ના હોય ભંગે, અંબા આં ૬

માને પેરણ ચુદડીને ચીરે, સામી ચાચર વાચતણીતીરે;

સરવે લેછે વારણા ધીરે, અંબા આં ૭

માને કોટે એકાવળહાર, તુસી તરસથીવાનુ સાર;

આબુશણનો નહિ પાર, અંબા આં ૮

માને કાને ઝાલર જોઈએ, લેલાટે ટીલડી સોહીએ;

ભ્રગુટીમાં મનડા મોહિયે, અંબા આં ૯

માને જડાખ ચુડલો ખળકે, વદન ચંદ્ર સરખુ ઝળકે;

બાળુઅંધ બોરીઆ લળકે, અંબા આં ૧૦

માને કલાંકાંબી ઠમકે, ઉપર ઝાંઝરીયા બહુ ઝમકે;

ગોફણો ગુધરીએ ધમકે, અંબા આં ૧૧

માને વિધવિધ થાજો આવે, સેવા સમસ્ત સહુ લાવે;

તેતો અંબાને મન ભાવે, અંબા આં ૧૨

માની અકળ કળાછે ભારી, નવ કળે મુનીવર નારી;

મહેર કરો મા હમારી, અંબા આ૦ ૧૩
 મા જીગજીગની તુ માયા, હરિહર ખસા પાર નવ પાંખ્યા;
 મા દેવ સમગત ઉપર છાયા, અંબા આ૦ ૧૪
 મા શુંભનિશુંભ તે મારચો, મધુકૈટભને વિડારચો;
 રૂપી માર્કુંડને તારચો, અંબા આ૦ ૧૫
 આચરની શોભા થાયે, ત્યાં ગરબાનિ ધુંમ મચાયે;
 ચોસઠ જોગણીયો ગાયે, અંબા આ૦ ૧૬
 મા આંબુધડની રાણી, શુધ સાચી આપે વાણી;
 વાચનાછે અમૃત પાણી, અંબા આ૦ ૧૭
 આચરની જીવો પેર, ત્યાં અંબામાની લહેર;
 ઉતમરામ ઉપર કરો મહેર, અંબા આ૦ ૧૮
 સંવત નવાણુની સાલે, શાવણુકૃત નોમ રચીવારે;
 ગરબો કર્યોછે નીરધારે, અંબા આ૦ ૧૯
 એક ચિતે ગરબો ગાયે, તેને અંબામાછે સાહે;
 તેના ભવના બંધન જાયે, અંબા આ૦ ૨૦

ગરબી દેશી ફેર

અંબા જોયાની આડીરે નિરખુ મોરી માડી. એ રાગ.
 અલબેલી અંબેમાતરે, સુણો અરજ હમારી. ટેક.
 પેરણુ પીતાંબર શોભિતા માને, ચુદડી દીસેછે સારીરે, સુણો. ૧
 કલાં કાંબીને વિધુવા શોભે, ઝાંઝરની ગત ન્યારીરે, સુણો. ૨
 બાહિ બાજુબંધ શોભે માને, સોનાતા ચુડલા વાળીરે, સુણો. ૩
 નાકતા મોતીને ઝગહગ જોતી, ટીલડી આણુંદકારીરે, સુણો. ૪
 કરજોડી રાવો ભગત કહેછે, માતાં વારણા લજું હું વારીરે. સુણો. ૫

ગરબી

અલબેલીરે અંબેમાતરે, ચાલે જોવાને જઘએ. ટેક.
 માતશરોવર માણુ મહાતમ, નીરમળનીર માહિરે, ચાલો. ૧
 દુખિયાતા માણુ દુઃખજ ભાગ્યા, સદાય સુખીયાં થઈએરે, ચાલો. ૨
 દુધપુરી મા આપે દયાળી, મોજે માણુ પાખીએરે, ચાલો. ૩
 અંબા બહુચર સદા આણુંદમાં. માનો પાલવ સાહીએરે, ચાલો. ૪
 કરજોડી રાવો ભગત કહેછે, માતા હરજે કરી ગુણ ગાઈયેરે, ચાલો. ૫

ગરબી

અલખેલી અંખેમાતરે, મા રમવાને આપો. ટેક.
 ચાચરચોક સોહામણરે, માનો મોતીડ ચોક પુરાવરે, મા રમ. ૧
 જળહળ જોત તે મંદિર માના, ચાચર દીપ મુકાવરે, મા રમ. ૨
 દોલદદામાં ફુંકુબી વાળે, તાજ અદંગ મંગાવરે, મા રમ. ૩
 સેવક ઉભા અરજ કરેછે, ભગતને લાડ લડાવરે, મા રમ. ૪
 કરંજોડી રાવો ભગત કહેછે, માના હરખે ગુણ ગવડાવરે, મા રમ. ૫

ગરબી

સમરંતા સુખ પામીએ, આરાસુરનિરાએ. ટેક.
 સહવારે આરાસુરને સમર, મહેર કરો મહંમાયરે, આરા. ૧
 બપોરે બહુચરાને સમર, ફુખ દારિદ્ર જાયરે, આરા. ૨
 ત્રિજોપોરે ત્રિપુરાને સમર, બુડતાં સાહે બાંજરે, આરા. ૩
 મંધ્યાયે આદ્ય શક્તિને સમર, કાયા કોમળ થાયરે, આરા. ૪
 કરંજોડી રાવો ભગત કહેછે, સદાયે રહેજો સહાયરે, આરા. ૫

તિથીયો ગરબી દેશી ફેર.

દરશણ અપો મોરી માય, અંબા મુને દરશણ આપો;
 તારા દરશણની મુને આશ, અંબા મુને દરશણ આપો. ટેક.
 સરસ્વતીને વિનવું, ગણપત લાગુ પાય;
 પંદર તિથીયો પૂરી કર, તેથી મનવાંછીત ફળ થાય. અંબા. ૧
 પડવે માતા પ્રસિદ્ધો, નવે ખંડમાં નામ;
 ફુખીયાના સુખીયાં થાયછે, જો જાય આરાસુર ગામ. અંબા. ૨
 બીજો બાળી બહુચરા, પશ્ચમ કીણી વાસ;
 આગુર જનને તેડીયો, માણ પુરી મનની આશ. અંબા. ૩
 ત્રીજો માતા તુળજ, દક્ષણમાછે નામ;
 તુળવિના મારે કો નહી, મને મોટીછે તારી હાંમ- અંબા. ૪
 ચોથે ચાંચુંડા માતને, તેડાં આરાસુર ઢંઢ;
 માણ મુખથી આચરે, તમે ચોસઠમાંછો અજ. અંબા. ૫
 પાંચમે પાવધડયકી, આબ્યાં કાળી માત;
 પાંચે બેનો એકઠી થઈ, તાંવો રમવાને નવરાત. અંબા. ૬

છો છબિબી માતનુ, બહો મનની વાત;
 અંબા મારે આદ્યજો, માણ માત તાતને જાત. અંબા. ૭
 સાતમે સિંધવાઈ માતને, તેડી લાવો આજ;
 ગરબો ગાઢએ પ્રેમથી, તેથી સરસે સઘળા કાજ. અંબા. ૮
 આઠમે અંબાઈધરી, સરખા સરખી જોડ;
 ગરબે ફરતી ગાયછે, તારે પોએ મનના કોડ. અંબા. ૯
 નૌમે નવરાત્રી એલીને, વળીયાં માણ આપ;
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહિશ્વરે, માણ જપે તમારા જાપ. અંબા. ૧૦
 દશમે દેવી સવને, દેહે માણ ધણુ માન;
 આપે બેઠાં આસને, પછિ કરાવે સર્વને પાન. અંબા. ૧૧
 અગિયારસે આણુંદ યયો, દીડુ માનુ મુખ,
 પાપ પુરવના પ્રલે થયાં, તારે સઘળું પામ્યો સુખ. અંબા. ૧૨
 બારેશ મા બબવંતજો, અંબા આપો આપ;
 તુજવિના કોઈને નવ બજુ, માણ તારો કરી મુને થાપ. અંબા. ૧૩
 તેરેશ તન તલપી રહ્યું, માણ પુરો આય;
 વરસ નીમે આવયું, જ્યારે આવશે શાવણમાસ. અંબા. ૧૪
 ચઉદશે આચરે મધ્યમા, હવન મોટા થાય;
 તેથી માણ પ્રસંનજો, તારા ભગતને કરજે સાજ. અંબા. ૧૫
 પૂનમે પુજી પાવડી, કુંમ કુંમ અક્ષત બઈ;
 શાવણકેરા સાથમાં, તાંતો થાયછે થૈથૈથ, અંબા. ૧૬
 પંદરતિથિ પુરી થઈ, મનમાં અતિ ઉજાસ;
 કરજોડીને વિનવે, એમ કહેછે રવિયો દાસ. અંબા. ૧૭
 જ્યા દવાદસ માસછે, તેવા પંદર દીન;
 માણ સિખાથી ઓચરે, હુતો નિશ્ચે રાતને દીન. અંબા. ૧૮
 સંવત ઓગણીસે બારમા, ઉતરાંણ કેરો જોગ;
 પોસમુદી સમમી, રવીવારે આવે બહુ લોક. અંબા. ૧૯

